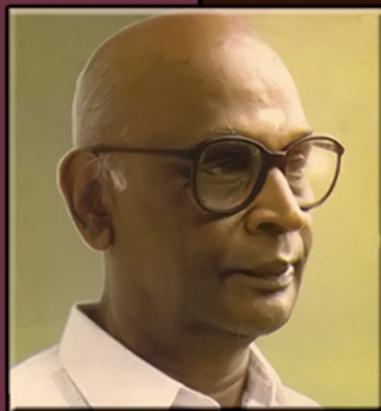

துறை நல்லுப் பேருநரகர்

துறை பதிப்பகம்

**துரைவி
நினேனேவுப்பேருநேரகள்**

துரைவி பதிப்பகம்

நூலின் பெயர்	: துறைவி நினைவுப் பேருரைகள்
முதற் பதிப்பு	: 2016
பதிப்புரிமை	: D.V.ராஜ்பிரசாத்
அச்சு	: துறைவி பதிப்பகம்
	85, இரட்னைஜோதி சுரவணமுத்து மாவத்தை,
	கொழும்பு 13.
பக்க வடிவமைப்பு	: ஞோசி
அட்டைப்பட வடிவமைப்பு	: மேமன்கவி
விலை	: 500/-

Title of the Book	:	Duraivi Ninaivu Peruraigal
First Edition	:	2016
Copy Right	:	D.V.Rajprasad
Published by	:	Duraivi Publications 85, Ratnajothy Sarawanamuthu Mw, Colombo - 13.
Telephone	:	+94 11 2327011
Email	:	duraivi1931@gmail.com
Book Layout	:	Rosey
Cover Designed by	:	Memonkavi
ISBN	:	978-955-3915-00-9
Price	:	SL Rs. 500/-

சமர்ப்பணம்

அழுத்து கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக
தம்மை அர்பணித்த
சகலருக்கும் இது.

உள்ளே.....

பதிப்புரை.

பக்க-07

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர்கள்
- சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள்

-பேராசிரியர் சோ.சுந்திரசேகரம் - 2001-**பக்க-18**

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களும் தாயக உரிமைகளும்
சில கோட்பாட்டு சிந்தனைகள்

- பி..பி.தேவராஜ் - 2004-**பக்க-38**

மலையக நாவல் இலக்கியம் - தோற்றம் வளர்ச்சி
- தெளிவுத்தை ஜோசப் - 2005-**பக்க-47**

ஆங்கிலத்தில் ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் ஈழத்தமிழர்
- கே.எஸ்.சிவகுமாரன் - 2007-**பக்க-67**

சாதிய சமூகத்தில் மார்க்சியம்
- கலாநிதி ந.இரவீந்திரன்-2009-**பக்க-71**

முற்போக்கு இலக்கிய நெருக்கடிகளும்
முன்போதவுக்கான மார்க்கங்களும்.
- பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் - 2012-**பக்க-96**

பின்காலனிய ஈழத்து கலை இலக்கியம்

- மேமன்கவி - 2013-பக்க-116

இணையத்தில் இலக்கியம்

- எம்.எஸ். தேவகளாரி - 2014-பக்க-134

தற்கால மலையக புனைவு இலக்கியத்தின் பண்புகள் பற்றிய
ஒர் அவதானிப்பு

- எம்.வாமதேவன் - 2015-பக்க-144

பெண்மையின் கட்டமைப்பும் அதன் நீட்சியாக
ஆண்மையின் அனுகலை அதிகார ஆட்சியும்
- ஒர் உளவியல் நோக்கு

- கலாநிதி. செல்வி திருச்சந்திரன் - 2016-பக்க-166

பதிப்புரை

முப்பதுகளில் தோற்றம் பெற்று அறுபதுகளில் நிலைநிறுத்திக் கொண்ட மலையக இலக்கியத்துக்கு தொண்ணாறுகளில் மகுடமிட்டுக் காட்டியவர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள்.

28.02.2016 அன்று அவரது 85ஆவது பிறந்த தினம். பதினெட்டாவது ஆண்டு நினைவு நாள் (1998 - 2016).

ஸழத்துத் தமிழிலக்கியத்துக்குக் பொதுவாகவும் மலையகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குக் குறிப்பாகவும் அவர் ஆற்றியுள்ள அரும்பணிகளை நினைவு கூரும் இலக்கியப் பெருவிழா நாள்.

1931ல் சிக்கத்தம்பூர் என்னும் தென்னிந்தியத் தமிழ்க் கிராமத்தில் பிறந்த துரை விஸ்வநாதன், தொழில் தேடி இலங்கையின் கண்டச் சீமைக்கு வந்தபோது அவருக்கு வயது பதினான்கு மட்டுமே. (1945)

தேயிலையின் தந்தை என்று போற்றப்படும் ஜேம்ஸ் டெயிலர் ஸ்கொட்லாந்திலிருந்து வேலை தேடி கண்டி ஞாக்கி ஓடிவந்த போது அவருக்கும் வயது 14 மட்டுமே என்று பதிவு செய்கின்றது வரலாறு. (1839) வரலாற்றில் தங்களைப் பதிவு

செய்து கொள்பவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது நியதியில்லை தானே.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியச் செல்லநறியின் முக்கியப் பண்பாக மிலிர்ந்தது இலக்கிய வாசிப்பு. அந்த வாசிப்பின் மூலம் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர், உணர்ந்து கொண்டவர், புரிந்து கொண்டவர், புதம்போட்டுக் கொண்டவர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள்.

‘50களுக்கு முன்பிருந்தே பலவிதமான நூல்களை வாசிக்கப் பழகிக்கொண்ட இலக்கிய வாசகன் நான்’ என்று எழுதி வைக்கின்றார் துரைவி. இந்த வாசிப்பின் மூலம் இலக்கியத்தை நேசிக்கத் தொடங்கி, இலக்கியம் படைக்கும் இலக்கியக்காரர்களை நேசிக்கத் தொடங்கி அவர்களுடன் நட்பு கொண்டு பழகத் தொடங்கி, அவர்களின் சுகதுக்காங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் இலக்கிய ஆர்வலராகப் பரிணமித்தவர்.

‘எத்தனையோ முரண்பாடுகள், பலவீனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மத்தியிலும் எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களையும் நேசிக்கப் பழகிக் கொண்டேன்’ என்று கூறும் அவர், டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடனான நட்பையும் பழக்கத்தையும் நெருக்கத்தையும் இப்படிக் குறிக்கின்றார்.

‘மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக என்னுடன் நேசமாகப் பழகி வருகிறவர். என்னை, என் செயல்களை நன்கறிந்தவர். கொழும்பு வரும் போதெல்லாம் நாங்கள் மிக நெருக்கமாகப் பழகுவோம்.

யாழ் செல்ல வாய்ப்பில்லாமல் ஜீவா கொழும்பிலேயே தங்கி, மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் புத்தகங்கள் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த காலங்களில் தினசரி நாங்கள் சந்தித்துக் கொள்வோம். அப்படியான ஒரு சந்திப்பின் போதுதான் ஒரு பதிப்பகம் ஆரம்பித்து இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுவங்கள் என்னும் ஆலோசனையை வழங்கியதுடன் ‘துரைவி பதிப்பகம்’ என்று பெயரையும் எழுதிக் கொடுத்தார்’ என்று தன்னைப்

பதிப்படுத் துறைக்குள் இமுத்துவிட்ட டொமினிக் ஜீவா அவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூர்வார் துரைவி.

மலையக எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நூல்களை வெளியிடும்படி உற்சாகமுட்டியவரும் திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்களே.

1996ல் உருவான இந்தப் பதிப்பக உணர்வுகள் செயலுருவம் பெற்ற தொடங்கி முதல் நூல் வெளிவர ஏற்ததாழ ஓர் ஆண்டு காலம் பிடித்தது.

1997 பெப்ரவரியில் 33 மலையக எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் அடங்கிய ‘மலையகச் சிறுகதைகள்’ என்னும் தொகுதி துரைவியின் முதல் நூலாக வெளிவந்தது.

இந்த முதல் தொகுதிக்குக் கிடைத்த பாராட்டுக்களும், விமர்சன ரீதியான அறிமுகங்களும் துரைவி பதிப்பகத்துக்கு உற்சாக முட்டுவதாகவே அமைந்திருந்தது.

வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், இலங்கை வானொலி, ஞபவாஹினி, பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் என்று சகல மட்டத்திலும் கிடைத்த வரவேற்பு அடுத்த நான்கே மாதங்களில் மேலும் இரண்டு நூல்களை வெளியிடும் உற்சாகத்தைத் தந்திருந்தது.

‘மலையகச் சமூகத்தின் வரலாற்றை அச்சமூகத்திலிருந்தைமுந்த படைப்புக்கள் மூலம் கணிப்பிடக்கூடிய வகையில் இந்த மலையகச் சிறுகதைகள் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது’ என்று ஞபவாஹினி தமிழ்ப்பிரிவு பணிப்பாளர் எஸ். வன்னியகுலம் அவர்களும்,

‘மலையகத்தின் முதல் சிறுகதை என்று கருதப்படும் கோ.நடேசேய்யரின் ‘ராமசாமி சேர்வையின் கதை’யிலிருந்து இன்றைய எழுத்தாளர் வரையிலான 33 கதைகளை 328 பக்கங்களில் தொகுத்துக் கூடிய துறை விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கும் பாராட்டுக்கள். பதிப்பக்காரர்களின் பொறியில் சிக்கி எழுத்தாளர்கள்

தத்தளிக்காமல் சிறந்த படைப்புக்களை வெளியிட்டு இலக்கியத் துறையை ஊக்குவிக்க துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் 'துரைவி' வெளியீட்டகத்தை சுத்தமில்லாமல் தொடங்கியிருக்கின்றார்' என்று முற்போக்கு எழுத்தாளர் சோமகாந்தன் அவர்களும், அன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த பி.பி.தேவராஜ் அவர்கள், இலங்கை வானோலி செய்தி ஆசிரியர் பி.முத்தையா அவர்கள், கே.விஜயன், சாரல்நாடன், கங்குலன், பேராசிரியர் தீல்லைநாதன், பேராசிரியர் துரை மனோகரன் ஆகியோரும் இந்த முதல் நூல் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தனர்.

1997 ஜூலையில் 56 சிறுகதைகளைங்கிய 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' என்னும் இரண்டாவது நூல் 498 பக்கங்களில் வெளிவந்தபோது ஈழத்து இலக்கிய உலகம் வியப்பில் ஆழ்ந்தது.

'இது போன்ற வரலாற்று ஆவணத் தொகுதிகள் யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து வந்திருக்க வேண்டும் - துரைவி மூலம் மலையகம் முந்திக் கொண்டது' என்று பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டார்.

மலையகச் சிறுகதைகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்ற இரு மாபெரும் தொகுதிகள் தெளிவிவுத்தை ஜோசப்பினால் தொகுக்கப் பட்டு, துரை விஸ்வநாதன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மலையக எழுத்துக்களை வெளியிலகம் அறிவுதற்குக் கொண்டு வந்து முன்வைத்த பெருமை துரைவி புதிப்பகத்தினை நிறுவி குறுகிய காலத்தில் பல நூல்களை வெளியிட்ட துரை விஸ்வநாதனுக்குண்டு' என்றெழுதுகின்றார் செங்கை ஆழியான் அவர்கள்.

'துரைவி வெளியீட்டகம் என்றால் அது துரை விஸ்வநாதன் அவர்களேயாகும். அபார சாதனைகள் படைத்துள்ள விஸ்வநாதன் அவர்கள் ஒரு அபூர்வமான மனிதர்... அடுத்த நூற்றாண்டில் புதிய பிரகாசம் தோன்றும் என்ற உணர்வை துரைவி வெளியீடுகள் தந்துள்ளன. மலையக இலக்கிய வரலாற்றில் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் தனக்கென ஒரு தனி

இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்...' என்று வியக்கின்றார் பி.பி.தேவராஜ் அவர்கள்.

1997 பெப்ருவரியில் இருந்து 1998 நவம்பர் வரையிலான காலத்தில் எட்டு மலையக நூல்களை வெளியிட்ட பெருமை துரைவிக்குண்டு.

1997 பெப்ருவரி - மலையகச் சிறுகதைகள்.

1997 ஜீலை - உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்.

1997 ஜீலை - பாலாயி - தெளிவுத்தை ஜோசப்

முதல் மூன்று நூல்களும் 1997 ஜீலை வரையிலான காலத்தில் வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகரங்களில் வெளியிட்டு விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன.

இந்த வெளியீட்டு விழாக்களின் போது இலவசமாக விநியோகிக்க துரைவி ஒரு 16 பக்கக் கைநூலையும் வெளியிட்டிருந்தார். (நவம்பர் 1997)

வெளிவந்த முதல் மூன்று நூல்கள் பற்றிய நான்கு பேரின் விமர்சன ரீதியான அறிமுகக் கட்டுரைகள் கொண்ட சிறு நூல் அது.

மூன்று நூல்கள் நான்கு பார்வைகள் என்னும் இந்தக் கைநூலில் திரு. பி.பி.தேவராஜ், திரு. சி.வன்னியகுலம், திரு. பி.முத்தையா, திரு. கே.விஜயன் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1997 மலையகம் வளர்த்த தமிழ் - சாரல்நாடன் கட்டுரைகள்.

1998 பெப்ருவரி - சக்திபாலையா கவிதைகள்

1998 ஜீன் - ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம் - குறுங்கதைகள் (ரூபராணி ஜோசப்)

1998 செப்டம்பர் - மலையக மாணிக்கங்கள் - கட்டுரைகள் - அந்தனி ஜீவா

1998 நவம்பர் - தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்

நடைச்சித்திர நூல் - கே.கோவிந்தராஜ்

1998 டிசம்பரில் துரைவி சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளாட்சிய தொகுப்பின் வெளியீடும் பரிசு பெற்றவர்களுக்கான பரிசளிப்பு விழாவும் ஏற்பாடாகி இருந்தது.

துரைவியின் பெற்றோர்களான திருமிகு துரைசாமி ரெட்டியார், திருவாட்டி சிவகாமி அம்மாள் ஆகியோரின் ஞாபகார்த்தமாக அகில இலங்கை ரீதியில் ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தத் தீர்மானித்து, 1998 செப்டம்பரில் அதற்கான அறிவிப்பு பத்திரிகைகளில் வெளி வந்திருந்தது. ஈழத்தில் நடைபெற்ற சிறுகதைப் போட்டிகளில் அதுவரை அளிக்கப்படாத வகையில் கூடுதலான பரிசுத் தொகையை வழங்கிய சிறுகதைப் போட்டி அது என்பதுடன் கூடுதலான எழுத்தாளர்களுக்கும் பரிசு வழங்கிய போட்டி அது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

15 எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசுப் பணமாக ஒரு லட்சத்து ஓராயிரம் ரூபாய் வழங்கிய சரித்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட சிறுகதைப் போட்டி துரைவியின் அகில இலங்கை சிறுகதைப் போட்டி.

முதல் பரிசு ஒருவருக்கு 15000 ரூபாய்.

இரண்டாவது பரிசு ஒருவருக்கு 20000 ரூபாய்.

மூன்றாவது பரிசு மூவருக்கு 21000 ரூபாய்.

ஆறுதல் பரிசு ஒன்பது பேருக்கு 45000 ரூபாய்.

மொத்தமாக பதினெண்நால்து படைப்பாளிகளுக்கு ஒரு லட்சத்து ஓராயிரம் ரூபாய் பரிசாக வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தல்கள் பறைசாற்றின.

1998 டிசம்பரில் இந்தப் போட்டிக்கான பரிசளிப்பு விழா நடைபெறவும், பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளின் தொகுப்பை நூலாக்கி அதே விழாவில் வெளியிடவும் ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

அப்போதைய தினகரனின் பிரதம ஆசிரியர் ராஜ ஸ்காந்தன் அவர்கள் துரைவியின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு உந்து சக்தியாக இருக்கும் வகையில் இந்தப் போட்டியை தினகரனுடாக நடத்த முன் வந்ததுடன் போட்டியின் வெற்றிக்கான ஊடகத்துறை ஒத்துழைப்புக்களைச் செய்ததுடன் பரிசு பெற்ற சிறுக்கைகளையும் வாரா வாரம் வெளியிடவும் ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

சிறுக்கைப் போட்டிக்கான முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டு, விழாவுக்கான மண்புமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அழைப்பிதழ்கள் தயாரிக்கப்பட்டு ‘துரைவி பரிசு பெற்ற சிறுக்கைகள் - 1998’ என்னும் துரைவியின் ஒன்பதாவது நாலும் வெளியீட்டுக்காகக் காத்திருந்த அந்த வேளையில்தான் ஈழத்து இலக்கிய உலகையே ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிய அந்த துயர நாடகம் நடந்தேறியது.

21.12.1998 அன்று நெஞ்சு நோகிறது என்று கட்டிலில் இளைப்பாறச் சாய்ந்த துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் அதன் பின் எழுந்திருக்கவில்லை.

மனைவி, மக்கள், சுற்றம், உறவுகள் மட்டுமின்றி முழு இலக்கிய உலகுமே குதறிக் கிடந்த நாட்கள் அவை.

முகாமைத்துவத்தில் பட்டம் பெற்று சென்னையில் உயர்பதவி வகித்த ஒரே மகன் ராஜ்பிரசாத் மிகவும் கலங்கிப் போயிருந்தார்.

1998 இன் ஆரம்பத்தில்தான் துரைவி அவர்கள் மகன் ராஜ் பிரசாத்தை வேலையை விட்டுவிடக் கூறி தன்னுடன் கொழும்புக்குக் கூட்டிவந்து வியாபாரங்களைக் கவனிக்கும் படிக் கூறியுள்ளார். தன்னுடைய நண்பர்களை எல்லாம் அறிமுகப்படுத்தி இருக்கின்றார். இப்பாடத் திடீரென தன்னைத் தனியாக விட்டு விட்டு அப்பா போய்விடுவார் என்று நினைத்தே இராத இளைஞர் ராஜ்பிரசாத் கலங்கியும், குழம்பியும் போனதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை.

மெதுமெதுவாக மனதைக் திடப்படுத்திக்கொண்டு அந்தப் பாதிப்பில் இருந்து விடுபட்டுச் செயலாற்றத் துணிவு பெற்றார் துரைவி ராஜ்பிரசாத் அவர்கள்.

விடுபட்டுப் போன துரைவி - தினகரன் சிறுகதைப் போட்டியின் பரிசளிப்பு விழாவினை ராஜஸ்ரீகாந்தன், மல்லிகை ஜீவா, திக்குவல்லை கமால், மேமன்கவி, ப.ஆப்ஷன், செ.யோகநாதன் போன்ற இலக்கிய நண்பர்களின் துணையுடன் லேக் ஹவுஸ் கேட்போர் கூடத்தில் மிக விமரிசசயாக நடத்தி முடித்தார் ராஜ்பிரசாத். இந்த விழாவின் போது துரைவியின் ஒன்பதாவது நூலான துரைவி - தினகரன் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள் நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

துரைவி அவர்களின் இலக்கியக் கனவான நூல் வெளியீட்டுத் துறையை முன்னெடுத்துச் செயல்படுத்த துரைவியின் மகன் ராஜ்பிரசாத் ஒரு அசாத்தியத் துணிவுடன் தடம் பதித்த ஆண் 2000. 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமும் துரைவியின் மீள் வருகையும் ஒன்றாக இணைந்தே வந்தன.

துரைவியின் பத்தாவது நூலாகவும் துரைவி ராஜ்பிரசாத் அவர்களின் முதல் நூலாகவும் வெளிவந்தது தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஆய்வு நூலான மலையகச் சிறுகதை வரலாறு.

துரைவி பதிப்பகத்தின் நூலொன்றுக்கு இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றுக்கொடுத்த நூல் துரைவி ராஜ்பிரசாத் அவர்கள் வெளியிட்ட முதல் நூல் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. மலையகச் சிறுகதை வரலாறு நூலுக்கு அந்த ஆண்டுக்கான யாழ் சம்பந்தன் விருதும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

அமரர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் பற்றிய 13 நினைவுக் கட்டுரைகளும், பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன் அவர்கள் ஆற்றிய முதல் நினைவுப்பேரூரையும் ஒரு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு துரைவியின் 11வது நூலாக 2001ல் வெளியிடப்பட்டது.

20ஆம் நூற்றாண்டில் மலையகத்தமிழர் - சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள் என்னும் துரைவி நினைவுப்பேரூரையுடன் 2001ல் ஆரம்பித்த இந்த நினைவுப்பேரூரை நிகழ்வு அதன்பின் ஆண்டுக்கு ஒரு நினைவுப்பேரூரையாக விரிவு பெற்று வந்துள்ளமை துரைவி இலக்கிய விழாவின் இன்னொரு முக்கிய புதிய அம்சமாகும்.

இலக்கியம், சமூகம், அரசியல், பெண்ணியம் என மானுடத்தின் பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கியதாக இந்நினைவுப் பேருரைகள் அமைந்து வியாபித்துள்ளமைக்கு, கடந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் துறைவி நினைவாக நிகழ்த்தப்பட்ட பேருரைகளின் தொகுப்பாக இன்று உங்கள் கையில் கிடைத்திருக்கும் துறைவி நினைவுப் பேருரைகள் எனும் இத்தொகுப்பில் அமையப் பெற்றுள்ள நினைவுப் பேருரைகளின் தலைப்புகள் சாட்சியம் பசிர்கின்றன.

துறைவியின் நூல் வெளியீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் 2002இல் அல் அஸோமத்தின் வெள்ளைமாரம் சிறுகதைத் தொகுதியும், 2003இல் மு.சிவலிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பு நூலான சி.வி.யின் தேயிலை தேசம் நூலும் வெளிவர்த்தன. இவை இரண்டுக்கும் இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. மூன்றாண்டுகள் தொடர்ந்து கிடைத்துள்ள இவ்விருதுகள் துறைவி பதிப்பகத்துக்கான தேசிய அங்கீராத்தை உறுதிபடுத்துகின்றமை குறிப்பிடக்கூடியதே.

சிறுகதைகள், ஆய்வுகள், கவிதைகள், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், குறுநாவல்கள், நடைச்சித்திராங்கள் என்று பல்துறை நூல்களை வெளியிட்டு முத்திரை பதித்த துறைவிப் பதிப்பகம் மேமன்கவியின் 'உனக்கு எதிரான வன்முறை' என்னும் புதுக்கவிதை நூலை 2005இல் தனது 15வது நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. புதுமையான முறையில் வாடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும் துறைவியின் இந்த புதுக்கவிதை நூல் மேமன்கவி அவர்களின் ஆற்றாவது கவிதை நூலாகும்.

துறைவியின் இலக்கியப் பணிகளின் இன்னுமொரு முக்கியமான நகர்வாகத் திகழ்வது ஆண்டுதோறும் வெளியாகும் ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலுக்கும், மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கும் வழங்கப்படும் துறைவி விருதும் பணப்பரிசுமாகும். இத்திட்டத்தின் வழியாக இற்றைவரை இரு பிரிவிலும் விருது வழங்கப்பட்ட நூல்களை ஒரே சேர நோக்குமிடத்து, அவ்விருது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூல்களுக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெரிய வரும்.

மேலும் துரைவியின் 85வது பிறந்து தினத்தை முன்னிட்டு ஈழத்து பிராந்திய நாவல் எனும் தொணிப்பொருளில் ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டி நடத்தப்பட்டு சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, மொத்தமாக ரூபா. 85,000 அளவான பணப் பரிசீலும் விருதுகளும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டமை, ஆய்வுத் துறை வழியாக ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இக்காலக்ட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட துரைவியின் பணிகளில் கவனத்திற்குரிய ஒரு பணியாகும். போட்டியின் மூலம் ஈழத்து பிராந்திய நாவல் இலக்கியத்தைப் பற்றி மேலும் விரிவான ஆய்வுகள் நடத்துவதற்கான ஒரு சூழலை உருவாக்கி இருப்பது மகிழ்ச்சியினை அளிக்கிறது.

இவ்வாறாக பதிப்புத்துறை, மலையக இலக்கியம் ஒட்டு மொத்தமான ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியம், ஆய்வுத்துறை, மொழிபெயர்ப்புத்துறை போன்றவற்றின் வளத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய, ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் பணிகளே துரைவின் வெற்றியாகும். இந்த வெற்றிக்குப் பின்னால் துரைவி பதிப்பகத்தின் ஆரம்பம் தொடக்கம் நீண்ட பட்டியலில் சொல்லக் கூடிய அளவாளர்கள் துரைவிக்கு உறுதுணையாகவும் உதவி புரிந்தவர்களாவும் இருந்துள்ளார்கள், இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் இத்தருணத்தில் நன்றிகள் சொல்வது எமது கடமையாகும்.

அந்த வகையில்,

மலையக இலக்கியம் மற்றும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களும், எண்ணாங்களும் துரை விஸ்வநாதன் அவர்களின் மனதில் இருந்த பொழுதும், அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவதில் மலையகம் சார்ந்த மற்றும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய சம் பந்தமான தரவுகளையும், தகவல் களை கொண்டவர்களில் முக்கியமானவரும் மலையகத்தின் முத்த எழுத்தாளருமான தெளிவுத்தை ஜோசப் அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. அவரின் உறவும் தொடர்பும் கிடைத்திருக்காவிடின் துரைவி அவர்களின் மேற்குறித்த எண்ணாங்கள் சாத்தியமாகி இருக்குமோ என்பது ஜயமே! அதற்காவே இந்த தருணத்தில் தெளிவுத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு துரைவி சார்பான நன்றிகள்.

இப்பணியின் பொழுது தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய மாத்தளை கார்த்திகேசு அவர்களுக்கும் மாத்தளை சோழ அவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

அடுத்து இலங்கை இலக்கியத்துறையின் முக்கியமான கவிஞர் மேமன்கவி என்பதையல்லாம் மீறிக்கொண்டு முன்னால் வந்து நிற்பவை அவருடைய இலக்கிய செயற்பாடுகளின் உண்டாட்டம். மேமன்கவி இல்லா விட்டால் யார் இவற்றைச் செய்வது என்று வியப்பறுவன்னாம் உயர்ந்து நிற்கும் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளரான மேமன்கவி அவர்களும் துரைவியின் செயற்பாடுகளுக்கான உந்துசக்தியாகத் திகழ்வுப்பார்களில் முக்கியமானவர். அந்த வகையில் மேமன்கவி அவர்களுக்கும் துரைவி சார்பான நன்றிகள்.

இறுதியாக, துரைவி பதிப்பகம் தோற்றம் பெற்ற நாள் தொடக்கம் இற்றைவரை அதன் செயற்பாடுகளுக்கும் வளர்ச்சிக்கும், உதவிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையின் சகல உள்கங்களுக்கும் புத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வாணைவிநிலையங்கள், தொலைக் காட்சி நிலையங்கள், இனையத்தளங்கள்) அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கும், பொறுப்பாளர்களுக்கும் உழியர்களுக்கும் துரைவி சார்பான நன்றிகள். மற்றும் கலை இலக்கிய நன்பார்கள், வர்த்தகத் துறை நன்பார்கள், துரைவி குடும்பத்து உறவினர்கள், துரைவி அவர்களின் கொழும்பு, மற்றும் மாத்தளையில் அமையப்பெற்றுள்ள வர்த்தக நிறுவன உழியர்கள் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள்.

இறுதியாக, துரைவி எனும் இத்தொகுப்பில் அமையப் பெற்றுள்ள நினைவுப் பேரூரைகளின் உரையாளர்களிடம் இத்தொகுப்புக்காக அவர்களின் உரைகளின் பிரதிகளை கேட்கப்பொழுது, அவற்றின் இற்றைப் படுத்தப்பட்ட பிரதிகளை தந்துதுவிய அவர்களுக்கும் எம் நன்றிகள்.

மேலும் இவ்வரைத் தொகுப்பின் வடிவமைப்புக்கு உதவிய ரோசி அவர்களுக்கும், இந்த நாலுக்கான படிவத்தை திருத்தி உதவிய தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்களுக்கும், எமது நன்றிகள்.

நினைவுப் பேருங்கள்

01

2001

- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

இஞ்சுபதாம் நூற்றாண்மூல்

மனையகத் தமிழர்

சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள்

20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால்தில் மலையகத் தமிழ் இலக்கியங்களை அச்சு வாகனமேற்றிப் பெரு வெற்றி கண்டு மகத்தான் இலக்கிய சாதனைகளைப் புரிந்திட்ட துரை விஸ்வநாதன் ஜயா அவர்களின் நினைவுப் பேருரையை ஆற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையைப் பெரும் பேராகக் கருதுகின்றேன். என்னை உரையாற்றுமாறு அழைப்பு விடுத்த நினைவு விழா அமைப்பாளர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

முதலில் ஜயா அவர்கள் ஆற்றிய பணியையும் அதன் பல்வகைப்பட்ட முக்கியத்துவங்களையும் குறிப்பிட்டு எனது உரையைத் தொடர விரும்புகின்றேன்.

இலக்கிய ஆர்வம், இலக்கிய சேவை, இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய சிந்தனைகளை துரைவி அவர்கள் இளமைக்காலம் முதல் வளர்த்து வந்திருந்தாலும், சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் (1990களில்), அதிலும் குறிப்பாக ஈராண்டு காலப் பகுதியில்தான் (1997 - 1998) அவருடைய இலக்கியப் பணியானது இனிது நிறைவேறியது. இவ்விரு ஆண்டு காலத்தில் அவர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சிறுகதை, குறுநாவல், கட்டுரைத் தொகுதிகள் ஒன்பது, ‘மலையகச்

சிறுகதைகள்’, ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ என்ற இரு சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் 48 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தேடிக் கண்டெடுத்து வெளியிட்டுள்ளார். 1927 முதல் 1997 வரை எழுதி வந்த 33 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைக் கொண்டதாக முதலாவது தொகுதியான மலையகச் சிறுகதைகள் விளங்குகின்றது. ஏனைய 55 எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் கொண்டதாய் ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ என்ற தொகுதி அமைந்துள்ளது. இவற்றைவிட பிரபல எழுத்தாளரும் சாகித்திய இலக்கியப் பரிசை வென்றவருமான தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ‘பாலாயி’ என்ற குறுநாவல், ‘மூன்று நால்கள் நான்கு பார்வைகள்’ என்ற கையேடு, சாரல் நாடனின் ‘மலையகம் வளர்த்த தமிழ்’ என்ற ஆய்வுக் கட்டுறைத் தொகுப்பு, சக்தி பாலையாவின் கவிதைத் தொகுதி, ரூபராணி ஜோசப்பின் ‘ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்’ சிறுகதைத் தொகுதி, பின்னர் அந்தனி ஜீவாவின் ‘மலையக மாணிக்கங்கள்’ என்னும் நால், இறுதியாக கே.கோவிந்தராஜின் ‘தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்’ என்னும் நடைச் சித்திர நாலும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு வந்து சேரக் காரணமாக இருந்தவர் ஜயா துரைவி அவர்கள்.

நால் வெளியீட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள எழுத்தாளர்களும், பதிப்பகத்தாரர்களும் ஒரு ஆண்டில் ஒரு நாலை வெளியிடுவதில் உள்ள இடர்பாடுகளையும், இன்னல்களையும் அறிவர்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சிறந்த சிறுகதைக்கு ஒரு இலட்சத்து ஓராயிரம் ரூபா பரிசு வழங்கி, அப்பரிசு நால் தொகுதி வெளிவரு முன்னரே எம்மிடமிருந்து விடபெற்று விண்ணுலகம் ஏகியவர் துரைவி ஜயா அவர்கள். ஒரு குறுங்காலப்பகுதியில் அவர் ஆற்றிய இலக்கியப்பணியின் முக்கியத்துவந்தான் என்ன?

1830ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் குடியேறிய இந்தியத் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களும் சுதந்திரகால ஆட்சியாளர்களும் கையாண்டு வந்த பொருளாதார, சமூக, கலாசார, கல்வி, அரசியல் மற்றும் குடியுரிமைக் கொள்கைகளால் தொடர்ச்சியாக இடர்பாடுகளை அனுபவித்தவர்கள், குறைந்த சம்பளம்,

குறைந்த பொருளாதார வசதி, குறைந்த கல்வி, சமூக நகர்வுக்கான குறைந்த வேலைவாய்ப்புகள், குறைந்த வீட்டு வசதி என்ற அவர்களுடைய பின்தங்கிய நிலைமைகள் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாக இன்றளவும் நீடித்து நிலவுவன். இலங்கையிலேயே தனித்து நிற்கும் ஒரு பின்தங்கிய பிரிவினராக பல ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் மலையக சமூகத்தினரின் மேம்பாடு நோக்கிச் சிந்தித்த பலர் அவர்களுக்கு முக்கியமாக அரசியல், தொழிற்சாங்கத் துறைகளில் தலைமைத்துவத்தை வழங்க முன்வந்தனர். மேலும் சிலர் பத்திரிகைகளினுடோக இம்மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிய சார்பான மக்கள் அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டவும் அரசின் அக்கறையைத் தூண்டவும் முற்பட்டனர். நவீன உயர்கல்வியால் பயன்பெற்ற சில இளைஞர்களைச் சமூக மாற்றம் பற்றி ஊக்குவிக்கும் முறையில் இளைஞர் இயக்கங்களைத் தொடங்கினர். மலையக மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டினுடோக அவர்களுடைய வாழ்வில் ஏற்றங்காண முற்பட்ட சிந்தனையாளர்களும் இம்மக்கள் மத்தியில் தோன்றினர்.

மலையக மக்களின் பொருளாதார, சமூக, கலாசார, அரசியல் வாழ்க்கை நிலையில் அவர்கள் அடைந்த ஏமாற்றங்கள், இன்னல்கள், விரக்திகள், காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்ட இன வன்செயல்களால் அவர்கள் அனுபவித்த அழிவுகள், இலட்சக் கணக்கானவர்கள் மலையக வாழ்க்கைச் சூழல் தந்த இன்னல்கள் காரணமாக இந்தியாவுக்கும் வடமாகாணத்துக்கும் புலம்பெயர்ந்து சென்றுமை என்ற பலப்பல அனுபவங்களால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அவற்றை அவதானித்தவர்கள் என இனங்காணக் கூடிய ஆற்றல் மிக்க படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்கள் தமது மக்கள் எதிர் கொண்ட இவ்வின்னல்கள், அனுபவங்களையெல்லாம் இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்தலே என உணர்ந்தனர். இதனால் மலையக வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் மலையகத்தில் வீறு கொண்டெமுந்தன. மலையக யதார்த்தங்களின் இலக்கியச் சித்திரிப்புகளாக அவை அமைந்தன. இவை படைப்பிலக்கியக்காரர்களின் இயல்பான இதயக் குழல்களின் வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி யதார்த்த நிலைமைகளின் இலக்கியப்பதிவுகளாகவும் அமைந்தன. மலையகத்

தமிழர் மத்தியில் மட்டுமன்றி தமிழ் கலைகளைக்கும் அவர்களின் இன்னல் நிறைந்த வாழ்க்கை முறையின் கலைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டி உணர்வுகளை ஏற்படுத்தும் இலக்கிய வாகனங்களாக இவ்விலக்கியங்கள் அமைந்தன.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் துரைவி அவர்கள் மலையக மக்களின் மேம்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமது பணி எது என்பது பற்றிச் சிந்தித்தார். அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவம், இலக்கியத்தின் பால் அவருக்கு ஏற்பட்ட ஈர்ப்பும், அக்கறையும், பன்னென்றி சார்ந்த நூல்களை ஆழந்து படிக்கும் பழக்கம், படைப்பிலக்கியக் கர்த்தாக்களுடனும் மலையக இலக்கியங்களுடனும் அவருக்கிருந்த பரிச்சயமும் மதிப்பும் - இவை யாவும் ஒன்றிணையவே அவர் மலையக மக்கள் மேம்பாடு நோக்கித் தெரிவு செய்த பாதை சமூக நேயத்துஞ் ஜிலக்கியம் படைத்து அதன் காரணமாகவே தனிச் சிறப்புப் பெற்றுள்ள படைப்பாளிகளுக்குப் பக்கபலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். மலையக மக்களின் வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் விளங்கிக் கொள்ள உதவும் நூல்கள் அம் மக்களின் முன் ணேற்றத்துக்கு இன்றியமையாத விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவன் என்பதால், அவற்றை நிரந்தரப் பதிவுகளாக கலை வண்ணத்துடன் அழகிய வடிவமைப்பில் பதிப்பித்துத் தமிழ் கலை நல்லுலகிடம் சமர்ப்பித்தலே தமது மலையகத்துக்கான சமூகப் பணி என துரைவி அவர்கள் முடிவு செய்தார்.

மலையகப் படைப்பாளிகள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய ஒரு சமூகத்திலிருந்து முகிழ்த்தவர்கள் என்பதால் தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சுயமாக வெளியிடும் வசதி படைத்தவரன்று. இத்தகைய எழுத்துப் பணிகளுக்கு ஆதரவு தேடுவதும் அரசு உதவியை நாடுவதும் அவர்களால் முடியாததொன்று. இந்நிலையில் இலக்கியத்திற்னும் பண்பும் நிறைந்த பல படைப்புகள் கால வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இப்பாடிப்பட்ட நிலையில் மலையக இலக்கியத்துக்கும், படைப்பாளிகளுக்கும் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகவும் ஊன்றுகோலாகவும் துரைவி பதிப்பகத்தைத் தொடர்க்கி அரும்பணி ஆற்றினார். நூற் பதிப்புப் பணியில் அன்னார் ஏற்படுத்திய முன் உதாரணம் தொடர்ந்து அவரது

குடும்பத்தவரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டு ‘பரிசு பெற்ற கதைகள்’ அவரின் மறைவின் பின்னர் வெளிவந்ததைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டும்.

எனது நோக்கில் இலங்கை வாழ் இந்தியத்தமிழர்களின் 170 ஆண்டு கால வரலாற்றில் துரைவிப் புதிப்பகுமே முதன்முதலாக அதிக அளவில் மலையக இலக்கிய நூல்களைக் குறுகிய காலத்தில், சிறந்த வடிவமைப்பில் வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ளது. மலையக மக்கள் சமூகம் துரைவியின் இம்மாபெரும் இலக்கியப் பணிக்கு என்றென்றும் நன்றி கூறவேண்டும்.

துரைவி அவர்கள் இத்தகைய இலக்கிய நூற்பதிப்புப் பணியை ஏன் மேற்கொள்ள நேர்ந்தது? அவருக்கு உந்து சக்தியாக விளாங்கிய காரணி என்ன என்பதை ஆராய்ந்தபோது ஒரு முக்கிய விடயம் தெரிய வருகின்றது. சிறந்த தலைவர்களின் பண்புகள் எவை என்பதை ஆராய முற்பட்ட ஒரு மேல்நாட்டு ஆய்வாளர், சிறந்த தலைவர்கள் எப்போதுமே நூல் வாசிக்கும் பழக்கம் உடையவர்கள் என்றும் தமக்குப் பரிச்சயமான அறிவுத்துறை சாராத நூல்களையும் விரும்பிப் படிப்பவர்கள், வாசிப்பினுடாக தமது அறிவையும் உளப் பாங்குகளையும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்பவர்கள் என்றும் கண்டறிந்தார். புதிப்புப் பணிக்குத் தலைமைத்துவத்தை வழங்க முற்பட்ட துரைவி அவர்களும் தமிழிலக்கிய நூல்களையும் ஏராளமான ஆத்மீக எழுத்துக்களையும் இடையறாது கற்றவர். இந்த வாசிப்புப் பழக்கமே புத்தகம், எழுத்து, இலக்கியம், எழுத்தாளன் என்னும் நினைவு என்னுள் சிறுகச் சிறுக ஊற்றைடுக்கக் காரணமாய் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த எண்ண ஊற்றே மௌதுவாக வளர்ந்து இலக்கிய ஆர்வமாக உருவாகியிருக்க வேண்டும் என எண்ணுகின்றேன்... நூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய ஆசிரியர்களின் நூல்களையும் விடாமல் வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவன் என அவர் தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். (பிரிசு பெற்ற சிறுகதைகள், 1998) வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ள நூல்கள் எந்த அளவுக்கு உதவ முடியும் என்பதற்கு சிறந்த உதாரண புருஷராக விளாங்குபவர் துரைவி அவர்கள். அதேவேளையில், தான் வாழ்ந்த மண்ணுக்கு, தன்னை வளப்படுத்தி வளர்த்துத்த மலையகத்தில் ‘50 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வளம் பெற்றவன் என்ற முறையில் அம்மக்களுக்கு

ஓரளவு முக்கியத்துவமளித்து உதவ வேண்டும்' என்ற தமது மற்றொரு உள்ளக்கிடக்கையையும் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவருடைய பதிப்புப் பணிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியவை எவை என்பதை இதனால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

துரைவி ஜயா அவர்கள் தாம் பதிப்பிக்க முற்பட்ட இலக்கிய நூல்களுக்கான உள்ளடக்கத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்தபோது, இவ்வுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்டது போன்று, மலையக மக்கள் வாழ்க்கையின் யுதார்த்த நிலைமைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறந்த கலை அம்சங்களையும் இலக்கியப் பண்புகளையும் கொண்டு விளங்கிய எழுத்துக்களையே அவர் கருத்திற் கொண்டார். அவர் தெரிவு செய்த சிறுக்கைகளிலும் குறுநாவல்களிலும் இழையோடு நிற்பது மலையக மக்கள் பல தசாப்தங்களாகத் தமது அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார வாழ்க்கையில் எதிர் நோக்கிய அவலங்களும் இன்னல் களும் விரக்திகளுமே. தான் வளர்ந்த மண்ணின் மக்களின் அவலங்களைப் பதிவு செய்துள்ள வரலாற்று ஏடுகளாகவே அவர் தெரிவு செய்த இலக்கியங்கள் விளங்கின. இப்பின்புலத்தில், இவ்வுரையில் 20ஆம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்களின் பல சமூகவியல், வாழ்வியல் அம்சங்களை அவற்றின் வரலாற்றுப் பரிமாணங்களைக் கருத்திற் கொண்ட முறையில் ஒரு மீள்பரிசீலனையைச் செய்வது துரைவி அவர்களை நினைவு கூரப் பொருத்தமான ஒரு தொனிப்பொருள் என நான் கருதுகின்றேன். இதில் கடந்த காலங்களில் பல ஆய்வாளர்களால் மீண்டும் மீண்டும் ஆதாரங்களுடன் வலியுறுத்தப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும், மலையக மக்களின் வரலாற்று ரீதியான பின்தங்கிய நிலை பற்றிய விபரங்களையும் தவிர்த்து, 20ஆம் நூற்றாண்டு வரலாற்றினோட்டத்தில் இச் சமூகத்தினர் அடைந்த சில உடன்பாடான, எதிர்மறையான பெறுபேறுகளை இவ்வுரையில் மீள்பரிசீலனையின் முடிவுகளாகக் கூற விரும்புகின்றேன். மலையக மக்கள் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில் கடந்து வந்த இன்னல் மிக்க வரலாற்றுப் பாதை பற்றிய மீள்பரிசீலனையானது அவர்கள் உறுதியான ஒரு எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்ப உதவும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

நிரந்தரக் குழுயமர்வும் குழுயிழைமையும்

19ஆம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் தமது குடியேற்ற நாடுகளில் உருவாக்கிய பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இந்தியர்கள் இலங்கை, மலேசியா, பீஜி, மொரிஷியஸ், தென்னாபிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் குடியேறினர். தமிழகத்துக்கு அண்மையில் உள்ள நாடென்பதாலும், ஆரம்ப காலங்களில் சில பருவ காலங்களில் மட்டுமே தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டமையாலும் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்கள் நிரந்தரமாகக் குடியேறிக் கொள்வதில் நீண்ட தாமதம் ஏற்பட்டது. 1830 - 1930 காலப்பகுதிக்கான குடிவரவு, குடியகல்வுப் புள்ளி விபரங்கள் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டின. ஆயினும் 1930 - 1950 காலப் பகுதிக்கான புள்ளி விபரங்கள் இம்மக்களில் கணிசமான தொகையினர் இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்டதைக் காட்டின.

இவ்வாறான நிரந்தரமான குடியேற்றம் முற்றாகவே மலையக மாவட்டங்களை மையப்படுத்தியே அமைந்தது. 1930 தொடக்கம் இம்மக்களின் வாக்குரிமைக்காகப் போராடிய இயக்கங்கள், இந்நிரந்தரமான குடியேற்றம், தமிழகத்துடன் கொண்டிருந்த தொட்டுகள் முற்றாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த நிலைமை என்ற காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே தமது அரசியல் உரிமைகளைக் கோரினர். ஆனால், இப்போராட்டங்கள், நிரந்தரமாகக் குடியேறி இந்நாட்டையே சொந்த மண்ணாகக் கொண்டிருந்த 10 இலட்சம் மக்களுக்கு முழுமையாக அரசியல் உரிமைகளையும் குடியுரிமைகளையும் பெற்றுக்கொடுக்கத் தவறின. 1949ஆம் ஆண்டின் இந்தியர் பாகிஸ்தானியர்களுக்கான குடியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் குடியுரிமை பெற விண்ணப்பித்தவர்கள் தொகை 8 இலட்சத்துக்கும் அதிகமாயினும், இறுதியில் 1963ஆம் ஆண்டாவில் 134,000 பேர் மட்டுமே இலங்கைக் குடியுரிமையைப் பெற்றனர். பெரும்பாலான இந்தியத் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் பிறந்த நிரந்தரமான ஒரு இலங்கைச் சமூகமாக மாறிவிட்ட போதிலும் குடியுரிமை பெற உரித்துடைய சமூகமாகக் கருதப்படவில்லை. குடியுரிமையில்லாவிட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியற் பிரதேசத்தில் - மலையக

மாவட்டங்களின் பெருந் தோட்டங்களில் - செறிந்து வாழும் சமுகமாக உருப்பெற்றிருந்த மலையக மக்கள் சமுகம் 1960களிலும் அதன் பின்னரும் 1964, 1970 ஆகிய ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தங்கள் (சிரிமாவோ - சாஸ்திரி, சிரிமாவோ - இந்திரா), அவற்றைத் தொடர்ந்து இவ்வொப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் என்பவற்றின் விளைவாக, இறுதியாக ஏழ இலட்சம் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இந்தியா செல்ல நேரிட்டது. இவ்வொப்பந்தங்களைச் செய்த அரசாங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களைக் கலந் தோசிக்கவில்லை. இந்திய அரசு தனது பழைய உறுதியான கொள்கைகளைக் கைவிட்டு முதன்முறையாக இலங்கை வாழ இந்தியர்களை ஒப்பந்த ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதித்தது என்பதெல்லாம் இதனோடு தொடர்புடைய விடயங்களே. மொத்தத்தில் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறப்படும் விடயம் 1960களில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இலங்கை மண்ணுடன் பிணைப்புற்று இலங்கையன் என்னும் அடையாளத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முற்பட்ட ஒரு முக்கிய காலகட்டத்தில், இலங்கைச் சமுகத்தின் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ஒரு அங்கமாக இந்தியத் தமிழர்கள் உருவாகி வந்த ஒரு முக்கிய காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்த நடவடிக்கைகள், இந்தியர் சமூகம் பிளவுபடுத்தப்பட்டு ஒரு பிரிவினர் தாயகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இத்தகைய ஒப்பந்த ரீதியான நடவடிக்கைகள் இந்தியர் சமூகத்தைப் பிளவுபடுத்தியதுடன், இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்தியச் சிறுபான்மையினர் தொகை ரீதியாகப் பலவீனப்படுத்தப் பட்டனர். மேலும், ஒரு தசாப்த கால (ஏறத்தாழ) நாடற்றவர் நிலையானது அவர்களுடைய எதிர்காலம் பற்றிய தீர்க்கமான முடிவுகளற்ற நிலையில், வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கான கல்வி, பயிற்சி, முதலீடு என்பவற்றில் இச்சமூகத்தினர் முழுமனதுடன் ஈடுபடவில்லை. எதிர்காலத்தில் இந்தியா திரும்ப வேண்டியிருக்கும் என்ற அனுமானத்தின் பேரிலேயே முழுச் சமூகமும் சிந்தித்துச் செயலாற்றியது. இந்தியர் மக்கள் தொகையில் ஏற்பட்ட இந்த வீழ்ச்சி, ஒரு காலத்தில் தொகையில் இரண்டாவது சிறுபான்மையினராக இருந்த இந்தியத் தமிழர் நான்காவது இடத்துக்கு மாறினர்.

ஒப்பந்தங்களின் ஒரு விளைவாக தொகை ரீதியாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் ஒரு முக்கிய விளைவினை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். எப்போதுமே ஒரு இனக்குழுவினரின் தொகை கணிசமானதாக அமையும் போது அவர்களுடைய அரசியல் வலிமை கூடுவதுடன் அம்மக்கள் பெரும்பான்மையினருடன் ஒன்று கலந்து விடுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. 1830 முதல் 1980 வரை அதிகம் கேட்டிராத இந்த ஒன்று கலக்கும் செய்முறை (Assimilation Process) பற்றி இன்று நாம் அதிகம் கேள்விப்படுகின்றோம். குறிப்பாக காலி, மாத்தறை, களுத்தறை ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்தியத் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினரோடு கலந்து விடுவர் என்ற கருத்துக்குப் பலமான ஆதாரங்கள் உண்டன அண்மைக்கால ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இருபுதாம் நூற்றாண்டில் எமது வரலாற்றினோட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய பிரதி கூலமான விளைவாக இதனைக் கருதுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய இரண்டற்க் கலக்கும் போக்கு இந்திய மக்களின் முழுக் கலாசார அடையாளத்தையும் சிறைத்து விடக்கூடியது. நீண்டகால கலாசாரத்தையும் அதனையிட்டுப் பெருமை கொண்டும் வாழ்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் ஓரளவுக்கேனும் ஏற்பட்டு வரும் இப்போக்கு, இலங்கையில் எஞ்சியிருக்கின்ற (12 இலட்சம் - மதிப்பீடு) இந்தியர்களை மேலும் பிளவுப்படுத்தி அதனை வலிமை குன்றிய சமுகமாக மாற்றிவிடும் அபாயகரமான இயல்புடையது என்பதை அவையோருக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இத்தகைய இரண்டற்க் கலப்பு என்னும் உபாயத்துக்கு நாம் துணை போக முடியாது. இதில் ஒரு முக்கிய விடயம் இன்றைய தீவிர சிங்களவாத இயக்கங்கள் தமிழர்களை இரண்டற்க் கலக்கச் செய்து, தமிழினத்தை இல்லாதாழிக்கும் ஒரு கொள்கையை முன் வைக்காத நிலையில் சில சூழ்நிலைக் காரணிகளால் இந்தியத் தமிழர்களே இரண்டற்க் கலப்பதற்கு ஆயத்தமாகியுள்ளனர் என்பது கரையோர மாவட்ட இந்தியர்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையேயாகும். வேறு முறையில் கூறினால், இத்தகைய இரண்டற்க் கலந்து விடும் போக்கு அதிகம் தென்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இலாங்கை பல இனாங்களைக் கொண்ட பன்மைச் சமுகத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்று ஏற்கப்பட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் இப்பிரச்சினை நோக்கப்படல் வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலேயே வேலை வாய்ப்புகளில் இனவிகிதாசாரம், அரசியல் யாப்புக்கான 13ஆம், 16ஆம் திருத்தங்கள் என்பன கொண்டு வரப்பட்ட நிலையில் இந்தியத் தமிழர் என்ற இனப்பிரிவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்புக்களில் குடித்தொகை விகிதாசாரத்துக்கு ஏற்ப 5.5 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டமையும் இதனாலும் படையிலேயே ஆகும். இந்திலையில், ஏனைய சகல இனத்தவர் போன்று இந்தியத் தமிழர்களும் தமது இன, கலாசார அடையாளங்களைப் பேணவும் வளர்க்கவும் உரித்துடையவர்கள்.

மேலும், இரண்டறக் கலப்புதற்கு இடமளிப்பதால் விசேட சலுகைகள் எதனையும் பெற்றுவிட முடியாது. பாமர் (Farmer) என்ற ஆய்வாளர் கூற்றின்படி, இரண்டறக் கலந்து பெரும்பான்மையினத்தவராக மாறி விட்டவர்களும் சாதி வேறுபாடுகளால் பீடிக்கப் பட்டுள்ள சமுக அமைப்பில், பிரதான சமூக நீரோட்டத்துடன் இணைக்கப்படாது ஒரு புதிய சாதியினராக இரண்டாம் நிலையில் வைத்தே கணிக்கப்பட்டனர்.

மலையக அரசியல் தலைவர்கள், கற்றறிவாளர் மற்றும் சமுகத் தலைவர்கள் இவ்விடயத்தில் கூடிய அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்பதுடன் இவ்வாறான இரண்டறக் கலத்தவின் உண்மை நிலைமை பற்றி அறியப் புதிய ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.

- மலையக மாவட்டங்களில், குறிப்பாக தென்மேற்குப் பிராந்திய மாவட்டங்களில் எந்த அளவுக்கு இப்போக்கு தென்படுகின்றது?
- அண்மைக்காலங்களில் இப்போக்கு விரிவடைந்து செல்கின்றதாயின் அதற்கான காரணங்கள் என்ன?
- இரண்டறக் கலந்து அடையாளங்களை இழக்க நேரிடுவதால் மலையக இந்திய சமூகம் எதிர்நோக்கக் கூடிய பாதகமான விளைவுகள் என்ன?
- இரண்டறக் கலத்தல் பற்றி மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த என்ன செய்யலாம்? இப்போக்கினைத் தூண்டும்

காரணிகளை எவ்வாறு வலுவிழக்கச் செய்யலாம்?

இதுபோன்ற விடயங்களில் (Themes) ஆய்வுகள் இன்று தேவைப்படுகின்றன.

வடக்கு நோக்கிய புலப்பெயர்வு

இதனோடு இணைத்து மலையகத்திலிருந்து வடபகுதி நோக்கிய குடியகல்வும் நோக்கப்படல் வேண்டும். 1950களில் இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட சிதைவுகள் 1956ஆம் 1958ஆம் ஆண்டுகளில் மலையகத்தில் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலாசாரங்களுக்குக் காரணமாயின. தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பத்து நிலையும் பாதுகாப்பின்மையும் அச்ச உணர்வுகளும் மலையகத் தமிழர்களை வடபுலம் நோக்கி ஸ்ததன. வன்னிப் பகுதியில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட நிலங்கள், விவசாய முயற்சிகள் என்பன உருவாக்கிய வேலை வாய்ப்புகள், தமிழர் பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு முதலிய காரணிகளும் மேலதிகமான ஸ்ப்புக் காரணிகளாகும்.

1977இல் மிகப் பரவலாக மலையகத்தில் இடம்பெற்ற தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களும் இவ்வடபுலம் நோக்கிய குடியல் வை ஊக்குவித்தன. 1981ஆம் ஆண்டின் குடசனமதிப்பீட்டு அறிக்கையின்படி வடமாகாணத்தில் 75,000 இந்தியத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் இடம்பெற்றுவரும் வன்செயல்கள் காரணமாக தொடர்ந்து வடமாகாண மாவட்டங்கள் மலையகத்துவரை ஸர்க்கும் இயல்புகளை இழந்துவிட்டன என்றே கூற வேண்டும். எவ்வாறாயினும், அப்பகுதியில் வாழும் உள்ளூர் தமிழர்களுடன் இணைந்து கொள்வதில் மலையகத் தமிழர்களுக்கு இன, மொழி, கலாசார ரீதியான தடைகள் எதுவும் இல்லை. நீண்ட கால நோக்கில் உள்ளூர் தமிழர்களுடன் மலையக மக்கள் ஒன்றிணைந்து கொள்ளும் வாய்ப்புகள் அதிகம் தென்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் வடபுலம் நோக்கிய இப்புலப்பெயர்வும் மலையகத்தில் தொடர்ந்து வாழும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் குடித்தொகை குறைய ஒரு காரணமாகும்.

வன் செயல்கள்

இத்தகைய பல்வேறு எதிர்மறை நிகழ்வுகளுடன், அண்மையில் தலவாக்கலை, கிணிகத்தேன பகுதிகளில் நடந்த வன்முறைகள் வரை பல சந்தர்ப்பங்களில் (முக்கியமாக 1958, 1977, 1983) நிகழ்ந்த மலையகத் தமிழருக்கெதிரான இன ரீதியான தாக்குதல்களையும் இணைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இத்தாக்குதல்களின் விளைவுகள் பல பொருளாதார, கலாசார சீரழிவுகளுக்கும் அச்ச உணர்வுகளுக்கும் எமது மக்களை இட்டுச் சென்றதுடன் அவர்களையும் புலம் பெயரவும் வைத்தது. சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலங்களில், இந்தியத் தமிழர்களுக்கு விரோதமான முறையில் பல அரசியல், தொழிற்சங்க சக்திகள் இயங்கிய போதிலும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர்தான் மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிரான உணர்வுகள் வன்செயல் வடிவில் வெளிவந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடயத்தில் மலையக மக்களின் நியாயமான மனக்குறை யாதெனில் அவர்களுக்கு அரசாங்க நிர்வாகத்தின் முழுமையான பாதுகாப்பும் ஆதரவும் வன்செயல் சம்பவங்களின்போது கிட்டாமையாகும். அவர்களுடைய முறைப்பாடு இவ்வன்செயல்களின் போது அரசாங்கச் சார்பான சக்திகளும் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அமைப்புகளும் வன்முறைக் கும்பல்களுக்கு அனுசரணையாக நின்றமையாகும். மலையக மக்களின் ஏகோபித்த அரசியல் ஆதரவையும் வாக்குகளையும் பெற்று வெற்றி கண்ட அரசியல் கட்சிகள் அரசாங்கம் அமைத்த பின்னர் அவர்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முழு ஆர்வத்துடன் செயற்படவில்லை என்பது ஒரு முரண்பாடான நிலைமையாகும்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காற்பகுதியில், 1975-2000, வட கிழக்குத் தமிழர் அரசியல் சாத்வீகக் கோட்பாடுகளைக் கைவிட்டு ஆயுதமேந்திய போராட்டமாக உருவெடுத்ததைத் தொடர்ந்து மலையக மக்கள் பல பாதிப்புகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. தமிழர் என்பதால் மலையகத்தவரையும் ஆயுதப் போராட்டக் குழக்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் நோக்கு தென்னிலங்கையில் உருவாயிற்று. இதனால் இன்று வரை நீடித்து வரும் பாதக விளைவுகள் குறித்து இவ்விடத்து

விரிவாக விளக்க வேண்டியதில்லை. இனக்கலவரங்கள், ஏராளமான கைதுகள், இனங்களுக்கிடையே கசப்புணர்வு, அரசு அதிகாரிகளின் பாரபட்சமான போக்குகள் என்பன இவற்றில் சிலவாகும். 1983ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மலையக மக்கள் மத்தியில், குறிப்பாக மத்திய வகுப்பினர் மத்தியில் மீண்டும் இந்தியாவை நோக்கும் போக்குகள் கணிசமாகத் தென்படு கின்றன. இந்தியாவுடனான தொடர்புகளை மீண்டும் புதுப்பித்து வலுப்படுத்திக் கொள்ள இவ்வகுப்பினர் முற்பட்டுள்ளனர். இம்முயற்சி களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த நினைவுமைகள் காரணமாக இன்று அவர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ள இந்திய அடையாளத்தை மீண்டும் நினைவு கூரும் போக்கும் அண்மைக் காலத்தில், இந்திய வம்சாவழியினர் என்ற பெயரில் இன்று எழுந்து வரும் புதிய அமைப்புகள், உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து வாழும் கடல் கடந்த இந்தியர்களுடனான தொடர்புகளை உருவாக்கும் புதிய முயற்சிகள் என்பன இத்தொடர்பில் எழுந்துள்ள புதிய போக்குகளாகும்.

சாதகமான சில போக்குகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றினோட்டத்தில் குறிப்பாக இறுதியான இரு தசாப்தங்களில் (1980 - 2000) ஏற்பட்ட சில சாதகமான போக்குகளை இவ்விடத்து சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முதலாவது விடயமாக சில சில குறைபாடுகளுக்கும், முறைப்பாடு களுக்குமிடையில் இலங்கையில் எஞ்சி இருந்த நாடற்ற மலையக மக்களுக்குக் குடியுரிமை வழங்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். 1949ஆம் ஆண்டின் இந்திய பாகிஸ்தானியர் குடியுரிமைச் சட்டப்படி 134,000 பேரும், 1964, 1970 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்களின்படி 325,000 பேரும் 1988ஆம் ஆண்டின் சட்டப்படி எஞ்சி இருந்தவர்களும் இலங்கைக் குடியுரிமைக்கு உரித்துடையவராயினர்.

எவ்வாறாயினும் 1964, 1970 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்களின்படி இந்தியக் குடியுரிமை பெற்று இந்தியா திரும்பாதவர்களின் வழித்தோன்றல் களின் குடியுரிமைப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாததொன்றாகும்.

எவ்வாறாயினும், மேற்கண்டவகையில் பெருமளவுக்குத் தீர்க்கப்பட்ட குடியுரிமை பிரச்சினை காரணமாக 1980களிலும் 1990களிலும் மலையக மக்களின் அரசியல் பலம் அதிகரித்தது. அவர்களுடைய அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் சாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பாராளுமன்றம், மாகாண சபைகள், பிரதேச சபைகள் மட்டுமன்றி 1978 தொடக்கம் தொடர்ச்சியாக அமைச்சரவையிலும் இம்மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கப் பெற்றது. இரு தேசிய கட்சிகளும் மலையக அரசியல் தொழிற்சங்க தலைமைப் பீடங்களின் ஆதரவை நாட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. மலையக மக்கள் அரசியலில் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு சக்தியாக மாறினர். குடியுரிமையற்ற நாடற்ற மக்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக தலைமைத்துவத்தை வழங்கி வந்த இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அவர்களுடைய சக்தியைப் பிரதிபலிக்கும் பிரதான ஓர் அமைப்பாக மாறியது.

குடியுரிமை தொடர்பான சட்டங்கள், மலையகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கான வெளிநாட்டு நிதியுதவிகள் என்பன இவ்வரசியல் பலத்தின் சில சாதகமான விளைவுகளே. தொண்டமானின் மறைவு வரை பெருமளவுக்கு ஒன்றுபட்டு ஒரே தலைமையின் கீழ் அணி தீரண்டிருந்த மலையக மக்கள் மத்தியில் இன்று இ.தொ.கா. உட்படப் பல்வேறு குழுக்களும் போட்டி அரசியல் நடாத்த வேண்டிய அளவுக்குப் பல கட்சி முறையொன்று மலையகத்தில் தோற்றமுறும் அறிகுறிகளைக் காண முடிகின்றது. அரசியற் சித்தாந்த ரீயான் வேறுபாடுகளை பிரதிபலிப்பதாக இப்பல்வேறு கட்சிகள் அமைந்துள்ளன என்று கூற முடியாது. பெருமளவுக்குக் கட்சி சிரேஷ்ட உறுப்பினர்களுக்கிடையே காணப்படும் தலைமைத்துவப் போட்டி, தனிப்பட்ட ஆளுமை வேறுபாடுகள் போன்ற காரணங்களே இப்பல கட்சிகளை தோற்றுவித்தன எனக் கூறப் போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. நாட்டிலேயே பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள நான்காவது சிறுபான்மையினராக உள்ள மலையகத் தமிழர்களுடைய நீண்ட கால நலன்களைப் பாதுகாக்க இப்பலகட்சி முறை பயன்படாது, பல்வேறு மலையக அரசியற் பிரிவினரும் தமக்குள் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கூட்டு அரசியல் சக்தியாக உருவெடுப்பதிலேயே மலையக

மக்களின் எதிர்காலமும் அடையாளங்களும் தங்கியுள்ளன என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

கல்வித்துறை பெறுபேறுகள்

இறுதியாக கல்வித்துறையில் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எமது மக்கள் அடைந்த பெறுபேறுகள் பற்றிய ஒரு மீள்பரிசீலனையை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன். அந்நூற்றாண்டை முழுமையாக ஞாக்குமிடத்து, பெரும்பாலான காலப்பகுதியில் மலையகத் துமிழர்கள் ஆரம்ப கல்வியை மட்டுமே விரிவான முறையில் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் இறுதித் தசாப்தத்தில்தான் (1990 - 2000) 5 - 10 வயதுப் பின்னைகள் அனைவரும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு மிக நெருங்கிக் காணப்பட்டது. இதே தசாப்தத்தில் தான் இடைநிலைக் கல்வி பெறும் (க.பொ.த.சா / நி வரை) வாய்ப்பு முதன் முதலாக நன்கு விரிவடைந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இது தவிர்ந்த க.பொ.த. உயர்நிலை வகுப்புக் கல்வியானது இன்று வரை பெரிய முன்னேற்றத்தைக் காணவில்லை. க.பொ.த. உயர் நிலைப் பரீட்சைக்கு அமரும் 180,000 பேர்களில் மலையக மாணவர் தொகை உத்தேசமாக 2000 வரை மட்டுமே. தேசிய சராசரியை எட்ட இம்மாணவர் தொகை 8000 வரை அதிகரிக்க வேண்டும். சுருங்கக் கூறின், சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் நாடு கல்வித்துறையில் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருந்தது. இலவசக் கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி போன்ற கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையின் பாடசாலைக் கல்வியை வளர்முக நாடுகளுக்கு ஒரு முன்மாதிரியானதாக முன்னேற்றுத்துச் சென்றன. ஆயினும் தேசிய கல்வி வளர்ச்சியின் பயன்கள் மலையக மக்களைச் சென்றடையவில்லை. கல்வியில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குரிய அத்தனை இலட்சணங் களையும் கொண்டவர்களாகவே இன்றும் அவர்களைக் காணமுடிகின்றது. குறைந்த ஆண் - பெண் எழுத்துறவு, பாடசாலைகளில் இடையில் விலகிச் செல்லும் மாணவர் வீதும், இடைநிலைப் பரீட்சைகளுக்கு (க.பொ.த. சா.நி / உ.நி) அமரும் மாணவர் தொகை, பரீட்சைப் பெறுபேறுகள், உயர்கல்வி பயிலும் மாணவர் தொகை, பெண் கல்வி முதலியன தொடர்பான மலையகத்தவர் புள்ளி விப்ராங்கள் இன்னும் பிற சமூகத்தவரை விடப் பின்தங்கிய நிலையையே காட்டுகின்றன.

நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது இருந்த ஒரே பல்கலைக்கழகத்தைக் கொண்ட உயர்கல்வி அமைப்பு இன்று 12 பல்கலைக்கழகங்களைக் கொண்டதாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் இன்று பிராந்தியங்களின் உயர்கல்வித் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்ட முறையில் மாகாணங்கள் தோறும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எவ்வாறாயினும் 40,000 பட்டதாரி மாணவர்கள் பயிலும் பல்கலைக்கழக அமைப்பில் மலையக மாணவர்கள் 200 பேர் மட்டுமே உள்ளனர். சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் ஏதோ ஒருவகையில் உயர்கல்விக்கான வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1921 முதல் இயங்கி வந்த இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி 1942இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டது. 1921 முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடங்கியதாகக் கொண்டதால், மலையக சமூகம் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புகளைப் பெறுவதில் சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் பின்தங்கியே இருந்ததைக் குறிப்பிட வேண்டும். க.பொ.த. உ / நி வகுப்புகள் 1960களின் முற்பகுதியிலேயே மலையகத்தில் தொடங்கப் பட்டன. மிகப் பிந்தியே உயர்கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெற்ற மலையக மக்கள், பல்கலைக்கழக அனுமதி மிகுந்த போட்டியை ஊக்குவித்தமையால் அவ்வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. பல்கலைக்கழக அனுமதிக் கொள்கைகள் கடந்த காலங்களில் பின்வருமாறு அமைந்தன.

1. 1942 - 1970 வரை திறமை சித்தியின் அடிப்படையில் அனுமதி.
2. 1970 - 1977 வரை தரப்படுத்தல், மொழி ரீதியாகத் தரப்படுத்தல் ஆகிய முறைகளின் அடிப்படையில் அனுமதி.
3. 1977இன் பின்னர் திறமை சித்தி, மாவட்ட ரீதியான அனுமதி என்பவை அனுமதிக் கொள்கையில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இன்று 40 சதவீத அனுமதி திறமை சித்தியின் அடிப்படையில், 55 சதவீத அனுமதி மாவட்ட சனத்தொகை அடிப்படையில், 5 சதவீத அனுமதி பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சுகல அனுமதிகளும் திறமை சித்தியின் அடிப்படையில் வழங்கப் பட்டமை 1970இல் நிறுத்தப்பட்டு, பின்தங்கிய பிரிவினருக்கும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவு செய்வதாகக் கூறி முதலில் தரப்படுத்தல் முறையும், பின்னர் மாவட்ட அனுமதி முறையும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இன்று 60 சதவீதமான பல்கலைக்கழக இடங்கள் சுகல மாவட்டங்களுக்கும் சனத்

தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இதில் 5 சதவீதமான இடங்கள் கல்வியில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புதிய அனுமதிக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவானவர்கள் இவை பின்தங்கிய பிரிவினர்களுக்கு உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவு செய்ய உதவும் என்று கூறி நியாயப்படுத்தினர். இதனால் மாவட்டங்கள் ஒரு கூறாகக் கருதப்பட்ட போது மாவட்டங்களுக்குள் வாழ்ந்த பின்தங்கிய பிரிவினர் புதிய அனுமதிக் கொள்கைகளால் நன்மையடையவில்லை. மாவட்டங்களுக்குள் திறமை சித்தி பார்க்கப்பட்டபோது, சிறுபான்மையின ராக மலையக மாவட்டங்களில் (ஞாவூரெலியா தவிர) சிதறி வாழும் தமிழ் மக்கள் அப்புதிய கொள்கைகளினால் விசேட நன்மைகள் எதுவும் பெறவில்லை. சுருங்கக் கூறின், புதிய அனுமதிக் கொள்கைகள் கல்வியில் பின்தங்கிய மலையக மக்களுக்கு விசேட வாய்ப்புகள் எதனையும் வழங்கவில்லை. இந்நிலையில் 2000மாம் ஆண்டுவரை பல்கலைக் கழகக் கல்வி இயங்கிய 58 ஆண்டு காலப்பகுதியில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வழங்கப்பட்ட உயர்கல்வி வாய்ப்புகளால் பயன்தையவில்லை. 21ஆம் நூற்றாண்டிலாவது இம்மக்களில் கணிசமானவர்கள் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறும் வகையில் அவர்களுடைய கடந்த கால உயர்கல்வி இழப்புகளை ஈடு செய்யும் வகையில் புதிய அனுமதிக் கொள்கைகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். அதேவேளையில் க.பொ.த. உயர்நிலை வகுப்புக் கல்வியின் குறைபாடுகளைக் களைந்து அதனை வலுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். பாடசாலைக் கல்வியில் (ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வி) பெருந்தோட்ட மக்களுக்கும் ஏனைய முன்னேறிய பிரிவினருக்குமிடையில் காணப்படும் இடைவெளிகள் முற்றாக நீக்கப்பட்டால் மட்டுமே, க.பொ.த. + உ/நி பரீட்சையில் மலையக மாணவர்கள் ஏனையோருடன் சமமாகப் போட்டியிட முடியும். தேசிய நிலையில் மட்டுமன்றி மாவட்ட ரீதியாகக்கூட சமமான போட்டியில் மலையக மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களைத் தம்மிலும் நீண்டகால பாடசாலைக் கல்விப் பாரம்பரியத்தையும் கூடிய வளாங்களையும் கொண்ட பிற சாராருடன் சமமாகப் போட்டியிடுமாறு கோருவது இயற்கை நீதிக்கு மாறானதாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10,000 மாணவர்கள் வரை பல்கலைக் கழகங்களில் இன்று அனுமதி பெறும் நிலையில் குறைந்த பட்சம்

300 - 400 மாணவர்களை மலையகத்திலிருந்து அனுமதிக்கும் வகையில் அவர்களுக்குச் சாதகமான முறையில் விசேட ஏற்பாடுகளை உருவாக்கும் படி சிந்திக்க வேண்டும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையக சமூகம் சமமான கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறாது பின்தங்கிவிட்டது. ஏனைய பின்தங்கிய சமூகங்கள் இந்நாற்றாண்டில்தான் முதன்முதலாக விரிவான கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெற்றன. இவ்வாய்ப்புகள் தாம் இப்பிரிவினரின் சமூக முன்னேற்றங்களுக்கும் சமூக நகர்வுக்கும் பிரதான காரணியாகும். 21ம் நூற்றாண்டில் தகவல் தொழில்நுட்ப கல்வியும் தொடர் கல்வியும் வாழ்க்கை நீடித்தகல்வியும் முக்கியத்துவம் பெற்று வருவதால் இரு சாராருக்குமான கல்வி மட்டங்களில் புதிய இடைவெளிகள் தோன்ற வாய்ப்புண்டு. மலையக மக்களின் கல்வி நிலைமைகளை உயர்த்த விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிடில் அவர்கள் 21ஆம் நூற்றாண்டின் புதிய சவால்களை எதிர்கொள்ளப் போதிய ஆயத்தமின்றி ஒதுக்கப்பட்டவராய், புதிய நிலைமை களுடன் இசைந்து வாழ முடியாத சமூகமாக மாறிவிடும் நிலைமை ஏற்பட இடமின்டு.

இலங்கையில் வாழும் இந்திய மரபுவழித் தமிழர்களை நகர்ப்புற, பெருந்தோட்டப்புற மக்கள் தொகையாக மதிப்பீடு செய்தால் இன்னும்கூட 75 சதவீதமானவர்கள் பெருந்தோட்ட வேலைவாய்ப்புகளிலே தங்கி வாழுகின்றனர். 1900மாம் ஆண்டில் இச்சதவீதம் 90-95 சதவீதமாக இருந்திருக்கலாம். கணிசமானவர்கள் இன்றும் கூட தோட்டங்களில் வேலை செய்துவரக் காரணம் இவர்களுடைய நகர்ப்புறம் நோக்கிய குடியகல்வைத் தூண்டக் கூடிய கல்வித் தகுதிகளை அவர்கள் இன்னும் பெறாமையாகும். நகர்ப்புறங்களில் பயிற்சியும் கல்வித்தகுதியும் வேண்டப்படாத பொருளாதாரத் துறைகளிலேயே (Informal Sector) அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு களைப் பெறுகின்றனர். மேற்காசிய வேலை வாய்ப்புகள், ஆடைத் தொழிற் சாலைகள், அரசாங்க தொழில்கள் (முக்கியமாக ஆசிரியர் பதவி) என்பவற்றைப் பெற்றத் தோட்ட வாழ்க்கை முறை மற்றும் தொழில்களிலிருந்து விலகியோர் தொகை பற்றிச் சரியான தரவுகள் இல்லை. இத்தொகை கணிசமாகவன்றி 10,000 வரை இருக்கலாம்.

உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் போதிய அளவு கிட்டாமையால் இம்மக்கள்

மத்தியில் புலமைசார் ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் குழாமொன்று பரந்த அளவில் தோன்றவில்லை. வரலாறு, புவியியல், சமூகவியல், கல்வியியல், பொருளியல் போன்ற துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள் மலையக மக்களின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுண்டு. இம்மக்களின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைமை குறித்த ஆய்வுகளைச் செய்யக்கூடிய ஆய்வாளர்களின் தொகையில் பெரிய பற்றாக்குறையொன்றுண்டு. இம்மக்களின் 20ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய குறைந்த கல்விச் சாதனையும் முன்னேற்றமும் இப்பற்றாக்குறையை 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் நீடிக்கச் செய்துள்ளது. ஆய்வினுடாக அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளும் அளவுக்குப் போதிய ஆய்வாளர்கள் இம்மக்கள் மத்தியில் தோன்றவில்லை என்பதையே இங்கு வலியுறுத்துகின்றோம்.

ஸ்ரீ வுடை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு வாழ்க்கை, கல்வி முன்னேற்றம் பற்றிய விரிவான ஒரு பரிசீலனைக்கான அறிமுகமாகவும் ஆரம்ப முயற்சியுமாகவே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக அவர்களுடைய பொருளாதார வாழ்க்கை, அரசியல், தொழிற்சங்க இயக்கங்கள், இலக்கிய வளர்ச்சி என்பன பற்றிய 20ஆம் நூற்றாண்டு குறித்த பரிசீலனைகளும் ஆய்வுகளும் தேர்ச்சி பெற்ற ஆய்வாளர்களால் விரிவாக செய்யப்படல் வேண்டும். எதிர்கால அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை வரையவும் தொலை நோக்குடன் சிந்தித்து இலக்குகளை நிர்ணயிக்கவும் உதவக்கூடிய ஓர் ஆய்வுத் தளமொன்று உருவாக்கப்படல் வேண்டும். 20ஆம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு நிலைமைகள், வளர்ச்சிகள் பற்றிய ஒரு மீஸ்பரிசீலனை மேற்கண்ட நடைமுறைக் தேவைகளின் அடிப்படையில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய தொன்று. இம்மீஸ் பரிசீலனையானது, இம்மக்கள் முழு மனித உரிமை களுடனும், ஏனைய மக்கட் பிரிவினருடன் கௌரவத்துடனும், சமத்துவத் துடனும் வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளையும் சிந்தனைகளையும் வளர்த்தெடுக்க பேருதவியாக அமையும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

நினைவுப் பேரூரை

02

2004

- பி.பி.தேவராஜ்

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களும்

தாயக உரிமைகளும்

சில கோட்பாட்டு சிற்தனைகள்

1949ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தமிழரசுக் கட்சியின் அங்குரார்ப்பண விழா திருக்கொண்மலையில் நடைபெற்றது. அங்குரார்ப்பண விழாவிலே பேசும்போது தலைவர் திரு. சௌல்வநாயகம் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். “இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரிவினருக்குள் வடக்கில் வாழுகின்ற பெருந்திரளான மக்கள் தமிழர்கள். அவ்வாறு தெற்கில் வாழுகின்றவர்கள் சிங்களவர். இந்த பிரிவு பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வருகின்றது. இது பிரித்தானிய ஆட்சியாளரால்தான் மாற்றப்பட்டது”. பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களால் மாற்றப்பட்டது என்பது அதிக கவனத்திற்குரிய விடயமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட போது பொதுச் செயலாளராக கடமையாற்றிய டாக்டர் இ.எம்.வி.நாகநாதன் இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியின் அங்குரார்ப்பண பிரசுரத்திற்கு எழுதிய முகவரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். “தமிழ் பேசும் மக்களும் சிங்களம் பேசும் மக்களும் இரண்டு தனித்துவமான பிரிவுகளில் உள்ளனர். சர்வதேச அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேசம் என்பது மூன்று கூறுகளால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. 1. மொழி, 2. நீண்ட-

காலமாக உள்ள ஒரு தேசிய வரலாறு, 3. வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசத்தை ஒரு அடிப்படை கூறாக பட்டியலிடும் போது வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு அப்பால் வாழுகின்றவர்கள் பற்றிய ஒரு கேள்வி எழுகின்றது.

எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் “இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரிவினருக்குள் வடக்கில் வாழுகின்ற பெருந்திரளான மக்கள் தமிழர்கள். அவ்வாறு தெற்கில் வாழுகின்றவர்கள் சிங்களவர். இந்த பிரிவு பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வருகின்றது. இது பிரத்தானிய ஆட்சியாளரால்தான் மாற்றப்பட்டது.” மேலும் E. M. நாகநாதன் மிகத் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரத்தானிய ஆட்சிக்குப் பின்னர் முழு இலங்கையையும் தன்னுடைய நிர்வாக அதிகாரத்துக்குள் கொண்டுவேந்த ஆட்சியாளர்கள் பல அரசியல் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தி மிகப் பெரிய அளவில் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையை ஆரம்பித்தனர். அதற்குப் பின்னர் தேயிலை, இறப்பர் ஆகிய பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் நிலைபெற்றன.

நாட்டின் செல்வம் பெருகியதனால் கட்டமைப்பு வசதி, சமூக அபிவிருத்தி, வெகுவாக முன்னேற்றமடைந்தது. கல்வித்துறை பெரும் வளர்ச்சி கண்டது. 1833இல் கோல்பூருக் கைமரோன் திட்டம் அறிமுகமாகிய போது பள்ளிக்கூடம் சென்ற பிள்ளைகளின் தொகை 13,891 ஆக இருந்தது. 75 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதாவது 1906ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தொகை 276,691ஆக உயர்ந்து விட்டது. 1905இல் 554 அரச பாடசாலைகளும் 1582 அரச உதவி பெறும் பாடசாலைகளும் இருந்தன.

கோப்பி பயிர் செய்கைக்கும் தேயிலை, இறப்பர் பயிர்ச் செய்கைக்கும் முக்கிய பங்கு வகித்த தோட்ட தொழிலாளர்கள் இவ்வாறு ஏற்பட்ட பொருளா தார மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். தோட்ட தொழிலாளர்களை அடிமைத்தனமான ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள்ளேயே வைத்துக்கொள்ள பிரத்தானிய பெருந் தோட்ட இராஜ்ஜியம் விரும்பியது. இதனால் மலையகத் தமிழர் தேக்கமடைந்த நிலையிலேயே வாழ்ந்து

கொண்டிருந்தனர். அந்தக் காலகட்டத்தில் சிங்களவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழரே அதிக மக்கள் தொகையையுடையவர்களாக இருந்தனர்.

கவிமணி சி. வேலுப்பிள்ளை மிகுந்த வேதனையோடு கூறியதுபோல,

“என் மக்கள்

மண்ணுக்குள் மண்ணாக புதைந்து போனார்கள்.

அவர்கள் கல்லறைக்கு மேல் காட்டு மலர்கள் கூட இல்லை

ஞாபகச் சின்னங்கள் எதுவும் அங்கேயில்லை.

அப்பன் வாழ்ந்த கதை கூற வார்த்தைகள் இல்லை.

மனிதன் மறந்து விட்டான்...”

நாட்டிற்கு செல்வத்தைக் குவித்தாலும் வறுமைப்பிழியின் சாபக்கேடில் சிக்குண்டு ஒரு பின்தங்கிய சமூகமாகவே அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

1931ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக சர்வஜன வாக்குரிமையும் தொகுதிவாரிச் தேர்தலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்திய வம்சாவளி தமிழரை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதற்காக அரசசபையில் இரண்டு அங்கத்தவர்கள் இடம் பெற்றார்கள். வாக்காளர்களாக பதிவு செய்யும் தொகை கூடியவுடன் 1939ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்களும் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்வதற்கு நேரடி விசாரணைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஒரு புது நடைமுறையை அமுலுக்கு கொண்டுவந்து பெரும்பாலானோருக்கு தகுந்த அறிவிப்புகளைக் கொடுக்காமல் வாக்காளார் தொகை பாரதூரமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

இப்படியிருந்த போதிலும் 1947ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்தபோது சோல்பரி ஆணைக்கும் இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியிலிருந்து 14 அங்கத்தவர்கள் தெரிவுசெய்யப்படுவார்கள் என்று எதிர்வு கூறியிருந்தாலும் 7 அங்கத்தவர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

1948ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய ஆட்சி இலங்கைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிய பின்பு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் வாக்களார் பட்டியலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். புதிதாக இயற்றப்பட்ட இந்திய பாகிஸ்தானிய பிரஜாவரிமைச் சட்டம் எந்தளவுக்கு இந்திய வம்சாவளியிரை ஒதுக்க முடியுமோ அந்தளவுக்கு ஒதுக்கி நிர்வாகக் கொடியிடகளை ஏற்படுத்தி பிரஜாவரிமை மறுக்கப்பட்டது.

1947ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் 1977 வரை எந்தவாறு தேர்தலிலும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கவில்லை. இதனால் அவர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டார்கள். கல்வியிலும் மிகவும் பின்தங்கிய சமூகமாகவே வாழ்ந்தார்கள்.

இடைவிடாத முயற்சிகளின் பயனாக 1977ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் படிப்படியாக இந்திய வம்சாவளியினருக்கு பிரஜாவரிமை வழங்கப்பட்டு இன்று அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு விட்டது என்ற போதிலும் நீண்ட காலமாக பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து இந்திய வம்சாவளியினர் தொடர்ந்தும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர். கல்வி வளர்ச்சியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டாலும் சிறந்த பாடசாலைகள் இல்லை, ஆசிரியர்கள் இல்லை. இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவ செய்யும் தொகை மிகக் மிக குறைவாக உள்ளது. மலையகத் தமிழ் பாடசாலைகளில் நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் அதிபர்களைத் தவிர அரசாங்க உத்தியோகத்துரைகளின் தகுந்த பங்களிப்பில்லை. ஏற்கனவே இதர சமூகங்களுக்கும் இந்திய வம்சாவளியினருக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் ஒரு தனிப் பிரிவினராக அரசியல் யாப்பில் பிரகடனப்படுத்தி அவர்களுடைய அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் - அடையாளம்

மக்கள் தொகை மதிப்பீட்டு தினைக்கள் புள்ளிவிபரக் கணக்குபடி இலங்கையில் பல இனங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நான்கு பிரதானமானவை,

1. சிங்களவர்
2. இலங்கை தமிழர்
3. முஸ்லிம்கள்
4. இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள்

இந்த நான்கு பிரிவினரைத் தவிர வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த அனைத்து பிரிவினரும் நாட்டின் ஒரு சதவிகிதத்திற்கு குறைவாகவே உள்ளனர்.

மக்கள் தொகை கணக்கு விபரங்களில் இலங்கை தமிழர், இந்தியத் தமிழர் என்று இரண்டு அடையாளங்கள் தெளிவாக காட்டப்பட்டிருந்த போதும் கணக்கெடுப்பின் போது தவறான வகையில் பல இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி 1981ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் போது தொகை மதிப்பீட்டு தினைக்களைப் பணிப்பாளர் 200,000க்கும் அதிகமான இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களாக கணக்கிடப்பட்டு விட்டார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார். இதே தவறு 2011இலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. உண்மையான விகிதாசாரம் 7.4 ஆக இருக்கும் போது 4.6 என்று தவறாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு முக்கியமான அரசியல் பிரச்சினைகள் சகல மட்டங்களிலும் பிரதி நிதித்துவம், போதுமான அளவுகீழ் மட்டம் முதற் கொண்டு உயர்மட்டம் வரை அரச நிர்வாகத்தில் பங்கு, நீண்டகால பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து துறிதமாக முன்னேற்றம் அடைவதற்கு விசேட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள். குறிப்பாக கல்வி, தொழிற் பயிற்சி, வீடுமைப்பு போன்றவற்றில் அதிக முதலீடு என்பவை பிரதான பிரச்சினைகளாகின்றன. பாராளுமன்றத்திலும் மத்திய

நிர்வாகத்திலும் எந்த அளவுக்கு இடம்பெற வேண்டுமோ அதேபோல் மாகாண நிர்வாகங்களிலும் உள்ளாட்சி நிர்வாகங்களிலும் உரிய முறையில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றால்தான் அரசியல் நீரோட்டத்தில் இணைய முடியும். இது தவிர இந்திய வம்சாவளி தமிழரையும் ஒன்றிணைக்கக் கூடிய ஒரு அபிவிருத்தி, கலாசார அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செறிந்தும் பரந்தும் வாழுகின்ற ஒரு சமூகத்திற்கு பல நாடுகளில் கலாசார அபிவிருத்தி அமைப்புகள் உள்ளன.

இந்த ஆலோசனையை சர்வகட்சி மாநாட்டுக்கு சமர்ப்பித்தபோது இதற்கு ஏகமனதாக வரவேற்பு இருந்தது. மேலும் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மிகச் செறிவாக வாழுகின்ற நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அல்லது பதுளை போன்ற மாவட்டத்தில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படுமானால் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். நுவரெலியா போன்ற மாவட்டத்தில் இதர மாவட்டங்களில் உள்ள மலையக தமிழர்களுக்கு உதவும் வகையில் வசதி உள்ள பாடசாலைகளும் தொழில் நிறுவனங்களும், பயிற்சி நிலையங்களும் அமைக்க முடியும். பதுளை, கண்டி போன்ற மாவட்டங்களில் நுவரெலியா போன்று இல்லாவிட்டாலும் நிறுவன அமைப்புகளை ஏற்படுத்த முடியும். இது பிரதேசம் சாராத ஒரு இனத்துவத்திற்கு தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி பிற இன மக்களோடு நல்லுறவை வளர்க்க பெறிதும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். பிரதேசம் சாராத ஒரு சமூகத்திற்கு எவ்வாறு அதிகாரப் பகிர்வை ஏற்படுத்துவது என்பது பற்றி பெல்ஜியம், கண்டா போன்ற நாடுகள் சிறந்த முன்னுதாரணமாக உள்ளன. இதுபோல் வேறு பல நாடுகளும் உண்டு.

சர்வகட்சி மகாநாட்டு அறிக்கை

பேராசிரியர் தில்ஸ விதாரண தலைமையில் நடந்த சர்வகட்சி மாநாடு இன அடையாளங்களைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தது. எவ்வாறு இனங்களின் அடையாளம் யாப்பிலே இடம்பெற வேண்டும் என்பதில் சர்வகட்சி மாநாட்டில் பங்குபற்றியவர்கள் ஒருமைப்பாட்டை எட்டனார்கள்.

சர்வ கட்சி மாநாட்டுக்கு தலைமை வகித்து பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண மகாநாட்டு அறிக்கையில் இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். “இலங்கை அரசியல் யாப்பில் இலங்கை நாடு சிங்களவர், இலங்கை தமிழர், இல்லாமியர், இந்திய தமிழர் மற்றும் இதர மக்கள் பிரிவினர்களை கொண்டமைந்த நாடு என வர்ணிக்கப்படும். நாட்டின் ஒவ்வொரு மக்கட் பிரிவினருக்கும் தங்கள் மொழியை அபிவிருத்தி செய்யவும், தங்கள் கலாசாரத்தை மேம்படுத்தவும், தங்கள் வரலாற்றைப் பாதுகாத்துப் பேணவும் உரிமையுண்டு.” அத்துடன் அரச அதிகாரத்தில் பங்குபற்றவும், தகுந்த பிரதி நிதித்துவம் பெறவும் உரிமையுண்டு. இவையாவும் உறுதிப்படுத்தப்படும் போது அனைவரும் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்திற்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படாது பாதுகாக்கப்படும்...”

(The people of Srilanka shall be described in the constitution as being constituted by the Sinhala, Sri lankan Tamil, Moor, Indian tamil and other constituent people of Sri Lanka. The right of every constituent people to develop its own language, to develop and promote its culture and to preserve its history and the right to its due share of state power inculuding the right to due representation in each divisions in government shall be recognized without in anyway weakening the common Sri lankan identity.....)

சர்வ கட்சி மகா நாட்டிற்கு ஆலோசனை கறூவதற்காக அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழுவும் இந்த விடயம் சம்பந்தமாக தனது முழு ஆதரவையும் தெரிவித்து சிபாரிசுகளைச் செய்துள்ளது. அனைத்து கட்சிகளுமே இதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. ஆகையினால் இதை அமுலுக்கு கொண்டு வருவதில் அதிக சிரமங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியதில்லை.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் இருந்து நடைபெற்ற அரசியல் சீர்திருத்த முயற்சிகளும், முதலாம், இரண்டாம் அரசியல் குழியரச யாப்புகள் நிறைவேற்றப்பட்டதும் அதற்கு பின்னரும் இடம்பெற்ற பல அரசியல் சீர்திருத்த தீர்மானங்கள் கவனத்திற்குரியவையாகும். இந்த முயற்சிகள்

மூலமும் மற்றும் இதற்கென பாராளுமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட்ட தெரிவுக் குழு சமர்ப்பித்துள்ள ஆலோசனைகளும் பல படிப்பினைகளை கொடுத்திருக்கின்றன. மேலும் மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் முதலமைச்சர் இடையேயுள்ள அதிகார சிக்கல்களும் பல படிப்பினைகளை தந்திருக்கின்றன.

மாகாண சபைக்கு எத்தகைய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும், எந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒரு பூதாகரமான கேள்வியாக உருவெடுத்துள்ளது. ஒரு பக்கத்தில் மத்திய அரசு அதிகாரங்களை தக்க வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறது. பெரும்பான் மை சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் இதற்கு அழுத்தங் கொடுக்கின்றார்கள். மறுபக்கத்தில் குறிப்பாக வடகிழக்கில் மாகாண சபைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையாகவுள்ளது. இந்த சிக்கல் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் வடகிழக்கிற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையே ஆதரிக்கின்றார்கள்.

இலங்கை ஒரு பல்லின நாடு என்று அடிக்கடி பறைசாற்றப்பட்டாலும் நாடளாவிய நீதியில் பல்லினங்களை உள்ளடக்கியுள்ள இலங்கையில் சில இடங்களில் செறிவாகவும் ஏனைய இடங்களில் செறிவு குறைவாகவும் வாழ்ந்து வரும் தனித்துவ அடையாளமுடைய சிறுபான்மை மக்கள் பற்றிய பிரச்சினைகள் கவனிக்கப்படாது போய்விட்டது. காலத்துக்கு காலம் இது சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற போதிலும் இது கொள்கை வகுப்பவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை.

இலங்கை புதிய அரசியல் யாப்பை வகுக்கும்போது இந்த விடயங்களை எல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு அனைத்து மக்கள் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கக்கூடிய ஒரு அரசியல் யாப்பையும் அதேநேரத்தில் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய தேர்தல் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டுவந்தால்தான் நம் நாடு முன்னேற முடியும்.

நினைவுப் பேருரை

03

2005

- தெளிவத்தை ஜோசப்

**மகலையக நாவல் கிலக்கியம்
தோற்றும் - வளர்ச்சி**

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழில் நாவலிலக்கியம் பிறந்தது என்பது இலக்கிய வரலாறு. 1879 பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் வேதநாயகம் பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்டு தமிழின் முதல் நாவல் என்று பெருமை கொண்டது.

இருந்தும்கூட 1902ல் 'தீனதயானு'வை எழுதிய பண்டித நடேச சாஸ்திரிதனது நாவலையே தமிழின் முதல் நாவலாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் தனது முன்னுரையில்.

1876 - பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் -
வேதநாயகம் பிள்ளை

1893 - கமலாம்பாள் சரித்திரம் - பி.ஆர் ரஜமய்யர்

1898 - பத்மாவதி சரித்திரம் - அ.மாதவய்யா

1902 - தீன தயானு - பண்டித நடேச சாஸ்திரி

தன்னுடைய நாவலையே முதல் நாவல் எனக் குறிப்பிடும் நடேச சாஸ்திரிக்கு முதல் மூன்று நாவல்கள் பற்றியும் தெரிந்திருக்கவில்லையா! அல்லது அவைகள் ஒன்றும் பெறிதாக நாவல்கள் இல்லை என்ற எண்ணமா! என்பது

தெறியவில்லை. எப்படி இருப்பினும் தீஞ்தயாளு நான்காவது நாவல் தான் என்று அடித்துக்கூறுகின்றார் க.நா.சு. தன்னுடைய முதல் ஜந்து தமிழ் நாவல்கள் என்னும் நாலில். ஈழத்திலும் இப்படியான தகராறுகள் உண்டுதான்.

ஆழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிப் பேசும் முதல் நூலான ஆழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி என்னும் நூலை எழுதிய அமரர் கவிஞர் சில்லையூர் சௌல்வராசன் 1890 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த எஸ்.இன்னாசித்தம்பியின் “ஊசோன் பாலந்தைக் கதையே” ஆழத்தின் முதல் நாவல் என்கின்றார்.

இந்த நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய பேராசிரியர் மு.கணபதிபிள்ளை அவர்கள். 1856ல் காவலப்பன் கதை என்னும் நாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ‘ஹர் (Hanna Moor) என்பவரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஆழத்தின் முதல் நாவல் என்றெழுதுகின்றார். Parley the porter என்னும் நாவலின் மொழிபெயர்ப்பே காவலப்பன் கதை.

‘ஊசோன் பலவுந்தைக் கதை’யும் ‘Orson and Valantine’ என்னும் போர்த்துக்கேய நெடுங்கதையைத் தழுவி எழுதப்பட்டதே என்றும் மு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிக்கின்றார்.

இவைகள் இப்படி இருக்க, ஜனாப் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்கள் 1885ல் வெளியான சித்திலைப்பை மரைக்கார் முகம்மது காசிம் மரைக்கார் எழுதிய அஸன்பேயுடைய கதையே ஆழத்தின் முதல் நாவல் என்று நிறுவத் தொடங்கினார். சித்திலைவுவை மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்றாலும் இது மலையக நாவல் என்னும் வகைக்குள் அடங்காதது.

மலையகத்தில் பிறந்தோர் என்ற வரையறை இருந்தாலும் மலையக மக்கள் பற்றிய சுகதுக்கங்கள் பற்றிப் பேசும் படைப்புக்களே மலையக நாவல்கள் என்று அடையாளம் கொள்வனவாகும்.

‘இலங்கையின் தமிழ் நாவல் முன்னோடி சில குறிப்புகள்’ என்னும் தன்னுடைய சிறிய கைஞ்சில் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த இரா.சிவலிங்கம் B.A அவர்கள் 1885ல் வெளிவந்த அறிஞர் சித்தி

லெவ்வையின் அசன்பே சரித்திரமே ஈழத்தின் முதல் நாவல் என்று அழைத்துக் கூறுகின்றார்.

அத்துடன் இன்னாசின்னத்தம்பியின் உள்ளோன் ‘பாலந்தைக் கதை’யே முதல் நாவல் என்பது தவறு என்றும் ஆ.சிவநேசச்சௌல்வன் (ஸழத்துக் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் சில குறிப்புகள்) த.வே.வீரசாமி (துமிழ் நாவல் முன்னோட்டம்) பேராசிரியர் கைலாசபதி (துமிழ் நாவல் இலக்கியம்) ஆகியோரெல்லாம் அசன்பே சரித்திரம் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை என்றும் எழுதுகின்றார். சிவலிங்கம் அவர்களின் இந்தக் கையேடு பக்கத்தில் சிட்டி என்டற் பிரைஸ் வெளியீடு என வந்திருக்கிறது.

ஸழத்து முன்னோடி நாவல்கள் என்னும் தன்னுடைய மல்லிகை 2003ஆம் ஆண்டு மலர்க் கட்டுரையில் 1856லிருந்து 1940 வரை வெளிவந்த நாவல்களின் பட்டியலுடன் அவை பற்றி ஆராயும் கலாநிதி செங்கை ஆழியான் அவர்கள் காவலப்பன் கதையே ஸழத்தின் மட்டுமல்லாது தமிழின் முதல் நாவல் என்றும் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் வருவதற்கு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஸழத்திலிருந்து காவலப்பன் கதை வெளியிடப் பட்டுள்ளது என்றும் எழுதுகின்றார்.

திரு. சொங்கை ஆழியான் 1856க்கும் 1940க்குமான இடைப்பட்ட 85 வருடங்களில் 45 நாவல்களைப் பட்டியலிடுகின்றார். அந்த 45க்குள் சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்தியர் நட்பு (1940) என்னும் எச்.நெல்லையாவின் ஒரே ஒரு மலையக நாவல் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது.

‘மூலையில் குந்திய முதியோன்’ அல்லது ‘தூப்பறியும் திறம்’ என்னும் தொடர் நாவலை 1924இல் தேசபக்தனில் கோ.நடேசய்யர் எழுதத் தொடங்கியுள்ளார்.

இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்குச் சமுதாய விழிப்புணர்வு அத்தியவசிய மானது என்னும் உண்மைக்கிணங்க மலையகச் சமூகத்தின் விழிப்புக்காகத் தன் எழுத்தையே ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியவர் ஜயர். பெரும்பாலான தனது எழுத்துக்களை நூல்களாக வெளியிட்டிருக்கும் நடேசய்யர் இந்தத் தொடர் கதையை நூலாக வெளியிட முன்வராததற்கான

காரணம் அது ஒரு துப்பறியும் ஜனரஞ்சகப் படைப்பு என்கின்ற காரணத்துக்காகவும் இருக்கலாம்.

1930இல் தொடங்கிய வீரகேசரியின் ஸ்தாப ஆசிரியரான திரு.எச்.நெல்லையா வீரகேசரியில் தொடர்ந்து சில நாவல்களை எழுதினார்.

சந்திரவுதனா அல்லது

காதலின் வெற்றி - 1934

இருத்தினாவளி அல்லது காதலின் மாட்சி - 1938

காந்தாமணி - அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி - 1938

சோமவுதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்பு - 1940

பிரதாபன் அல்லது மஹாராஷ்டிர நாட்டு மாங்கை - 1941

இந்தக் தலைப்புக்களே அவைகளின் உள்ளடக்கத்துக்கும் தரத்துக்கும் சாட்சிகளாக அமைகின்றன.

இந்த நாவல்களின் தோற்றுத்துக்கு அல்லது இவைபோன்ற எழுத்துக்களின் வரவுக்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்தவை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து குவிந்த இலக்கியத் தரமற்ற வியாபார நோக்கம் கொண்ட நூல்களே ஆகும். வெ.மு.கோதை நாயகி அம்மாள்ளூ வடிவூர் துரைசாமி ஜய்யங்கார் போன்றவர்களின் மற்ம நாவல்கள் பெருவாரியாக வந்து குவிந்து வாசகர்களைக் கட்டிப் போட்டிருந்த காலம் அது.

‘லட்சுமி’ அல்லது ‘ஹரிஜனப் பெண்’ என்று இரட்டைப் பெயரில் தமிழ்ப் படங்கள் வெளிவந்த காலம் அது.

பெருவாரியான இவைகளின் வரவும் முப்பதுகளில் எழுதக் கிளம்பியவர்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. அறைத் தூக்கத்தில் இருந்தபடியே வாசித்துப் பழகிவிட்ட ஒரு வாசகர் கூட்டத்தின் உறக்கத்தைக் கலைத்து விடாத அடிர்வக் கற்பனை மிகுந்த படைப்புக்களைத் தருபவர்களாகவே அவர்கள் இருந்து விட்டனர்.

சிட்டியும் சிவபாது சுந்தரமும் சேர்ந்தெழுதிய 'தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்' என்னும் நூலில் எச்.நெல்லையா பற்றி இப்படி எழுதுகின்றனர்.

கொழும்பில் வெளிவரும் வீரகேசரிக்கு திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த நெல்லையா என்பவர் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார். முன்பின் பத்திரிகை அனுபவம் இல்லாத சாதாரண வட்டிக்கடை கணக்கெழுத்தாளரான நெல்லையா பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரை எழுதுவதும் செய்தி மொழி பெயர்த்தல் ஆகிய தினசரிக் கடமைகளுடன் நாள்தோறும் இரண்டு மூன்று கலம் தொடர்க்கடைகளும் எழுதி வந்தார். அதன் மூலம் அந்தப் பத்திரிகைக்கு பேரும் புகழும் வளர்த்துக் கொடுத்தார். அப்புரவ கற்பனைகள் நிறைந்த கடைகளாயினும் அந்த நாட்களில் அவை வாசகர் பெருக்கத்தை வளர்த்தன.

இந்தக் கூற்று எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமானது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். வீரகேசரிக்கு வருவதற்கு முன்னதாக 'தேசபக்தன்', 'ஜனநேசன்' ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவர் நெல்லையா. இருந்தும் வெறும் வட்டிக்கடை எழுத்தர் என்று அவரை மட்டம் தட்டும் உள் அர்த்தம் புரியவில்லை. அவர்களது கூற்று நெல்லையாவின் மற்ற நாவல்களுக்குப் பொருந்தலாம். ஆனால் 1940ல் அவர் எழுதிய சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்பு என்னும் நாவல் வெறும் அதீத கற்பனை நாவல் அல்ல.

நாவல் இலக்கியத்தின் தலையாய் பண்பான இயற்பண்பும் உலகியலும், பாத்திர வார்ப்பும் இந்நாவலை ஒரு வித்தியாசமான நாவலாக்கிக் கொண்டன.

உலக வாழ்க்கையைக் கண்ணாடி போல் பிரதிபலித்துப் பெரும்பாலும் அனுபவத்தோடு ஒத்து நிகழும் கடைகளே நாவல் என்று மேல்நாட்டார் விளக்கம் கூறுவர் (கைலாசபதி - தமிழ் நாவல் இலக்கியம்).

120பக்கம் கொண்ட இந்த நாலுக்கான முன்னுரையில் 'சமீப காலங்களில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. விரும்பத்தகாது அம்மன்ஸ்தாபத்தை நீக்கி இரண்டு

நாடுகளையும் அன்பினால் இணைப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்படும் இந்தச் சுந்தரப்பத்தில் நான் இச்சிறு படைப்பை வெளியிட்டுள்ளேன். இந்தியா - இலங்கைக்கான தொடர்பு அன்பு நிறைந்த சிநேகமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் வரையப்பட்டுள்ள இக்கதையைப் பற்றியும் அதில் காணப்படும் கருத்துக்கள் பற்றியும் இங்கு நான் எதையும் கூற விரும்பவில்லை. அவற்றை வாசகர்களாகிய உங்களின் பரிசீலனைக்கே விட்டுவிடுகின்றேன் என்று எழுதுகின்றார் வந்தலையா.

இந்த நாவல் வெளிவந்த காலம் ஏ.இ.குணசிங்காவின் இந்திய எதிர்ப்புப் பேச்சுக்களால், பிரச்சாரத்தால் அவருடன் முரண்பட்டு உறவை முறித்துக் கொண்டு நடேசெய்யர் வெளியேறிய காலம்.

இந்திய தமிழர்களால் தாங்கள் விழுங்கப்பட்டு விடுவோம் என்ற சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் சந்தேகத்தால் எதிர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலம்.

இந்தியர்களின் வாக்குரிமை கட்டுப்படுத்தப்படுவதை தங்களது சொந்த நலன் கருதி டொனலூர் ஆணைக்குமுளினரை ஆதரித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்த காலம்.

இங்கிலீஸ்காரர்களிடம் இருந்து மீட்டடுத்த ஆட்சி அதிகாரம் இந்தியர் கைகளுக்கு மாற்றப்படுவதை ஒருபோதும் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்று டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா சூழ்நிறைத்த காலம்.

அப்படியானதொரு காலகட்டத்தில்தான் சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்பு என்னும் இந்த நாவல் வெளிவந்திருக்கிறது.

1940ல் வெளிவந்த இந்த நாவலில் கண்டியைச் சேர்ந்த சோமாவதி என்னும் சிங்களப் பெண் சுந்திரசேகரன் என்னும் இந்தியத் தமிழ் பணக்கார இளைஞரைக் காதலிக்கின்றாள். அரசியல்வாதியான பெண்ணின் அண்ணனுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் இது பிடிக்கவில்லை எதிர்ப்புக் கிளம்புகின்றது.

ஓரிடத்தில் அண்ணன் சந்தேகத்துடன் தங்கையைக் கேட்கின்றான் இன்று நீ சந்திரசேகரின் இன் டோ சிலோன் வர்த்தகசாலைக்குப் போனாயா?

போனால் என்ன? நீ ஏன் அதைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்கின்றாய் என்றாள் சோமாவதி.

கண்டியில் நம்மினத்தைச் சேர்ந்த சிங்களவர்களின் கடைகள் இல்லையா! அன்னியனான் இந்தியனுடைய கடைக்கா நமது பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் (பக்கம் 18) மேடைப் பிரசாங்கம் மூலமாகவும், துண்டுப் பிரசராங்கள் மூலமாகவும் இந்திய விரோதக் கருத்துக் களை விதைக்கின்றனர் விஜயரட்னவும் அவனுடைய ஆதரவாளர்களும்.

“சிங்களச் சகோதரர்களே அந்தியர்களான இந்தியர்கள் திரும்பியதிக் கெல்லாம் பணக்காரர்களாய் இருக்கின்றனர். நீங்களோ தரித்திரர்களாக இருக்கின்றீர்கள். இந்தச் சந்திரசேகரன் யார். இவனுடைய பூட்டன் 25 சதக் கலிக்கு தோட்டக்காட்டுக்கு வந்தவன். இவன் இன்று காரோட்டுகின்றான். எங்கிருந்து வந்தது காசு. இந்தியாவிலிருந்தா கொண்டு வந்தான். இந்த நாட்டைச் சுரண்டிய காசு. அவனுடைய கடையைப் பகிள்கரியுங்கள் என்றால்லாம் பேசுகின்றான். (பக்கம் 27,28)

தனிப்பட்ட விரோதம், குடும்பப் பகை என்பதெல்லாம் கூட இனக் குரோதமாகக் கிளம்புவதையும், அரசியலாக்கப்படுவதையும் அந்த 40களிலேயே மிக யதார்த்தமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டிய நாவல் இது. இன்றைய வரையிலான இன எந்ருக்குதல்களும், அரசியல் கெடுபிடிகளும் அதை ஒட்டியேதான் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்பதற்கு சாட்சிகள் தேவையில்லை.

1937இல் மஸ்கலியா ஆ.பால் என்பவர் சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி என்னும் நாவலை நால் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். 138 பக்கங்களில் கொழும்பு யூனியன் பிரஸ்ஸில் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நாவலே மலையகத்தின் முதல் நாவல் என்று எழுதுகின்றார் ஆய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள். அதற்கு முன்னதாகவே 1929இல் சரஸ்வதி அல்லது காணாமல் போன பெண்மணி என்னும் சு.இராசம்மாளின் நாவல்

தொடர்க்குறையாக வந்து பின் நால் வடிவில் வந்துள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். (சாரல் நாடன் - சொங்கை ஆழியான்)

இருத்தினபுரி கிரியல்லையைச் சேர்ந்த ஜி.எஸ்.எம்.சாமுவேல் என்பவர் 1940இல் வெளியிட்ட நூல் கண்ணனின் காதலி. இருத்திறபுரி வித்தியாலோக அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலில் இலங்கையில் 95 சதம் இந்தியாவில் 15 அணா என்று விலை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நூலைப் பெற்றுக் கொள்ள கிரியல் மத்வாகலையைச் சேர்ந்த ஆர்.நாராயணன் நாடார், எம்.என்.பி.பால் நாடார் அன் கம்பெனியுடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு பின் அட்டைக் குறிப்புக் கூறுகின்றது.

இந்த நாலுக்கான முன்னுரையை இங்கிரியா தும்பறை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பாலகணித சோதிட்ர் பி.எஸ்.வரதராஜ்-லு நாயுடு எழுதியுள்ளார்.

கோவிந்தன் அல்லது தேசிய ஊழியன் என்ற நாவலை வரதராஜ்-லு நாயுடு 1942இல் வெளியிட்டிருக்கின்றார், என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

‘இக் கண்ணனின் காதலி என்னும் நவீனம் தற்காலத்துக்கு அவசியமான ஒரு நாலாகும். இதன் ஆசிரியர் எனது ஆப்த நண்பரும், தமிழ்த் தொண்டருமாவார். ஓர் தமிழாசிரியரான இவ்விளவனின் முதல் முயற்சியான ‘கமல காந்தா அல்லது கானகராஜன் கண்ணியர்’ என்னும் நவீனம் எழுதப்பட்டுள்ளதனினும் அஃது நல் லோரையில் தொடர்க்காலமயினாலோ அல்லது பண முட்டனாலோ அதை அச்சிடும் முயற்சி நீடிக்க, இக்கண்ணனின் காதலி என்னும் புனைந்துரையை எழுதி அச்சிட்டுள்ளார்... என்று போகிறது முன்னுரை.

மஸ்கலிய A Paul இன் சுந்தரமீனாள் போலவே அதீத கற்பனைகள் அடங்கிய நாவல்தான் என்றாலும், மலையகத் தொழிலாளர் வாழ்க்கையின் யுதார்த்தமான சில கூறுகளையாவது சித்தரிப்புதன் மூலம் இந்நாவல் முன்னைய நாவலை விட இலக்கிய அரசியல் அக்கறைக்குரியதாகிறது. (மு.நித்தியானந்தன் - தினகரன் நவம்பர் 97)

1934இல் புதுமைப்பித்தனின் துண்பக்கேணி வந்தது. ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே வாசிக்கக் கிடைத்த புதுமைப்பித்தனின் துண்பக் கேணி என்னும்

குறுநாவலை பரவலாக நம்மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை துரைவியின் இரண்டாவது வெளியீடான் ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ தொகுதியைச் சார்கிறது.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற ஆண்டான 1948இல் இம்மக்களின் அரசியல் பிரவேசத்தைத் தடை செய்யும் - அல்லது கட்டுப்படுத்தும் பிரஜா உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. 1949 இறுதியில் இருந்து தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்குத் தொண்டு புரிய வந்திருக்கும் வாரப் பத்திரிகை என்னும் அறிவிப்புடன் நவஜீவன் வெளிவந்தது.

கொழும்பு டாம் வீதியிலிருந்து எஸ்.கே.காளிமுத்து என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட நவஜீவன் மலையக்தின் குடியுரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய போராட்டம் சத்தியாக்கிரகம் போன்றவற்றிற்கு முன்னிடம் கொடுத்த ஏடு. நவஜீவன் ஒரு புது எழுத்தாளர் பரம்பரையை சிருஷ்டிக்கப் போகின்றான். ‘நீங்களும் எழுதுங்கள்’ என்று கூறிய நவஜீவன் நாவல் எழுத்துக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

‘இன்றைய தோட்ட மக்களின் தொல்லைகளையும் அவர்கள் வாழ்வில் கொந்தளிக்கும் சம்பவங்களையும் பின்னிப் பிணைந்து அலங்காரத்துடன் ஆரம்பமாகும் தொடர்க்கதை’ என்னும் அறிமுகக் குறிப்புடன் ‘ஜானகியின் துணிவு’ என்னும் தொடர் நாவல் வெளிவருகிறது.

கவி.அ.சிதம்பரநாத் பாவலரின் ‘ஜானகியின் துணிவு’ என்ற இந்த நாவல் பெரிய கங்காணிமார்களின் ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிராகச் செயற்பாட்டு துணிந்த ஒரு பெண்ணின் கதையைக் கவுகின்றது. தோட்டப்பற வாழ்க்கையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டெடுமுந்த இந்த ‘ஜானகியின் துணிவு’ நாவல் நாலுருப் பெறாதது மிகவும் தூரதிஷ்டமே.

கவி சிதம்பர நாத பாவலரின் தொடர், நவஜீவனில் வெளிவரத் தொடங்கிய அதே காலகட்டத்தில் சுதந்திரனில் ரஞ்சிதம் என்னும் தொடர் கதை வெளிவரத் தொடங்கியது. ரஞ்சிதம் புதுமையான தொடர் நவீனம். வெள்ளைத்துரையின் கள்ளக் காதல் அல்லது மல்லிகைத் தோட்ட மர்மக் கொலை.

கிரீன் எஸ்டேட் மாரிமுத்துக் காங்காணியின் ஒரே மகன் சுந்தரம். கொழும்பில் வசிக்கும் பணக்கார முதலாளியின் மகள் ரஞ்சிதம். இருவருக்கும் சர்வகலாசாலையில் காதல். மல்லிகைத் தோட்டத்துக் காலியர் சமரவீர். அவனுடைய அழகு மனைவி பிரேமாவதி. தோட்டத்துரைட்களைகள் கள்ளக்காதலி. தோட்டத்துக் காலியர் சமரவீரவின் சாவுகொலையா! சுந்தரம் ரஞ்சிதம் காதல் நிறைவேறியதா! அடுத்த வாரம் ஆரம்பமாகும் ரஞ்சிதம் தொடர் நாவலை வாசிக்கத் தவறாதீர்கள் என்னும் அறிவிப்பு. இது ஒரு மலைநாட்டுக் கலை என்பதை உறுதி செய்கிறது.

அதிகாலைப் பொழுது அழகாக விழிலாளர்கள் ஆண்களும் பெண்களுமாகப் பிரட்டுக்களம் நோக்கி நடக்கின்றார்கள் என்றால்லாம் வரும்போது வளமான மலைநாட்டு மண்ணின் கலைத்தான் என்பதை சொல்லவா வேண்டும்.

ஆனால், ஆசிரியர் மாயாவி என்றிருக்கிறது. மாயாவி எழுதும் ‘ரஞ்சிதம்’ தொடர் நாவலுக்கான அறிவித்தலை 6.7.52ல் பிரசரித்த சுதந்திரன் அடுத்த வாரமே நாவலை ஆரம்பித்து விட்டது.

இலங்கை ஏடுகளில் தமிழகத்து ஜனரஞ்சக் எழுத்தாளர்கள் தாங்களது படைப்புக்களை வெளியிட்டு வந்தது ஜம்பதுகளில் ஒன்றும் ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல. 59இல் கூட வீரகேசரியில் ‘கடலில் கண்டெடுத்த புதுமை’ என்னும் தமிழ்வாணனின் தொடர்க்கலை வந்துகொண்டிருந்தது.

ஸழத்து ஏடுகள் ஸழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவமும் முதலிடமும் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் இ.மு.எ.ச. போராட்டம் எத்தனை முக்கியமானது.

கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் இறுக்கமானது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முந்தியே இருந்து வந்துள்ள இத்தொடர்புகள் இரு நாடுகளுக்கு மிடையிலான அரசியல் சிந்தனைகள் இலக்கியப் போக்குகள் ஆகியவைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டவைகளாகவே இருக்கச் செய்துள்ளன.

1796இல் வெள்ளைக்காரர்கள் கைக்குள் இலங்கை வந்ததிலிருந்து சில காலம் சென்னை அரசாங்கத்தின் கீழ் சென்னை மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்து வந்தது. இது அவ்வளவு உகந்தது அல்ல என்பதை உணர்ந்த பிரிட்டிஷார் சென்னையின் அதிகாரத்திலிருந்து இலங்கையைப் பிரித்து அதை நேரடியாகவே வண்டனில் இருந்து ஆளப்படும் கிரொன் கொலனி ஆக்கிக் கொண்டனர்.

இதுபோன்ற சரித்திரக்காலத் தொடர்புகளும் வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான பூர்வீகத் தொடர்புகளும் அவர்களுடைய ஜனரஞ்சக அரசியல், ஜனரஞ்சக சினிமா, ஜனரஞ்சக எழுத்து ஆகியவைகளை நம்மேல் படிய விட்டே வந்துள்ளன.

ஸமுத்துச் சிறுக்கதை, ஸமுத்து நாவல் ஆகியவைகளின் தோற்றுத்துக்கான முழு முதற் காரணமே தமிழகத்திலிருந்து வந்து குவியும் அவைகளின் செல்வாக்குத்தான்.

ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் கிடைத்த ஜேரோப்பிய இலக்கிய அனுபவம் என்பவைகள் எல்லாம் இரண்டாம் பட்சமே.

இந்தச் செல்வாக்கின் காரணமாகவே ஆங்குள்ள எழுத்தாளர்களிடம் கதை கேட்டு நமது ஏடுகள் பிரசுரித்து மகிழ்ந்தன. சன்மானம் அனுப்பி மகிழ்ந்தன. நமது எழுத்தாளர்களிடம் படைப்புக்களைத் தானமாகப் பெற்றுக் கொண்டன.

ஆகஸ்ட் 52லிருந்து நவஜீவனுக்கு டி.எம்.பீர்முகம்மது ஆசிரியரானார். பிரச்சார பீரங்கி என்று பெயர் பெற்றவரான டி.எம்.பி.நவஜீவனில் நிறையவே சிறுக்கதைகள் கட்டுரைகளை எழுதினார். ஏராளமானவர்களை எழுத வைத்தார். எச்.எம்.பி.மொஹரிதீன், ஏ.எஸ்.வடிவேலு போன்றவர்கள் நவஜீவனில் எழுத்த தொடர்கினார்.

1952இல் டி.எம்.பி. ஹமீதா பானு என்னும் புனைபெயரில் ‘சதியில் சிக்கிய சலீமா’, ‘கங்காணியின் மகள்’ ஆகிய நாவல்களை நூலாக வெளியிட்டார். கங்காணி மகள் மலையக நாவலுக்கான தலைப்புத்தான் என்றாலும் சில்லையூர் செல்வராசன் தனது ஸமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி

என்னும் நூலில் காங்காணி மகளில் டி.எம்.பி மலைநாட்டுத் தமிழை மிக அற்புதமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இருந்தும் இது ஒரு குறைப் பிரசவமே என்று கூறுகின்றார்.

1954இல் தையற்கலைஞரான மு.வே.பெ.சாமி 'யார் கொலைகாரன்' என்னும் குறுநாவலை பதுளையிலிருந்து வெளியிட்டார். பதுளை மாவட்ட திமுக அமைப்பாளராகவும் செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்த சாமி ஒரு பகுத்துறிவு சிந்தனையாளர். இவருடைய நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி யுள்ளவர் புலோலியூப்ப் பெரியார் கந்த முருகேசனார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

1947ல் கே.கணேஸ் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நாவலாசிரியரான மூல்க்ராஜ் ஆனந்தின் Untouchables நாவல் தீண்டாதான் என்னும் பெயரில் காரைக்குடி பதுமைப் பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

நாவல் என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். அது எழுதப்படுவது, எழுதியின் அச்சேற்றுவது, வாசகர்கள் படிப்பது, அது பற்றிக் கருத்துக் கூறுவது ஆகிய அனைத்துமே பெரிய விஷயங்கள்தான். நீண்ட நாள் அயரா உழைப்புடன் தொடர்புடையது நாவல்.

ஆகவேதான் நாவல்கள் வருவது குறைவாகவும் வந்தவைகளுள் நல்லவைகள் மிகவும் குறைவாகவுமே இருக்கின்றன.

150 வருட கால ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு 600 நாவல்கள் போல் ஈழத்தில் வெளிவந்திருக்கலாம்.

80 வருட கால மலையக நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் நாலுருப் பெற்றவை, தொடர்க்குதைகளாக பத்திரிகைகளில் மட்டுமே வெளிவந்தவை என்று ஒரு 50 நாவல்களைப் பட்டியலிடலாம்.

1957 வரையிலான இந்த ஆரம்பங்கள் அறுபதுக்குப் பின் எழுந்த மலையக இலக்கியத்தின் உத்வேகத்துக்கு ஒரு வரவேற்பு மாத்திரமே.

ஆங்கிலத்தில் எழுதியன் மூலமாக துயரம் தோய்ந்த இந்த மக்களின் வாழ்வை தமிழின் எல்லைகளுக்கப்பாலும் கொண்டு சென்ற சி.வி.யின்

வாழ்வற்ற வாழ்வு 1959ல் தினகரனில் தொடராக வெளிவரத் தொடங்கியது. Lifeless Life என்னும் சிவியின் ஆங்கிலப்படைப்பு பி.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ‘வாழ்வற்ற வாழ்வு’ என்னும் பெயரில் தொடர்க்கதையாக வெளிவர்ந்தது.

45 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த இந்த நாவலின் அத்தியாயங்களை மிகவும் சிரமத்துடன் தேடி எடுத்து தனது சாரல் வெளியீட்கம் மூலம் நூலாக்கித்தந்துள்ளார் சாரல் நாடன். அவருக்கு நமது பாராட்டுக்கள்.

சிவியின் பார்வதி, எல்லைபுறம், வீட்றிறவன், இனிப்படமாட்டேன் ஆகிய எல்லா நாவல்களுமே தொடர்க்கதைகளாக வந்தவைதான். பார்வதி, எல்லைப்புறம் இரண்டும் கிருஷ்ணசாமி மொழிபெயர்ப்பில் தினகரனிலும் வீட்றிறவனும் (२) இனிப்படமாட்டேனும் (४) வீரகேசரியிலும் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. பிந்தைய இரண்டையும் சிவியே தமிழில் எழுதினார். வீட்றிறவன் 1981இல் மு.நித்தியானந்தன் அவர்களின் வைகறை வெளியீடாக நூலுருப் பெற்றது. சி.வியின் சுயசரிதம் போன்ற நாவலான இனிப்படமாட்டேன் தமிழ்நாட்டில் நூலுருப் பெற்றது.

60களுக்குப் பிறகு மலையகத்தில் இருந்து நிறைய ஏடுகள் தோன்றின. மலைமுரசு, மலைப்பொறி, செய்தி போன்றவை தொடர்க்கதைகளுக்குக் களம் கொடுத்தன.

மலைச் செல்வன் என்கின்ற டி.எஸ்.ராஜ் நெடுந்தூரம் என்னும் தொடர் நாவலையும் மாத்தளை வடிவேலன் தொடுவானம் என்னும் தொடர் நாவலையும் செய்தியில் எழுதினார்.

பிரஜா உரிமைப் பிரச்சினை பற்றி கே.டிகே.பிள்ளை எழுதிய ‘சரிந்த வாழ்வு’, ‘சங்கு’ என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்து சங்கு நின்று போனதால் நின்றுவிட்டது. Slave Islandஇன் கள்ளத்தோணி பிரச்சினை பற்றிப் பேசுகின்ற முதல் நாவல் இது.

1963இல் நந்தி தினகரனில் எழுதிய மலைக்கொழுந்து 64ல் நூலுருப் பெற்றது.

1962 - ஆத்மஜோதி நிலையம் (நாவலப்பிட்டி) - காந்தீயத்தில் மலர்ந்தது அவன் வாழ்வு - சிவபாக்கியம் குமாரவேலின் நாவலை நூலாக வெளியிட்டது.

1964இல் வெளிவந்து மிகவும் பேசப்பட்ட நாவல் அமரர் யோ.பெண்டிக்ட் பாலனின் சொந்தக்காரர். தொழிலாளர்களின் லயப் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்ட நூல் இது. சென்னை பாரிநிலையம் வெளியிட்டது.

1969இல் அக்கரப்பத்தனை மேகமலைத் தோட்டம் - T.S.ராஜ் எழுதி தாயகம் குறிஞ்சிப் பண்ணை வெளியீடாக வந்துள்ளது.

1966 - என்னுடைய ஞாயிறு வந்தது குறுநாவல் - கலைமகள்

1967 மனம் வெளுக்க - தினகரன்

பாலாயி - கதம்பம் தீபாவளி மலர்

3 குறுநாவல் அடங்கிய பாலாயி துரைவி வெளியீடு - 1997

வீரகேசரி தனது பிரசுரங்கள் மூலம் மலையக நாவல்கள் சில வெளிவரவும் பரவலாக விநியோகம் பெறவும் ஒரு சக்தியாகத் திகழ்ந்தது.

வீரகேசரி வெளியீடுகள் போல் M.D.குணசேனா வெளியிட்ட தமிழ் நூல்கள் போல் ஒரு பரவலான விநியோக முறை துரைவியின் நூல்களுக்குக் கிடைக்க வழி இல்லைதான்.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, பொது நூலகம், கொழும்பின் தமிழ்ப் பாடசாலை நூலகங்கள், கல்வி அமைச்ச மூலமாகத் தமிழ் பாடசாலைகள் போன்றவைகளுக்கே துரைவியால் கொண்டு செல்ல முடிந்திருக்கிறது.

Distribution Network என்பதுவும் அவசியமானதுதான். ஆனாலும் எங்களது சக்திக்கு மீறியதாக அது இருந்து வந்துள்ளது.

நிகழ்கால வாழ்க்கை நெருக்குதல்கள் எதிர்காலத்தை மறக்கடிக்கும் தன்மை கொண்டதுதான்.

வீரகேசரிப் பிரசுரங்களாக

1973ல் கோகிலம் சுப்பையாவின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ நாவல் வெளிவந்தது. மலையக மக்களின் மூன்று தலைமுறை வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் நால் இது.

1974 என்னுடைய ‘காலங்கள் சாவதில்லை’ நாவல் வந்தது. விமர்சனம், கண்டனம் என்று என்னைப் பியித்து ஏறிந்து விட்டார்கள்.

1974இல் கே.ஆர்.டேவிட்டின் ‘வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது’ நாவல் வந்தது. தோட்டத்துறையின் கொடுமைகளை எதிர்த்து நிற்கும் குருவும்மா என்னும் பெண்ணின் துணிச்சலைக் காட்டுகிறது டேவிட்டின் நாவல்.

கே.விஜயனின் ‘விழவுகால நட்சத்திரம்’ மலையகம் கொழும்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் 1971 ஆம் ஆண்டு நடந்த பயங்கரவாதப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டெழுந்த நாவல். சரளமான அவரது எழுத்து நடை நாவலுக்கு உரலுட்டுகிறது.

நந்தியின் ‘மலைக்கொழுந்து’ கோகிலம் சுப்பையாவின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ நாவல்களின் பெண் பாத்திரங்கள் பற்றி அந்தனி ஜீவா பெண்ணின் குரலில் இரண்டு மூன்று இதழ்களில் எழுதத் தொடங்கினார். பிறகு ஏனோ விட்டு விட்டார்.

நாவல்கள் பற்றி இப்படியான ஆய்வுகள் அவசியமானதுதான்.

மலையகத்தின் தரமிக்க நாவல்களில் ஒன்றான டாக்டர் தி.ஞான சேகரனின் ‘குருதிமலை’ (1979) தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதன் பின் ஏற்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஆராய்கிறது. மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியின் M.A பாடத்திட்டத்துக்கான துணை நூலாக வைக்கப்பட்டுள்ள பெருமை கொண்டது.

1994இல் மலையக வெளியீட்கம் வெளியிட்ட ‘லயத்துச் சிறைகள்’ இம்மலையக மக்களின் எழுச்சிப் பயணத்துக்குப் பாதை காட்டுகிறது.

1996இல் வெளிவந்த கவ்வாத்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் சுபமங்களாவும் இணைந்து நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்ற நாவல். மலையக வெளியீட்டகம் வெளியிட்ட நூல் இது.

1983 - புலோலியூர் சதாசிவத்தின் மூட்டத்தினுள்ளே - வீரகேசரி வெளியீடு

1984 - மாத்தனை சோழ - அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர். மாணிக்கக்கல் தோண்டும் தோட்டப்புற இளைஞர்னின் அல்லல்களை காட்டும் வித்தியாசமான நூல்.

1992 - மாத்தனை கார்த்திகேசு அவர்களின் வழி பிறந்தது நாவல் கள்ளத்தோணிகள் என்று சிறை பிழக்கப்படும் இந்தியத் தமிழர்களில் அல்லல்களைப் பேசுகிறது.

1994 - எல்லை தாண்டா அகதிகள்

1996 - அவள் வாழுத்தான் போகின்றாள் ஆகிய நாவல்களை மாத்தனை சோழ வெளியிட்டுள்ளார்.

1989 - தி.இரா. கோபாலன் கண்ணான கண்மணிக்கு கதை கேட்க ஆசை இல்லை. 1999 - சிரிக்கும் செவ்வந்திப்பு வீரகேசரி தொடர் (1993) ஆகிய இரண்டு நாவல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

1997 - மாத்தனை ரோஹினி (T.ஜயாத்துறை)

தினகரனில் 4 தொடர்க்கதைகள் எழுதியுள்ளார். ஒன்று மட்டுமே நூலாகியுள்ளது. 'இசுயத்தில் இணைந்த இரு மலர்கள்' குரிஞ்சிவெளியீடாக நூலாகியுள்ளது.

மலையக நாவல்கள் பற்றிய சுலபமான வரலாற்று ஆய்விற்கு உதவி செய்யும் முகமாக இதுவரை வெளிவந்த மலையக நாவல்களின் பட்டியல் பின்னினைப்பாக தரப்பட்டுள்ளது.

மலையக நாவல்கள்

1924 - மூலையில் குந்திய முதியோன் அல்லது துப்பறியும் திறம். கோ.நடேசப்யரின் பத்திரிகையான தேசபக்தனில் தொடராக வந்தது. நூலாகவில்லை.

1937 - 'சுந்தரமீணாள்' அல்லது 'காதலின் வெற்றி' - மஸ்கலியா ஆ.போல்

1938 - 'சோமவதி'அல்லது 'இலங்கை இந்திய நட்பு' - எச்.நெல்லையா

1940 - 'கண்ணனின் காதலி' - இரத்தினபுரி ஜி.எஸ். எம்.சாமுவேல்

1952 - 'ஜானகியின் துணிவு' - கவி சிதரம்பரநாதபாவலர் - நவஜீவன் தொடர்க்கதை. நூலாக வரவில்லை

1952 - 'ரஞ்சிதம்' மாயாவி சுதந்திரன் தொடர்க்கதை. நூலாகவில்லை.

1952 - 'கங்காணி மகள்' - டி.எம்.பீர்முகம்மது

1952 - 'சதியில் சிக்கிய சல்மா' - டி.எம்.பீர் முகம்மது

1954 - 'யார் கொலைகாரன்' - மு.வெ.பெ.சாமி

1959 - 'வாழ்வற்ற வாழ்வு' - சி.வி.வேலுப்பிள்ளை. தினகரன் தொடர்க்கதை - 2001சாரல் வெளியீட்டகம். நூலாக வெளியிட்டது.

1962 - 'சரிந்த வாழ்வு' - டி.கே.டி.பிள்ளை 'சங்கு' பத்திரிகையில் தொடர்க்கதை. நூலாகவில்லை.

1962 - 'காந்தீயத்தில் மலர்ந்தது அவள் வாழ்வு' - திருமதி. சிவபாக்கியம் குமாரவேல் - ஆத்மஜோதி வெளியீடு.

1964 - நடுந்தூரம் - டி.எஸ்.ராஜ் - மலைச்செல்வன் - செய்தி தொடர்க்கதை - நூலாகவில்லை.

1964 - 'தொடுவானம்' மாத்தளை வடிவேலன் - செய்தி தொடர்க்கதை - நூலாகவில்லை.

1964 - 'எல்லைப்புறம்'

'பார்வதி' - சி.வி. தினகரன் தொடர்க்கதை. நூலாகவில்லை.

1964 - 'தூரத்துப் பச்சை' - கோகிலம் சுப்பையா - சென்னை தமிழ்ப் புத்தகாலயம் 1973 வீரகேசரி மறு வெளியீடு.

1964 - 'மலைக்காழுந்து' - நுந்தி தினகரனில் தொடராக வந்தது 1963 நூலாகி சாகித்திய மண்டலம் பரிசு பெற்றது.

1968 - 'சொந்தக்காரன்' - யோ.பெனாஷ்க்ட் பாலன் - பாரி நினையம் சென்னை.

1969 - 'தாயகம்' - சிக்கன் ராஜ் - குறுநாவல்

1974 - காலங்கள் சாவதில்லை - தெளிவுத்தை ஜோசப் - வீரகேசரி வெளியீடு

1976 - வரலாறு அவளை தோற்றுட்டது - கே.ஆர்.டேவிட் - வீரகேசரி வெளியீடு

1979 - குருதி மலை - தி.ஞனசேகரன் வீரகேசரி வெளியீடு

1981 - வீட்றிவன் - சி.வி.வேலுப்பிள்ளை வைக்கறை (1962 வீரகேசரி தொடர்க்கதை)

1983 - முட்டத்தினுள்ளே புலோலியூர் சதாசிவம் வீரகேசரி வெளியீடு

1984 - இனிப்படமாட்டேன் சி.வி.மதுரை மீனாட்சி புத்தக நினையம்

1984 - அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள் - மாத்தளை சோமு

1988 - கண்ணான கண்மணிக்கு கதை கேட்க ஆசை இல்லை - தி.இரா.கோபாலன்

1988 - அங்கமல்லாம் நூற்றஞ்சு மச்சான் - குறுநாவல் - ஏ.பி.வி.கோமஸ்

1992 - வழி பிறந்தது - மாத்தளை கார்த்திகேசு

1994 - எல்லைதாண்டா அகதிகள் - மாத்தளை சோமு

1994 - லயத்துச் சிறைகள் - தி.ஞானசேகரன்

1996 - நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கின்றோம் - தெளிவுத்தை ஜோசப் - தினகரன் தொடர்க்கதை - நூலாகவில்லை.

1996 - அவள் வாழ்த்தான் போகின்றாள் - மாத்தளை சோமு

1996 - கவ்வாத்து - தி.ஞானசேகரன்

1997 - பாலாயி (மூன்று குறு நாவல்கள்) தெளிவத்தை ஜோசப் துரைவி வெளியீடு

1997 - இதயத்தில் இணைந்த இரு மலர்கள் - மாத்தளை ரோகிணி - நாலாகத் தொடர்க்கதைகளாக மாத்தளை ரோகிணி எழுதியது.

வந்த துண்பம் போதும்.

அவளுக்கு அவன் துணை

பூங்கோதை புயலானாள்

1998 - நான்காவது உலகம் - மாத்தளை சோமு - மூன்று குறு நாவல்கள்

2000 - கருகாத பசுமை - ஜின்னா வெழிபுத்தீன்

2001 - ஒரு நாடும் மூன்று நன்பர்களும் - குறுநாவல் - மொழி வரதன் - ஞானம் பதிப்பகம்

2001 - பினாம் தின்னும் சாத்திரங்கள் - குறுநாவல் - சாரல் நாடன்

2003 - சிரிக்கும் செவ்வந்திப்பு - தி.இரா.கோபாலன் - மணிமேகலை பிரசுரம்

2003 - தேயாத முழு நிலவு - செ.தமிழ்ச்செல்வன் புசல்லாவை

2006 - அணையாத தீபங்கள் - செ.தமிழ்ச்செல்வன்

2008 - உன்னையே உறவென்று - பாலா சங்கு பிள்ளை - மணிமேகலை பிரசுரம்

2010 - குடை நிழல் - தெளிவத்தை ஜோசப் - கொடகே பதிப்பகம்

2010 - அறுவடைக் கனவுகள் - அல்.அஸோமத்

2010 - கடவுளின் குழந்தைகள் - சி.இராமச்சந்திரன்

நினைவுப் பேரூரை

04

2007

- கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

**ஐங்கிலத்தில் ஐக்க இலக்கியம் படைக்கும்
ஏழ்த்தமிழர்**

ஆங்கில மொழியில் எழுதும் சமூத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கக்கூடும். ஆயினும் இவர்கள் Creative Writing எனப்படும் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்து இருக்கிறார்களா என்று அறிவது கடினம். இது ஏனெனில் விபரங்களை அறிய முடியாததாய் இருக்கிறது.

‘காலனித்துவ’ (குடியேற்றவாதம் நமது நாட்டில் நிலவிய காலத்தில்) ஓரிரு எழுத்தாளர்கள் எழுதியிருக்கக்கூடும். அவர்கள் சமூத்துத் தமிழர் வாழ்க்கையைச் சித்திரித்தனரோ என்பதும் தெரியாது.

இருந்தபோதிலும் எனது தேடல் முயற்சியில் ஓரிரு எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் நினைவுக்கு வந்தன.

S.J.K. Crowther (க்ரெள்வதர்) என்ற பெயரை முதலில் குறிப்பிட வேண்டும். அவருடைய பெயர் பிரிட்டிஷ் பெயரே. இவர் இலங்கையின் முன்னோடி நாளிதழான Daily News இன் பிரதம ஆசிரியராக விளங்கியிருக்கிறார்.

இவர் எழுதிய நாவலின் பெயர் “The Knight’s Ridet”. இவருடைய ஏணைய ஆக்க இலக்கியங்கள் பற்றிய

விபரங்களை அறிய முடியவில்லை. இவருடைய தம்பியாரின் பெயர் E.Crowther. இவர் கல்கிஸ சென்.தோமஸ் கல்லூரியின் கிரிக்கெட் குட்டனாக விளங்கியவர். பின்னர் நான் ஆரம்பக் கல்வியை மேற்கொண்ட, மட்டக்களப்பு சென். மைக்கல் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தமையை நான் அறிவேன்.

எஸ்.கே.ஜே.க்ரெளதினின் பெயரை அடுத்து நினைவுக்கு வரும் ஈழத்துக் தமிழ் இன் ஆங்கில எழுத்தாளர் அழகு. சுப்பிரமணியம் ஆவர். இவருடைய படைப்புகள் “Big Girl” என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரைப் பற்றி நன்கு தெரிந்துகொள்ள மறைந்த தினகரன் நாளிதழின் முன்னாள் ஆசிரியரும், சிறந்த சிறுக்கைதயாசிரியருமான ராஜஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவருடைய மொழியாக்கங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

அடுத்து நினைவுக்கு வருபவர் சி.வி.வேலூப்பிள்ளை. 1947இம் ஆண்டில் சுதந்திர இலங்கையில் நடைபெற்ற முதலாவது நாடாளுமன்றத்தில் இலங்கை இந்திய கொங்கிரஸ் சார்பில் நாவலப்பிடித் தொகுதியின் அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். இவர் ஒரு கவிஞரும், புனைக்கைத் எழுத்தாளருமாவர். ஆங்கிலத்தில்தான் இவர் நிறைய எழுதியுள்ளார். இவருடைய படைப்புகளில் “Born to Labour” என்பது பிரசித்தமானது. எழுத்தாளரும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான மல்லியப்புத் திலகர், சி.வி. தொடர்பாக பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். மறைந்த தமிழ் ஆய்வாளரும், கல்விமானுமாகிய சக்தி பாலஜ்யா அவர்கள் சி.வி.யின் ஆக்கங்களைத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

இந்த ஆரம்ப எழுத்தாளர்களைத் தொடர்ந்து Rajah Proctor என்ற தமிழரும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வந்தார். தம்பையா என்றாரு எழுத்தாளர், வடக்கின் சாதியப் பிரச்சினை, மதமாற்றம் போன்ற விபரங்களைத் தொட்டு புனைக்கைத் எழுதினார். அது ஒரு சமூக நவீனம். காதலும் உண்டு.

இவர்களைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் ஆக்க இலக்கியம் படைத்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைந்தது.

T. ராமநாதன் எழுதிய சிறுகதையொன்று உலகப் பரிசு பெற்றது.

கண்டியில் உள்ள அரசுநாயகம், ஆங்கிலத்தில் நாடகங்கள் எழுதினார். இவருடைய துணைவியார், பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரின் பெயர் ஜீன். இவர் ஆங்கிலத்தில் தமிழர் பண்பாடுகளை உள்ளடக்கும் விஷயங்கள் தொடர்பாக தமது கவிதைகளிலும், புனைகதைகளிலும் எழுதினார். இவர்களுடைய புதல்விகளில் ஒருவரான பார்வதி அரசுநாயகமும் ஆங்கிலத்தில் கவிதைகளை எழுதி வருகிறார்.

ரிச்சட் சொய்ஸா என்ற பல்கலை ஆளுமையாளரின் தாயார் ஒரு தமிழ்ப் பெண் என்பதை நினைவில் கொண்டால், ரிச்சட்டும் தமிழர் பிரச்சினைகளை பற்றித் தமது ஆக்கங்களில் தொட்டுச் சொன்றுள்ளார்.

இலங்கையில் பிறந்து கணேடியப் பிரஜையாக வாழும் குலேந்திரன் ஆங்கிலத்தில் புனைகதைகளை எழுதி நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இவரைவிட வேறு சில தமிழர்களும் உதிரி உதிரியாகச் சிறுகதைகள், கவிதைகள் போன்றவற்றை எழுதியுள்ளனர். இவை நூல் வடிவில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

எனது கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் ஆங்கில மொழியிலும் வெளி வந்துள்ளன என்பதையும் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

உடனிகழ் காலத்தில், குறிப்பிடக்கஷதிய ஈழத்துக் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவரின் பெயரை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அவர் தமிழிலும் அருமையான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவர் பெயர் ஜயாத்துரை சாந்தன். இவருடைய பங்களிப்புகள் மகத்தானவை. பல போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

நமது ஆய்வாளர்களும், விரிவுரையாளர்களும் சாந்தனின் ஆங்கில எழுத்து தொடர்பாக ஆய்வு நடத்துவது அவசியமாகிறது.

இச்சிறு குறிப்பில், சில தகவல்களை மாத்திரம் இங்கு தந்துள்ளேன்.

நினைவுப் பேரூரை

05

2009

- கலாநிதி ந. இரவீந்திரன்

சாதிய சமூகத்தில் மார்க்சியம்

கலை - இலக்கியச் செயற்பாட்டினை மட்டுமே தமக்குரியதென இயங்கும் கூழல் இலங்கையில் தமிழர் மத்தியில் சாத்தியமற்ற ஒன்று. விதிவிலக்காக ஓரிருவர் அவ்வாறு இருக்கின்றனர். பொதுப்போக்காக, பல்வேறு வாழ்க்கைப் பணிகளை முன்னெடுத்தவாறேதான் தாம் பெரிதும் போற்றுகிற கலை - இலக்கியப் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை அனைவருக்கும் உரியதாயுள்ளது. இவ்வாறு இயங்குகிறவர்களில் வணிகத் துறையில் இருந்தவாறு செயற்படுவர்கள் - குறிப்பாக, கலை நாட்டத்தை விடவும் அதிகளவில் இலக்கியத்தில் ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறவர்கள் - அருந்தலாகவேயுள்ளனர். அத்தகைய அழிரத்தில் ஒருவராக' விளங்கியவர் துரை. விஸ்வநாதன் (துரைவி) அவர்கள்.

துரைவி அவர்களோடு சில கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்ட அனுபவம் இனிய நினைவலையாக எப்போதும் என்னுள் அசைவியக்கத்தில் உள்ளது. அவரது இலக்கிய ஈடுபாடு என்பது, எவ்வகையிலும் பொழுது போக்கு சார்ந்ததோ தற்காலிக மயக்கத்தோடு ஆறுதல் தேடுவதற்கானதோ அல்ல என்பதை அவதானிக்க இயலுமாயிற்று; சமூக

அக்கறையின் பாற்பட்டதாகவே அவரது இலக்கியநாட்டம் அமைந்திருந்தது. அதன் வெளிப்பாடாக மலையகச் சிறுக்கைத்தகளின் பெருந்தொகுப்பாக அமைந்த ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ தொகுதி துரைவி பதிப்பகத்தின் வாயிலாக வெளிவந்திருந்தது. அந்த நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வில் நூல் விமர்சனத்துக்கு நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். நான் விமரிசனத்துக்காக அழைக்கப்பட்டிருந்தமையை ஒரு பெரிய விடயமாக இங்கு பிரஸ்தாபிப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணம், உரையாற்றிச் சென்ற சில தினாங்களின் பின் னர் நன்றி தெரிவித்த கடிதம் ஒன்றை அவர் அனுப்பியிருந்தார் என்பதுனைக் குறிப்பிடுவதற்காகவாகும்; வெறும் நன்றி தெரிவிப்பாக இல்லாமல், கூடவே உரையாற்றும் எனது நிழற்படமும் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. கலை - இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களை எவ்வளவு தூரம் அவர் மதித்திருந்தார் என்பதற்கு இது ஒரு சோற்றுப்புத எடுத்துக் காட்டாகும்.

இன்னும் சிலகாலம் வாழ்ந்து சமூக முன்னேற்றத்துக்கு உதவக்கூடிய தான் இலக்கியத்தள செயற்பாடுகளை அவர் முன்னெடுத்துச் செல்ல இயலாத வகையில் அவருக்கான ‘காலம்’ என இலக்கியத் தடத்தில் பதிவாகி எம்மை விட்டு அவர் நீங்கிச் சென்றமை பெருந்துயர். ஆயினும், அவரது பணியை அவர் மகன் துரைவி நினைவுக்கும் வாயிலாக வருடந்தோறும் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நடாத்தி இன்னொரு தளத்தில் முன்னெடுத்து வருகின்றமை ஆறுதல் செயலாகிறது. அந்த உரைகள் காற்றோடு கலந்தனவாகி விடாமல் இதுவரை நிகழ்த்தப்பட்டவற்றை நூலாக்கும் முயற்சி பாராட்டத்தக்க ஒன்று. “சாதியச் சமூகத்தில் மார்க்சியம்” என்ற எனது பேருரை முடிந்த கையோடு இதனை எழுதித்தர வேண்டும், பின் னாலே தொகுப்பாக வெளியிடும் உத்தேசம் உண்டு எனக் கூறியிருந்தார். அதன் பேரில் அன்றைய உரையை இற்றைப்படுத்திய வடிவில் இங்கு தருகிறேன்.

“சாதியச் சமூகத்தில் மார்க்சியம்” எனும் இக்கட்டுரை மூன்று பகுதிகளாக அமையும். சாதியச் சமூகம் என்பதன் பிரத்தியேகத் தன்மை முதற்பகுதி; மார்க்சியத்தை எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறோம், அதன்

பரிமாணங்களும் பரிணமிப்புகளும் எத்தகையன என்பதை இரண்டாம் பகுதி ஆய்வுக்குட்படுத்தும்; சர்வதேச அளவிலும் எமக்குரியதாகவும் 21ம் நூற்றாண்டின் மார்க்சியம் எவ்வாறு அமையும் என்பது மூன்றாம் பகுதிக்குரியது. புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கு ஜரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கம் சோஷலிஸத்தை வென்றெடுப்பதற்கென முன்னெடுத்த பூர்த்திகளின் கொந்தளிப்புகளது அனுபவத் தொகுப்பான மார்க்சியம், 20ம் நூற்றாண்டில் கிழக்கு ஜரோப்பாவையும் ஆசியாவையும் தனக்குரியதாகக் கொண்ட ருஷ்யாவில் நடைமுறைப் பிரயோகத்துக்குரியதாகக் கீ சோஷலிஸத்தின் சாத்தியத்தை நிதர்ச்சனமாக்கிக் காட்டியிருந்தது. பின்னாலே ஆசியாவின் பல நாடுகளதும் கியூபாவினதும் பூர்த்திக்கு வழி காட்டும் நெறியாக அமைந்தது. இன்று தென்னமரிக்க நாடுகள் 21ம் நூற்றாண்டுக்கான சோஷலிஸம் என முன்வைக்கும் புதிய வடிவம் எவ்வகையில் மார்க்சியத்தின் பரிணமிப்பாகிறது என்பதும், சாதியச் சமூகத்தில் மார்க்சியப் பிரயோகத்தை எவ்வகையில் முன்னெடுக்க இயலும் என்பதற்கு இந்த அனுபவங்கள் எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை ஆய்வுப்பொருளாக்கிக் கொள்கின்றது.

மனிதகுலம் நீண்டகாலம் தமக்குள் சமத்துவத்துடன் துவங்கிய வாழ்க்கைக் கோலத்தை இழந்து, ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்புகளை சில ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்து வந்து, மீண்டும் சமத்துவத்தை சாத்திய மாக்க எடுத்த முயற்சியின் வடிவம் சோஷலிஸம்; அதற்கான வழிகாட்டும் நெறி மார்க்சியம். முன்னர் வீறுடன் இயங்கி வந்த சோஷலிஸத்துக்கான அவாவும், மார்க்சிய நாட்டமும் இன்று தளர்ந்திருப்பதாகத் தோன்றிய போதிலும் இந்தக் கேய்மானமே நீஷ்க்கப்போவதில்லை. மீண்டும் விடுதலை யுணர்வுடன் கொந்தளித்து எழவள்ள சமத்துவத்தை நாடும் சக்திகளுக்கு மார்க்சியம் தன் வழிகாட்டலை வழங்க ஏற்றதாக அது தன்னைத் தானே புடமிட்டுப் புத்தொளி பெற்று வருவதையே தென்னமரிக்க எழுச்சிகள் காட்டுவன.

ஒன்றை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரான உற்பத்தி மார்க்சியம்; அது இன்றைக்கும் எப்படி வழிகாட்ட இயலும்? ஒரு தனி நபரின் சிந்தனையைக்

காலங்கடந்தும் அனைத்து நாடுகளுக்கும் உரியதனக் கறுவதனை எப்படி ஏற்படு? பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி பற்றிப் பேசுகிற மார்க்சியம் சாதிகளாக இயங்கும் எமது சமூகத்துக்கு எவ்வாறு பொருத்தமாகும்? இன்று வர்க்கப் பிரச்சனையை விடவும் சாதி, தேசிய, பாளின, நிறவாத, சூழலியல் பிரச்சனைகளே மேலோங்கியுள்ளன என்ற வகையில், இவற்றின் தீர்வுக்கு மார்க்சியம் எப்படித் தீர்வு தர இயலும்?

சாதியச் சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு வழிகாட்டி, சாதிமுறை தகர்க்கப்பட எவ்வகையில் மார்க்சியம் பிரயோக நெறியாக வல்லதாகிறது என்பதனைக் காண்பதன் வாயிலாக இவற்றுக்கான விடைகளைத் தேட இயலும்.

I

சாதியச் சமூகம் பற்றி

சாதியச் சமூகமான இந்தியாவில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் முறையில் கேரள மாநிலத்தில் மார்க்சியர்களின் தலைமையிலான அரசாங்கம் 1957இல் ஆட்சிக்கு வந்திருந்தது. அதற்கு தலைமை தாங்கி முதலமைச்சரான இ.எம்.எஸ்.நம்புதிரிபாட் பின்னரும் முதலமைச்சராகத் திகழ்ந்து கேரளத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றினார். முதலாளித்துவ அமைப்பில் சோஷலிஸக் கூறுகளையும் இணைக்கும் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்த ஜவகர்லால் நேரு பிரதமராக விளங்கிய காலத்தில், மேலும் முனைப்போடு மார்க்சிய வழிகாட்டிலில் இயங்கிய நம்புதிரிபாட்டின் பங்களிப்பும் அதன்பேரான அவரது அனுபவங்களும் கவனிப்புக்குரியன. அத்தகைய செயற்பாட்டின் போது எமது சமூக முறை சாதிய அடிப்படையிலானது என்பதனைக் கவனத்தில் கொண்டதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இந்திய வாழ்முறையின் பிரத்தியேகத்தன்மையை விளங்கிய வண்ணம், அதற்கு அமைவாக மார்க்சியத்தை எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்ற அக்கறை எப்போதும் இருந்தது என்பார் நம்புதிரிபாட். மார்க்சியச்

சிந்தனையை உலகுக்கு வழங்கிய மார்க்கஸ் ஏங்கெல்சும் அனைத்து நாடுகளுக்குமான - எக்காலத்துக்குமான விடயப் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போய்விடவில்லை என்பதை அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். “இறுதி உண்மையைக் கண்டுவிட்ட ஞானிகளாக மார்க்கஸ் ஏங்கெல்சும் தங்களை எப்போதுமே கருதிக்கொண்டதில்லை என்பது தெளிவு. உண்மையைக் கண்டைவதற்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அறிவியல் ஆய்வாளர்களாகவே அவர்கள் தங்களைக் கருதினார்கள். அந்தப் பொருளில்தான், மார்க்சிய வரலாற்று மாணவர்கள், இந்த நூலாசிரியர் உட்பட, வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத அனுகுமுறையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்” என்பார் நம்புதிரிபாட். (நம்புதிரிபாட், ப.16)

சாதிவாழ் முறையுடைய இந்தியாவின் சமுதாய வளர்ச்சி கிரேக்க - ரோம் சமூகங்களில் அடிமைமுறை தோற்றம் பெற்று நடந்தேறியமையி லிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது (நம்புதிரிபாட், ப. 26). இனமரபுக் குழுக்கள் தகர்ந்து தனிமனிதர்களாக்கப்பட்டோரில் இருந்து அங்கே அடிமைகள் தோற்றம் பெற்றனர்; மாறாக, இந்தியாவில் அடிமைகள் தோற்றம் பெறும் வகையில் இனமரபுக் குழுக்கள் தகர்ந்து வர்க்கப் பிளவு ஏற்படாமல் இனமரபுக் குழுப் பண்புகள் நீடிக்கும் வரலாறே தொடக்கம் பெற்றது. தனிநபர்களாக அடையாளப்படும் அடிமைகள் தோன்றுவதற்கு மாறாக ஆண்டான் - அடிமைகளான இருவேறு பண்புகளுடைய சாதிக் குழுக்கள் இங்கே நிதர்சனமாகின; நிலவுடைமை முறைக்கு மாற்றம் பெற்றபோதும் நிலப்பிரபு - விவசாயி என்ற தனிமனித வர்க்க அடையாளம் வெளிப்படாமல், அத்தகைய உற்பத்தி “உறவை மூடி மறைப்பதற்கு சாதியை எளிதாகப் பயன்படுத்த முடிந்தது” (நம்புதிரிபாட், பக. 94-95)

“வரலாற்றுக்கு முந்திய இனக்குழ சமுதாயத்திலிருந்து உற்பத்தி நூப்பமும், உற்பத்தி முறையும் முன்னேற்றமடைந்திருந்ததால், வரலாற்றுக் காலத்தைச் சேர்ந்த சாதிய சமுதாயம் வேறுபட்டது. சமுதாயத்தின் ஒரு சிறிய மேட்டுக்குடியினர் வாழ்வதற்குத் தேவையானதை உற்பத்தி செய்வதற்காக மிகப் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்கள்

சுரண்டப்பட்டனர். சுத்திரியர்கள், பிராமணர்கள், வைஸ்யர்கள் என மூன்று வர்ணங்களாகவும், எஞ்சியவர்கள் சுத்திரர்கள் எனவும் சமுதாயம் பிரிக்கப்பட்டதானது இந்தியாவில் சமுதாயத்தின் முதல் வர்க்கப் பிரிவினையாகும். ஆனால், நான்கு வர்ணங்களில் ஒவ்வான்றும், அவை என்னற்ற சாதிகளாக வழிவடுத்த பின்னாரும் தனிப்பட்ட சாதி என்கிற மட்டத்தில் முந்தைய இனக்குமுக்களை ஒன்றாக வைத்திருந்த அதே உணர்வையும், அதே அமைப்பையும் தக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், வரலாற்றுக்கு முந்தைய இனக்குமுக்களின் அழிவும், சிகைவும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான சமூகக்குமுக்கள் அல்லது சாதிகளைக் கொண்ட சமுதாயத்தின் உருவாக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்றது; ஒவ்வான்றும், அதன் சொந்த ஒற்றுமை உணர்வுடன். வர்க்கக் காரணி இவ்வாறாக சமுதாயத்தால் மூடி மறைக்கப்பட்டது” என நம்புதிரிபாட் கூறுகையில் இனமரபுக் குழுக்களினுள் நிலவிய ஒற்றுமை உணர்வு சாதிகளினுள்ளும் காணப்பட்டு வர்க்கப் பண்பை மூடிமறைத்து விடும் பாங்கினை வெளிக்காட்ட முயல்கிறார் எனலாம். நம்புதிரிபாட், பக். 147-148)

இங்கு ஒரு முரண் இழையோடுவைதையும் அவதானிப்போம். வர்க்கக் காரணி சாதியால் மூடிமறைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறவர், முன்னதாக நான்கு வர்ண பேதத்தை முதல் வர்க்கப் பிரிவினை என்பதாகவும் கூறுகிறார். இதன் காரணமாக ஜோப்பாவிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட வரலாறு கொண்ட இந்திய இயற்காற்றலை முழுதாய்த் தேடிக் கண்டறிய இயலாத இடப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் மார்க்ஸ் கருதியதைப் போல ஆசிய உற்பத்தி மறையைக் கொண்டிருந்த இந்தியாவில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை எனத் தாம் கருதியதைப் பின்னர் கடந்து வந்துவிட்டது பற்றி தொடர்ந்து விவாதத்தின் போது நம்புதிரிபாட் கூறுகிறார்; டி.டி.கோசாம்பி, ஆர்.எஸ்.சர்மா, ரோமிலா தாப்பர், இர்பான் ஹபீப் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்தியாவில் ஏற்பட்டு வந்த சமூக மாற்றங்களையும் நவீனத்துவத்துக்கான தோற்றுவாய் சுயமாகவே முளைவிட்டிருந்ததையும் எடுத்துக் காட்டியிருந்தமையை ஆகாரமாகக் காட்டுவார்.

ஆயினும் அந்த மாற்றங்களின் தனித்துவக் குணாம்சம் கவனிக்கப் படாமலேதான் உள்ளது. ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூகம் வளர்த்த தத்துவம், அறிவியல், கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், நாகரிகம் என்பவற்றை நாகரிகமடைந்த எந்த நாட்டுக்கும் குறைவற்ற வகையில் வளர்க்க வல்லதாக இந்தியாவின் வர்ணாசிரமதர்மத்துக்கும் இயலுமானதாயிருந்தும், கிரேக்க - ரோம் சமூகங்கள் வெளிப்படுத்தியது போல மும்முரமான சமூக மோதல்கள் இந்தியாவில் நிகழவில்லை என்பதால் கிரேக்க - ரோம் சமூகங்களின் பரினமிப்பாக நவீன் ஜரோப்பா தோற்றும் பெற்றதைப் போல இந்தியாவுக்கு இயலவில்லை என்பார் (நும்பூதிரிபாட், பக். 148). “இவ்வாறாக இந்தியாவின் சாதிய நிறுவனம் சாதகமான கூறுகளையும், அதேநேரம் பாதகமான கூறுகளையும் கொண்டிருந்தது. அதனுடைய நெகிழ்வுத் தன்மை ஜரோப்பாவில் ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தின் சாம்பலில் இருந்து அடிமை முறையையும், அடிமை முறையின் சாம்பலில் இருந்து நிலப் பிரபுத்துவத்தையும் உண்டாக்கியது போன்ற இரண்டு வகையான புரட்சிகளுக்கு ஏற்றவகையில் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதை சாத்தியப்படுத்தியது. இது அதன் சாதகமான கூறாகும். அது இந்திய சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாக பல நூற்றாண்டுகள் நீடிப்பதற்கு இது வழிவகுத்தது என்றபோதிலும், பாதகமான கூறு என்கின்ற வகையில் சமூகம் தேங்கிப் போவதற்கான நிலைமைகளை சாதியம் உருவாக்கியது. சாதிய அமைப்பின் இயல்பில் அடங்கியுள்ள தன்மையான, மாற்றமே இல்லாத ஒரே மாதிரியான சமூக - பொருளாதார மற்றும் கலாசார வாழ்வு, இடையூறுகள் எதுவுமின்றி மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்ததானது உற்சாக மின்மைக்கும் தொடர்ச்சியான மாற்றமின்மைக்கும் இட்டுச்சென்றது. அதனால் ஜரோப்பா நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து முதலாளித்துவத்திற்கு மாறிச்சென்ற போது, சாதியப் படிநிலை அமைப்பைக் கொண்ட இந்தியாவால் அதை எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை” என்கிறபோது அதே முரண் வெளிப்படக் காண்கிறோம். (நும்பூதிரிபாட், பக். 95-96)

முதலாளித்துவத்துக்கான மாற்றத்தை எட்ட சாதிமுறை தடையாக இருந்த போதிலும் முந்திய அமைப்பு மாற்றங்களை ஏற்படுத்த இயலுமாக இருந்தது என்பவர், ஒரே மாதிரியான சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார

வாழ்வு, இடையூறுகள் எதுவுமின்றி மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து வந்தமையினால் ‘தொடர்ச் சியான் மாற்றமின் மைக்கு; சாதிமுறை காரணமாகின்றது என்கிறார். காத்திரமான சமூக மாற்றப் பங்களிப்பை மேற்கொண்ட முனைப்பான செயற்பாட்டாளரும், ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் மார்க்சியத்தையும் சொந்தச் சமூகத்தையும் கற்று வந்தவருமான தலைசிறந்த ஒரு சிந்தனையாளரிடம் இத்தகைய முரண் வெளிப்படக் காரணம் என்ன?

கேரளச் சமூகம் நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு மாற்றமடைந்த பின்னரான (அந்த மாற்றத்துக்கு கால்கோளிட்டவையுமான) இலக்கியங்களையே மலையாள மொழி கொண்டுள்ளது. அவற்றையும், இந்திய - உலக வரலாற்றுச் செயல்முறைகளையும் நம்புதிரிபாட் ஆழமாக கற்றுத் தகவல்களைத் திரட்டித் தனது ஆய்வு முடிவுகளை வந்தடைகிறார். அதன் காரணமாகவே சாதியை வர்ணாசிரமத்துடன் இனைத்து மட்டும் அவரால் காண இயலுமாயிற்று. கேரளத்தின் நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு முந்திய வரலாற்றின் அடிப்படையான அம்சங்களை தமிழிலக்கியத்தினாடாக ஓரளவு கண்டுகொள்ள இயலும். ஏனைய வரலாற்று மூலாதாரங்களும் அவசியமென்ற போதிலும், தமிழிலக்கிய ஆதாரம் வெளிப்படுத்தும் ஓர் அம்சம் சாதிமுறை குறித்து அறிந்து கொள்வதற்கு மிக அவசியமான தாகும். அதனைத் தமிழியலுடன் தொடர்பற்ற நம்புதிரிபாட் மட்டுமல்ல தமிழ்ச் சமூக - பண்பாட்டு வரலாற்று ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறவர்களும் கூட இன்னும் போதிய அளவு கவனங்கொள்ளாமலே உள்ளனர்.

வட இந்தியாவில் சாதிமுறையை ஒழுங்கமைத்த வர்ணாசிரம வடிவிலான சாதியக் கருத்தியல் எவ்வாறு வந்தடையப் பெற்றது எனக் கண்டறிவதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. இதன் காரணமாய் ஆரியர்களின் சாதியினால் வர்ணாசிரமம் திணிக்கப்பட்டு சாதி பேதங்கள் வலுப்பட்டுள்ளது என்பதான கருத்து வலுப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றை காணும் போது சாதிவாழ்முறை ஒன்றுக்கான தேவை உருவான நிலையில் சாதியக் கருத்தியல் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம். இங்கு மருதத்தினை ஏனைய தினைகளை ஒடுக்கி மேலாண்மை பெற்ற வரலாறு பதிவாகி

யுள்ளது. அந்த மேலாண்மை பெற்ற கிழார்கள், வேளாண்மையை மேற்கொண்டு வெள்ளாளர்கள் ஆனதைக் காண்கிறோம்.

உலகில் வேறொங்கும் இத்தகைய திணை மேலாதிக்கம் பற்றிக் காண இயலாதபோது தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் மட்டும் நான்கு திணைகளாக வாழ்முறை அமைந்ததைத் தெளிவாக கண்டுகொள்ள முடிவது எப்படி? தமிழகத்தின் வரலாற்றுத் தொடக்கத்துக்கு முன்னரே இங்குள்ள ஏலம், கறுவா, கராம்பு, மிளகு, நீலமணிக்கல் என்பவற்றை சுமேரியர் முதல் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டினர் வரையானோர் பெற்றுச் சென்றமைக்கான வரலாற்றுப் புதிவுகள் உள்ளன. அவ்வாறே, பாண்டிய அரசருவாக்கத்துக்கு முன்னரே அப்பகுதிக்குரிய முத்து வணிகத்துக்காக கிரேக்கரின் வருகை அமைந்திருந்தது; பாண்டிய அரசருவாக்கத்தில் கிரேக்க வணிகத்தினுடோக அந்த அரசுக்கும் தொடர்பிருப்பதான வரலாற்றுக் குறிப்புண்டு. தவிர, நெய்தலின் உப்பு வணிகம் தமிழகத்தின் உள்ளாட்டினுள்ளும் முன்னெடுக்கப்பட்டதன் வாயிலாக நெய்தல் ஆளுமை பெற இயலுமானது. இவ்வாறே குறிஞ்சியின் மேலே குறித்த வணிகப் பொருட்கள் அதன் ஆளுமையை வலுப்படுத்தியது. வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் மருத்துவின் நெல் உற்பத்தி படைநடாத்திச் சென்று ஏனைய திணைகளை ஆக்கிரமித்து வேந்தரையுடைய பேரரச உருவாக்க வாய்ப்பளித்தது. அவர்களுக்கு எதிராகப் போராடிய குறிஞ்சி, நெய்தல் ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் வணிக வாய்ப்பினால் புலவர்களைப் போசிக்க இயலுமாக இருந்ததால் ஓரிரு நூற்றாண்டுகளாயினும் ஆளுமையுடன் இருந்த காலத்தில் இலக்கியப் பதிவைப் பெற்றன. ஆயினும், வேந்தரென வளரும் அரசருவாக்கத்துக்குரிய பெரும்படைநடாத்தவல்ல நெல்லுற்பத்தி இத்திணைகளுக்கு வாய்க்கவில்லை. முத்து பாண்டிய அரசடன் தொடர்பு பட்ட போதிலும் வைகை சார்ந்த மருத்துவினை வாழ்வாதாரம் பெற்ற பின்னர் அங்கும் மருதம் நெய்தலை அடிமை கொண்டு மாறுபடல் நேர்ந்திருக்கும்)

இவ்வகையில் மருத்துவினையின் கிழார்கள் வெள்ளாளர்களாக முழுமையான மேலாதிக்கத்தை வெற்றி கொண்டது பக்திப் பேரியக்கத்தின்

பின்னர் சோழப் பேரரசு காங்கை முதல் கடாரம் வரை வென்றடக்கி ஆண்ட போது முன்னதாக வீர யுக முடிவில் கிழார் கள் - பிராமணர் ஆகியோரிடையேயான கூட்டு சாத்தியப்பட்டிருந்ததாயினும், சோழப் பேரரசில் வெள்ளாளரைப் புனிதப்படுத்தும் கருத்தியலுடனேயே தமிழர் வாழ்வில் சாதியம் முழு வடிவம் பெறுகிறது. அந்த வகையில், மேலாதிக்கம் பெற்ற தினைக்குத் தனது இன மரபுக் குழுப் பண்புகளைக் களைந்து ஆதிக்க சாதியவதற்கும் வென்றடக்கப்பட்ட தினைகளுக்குரிய இனமரபுக் குழுக்களை உழைக்கும் சாதிகளாக்குவதற்கும் வர்ணாசிரமக் கருத்தியல் உதவியுள்ளமை தெளிவு. இவ்வகையில் வாழ்முறையின் தேவைக்கான கருத்தியல் பெறப்படுவதே யதார்த்தம். அவ்வாறான்றி முன்னதாகத் தானே உருவாகும் கருத்தியலால் வாழ்முறை தோற்றம் பெறுவதில்லை.

மேலே, நம்புதிரிபாட் இனமரபுக் குழுக்கள் சிதைவுற்று சாதிகளாவதில் வர்ணாசிரமத்தின் தொடர்பைக் கூறுகிறபோது இத்தகைய தினை மேலாதிக்கம் பற்றிக் கண்டு காட்ட இயலவில்லை. வட இந்தியாவிலும் மேலாதிக்கம் பெற்ற இனமரபுக் குழுக்கள் சாதிகளாவதில் சாதியக் கருத்தியல் கண்டறியப்பட்டது பற்றி ஏற்கனவே நிறையப் பேசப்பட்டுள்ளன. “இந்துத்துவம் இந்து சமயம் சமூக மாற்றங்கள்” (2003) எனும் எனது நூல் இவை குறித்துப் பேசுகின்றது. வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதிகளுக்கு சாதிவாழ் முறையே அதற்குரியதான் சாதியக் கருத்தியலைக் கண்டறிந்திருக்கும் என்பதனைப் புரிந்து கொள்வதில் இடர்பாடு இராது.

இதனை வலியுறுத்தும் வகையிலான ஒர் உண்மை - வலுவான சாதியக் கருத்தியல் இல்லாமலே ஆயிரிக்கா முதல் ஜப்பான் வரை சாதி வாழ்முறை அமைந்திருந்தது எனும் நிதர்சனத்தில் பொதிந்துள்ளது; இவற்றில் பெரும்பாலான நாடுகளுக்கு இந்துமதத் தாக்கம் பெற்ற பெளத்தம் ஆன்மீக வலுவற்ற சாதியக் கருத்தியலை வழங்கியிருந்தது. இலங்கையில் சீங்கள் மக்கள் மத்தியிலான சாதிவாழ் முறைக்கு பெளத்த பிக்குகள் வழங்கிய இலக்கியங்கள் வலுச்சேர்த்தமையை அறிவோம். புத்தர் சாதி ஏற்றத்தாழ்வை மறுத்த போதிலும், மக்களிடையே நிலவும் சாதிவாழ் முறைக்கு ஆன்மீக வலுவில்லாத நிலையிலேனும் ஒரு கருத்தியலை வடிவமைக்க வேண்டியிருந்த நிர்ப்பந்தத்தின் பேறு இது.

வலுவான சாதியக் கருத்தியல் இல்லாமலே ஆபிரிக்காவில் சாதிவாழ் முறை தொடக்கம் பெற இயலுமாயிருந்தது. பொருளாதார உபரி சாத்தியப்படும் இடங்களில் சில இன மரபுக்குமுக்கள் ஏனையவற்றை வென்றடக்கிச் சுரண்டும் சாதி அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தமையை ஹாரேஷ் பி டேவிஸ் காட்டியுள்ளார் (டேவிஸ், ப.277). ஜேரோப்பியர் வருகையினால் சாதிவாழ் முறை தனக்கான கருத்தியலைத் தேட இடந்தராது, வணிகமும் நகர் மயமாக்கலும் இன மரபுக்குமுக்களிடையே வர்க்க அமைப்புகளை உருவாக்கியது (டேவிஸ், பக். 277-278). இருப்பினும் இன்று வரை திணை மேலாதிக்கப் பண்புடன் பெரும்பான்மை இன மரபுக் குழுக்கள் (சாதிகள்) கொலை வெறித்தாண்டவும் ஆடுவதனை ஆபிரிக்காவில் காண்கிறோம். இவ்வாறு சாதியம் கண்டடையப்படாத சாதிவாழ் முறை இருந்த போதிலும், சாதிவாழ் முறை இல்லாமல் எங்குமே சாதியம் இருப்பதில்லை என்ற உண்மை ஒன்றே, வட இந்தியாவுக்கு வாழ்க்கை நிதர்சனம் தோன்றுமுன் சாதியம் (வர்ணாசிரமம்) எங்கிருந்தும் கிடைத்திருக்காது என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளப் போதுமானதாகும்.

இன்னொன்று, வலுவான சாதியம் இல்லாத பெளத்த சமூகங்கள் சாதிபேதத்தை இலகுவாகக் கடப்பதைப் போலச் சாதியத்தையுடைய இந்துச் சமூகத்தினால் இயலவில்லை. பத்தாண்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஜப்பான் சாதி பேதத்தை விட்டொழித்து முதலாளித்துவ அமைப்பில் வேகமாக முன்னேற முடிந்தது. சிங்களச் சமூகத்தின் அனைத்துச் சாதிப் பிரிவினரும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும் என்ற அக்கறை ஆதிக்க சாதியினராலேயே வலுயறுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது. சாதிய இறுக்கமற்ற மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் பல்வேறு சாதிப் பிரிவினரும் சமூக - அரசியல் பிரதிநிதித்துவங்களைப் பெற்றுள்ளதைப் போல யாழ்ப்பாணத்தில் வெள்ளாளர் அன்றி வேறொரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆகமுடிவதில்லை. (சாதிமுறைக்கு எதிரான விட்டுக் கொடுக்காத போராட்டங்களின் காரணமாக தலித் பிரதிநிதிகள் எப்போதாவது அனுமதிக்கப்படுவர்; தம்மை வெள்ளாளராகக் காட்டிச் சாதி இழிவு படுத்தலை மறைக்க முயலும் இடைச்சாதியினருக்கு எதுவும் கிடைப்பதில்லை)

சாதியத்தை இறுக்கமாகப் பின்பற்ற முனையும் சாதிச் சமூகங்களில் கருத்தியல் தளத்திலான போராட்டம் முன்னுரிமை பெறுகிறது என்பது தெளிவு. இது குறித்து மார்க்சியர்கள் போதுமான கவனத்தைக் குவிக்கவில்லை. சாதியின் இயக்கம் பற்றி கவனிக்கவே செய்கிறோம் என்ற போதிலும், வாய்ப்புக் கிடைத்த இடத்தில் வர்க்கத்தில் தொங்கியபடி பிரத்தியேகமான வரலாற்றுச் செல்நாறியைக் காணத் தவறிவிடுகின்றனர். இங்கே கூர்மையான வர்க்கப் போராட்டத்துக்கான அரசியல் புரட்சிகள் வாயிலாக சமூக மாற்றங்கள் நடந்தேறவில்லை. விவசாய வாய்ப்புடன் பிராமண ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்த போது வணிக மேலாண்மைக்கான புரட்சி பெளத்தும் - சமணம் என்பவற்றின் எழுச்சி வாயிலாக ஏற்பட்டது. (வட இந்தியாவில் கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டு) நிலப்பிரபுத்துவ மாற்றத்துக்கான பண்பாட்டுப் புரட்சியைத் தமிழகத்தின் பக்திப் பேரியக்கத்தில் (கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டு) காண்கிறோம்.

எமக்கான வடிவமாக பண்பாட்டுப் புரட்சி என்ற வேறுபாடு மட்டும் வெளிப்படவில்லை; இது தனியே ஒரு வர்க்க சக்தியின் போராட்டமாக அமையவில்லை என்ற வேறுபாடும் கவனிப்புக்குரியதாகும். வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஆதிக்கத்திலிருந்த வர்க்கம் வீழ்த்தப்பட்டு, புதிய வர்க்கம் அதிகாரத்தைப் பெறும்போது பழையது வரலாற்று அரங்கிலிருந்து மறைந்து விடுகிறது. மாறாக இங்கு சாதியைன்று அதிகாரத்தைப் பெறும்போது பழையது அதிகாரத்தை இழந்தாலும் நீஷ்து இருப்பதைக் காண்போம்; மட்டுமன்றி, அதிகாரம் பெற்ற புதிய சாதியின் ஆட்சிக்குப்பட்டு இணக்கமாக வாழுவும் கற்றுக் கொள்ளும். வெள்ளாளர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பக்திப் பேரியக்கம் வணிகச் சாதியைச் சேர்ந்த காரைக்கால் அம்மையாரால் தொடக்கப்பட்டது என்பதும், பக்தி இயக்கத்தில் வணகச் சாதியினரான அப்புதியடிகளின் பங்கேற்பும் கவனிப்புக்குரியன.

எதிரிச் சாதியென மோதுவதைவிட அந்த ஆதிக்கம் செலுத்துகிற சாதியின் அதிகாரம் எப்படித் தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்த அதிகாரத் தகர்ப்பில் அதிருப்திக் குள்ளாகியுள்ள ஆதிக்க சாதியினரின் (அவர்களுக்குள் நிலவும் வர்க்க

பேதத்தால் பாதிக்கப்படும் சக்தியினீர் பங்கேற்றபையும் உள்வாங்கியவாறு தான் சமூக மாற்றப் பூர்த்தி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். மார்க்சியத்தை எமக்குரியதாக வரித்து வளர்த்தெடுக்கும்போது இந்த உண்மையைக் கண்டிவோம். மாறாக, பிராமணரை எதிரிச்சாதியாக வடிவப்படுத்திய பெரியாரியமும் இந்து சமயத்தை எதிரியெனக் கண்ட அம்பேத்கரியமும் ஜக்கியப்படுத்த வேண்டிய சக்திகளை எதிரியாக்கிக் கொண்டன. இதன்போராக, சாதியாழிய வேண்டுமென்ற அவர்களது விருப்பத்தை மீறி சாதியம் வாழ இடந்தருகின்ற சாதிகளிடையேயான போராட்டங்களைத் தொடரவே பெரியாரியமும் அம்பேத்கரியமும் வழிசமைக்கின்றன. இத்தவறினை உணர்ந்து சாதிமுறை தகர்க்கப்பட ஆக்கடிர்வமான பங்களிப்பை நல்கும் பெரியாரியர்கள் அம்பேத்கரியர்களுடன் ஜக்கியப்படுவதில் மார்க்சியத்துக்கு தடையிருக்காது.

II

மார்க்ஸியத்தின் பரிமாணங்களும் பரிணாமிப்புகளும்

இவ்வகையில் சாதிமுறை தகர்க்கப்படுவதற்குப் பிரயோகிக்க ஏற்றதாக மார்க்சியம் அமைவதனாலேயே “சாதிமுறை தகரட்டும், சமத்துவ நீதி ஒங்கட்டும்” என்ற புதாகையுடன் முன்னெடுக்கப்பட்ட 1966 ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம் யாழிப்பாணத்தின் சாதியப் புனிதம் - தீட்டு என்பதை ஒழித்து சாதிகளிடையே ஏற்றத் தாழ்வைப் பொது இடங்களில் பார்க்கும் அவமானத்துக்குரிய மரபைத் தகர்க்க முடிந்தது; சாதி பேசுவது - பார்ப்பது அசிங்கமான பண்பு என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இந்த எழுச்சிக்கு முன்னதாக இரு தசாப்தங்களின் முன்னரே, நாற்பதாம் ஆண்டுகளிலிருந்து ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் அனைவரும் பங்கேற்கும் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை தோற்றம் பெற்றுச் சாதியத்துக்கு எதிராகப் போராடி வந்தது. அதற்கும் மார்க்சியர்கள் வழிகாட்டியதோடு, அப்போராட்டங்களில் பங்கேற்று வந்தன.

இப்போராட்டங்களில் சாதியேற்றத்தாழ்வைப் பேணுகிற சமூக அமைப்புக்கு எதிரான போர்முறைகள் கையாளப்பட்டனவே அல்லாமல், அந்த முறையினால் ஆதாயம் பெற்ற ஆதிக்க சாதி எதிரியாகக் கணிக்கப்படவில்லை. அதன்பேராக ஆதிக்க சாதியினரின் முற்போக்கு - ஜனநாயக சக்திகளும் அப்போராட்டங்களில் பங்கேற்றனர். குறிப்பாக, தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமைக்குமுவில் ஆதிக்க சாதியினர் உட்பட அனைத்துச் சாதிப்பிரதிநிதிகளும் இடம்பெற்றிருந்தனர் என்பது கவனிப்புக்குரியது. இதற்கான தத்துவ வழிகாட்டலை மாலுசேதுங் சிந்தனை வழங்கியிருந்தது. மார்க்சியம் முதலாளி வர்க்கத்தை எதிரியாகக் கணிக்கும் வர்க்கவாதமல்ல என்பதால், மார்க்சியத்தைக் கையேற்றுச் சீனப்புரட்சிக் கானதாகப் பிரயோகித்தபோது தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தையும் ஜக்கியப்படுத்த முடிந்தது. சீனப்புரட்சியின் அனுபவத் தொகுப்பாக மாலுசேதுங் சிந்தனை அமைந்திருந்தது.

மார்க்சியத்தின் இந்தப் பரிணாமிப்புக் கவனிப்புக்குரியது. மேற்கு ஜரோப்பாவில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அந்த அனுபவங்களுடன் மனிதகுலம் வளர்த்தெடுத்த அறிவுக் கருவுலங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தி மார்க்சியக் கோட்பாட்டை மார்க்ஸ் முன்வைத்தார். சமூகம் வர்க்கங்களாக உள்ளன - வர்க்கங்களிடையே போராட்டங்கள் நிலவுகின்றன என்பதை மார்க்சக்கு முந்திய சிந்தனையாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருந்தனர்; இந்த வர்க்கப் போராட்டம் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையில் முன்னெடுக்கப்படும் புரட்சி வாயிலாக உருவாகும் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படுகிற இடைக் கட்டத்தின் பின்னர், வர்க்கங்களற்ற பொதுமைச் சமூகம் வென்றெடுக்கப்படும் என்பதைக் காட்டியதே மார்க்சியத்தின் முதன்மைப் பங்களிப்பாகும்.

இதற்கான உலக நோக்கை பெறுவதில் ஹெகலின் இயங்கியல் முதற்படியாக இருந்தது. அதன் கருத்துமுதல் வாதத்தை எதிர்த்த / பாய்ப்பாக இரண்டாம் படிநிலை வளர்ச்சிக்கு உதவியபோதிலும் முழுமைப் படுத்தத் தவறியதைக் கண்டார் மார்க்ஸ் - அதனை விஞ்ஞானபூர்வமான

பொருள்முதல்வாதமாக விருத்தி செய்த பின்னர் மார்க்சின் உலகநோக்கு முழுமை பெற்றது. இயங்கியல் - பொருள்முதல்வாதம் என்ற வடிவம் குறித்துத் தனித்து அவர் எழுதாத போதிலும், மார்க்சியர்களால் பின்னர் அதனை ஒழுங்கமைத்துத்தர ஏற்றதாகத் தனது ஆய்வுகளில் இந்தப் பார்வையைப் பிரயோகித்துச் செல்கையில் ஆங்காங்கே தத்துவப் பார்வை பற்றியும் எழுதிச் சென்றார் மார்க்ஸ்.

இயங்கியல் - பொருள்முதல்வாத அணுகுமுறையில் வரலாறு மீஸ்பார்வைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டபோது, வர்க்கப் போராட்டங்கள் வாயிலாக ஆண்டான் - அடிமைச் சமூகம், நிலவுடைமைச் சமூகம் என்பன கடக்கப்பட்டு மேற்கு ஜரோப்பா முதலாளித்துவத்தை அடைந்துள்ளது. முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைந்த அங்கே பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி சாத்தியமாகும் என்ற கணிப்பு மார்க்ஸ் - ஓங்கெல்ஸ் ஆகியோரிடமிருந்தது. இந்த வளர்ச்சியின் காரணமாக முதலாளித்துவ அமைப்பை வென்றெடுக்கப் போராடும் கிழக்கு ஜரோப்பாவின் ஜனநாயகப் புரட்சி, நேரடியாக மேற்கின் சோஷலிஸப் புரட்சியடன் கைகோர்க்கும் என்ற நிரந்தரப் புரட்சி நம்பிக்கை அவர்களிடம் இருந்தது. ஒரு நாட்டில் வெடிக்கும் புரட்சி இவ்வகையில் ஜரோப்பா முழுமூலம் அலையலையாகப் பரவி, உலகப் புரட்சியாக அமையும் எனவும் அவர்கள் நம்பினர். ஜரோப்பா அவ்வகையில் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகார அரசை சாத்தியப்படுத்திய பின்னர் அவற்றின் குடியேற்ற நாடுகளாக விளங்கிய ஏனைய நாடுகளும் விடுதலை பெற்று சோஷலிஸத்தை வென்றெடுக்க இயலும். உலகளாவிய தொடர்பாடலுடன் விரிந்த தளத்தில் பெருகிவரும் அறிவு வளர்ச்சியும் பாட்டாளிவர்க்கப் பண்புகள் காரணமாகவும் நிலவுடைமை அமைப்பு ஏற்ததாழு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் நீதித்தது போலன்றி முதலாளித்துவம் கடந்த சில நாற்றாண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில் விரைவில் உலகெங்கிலுமிருந்து தூக்கியெறியப்பட இயலும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் வகையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிகள் மேற்கு ஜரோப்பாவில் வீச்சுடன் இருந்தன.

வேறு சில காரணங்களை முன்வைத்து “வரலாறு எங்களைப் பொய்ப்பித்துவிட்டது” என்றார் ஏங்கெல்ஸ் (கூர்ல் மார்க்ஸ், பக். 14-16). இன்னொரு அம்சத்திலும் வரலாறு வேறுபட்ட செல்நறியான்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. மார்க்சிய முன்னோடிகள் கருதியதுபோல உற்பத்தியறிவில் அதியுயர் வளர்ச்சியை எட்டிய மேற்கு ஜரோப்பாவில் சோஷலிஸம் வென்றெடுக்கப்படவில்லை. முதல் முயற்சியாக பிரான்சில் 1981இல் மூன்று மாதங்கள் மட்டும் நீடித்து பாரிஸ் கொம்யூன் நீடித்திருக்க இயலவில்லை. அது வீழ்ச்சியடைந்த அனுபவத்திலிருந்து, விவசாயிகளுடன் ஐக்கியப்படும் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது. அவ்வாறான தேவையற்ற, விவசாயம் பூரணமாக முதலாளித்துவமயப்பட்ட பிரித்தானியாவில் பூர்த்தியேற்பட்டிருப்பின் மட்டுமே, அது தூய்மையான பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்த்தியாக அமைந்திருக்கும். பின்தாங்கிய ஜாரிஸ் ருஷ்யா நிலப்பிரபுத்துவப் பிழியிலிருந்த - முதலாளித்துவம் ஆரம்ப வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் இருந்த ஒருநாடு: அங்கு விவசாயிகளுடன் வலுவான ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தியவாறு பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்த்தி 1917 ஒக்டோபரில் நடந்தேறியதாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் காட்டுகின்றன. மார்க்சிய முன்னோடிகள் எதிர்பார்த்த வடிவில் அது பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்த்தியாக அமையவில்லை எனும் உண்மை கவனம் பெறாமல் உள்ளது.

உலக வரலாற்றை அடுத்த படிநிலைக்கு மாற்ற உள்ள சக்தி பாட்டாளி வர்க்கம் என்ற கண்டறிதலின் அடிப்படையில் “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்!” என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்தனர் மார்க்சிய முன்னோடிகள். உலக முதலாளியம் ஒரே நிலையில் உலகை முதலாளியமயப்படுத்தி விடும்; இவ்வகையில் முதலாளித்துவ உற்பத்தியறிவு கனிந்த உலகினைச் சோஷலிஸத்துக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் மாற்றும் எனும் எடுகோள் இருந்தது. அப்போதே, குடியேற்ற நாடுகளில் இருந்து மூலதனத்தை வறுகியெடுக்கும் கைங்கரியத்தைச் செய்யும் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகள் அங்கு நிலப்பிரபுத்துவப் பிழைய முற்றாகத் தகர்த்து முதலாளித்துவ உற்பத்தியறிவை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைப் போதியளவில் எடுக்கவில்லை என்பது மார்க்சிய முன்னோடிகளால் அவதானிக்கப்பட்டது. மார்க்சிய முன்னோடிகளின்

மறைவின் பின் ஏகாதிபத்தியக் கட்டம் ஏற்பட்டு, சமவீதமான வளர்ச்சியில் ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியிடன் கைகோர்ப்பதன் அவசியம் மேலும் கணதியாக உணரப்பட்டது. ஞானவே, ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள் விடுதலைப் போராட்தத்தில் வெற்றி பெறுவது மேற்கு ஜரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கு அவசியமான முன் நிபந்தனையாகி வருவதை மார்க்சிய முன்னோடிகள் உணர்ந்திருந்தனர்)

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி முன்னெடுப்புக்கு ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள் விடுதலை பெறுவது முன் தேவை என்பதைக் கடந்து, உலகைச் சோஷலிஸக் கட்டத்துக்கு மாற்றும் சக்தியாக பாட்டாளி வர்க்கத்தோடு ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களும் உள்ளன என் புரிதலுடன் லெனின் “உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என வளர்க்கப்பட்ட முழுக்கத்தை முன்வைத்தார். இது, சோவியத்தின் உருவாக்கத்துடன் இனித் தேச விடுதலைப் போராட்டங்கள் முதலாளிக்குவக் கட்டத்தைக் கடந்து நேரடியாக சோஷலிஸத்தை வென்றிடுக்க ஏற்ற காலங் கணிந்ததைக் குறிப்பதாக கருதப்பட்டதேயன்றி, சோவியத் ருஸ்யப் புரட்சி என்பதே ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களதும் புரட்சிதான் என்பது போதிய அளவுக்கு விளாங்கிக்கொள்ளப்படவில்லை.

உக்ரேன், அஜர்பைஜான், ஜோர்ஜியா போன்ற பல ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் ஜாரிஸ ருஷ்யாவிலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதற்கான போராட்டங்களை முன்னெடுத்தவாறிருந்தன. விடுதலையின் பின் அவை பிரிந்து செல்ல விரும்பினால் தனி நாடுகளாக இயங்க உரிமையடையன என பாட்டாளி வர்க்கம் வழங்கிய உத்தரவாகத்தின் அடிப்படையில் அந்த ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியிடன் கைகோர்த்தன. விடுதலையின் பின்னரான வேகமான வளர்ச்சிகளால் பிரியும் அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆயினும் இந்த மாற்றத்தின் அடிப்படை புரிந்து கொள்ளப்படாமையினால் முக்கால் நூற்றாண்டு கடப்பதற்குள் பிரிவினைகளும் சோஷலிஸ இழப்பும் ஏற்பட்டது. அந்த ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களினுள் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் உட்படப் பல வர்க்கங்கள் ஜக்கியப்படுத்தப்பட்டு இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வளர்ச்சியடையாத ருஷ்யாவினுள்ளும் தேசப்பற்றுள்ள முதலாளிகள் வரையறைகளுடன் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தப் புரிதல் லெனினிடம் இருந்தது. தனது வாழ்நாளில் சோஷலிஸத்தைச் சாதிக்கும் அவதியிலிருந்த ஸ்டாலின் கறாரான பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை முன்னெடுக்க முற்பட்டமையால் முழுநாட்டினதும் சோஷலிஸம் வீழ்ச்சியற நேர்ந்தது.

உற்பத்தியறவு முழுதாய்க் கணிந்து விவசாயம் உட்பட அனைத்தும் மூலதனமயப்பட்டிருப்பின் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரப் பிரயோகம் தவறிமூழ்ப்புத் தவிர்த்திருக்க இயலும். ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களினதும் புரட்சியாக அமைந்து பெறப்பட்ட ‘தேசங்களின் ஒன்றியமான’ சோவியத் யூனியனில் பல்வேறு வர்க்கங்களின் ஜக்கியத்தில் அவர்களுக்கான ஜனநாயகத்தை வழங்கியவாறு பெருமுதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிரான சர்வாதிகாரம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் வரலாற்று அனுபவம் அன்றைய நிலையில் இதனைக் கண்டறிய இடந்தரவில்லை. அந்த வரலாற்று அனுபவத்துடன் நடைமுறையில் சில மாற்றங்களைப் பிரயோகித்துவந்த லெனினும் கூட, மார்க்சியத்தின் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றாகப் ‘பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம்’ முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்தினார். ஒடுக்கப்பட்ட தேசத்தின் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தை லெனின் செய்வுதற்கு அவகாசமில்லாமல் அவரது இறப்பு முந்திக்கொண்டது.

அதற்கான கோட்பாட்டுருவாக்கம் மாலூசேதுங் சிந்தனை வாயிலாக வெளிப்பட்டது. பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனையில் முன்னெடுக்கப்படும் சீனப்புரட்சி முன்னதாக புதிய - ஜனநாயக கட்டத்தை வென்றெடுத்து சோஷலிஸத்தை நோக்கிச் சீனாவை வழிநடாத்தும் என மாலூசேதுங் வலியுறுத்தினார். சீனாவுக்கு மேற்குலகின் ஜனநாயகமும், சோவியத் யூனியனின் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமும் பொருத்தமற்றன; மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரமே ஏற்படுத்தைதன்றார் மாலூ. இவ்வகையில் ஒடுக்கப்பட்ட தேசத்துக்கான அரசியல் வடிவமாய்க் கண்டறியப்பட்ட மக்கள்

ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் என்பது புதிய - ஜனநாயகக் கட்டத்துக்கு மட்டும் உரியதல்ல. சோஷலிஸக் கட்டத்திலும் தொடரப்பட்டிருக்க வேண்டியது. பொதுவுடைமை நோக்கிய மாற்றக் கட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமன்றி ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களும் தமக்கான வரலாற்றுப் பணியெனக் கையேற்றுச் செயற்படுத்துவது என்பது வேறொரு வரலாற்று வடிவம் என்பதனைக் கவனிக்கத் தவறியமையால் 1966இன் பின்னர் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் மக்கள் சீனத்திலும் அரங்கேறியது.

மூலதன வாய்ப்புடன் ஏகாதிபத்தியம் ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்திச் சுரண்டலை நிகழ்த்துகிற வடிவத்தையும் வர்க்க ஒடுக்குமுறையின் பண்புகளுடன் புரிந்துகொள்ள முயன்றதன் பேராக இந்தத் தவறு நேர்கிறது. உலகெங்கும் வர்க்கச் சுரண்டல் மட்டும் நிகழவில்லை. ஏகாதி பத்தியத் திணையானது மேலாதிக்கத்தோடு முழுத் திணைகளாக ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களை சுரண்டுவது முதலாளித்துவத்தின் சிறப்பம்சம். இதன் முன்வடிவம் மார்க்ஸ் காலத்தில் ஜரோப்பியத் திணை முன்னேறிய முதலாளித்துவ வாய்ப்பைக் கொண்டு குடியேற்ற நாடுகளைச் சுரண்டுவதில் வெளிப்பட்டிருந்தது. இதே போன்ற திணை மேலாதிக்கச் சுரண்டல் இந்தியச் சமூகத்தில் ஏற்கனவே நிலவியமையைக் கவனங் கொண்டிருந்த போதிலும் ஆழமாக அதனை ஆய்வுக்குட்படுத்த மார்க்ஸ்க்கு அவகாசம் இருக்கவில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னரே விவசாய வாய்ப்புடன் ஆதிக்க சாதிகள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சுரண்டியமையைக் காணும் போது வேறுபட்ட வரலாற்றுப் போக்கொன்றினை அறிமுகம் கொள்வோம். இத்தகைய திணைநிலை ஒடுக்கும் - ஒடுக்கப்படும் சாதிகளிடையேயும் மோதல்கள் ஏற்பட்டு வேறுபட்ட சாதிகள் ஆதிக்கங்களைக் கையகப்படுத்திச் சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை சாத்தியப்படுத்தி வரலாறு படைக்கும் ஆற்றல் சாதியச் சமூகத்துக்கும் இருந்துள்ளது. அத்தகைய சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முனையும் போது, வீழ்த்தப்படவுள்ள ஆளும் சாதியினுள் அதிருப்தியுற்ற பகுதியுடனும் ஜக்கியப்பட வேண்டியிருந்ததைத் தமிழகத்தின் பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாக ஏற்பட்ட மாற்றத்தில் கண்டுள்ளோம். வரலாற்று இயக்கம் வர்க்கப் பிளவு உடாக மட்டுமல்லாமல் திணை மேலாதிக்கம்

வாயிலாகவும் நடந்தேறி வேறுபட்ட வரலாற்றுச் செல்நூறி ஒன்று எமது சாதியச் சமூகத்தில் அமைந்தது குறித்து ஏலவே “சாதி தேசம் பண்பாடு”, “இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்” ஆகிய நூல்களில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

மார்க்சியத்தின் தொடக்கத்தில் வர்க்கப் போராட்டம், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம், உற்பத்தியறவு முதிர்ந்து கணிந்த நாட்டில் புரட்சி என்பன பேசப்பட்டதை வைத்து அதுவே மார்க்சியம் எனக் கருதுவோர் உள்ளனர். இவை அன்றைய வரலாறு வலியுறுத்திய அம்சங்கள்; இவற்றைக் கண்டிரிந்து வளரிப்படுத்திய ஆய்வு முறையியலே (சிந்தனை முறையே) மார்க்சியம். வரலாறு தங்களைப் பொய்ப்பிக்கும் போது, அதிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு புதிய வளர்ச்சிக்கு அமைவான கருத்துருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலேயே மார்க்சிய முன்னோடிகள் செயற்பட்டுள்ளனர். அவர்களது சிந்தனையைக் கையேற்ற வெளின், புதிய வரலாற்றுச் சூழல்களில் அவர்களுடன் ‘உரையாடனார்’ (அவர்களது நூல்கள் வாயிலாக இத்தகைய மாற்றங்களை அவர்கள் எவ்வாறு முகங்கொள்வார் என்பதைக் கண்டறிவார்). மார்க்ஸ் இப்போது - இங்கே இருந்தால் என்ன முடிவை வந்தடைவார் எனக்காண முயல்வார். மார்க்கிசப் போல சிந்திக்க முயன்றார். அதன் காரணமாக ‘நிரந்தரப் புரட்சி’, ‘உலகப் புரட்சி’ என்பவற்றைக் கைவிட்டுத் தனியொரு நாட்டில் சோஷலிஸத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டினார். இதுபோலவே மார்க்சிய - வெளினிஸத்தை மாலை சேதுங் சிந்தனையாக விருத்தி செய்வதிலும் இடம்பெற்றது.

இங்கு அடிப்படையான விடயம் மார்க்ஸ் முதல் மாலை வரையான தலைவர்கள் பெயரால் இந்தச் சிந்தனை முறை குறிப்பிடப்பட்டாலும், உண்மையில் அந்தந்தக் காலத்தில் அவரவர்களுக்கான நாடுகளின் மக்கள் புரட்சிக் கொந்தளிப்பில் வெளிப்படுத்திய நடைமுறைகளையும் சிந்தனைகளையும் ஒருமுகப்படுத்தி விஞ்ஞானபூர்வக் கோட்பாட்டுருவாக்கி அத்தலைவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டவையே இச்சிந்தனை முறை என்பதாகும். அந்தவகையில், வரலாறு படைக்கும் மக்கள்

போராட்டங்களின் அனுபவத் தொகுப்புகளே மார்க்சிஸம் - லெனினிஸம் - மாா சேதுங் சிந்தனை. அர்ப்பணிப்புடன் அதிக பங்களிப்பை நல்கிய தலைவர்களது பெயர்கள் தாங்கியிருந்த போதிலும் பலரது அர்ப்பணிப்புகள் - தியாகங்கள் - சிந்தனைத் தேடல்களை அந்தத் தலைவர்கள் உள்வாங்கத் தவறியதில்லை. தவிர, விடுதலைக்காகப் போராடும் சக்திகள் தாம் இப்பொயர்களை முன்வைக்கின்றனரே அல்லாமல் அந்தலைவர்களே சூட்டிய பெயர்களல்ல இவை என்பது கவனிப்புக்குரியது.

III

21ம் நூற்றாண்டு சோழலீஸம்

மார்க்சியத்தின் அடிப்படை அம்சம், சமூகப் புறநிலை யதார்த்தத்தைப் பொருள் முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்துடனும், இயங்கியல் அனுகு முறையோடும் ஆய்வுக்குப்படுத்தி, ஏத்தகைய மாற்றங்களோடு இன்றைய இருப்பை அது எட்டியுள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து, பொதுவுடைமைச் சமூக அமைப்பை வென்றெடுக்கும் இலட்சியத்தினைச் செயற்படுத்த அவசியமானவற்றைத் தேடியடைவது என்பதுதான். தொடர்ந்து மாற்றங்களுடன் இயங்கும் ஒரு தொகுதியாகச் சமூகம் உள்ளமையினால், அதன் மாறுநிலையை எவ்வளவு வேகத்தில் புரிந்துகொண்டு எமது கோட்பாடுகளை வளர்த்தெடுத்துப் பிரயோகிக்கிறோமோ, அதில்தான் மார்க்சியத்தின் உயிர்ப்பான பங்களிப்பினைக் கண்டைவோம் என்பார் லெனின். அந்தச் சிந்தனை முறையினாலேயே ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாக மார்க்சிஸம் - லெனினிஸம் - மாா சேதுங் சிந்தனை உலகச் செல்நூற்றியின் பிரதான அம்சமாகத் துலங்க இயலுமாக இருந்தது.

இந்த உயிர்த்துடிப்பைக் கைவிட்ட சக்திகள் மற்றும் திட்டமிட்டே ஊடுருவிய முதலாளித்துவக் கைக்கலவிகள் மார்க்ஸ், லெனின், மாா போன்றவர்களது வசனங்களை முன்வைத்தே இயங்கா நிலைக் கோட்பாடுகளின் குப்பைத் தொட்டி போல மார்க்சிய இயக்கத்தை வெளிப்படுத்தினர். அதன்பேராக சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் மார்க்சியம் காலாவதியான தத்துவம் என முதலாளித்துவ முகாம்

எக்காளமிட இயலுமானது. சோஷலிஸ முகாம் வீறுமிக்கதாக எழுச்சியுடன் இருந்த அறுபதாம் ஆண்டுகளில் சோவியத் யூனியன் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 20வது மாநாட்டில் குருஷேவ் முன்வைத்த வலதுசாரித் திரிபுவாதம் காரணமாக ருஷிய - சீனக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடையே பிளவு ஏற்பட்டது. சீனக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதற்கு எதிராக முன்னிடுத்த போராட்டம் தொடக்கத்தில் தவிர்க்கவியலாத ஓர் அவசியமாக இருந்தது. சோவியத் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிய மாநாடுகள் குருஷேவின் திரிபுவாதத்தை நிராகரித்த போதிலும் வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்த திரிபுகள், இறுதியில் அதன் தகர்வில் போய் நின்றது. அவ்வாறே சீனாவில் அதிதீவிர இடதுசாரித்திரிபுவாதம் மேலோங்கி வன்முறை வழிபாட்டை மார்க்சியம் எனக் காட்டும் தர்க்கமளவுக்குப் போன்மையால் உலகைங்கும் முற்போக்கு சக்திகளுக்கு பின்னடைவு ஏற்பட்டது. சீனா தனது இடதுசாரித் திரிபைச் சரிசெய்வதென்பது, வலதுசாரிச் சந்தர்ப்பவாதங்களை முனைப்பாக்கி அங்கும் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அழிவினை நிதர்சனமாக்குமா என்ற நெருக்கடி இன்று தோன்றியுள்ளது.

இந்தவகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சோஷலிஸம் முக்கால் நூற்றாண்டு நிலைபெற்று வளர்ந்துவந்த போதிலும் வெற்றி பெற்றதாகக் கூறமுடியாத நெருக்கடியினை மார்க்சியர்கள் மத்தியில் தோற்று வித்துள்ளது. அதற்காக தோற்றுப் போனதாக எவரும் கூறிவிட இயலாத வகையில் மகத்தான சாதனைகளை அது வழங்கியுள்ளது. அதன் வீறுமிக்க பங்களிப்புகளிலிருந்து கற்றுக் கொள்வது போலவே, எதிர்நிலை அனுபவங்களையும் கவனங்கொண்டு, எதிர்காலச் சோஷலிஸ முன்னடுப்பைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக மார்க்சியர்கள் உள்ளனர்.

அத்தகைய கற்றலம் வளர்த்தெடுத்தலும் மார்க்சிய உயிர்த்துடிப்பின் அடிப்படை என்றவகையில் தென்னமரிக்க நாடுகளின் மார்க்சியர்கள் சோஷலிஸத்துக்கான புதிய பாதையை உலகுக்கு வழங்குகின்றனர். இறுக்கமான - மாறாநிலை - வறட்டுவாத 'கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள்' மார்க்ஸ், லெனின் வசனங்களைப் பாராயணம் செய்து கொண்டிருக்க, புதிய யுக வளர்ச்சிக்குரியதாக மார்க்சிய - லெனினிலைத்தை வளர்த்தவர்கள்

கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனக் கூறாமலே அதன் பிரயோகத்துக்கான முயற்சிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் (தொண்ணாறுகளில்) வெனிசலாவில் வெற்றி பெற்ற இந்த மார்க்கம், தென்னமரிக்காவின் ஏனைய நாடுகளிலும் படிப்படியாகப் பரவி வருகிறது. இது 21ம் நூற்றாண்டுக்கான சோஷலிஸம் என வலியுறுத்தப் படுகிறது.

இவர்கள் 20ம் நூற்றாண்டு சோஷலிஸத்தின் மேல் முன்வைத்த விமரிசனமும், தமக்கான பாதையென வலியுறுத்து வதும் சார்ந்து நான்கு அம்சங்களை இங்கு கவனத்தில் எடுக்கலாம். (1) அதீமான - இராணுவக் கட்டுக்கோப்பான கட்சியமைப்பு. ஜரிஸ ருஷ்யாவில் இரகசிய அமைப்பாகவே இயங்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட கழலில் லெனின் முன்வைத்த கட்சியாலும் இன்றைக்கும் அதே வடிவில் பொருந்தி வரவில்லை. ஜனநாயக - மத்தியத்துவம் பேசப்பட்ட போதிலும் நடைமுறையில் அது பின்பற்றப்படாமல், கட்சித் தலைமைக்குக் கட்டுப்படுவதே பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. (2) அனைத்தும் மத்தியப்படுத்தப்படுவதான நிர்வாக முறை. மேலே மத்திய குழு எடுக்கும் முறை தொழிற்சாலைகளிலும் கிராமங்களிலும் பின்பற்றப்படுவதாக அமைந்திருக்கல். பிராந்திய நிலவரங்கள் பற்றிய அக்கறை கொள்ளாமல் மேலே எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை அப்படியே பின்பற்றுவதாக 20ம் நூற்றாண்டின் சோஷலிஸம் அமைந்திருந்தது. (3) சோஷலிஸத்தை வென்றெடுப்ப தற்கான மார்க்கம் பற்றி பிரச்சனை. புரட்சி ருஷ்ய - சீன வடிவங்களில் எத்தகையதாக இருக்கலாம் என்பதைக் கைவிட்டுத் தத்தமது நாடுகளின் பிரத்தியேக நிலைகளுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுப்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. அவ்வாறே, பாராளுமன்றத்தின் வாயிலாகவா - ஆயுதப் போராட்டத் தினாடாகவா என்ற தர்க்கங்களை விடுத்து வாய்ப்பான அனைத்து வடிவங்களையும் கையாளுதல். (4) மக்களிடமிருந்து மக்களுக்கு எனும் பாதை. இது முன்னர் பேசப்பட்ட போதிலும் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டில்லை. தென்னமரிக்க முறையில் முழுவதும் அந்தந்தப் பிராந்திய விடயங்கள் - தேவைகள் அங்கே வாழும் மக்களால் கண்டறியப்பட்டு நிவர்த்திக்க அந்த மக்கள் முன்னெடுக்கும்

செயற்பாடுகளுக்கு கட்சியும் அரசும் வழிகாட்டுவதாகவும் உதவுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

இந்த அம்சங்கள் குறித்தும், சாதியச் சமூகம் ஒன்றில் புதிய நிலையில் மார்க்சியப் பிரயோகத்தை எவ்வாறு முன்னடுக்கலாம் என்பது குறித்தும் விரிவாகப் பேசுவதற்கு அவசியமுண்டு. இன்னொரு தளத்தில் இவை குறித்து விவாதிப்போம்.

பார்க்க வேண்டிய நூல்கள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்புதிரிபாட், “வரலாறு சமூகம் நில உறவுகள்”. தமிழாக்கம் : அசோகன் முத்துசாமி, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை. நவம்பர், 2010.
2. வொரேஸ் பி.டேவிஸ், “தேசியம் பற்றிய மார்க்சியக் கோட்பாடு” தமிழில் : மு.வசந்தகுமார், விடியல் பதிப்பகம் கோயம்புத்தூர். 2009.
3. கார்ல்மார்க்ஸ், (முன்னுரை : ஏங்கெல்ஸ்), “பிரான்சில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் 1848-1850”, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை. 2012.

நினைவுப் பேரூரை

06

2012

- பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம்

**முற்போக்கு இயக்க நெருக்கழகங்களும்
முன்போதலுக்கான மார்க்கங்களும்.**

நண்பர் துரை விஸ்வநாதனின் 81வது ஜனன தினத்தில் அவரது நினைவுரையை நிகழ்த்த அழைத்தமைக்காக விஸ்வநாதனின் அருமைப் புதல்வர் ராஜ்பிரசாத் அவர்களுக்கும், ஞாபகார்த்த நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களுக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ள அனுமதி தாருங்கள். அமரர் துரை அவர்கள் எனதும் எங்கள் எல்லோரினதும் நெஞ்சங்களிலிருந்து என்றுமே நீங்க முடியாதவர். எங்கள் எண்ணங்களிலிலும் இதயங்களிலிலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவர். இதற்குக் காரணம் அவரது அளப்பிய அண்பு, தூயநட்பு, இங்கிதமான சபாவும். எனிமை, பவ்வியமான பண்பு, பவித்திரமான ஆத்ம சுத்தி மட்டுமல்ல.

அவர் மாணவ காலத்திலிருந்தே மார்க்ஸீஸ் கருத்துக்களால் கவரப்பட்டிருந்தார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் இயக்க பெருந் தலைவர் களான ப.ஜீவானந்தம், பி.ராமலூர்த்தி ஆகியோரால் ஈர்க்கப்பட்டார். இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்த்திலிலும் சமூகத் தீம்புகளை ஒழித்துக்கட்ட முனைந்த முற்போக்கு இயக்கத்திலும் நாட்டம் கொண்டார். முதலில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், ஈழம் வந்த

பின்னர் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வம் காட்டினார். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் எண்ணிறந்த செயற்பாடுகளில் உறுதுணையாக திகழ்ந்தார். மலையக தமிழ் இலக்கியத்தினதும், மலையக தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும் வளர்ச்சியில் அதீத அக்கறை காட்டினார். மலையக தமிழ் இலக்கியத்தை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலும், ஒட்டுமொத்த தமிழ் இலக்கிய அரங்கிலும் மதிப்பார்ந்த இத்திற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று வேணவாக கொண்டு செயற்பட்டார். இதனால்தான் லட்சக் கணக்கில் தனது சொந்தப் பணத்தில் மலையக தமிழ் எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் படைப்புகளை தனித் தொகுதிகளாகவும், மாபெரும் கூட்டுத் தொகுதிகளாகவும் வெளியிட்டார். இதற்கு மலையக தமிழ் எழுத்தாளர்களும் மலையகத் தமிழ் இலக்கியமும், அதேபோல ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் அவருக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

அமரர் துறை விஸ்வநாதன் உலோகப் பேரியக்கமாகத் திகழ்ந்த அகிலம் தழுவிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தில் ஸ்தாபன ரீதியாக இல்லா விட்டாலும் ஆத்மார்த்த ரீதியாக ஈடுபோடு கொண்டிருந்த, முற்போக்கு இயக்கச் செயற்பாடுகளில் அக்கறையுடையவராக இருந்த காரணத்தினால் தான்போலும் “முற்போக்கு இயக்க நெருக்கடிகளும் முன்போதலுக்கான மார்க்கங்களும்” எனும் கருப்பொருளில் நினைவுரையை நிகழ்த்துமாறு துறைவி ஞாபகார்த்த குழுவினரால் நான் பணிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் எனக் கருதுகிறேன்.

யார் விரும்பினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி, யார் ஏற்றுக் கொண்டாலும் சரி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி கம்யூனிஸப் பேரியக்கமும் அதன் சித்தாந்தமும் இன்று பெரும் நெருக்கடிக்கும், பின்போதலுக்கும், விழுக்காட்டுக்கும் ஆளாகியிருப்பது மறுக்க முடியாத யதார்த்தம். நிதர்சனமான சத்தியம். சோஷலிஸத்தின் ஜன்மபூர்மான சோவியத் ஒன்றியம் ஒழிந்து விட்டது. உலக சோஷலிஸ அமைப்பு சிதைந்து விட்டது. உலக கம்யூனிஸ இயக்கம் சீர்க்குலைந்துள்ளது. உலகத் தொழிற் சங்க இயக்கம், உலக இளைஞர் - மாணவர் அமைப்புகள், ஜனநாயக மாதர்

ஸ்தாபனம் இத்தியாதி எண்ணிறந்த சர்வதேச அமைப்புகள் முடக்கப்பட்டு விட்டன. கம்யூனிஸ - சோஷலிஸ இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட இந்த தோல் விகங்கும், பின்போதல்களும், விழுக்காடுகளும் இந்த இயக்கங்களிலும், இவற்றின் அடிச்சரடான சித்தாந்தத்திலும் பெரும் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தியதுடன் பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் முள்ள முற்போக்கு இயக்கங்களிலும் பாரிய பாதிப்புக்களையும் நெருக்கடிகளையும் தன் னியல் பாகவே தோற்றுவித்தது. உலக வியாபிதமான முற்போக்கு இயக்கங்களினதும், ஒவ்வொரு நாட்டினதும் முற்போக்கு இயக்கத்தினதும் அடியாதாரமாகவும் உந்து சக்தியாகவும் உலக சோஷலிஸ அமைப்பு திகழ்ந்தமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வரலாற்றைச் சற்றுத் திரும்பிப் பார்ப்பதும், பின்போதல்களுக்கான காரணிகளை நிதானித்த சிந்தனையடினும், வரலாற்றியல் பகுப்பாய்வுடனும் இனம் கண்டு, ஆய்ந்து தெளிவதும், மீனுயிர்ப்புப் பெற்று முன்போவதற்கான வழிகளைக் கண்டறிவதும் அவசியம் என்று எண்ணுகிறேன்.

முற்போக்குச் சிந்தனைகள் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் தோற்றுத்துடன்தான் உற்பிதமானவை அல்ல. மாறாக காலா காலமாக, நாகரிகமடைந்த மனிதகுலம் தோற்றம் பெற்ற காலத்திலிருந்தே முற்போக்கு எண்ணாங்கள் பல்வேறு வாழவாங்களிலும் வெளிப்பாடுகளிலும் தோன்றி பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. இதனால்தான் மார்க்ஸிஸத்தைப் பற்றிப் பேசும் போது அதை “மனித அறிவின் ஒட்டுமொத்த வடிவம்” “Sum Total of Human Knowledge” என்று விணதிமீர் இலியச் லெனின் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கும் மேலே சென்று “ஒவ்வொரு தேசத்தினரதும் (Nations) கலாசாரத்தில் முற்போக்கான குணக்களுகள் உள்ளன” என்கிறார் லெனின். (“There are Progressive Characteristic in the Culture of Every Nation”) ஆன்மீக சிந்தனையாளரான பால்ஸாக்கை கம்யூனிஸ சித்தாந்தத்தின் மூலவரான கார்ல் மார்க்ஸ் போற்றிப் பாராட்டினார். முற்போக்கு

படைப்பாளியாக தன்னைப் பறைசாற்றாத அன்டன் செகோவின் படைப்புகளில் “ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கத்தைத் தரிசிக்கிறேன்” என்று பாட்டாளி வர்க்கத்தின், தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சியின் தானைத் தலைவரான லெனின் கூறுகிறார்.

கிறிஸ்தவ சோஷலிஸவாதியான லியோ டாஸ்டாய் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “அவரது புகழ் மண்ணையும் விண்ணையும் தாண்டி நிற்கிறது” என்று போற்றிப் புகழ்கிறார் லெனின்.

எமது தமிழ் இலக்கியத்திலும் இந்த முற்போக்கு அம்சங்கள் முனைப்புடன் வெளிப்பாடு பெறுவதைக் காணலாம். “பிறப்பொக்கும் எவ்வயிர்க்கும்” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை மானுட சமத்துவத்திற்கு கட்டியாங் கூறுகிறான். “எல்லாரும் எல்லாப் பெரும் செல்வமும் எப்தலாலே உடையாருமில்லை அஃதில்லாரும் இல்லை” என்று சமதர்மப் புத்துலகை ‘மானுடம் வென்றதும்மா’ என்று மானுடத்தின் மகத்துவத்தைப் பறைசாற்றிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்ப நாட்டாழ்வான் கோடி காட்டினான். தமிழன்னை அவ்வைப் பிராட்டியோ இவர்களையும் விஞ்சி தொழிலாளர் விவசாயிகள் அரசைப் பற்றி கார்ல் மார்க்ஸ் கூறுவதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே “நாலவான் அரசே அரசு” என்று தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளுமான சூத்திரர்களின் அரசைப் பற்றிப் பேசினார்.

எவ்வளவுதான் முற்போக்கான கருத்துக்கள் மனிதகுல வரலாறு முழுவதிலும் முகிழ்ந்த போதிலும் 1848ல் மார்க்சம் ஏங்கல்சும் கூட்டாக வெளியிட்ட ‘கம்யூனிஸ்ட்’ அறிக்கையுடன்தான் முற்போக்கு கருத்துக்கள் விஞ்ஞானபூர்வமான கருத்தியல் வடிவத்தையும் ஸ்தாபன அடித்தளத்தையும் இயக்கவியல் வீச்சையும் பெற்றன. கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை வெளிவந்ததுடன் உலகப் புரட்சிகர இயக்கம் ஸ்தாபன வடிவத்தைப் பெற்று முதலில் ஜேரோப்பாவிலும் பின் உலக அளவிலும் முனைப்புடன் முன்னேறிச் செல்ல ஆரம்பித்தது. இந்தப் பகைப் புலத்தில்தான் “ஒரு பூதம் ஜேரோப்பாவை பயமுறுத்த ஆரம்பித்துள்ளது” என்று சுரண்டல் வர்க்கம் மிரண்டுபோய் குய்யோ முறையோ என்று புலம்பத் துவங்கியது.

வரலாற்றின் இந்தக் காலப் பகுதியில் சரித்திருத்தையே திசை திருப்ப கோடி காட்டிய இரண்டு பெரும் வரலாற்று முக்கியத்துவ முள்ள சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. ஒன்று முதலாவது தொழிலாளர் அரசை நிறுவிய பாரிஸ் கம்யூன். இரண்டாவது ருஷ்யாவிலிருந்து ஜார் சக்ராதிபத்தியத்தைத் தூக்கி எறிய முனைந்த 1905ல் நடந்த புரட்சி. இவை இரண்டும் தோல்வியில் முழுந்த போதிலும் பின்னர் 1917ல் நடந்த அக்டோபர் மகா புரட்சிக்கான ஒத்திகைகளாக அமைந்தன. இவற்றில் இழைக்கப்பட்ட தவறுகளிலிருந்து உசிதமான படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொண்ட போல் ஏதிலிக்குகள் வரலாற்றிலேயே முதலாவது வெற்றிகரமான தொழிலாளர் - விவசாயிகள் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தனர். ஜார் சக்ராதிபத்தியத்தைத் தூக்கி எறிந்தனர். சுரண்டலையும் சுரண்டல் வர்க்க ஆதிக்கத்தையும் முதல் முதலில் ஒழித்துக் கட்டினர். அக்டோபர் புரட்சி சுரண்டல் அமைப்புக்கு மட்டுமல்ல சகல விதமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும், அனைத்துரக எதேச்சாதிகாரத்திற்கும், இன, மத, தேசிய ஆதிக்கங்களுக்கும் முடிவு கட்டி தேசங்களினதும் தேசிய இனங்களினதும் விடுதலையையும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் நிறுவியது. முதலில் நான்கும், பின்னர் பதினைந்தும் சுதந்திரமான இறைமையுள்ள குடியரசுகளையும், இவை இஷ்டபூர்வமாக இனைந்த மாபெரும் சோவியத் ஓன்றியத்தையும் ஸ்தாபித்தது. ‘சமாதானம், உழவனுக்கே நிலம், றாட்டி’ என்ற முப்பெரும் தாரக மந்திரங்களின் துவக்கத்தின் கீழ் நடந்த அக்டோபர் புரட்சி பிராஷ்ல்லாவு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நாட்டில் சமாதானத்தை நிலைநாட்டியது. உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட்டது. உற்பத்திச் சாதனங்கள் பொது உடைமையாக, மக்கள் உடைமைகளாக்கப்பட்டன. நாடு தொழில் மயமாக்கப்பட்டது. உலகையே வியக்க வைத்த பிரமாண்டமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெண் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டு மாதர் விடுதலை பூரணமாக மலர்ந்தது. சகல சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஒழிந்து சமூக நீதியும் சமூக சமத்துவமும் நிலைநாட்டப்பட்டன. ஜோப்பாவின் மிகப் பின்தங்கிய கொல்லைப் புறமாகக் கருதப்பட்ட ருஷ்யா தொழில், தொழில் நுட்பம், விஞ்ஞானம், கலாசாரம் ஆகிய அனைத்து துறைகளிலும் பிரமாண்டமான, பிரமிப்பூட்டும் முன்னேற்றத்தைக் கண்டது.

புதியதொரு சமுதாயம், பாரதி கனவு கண்ட 'ஒப்பில்லாத சமுதாயம், உலகத்துக்கொரு புதுமை' புஷ்பிக்கப்பட்டது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக லட்சோப லட்சம் மக்கள், தொழிலாளர் களும், விவசாயிகளும் புத்திஜீவிகளுமான உழைக்கும் மக்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்காளிகளாகச் செயற்பட்ட புதியதொரு ஜனநாயகம், மக்களின் ஜனநாயகம், சோஷலிஸ ஜனநாயகம் தோற்றம் பெற்றது.

இதனால்தான் புதிய ரூஷ்யத்திற்கும் விஜயம் செய்து திரும்பிய, 20ம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் ஜனநாயகவாதி என கம்யூனிஸ்ட்டுகள் உட்பட அனைவராலும் போற்றப்பட்ட பன்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு “புதிய ரூஷ்யாவிலிருந்து புதியதொரு ஒளி தோன்றி உலகெல்லாம் வியாபித்துச் செல்கிறது” என்று கூறினார். மலையாளப் பெருங்கவி வள்ளத்தோள் சோவியத் விஜயத்தின் பின் “பூவுலக சொர்க்கத்தை நான் தரிசித்தேன்” என்று உளப் புளகாங்கிதத்துடன் போற்றினார். கலியைக் கொன்று கிருதயகுத்தை புஷ்பிக்க விரும்பிய மகாகவி பாரதியோ ‘மாகாளி பராசக்தி கடைக்கண் வைத்தாள் எழந்தது பார் யுகப்புரட்சி’ என்று ரூஷ்யப் புரட்சியையும் புதிய ரூஷ்யாவையும் பூரித்துப் போய் வரவேற்றான்.

இவ்வாறு மனித குலத்தையும், மானுடத்தின் மாபெரும் சிந்தனை யாளர்களையும் ஆகர்வித்த அக்போபர் பூரட்சியினதூம். அதில் பூத்த புதிய சமுதாயத்தினதூம் நேரடித் தாக்கத்தின் கீழ் ‘அடிமையற்று பாழ்ப்பட்டுக் கிடந்த பாரத தேசம் முதல் கலோனியலிஸத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த அனைத்து நாடுகளிலும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வீறுபெற்று வெகுண்டெமுந்தன. தொழிலாளி வர்க்க இயக்கங்களும், ஸ்தாபனங்களும், போராட்டங்களும் பெருகிப் பிரவகித்தன. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்துக்கட்ட, பெண் விடுதலையை ஈட்ட, இன - மொழி சமத்துவத்தைச் சாதிக்க, வறுமையையும் பசிக்கொடுமையையும் இல்லா தொழிக்க, மொத்தத்தில் அனைத்துரக ஒடுக்குமுறைகளையும் அழித்தொழித்து மானுடத்தின் முழுமையான விமோசனத்தை ஈட்ட முனைந்த மற்போக்கு இயக்கங்களும், ஸ்தாபனங்களும் அகிலத்து நாடுகள் அனைத்திலும் தோன்றி முன்னேறின. பாட்டாளி வர்க்க கட்சியான,

புதியரக கட்சியான கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் அனைத்து நாடுகளிலும் ஸ்தாபிதமாகி தொழிலாளி வர்க்கத்தின், உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கின. கம்யூனிஸ்ட் சர்வ தேசியம் தோற்றம் பெற்றது. கம்யூனிஸ்ப் பேரணியில் 6 கோடிக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் பின் அணி திரண்டனர். கோடான கோடி பேர் அணி வகுத்தனர். கம்யூனிஸ இயக்கம் உலோகப் பேரியக்கமாக பெரும் சக்தியாக மாறியது.

முதலாளித்துவ, கலோனியவிஸ அமைப்பின் ஒட்டுமொத்த அழிவுக்கு அக்டோபர் புரட்சியும் சோஷலிஸத்தின் ஜன்மபூமியும் கால்கோளாக அமையவிருப்பதை முன்கூட்டியே உணர்ந்த 14 ஏகாதிபத்திய நாடுகள் யுகப்புரட்சியை நக்கவும், இளம் சோவியத் குடியரசின் குரல்வளையை நெரித்துக் கொல்லவும் கொடிய குருரமான ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொண்டன. தூக்கி ஏறியப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ - முதலாளித்துவ சக்திகளும் மற்றும் அனைத்து ரக பிற்போக்காளர்களும் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். அக்டோபர் புரட்சியில் ஆக மொத்தம் 8 பேரே உயிரிழந்தனர். ஆனால் இந்த எதிர்ப்புரட்சியாலும் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாலும் பல லட்சம் ரூஷ்ய மக்கள் தம்மின் உயிர்களை இழந்தனர் என்றாலும் வெனினிதும் போல் ஏதிக்குகளினதும் தலைமையில் வீரதீர்த்துடன் போராடிய ரூஷ்ய தொழிலாளர்களும் உழைக்கும் மக்களும் அந்நிய படையெடுப்பாளர்களையும் உள்ளூர் பிற்போக்காளர்களையும் துவம்சம் செய்தனர். உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் மூர்க்கத் தாக்குதலை முறியடித்தனர். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகளையும் தொழிலாளர் - விவசாயிகள் ராஜ்யத்தையும் காத்தனர்.

சோஷலிஸப் புத்துலகம் வியத்துகு விதத்தில் முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருந்த அதேவேளையில் 1960களின் நடுப்பகுதியில் உலக முதலாளித்துவம் பாரிய நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது. இதே காலப்பகுதியில் ஹிட்லர் தலைமையில் தோன்றிய பாளிஸம் ஜனநாயகத்தை மட்டுமல்ல, மனித நாகரிகத்திற்கே பாரிய அச்சுறுத்தலாக மாறியது. முதலில் முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு இடையிலான ஏகாதிபத்திய யுத்தமாக இருந்த

இரண்டாவது உலகப்போர் சோவியத் யூனியன் மீது ஹிட்லர் தாக்குதலைத் தொடுத்தவுடன் புதிய பரிமாணத்தையும், புதிய குணாம் சத்தையும் பெற்றது. ஏகாதிபத்திய யுத்தம் மக்கள் யுத்தமாக மாறியது. உலகைங்கணுமிருந்த முற்போக்காளர்கள் புதிய ருஷ்யாவைப் பாதுகாக்க வைகுண்டமுந்தனர். பாஸிஸத்தை முறியடிக்க இரண்டாவது முனையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற சோவியத்தின் ஆலோசனையை தொடர்ந்து மறுத்து வந்த ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சோவியத் துணியத்துடன் ஒரே அணிவகுத்துப் போராட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. ஏகாதிபத்திய கலோனியலிலை நாடுகளும் கம்யூனிஸ்ட் சோவியத் யூனியனும் இணைந்த நாளிலை எதிர்ப்பு உலகப் பேரணி தோன்றியது. இதன் விளைவாக பாஸிஸமும் ஜப்பானிய ராணுவவாதமும் படுதோல்வியடையச் செய்யப்பட்டன.

இரண்டரைக் கோடி சோவியத் மக்களின் உயிர்த் தியாகத்திலும், ஜந்து கோடிக்கும் அதிகமான உலக மக்களின் இன்னுயிர்கள் ஆகுதியாக்கப் பட்டதிலும் முடிவற்ற இந்த யுத்தத்தில் ஈட்டப்பட்ட பெருவெற்றி மனுக்குலத்தை கொத்தடிமைத்தனத்தில் புதைக்க முனைந்த நாஸிஸத்தை ஒழித்துக் கட்டியது. ஏகாதிபத்தியத்தை பலவீனப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியத்தின் கலோனியலிலை அமைப்பு தகர்ந்து தரைமட்டமாக வழிவகுத்தது. முதலாளித்துவத்தை ஒரு உலக அமைப்பு என்ற நிலையிலிருந்து சீரழியச் செய்தது. தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் பொங்களியாக வீறு பெற்று எழவும் அகண்ட இந்தியா முதல் அழகிய இலாங்கைத் தீவு வரை பல நாற்றுக்கணக்கான சுதந்திர நாடுகள் அனைத்துக் கண்டங்களிலும் உதயமாகவும் வழிவகுத்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 15 சோஷலிலை நாடுகளைக் கொண்ட உலக சோஷலிலை அமைப்பு தோற்றம் பெற கால்கோள் அமைத்துக் கொடுத்தது. முதலில் உலக ஜனத்தொகையில் 1ல் ஒரு பங்கையும், உலக நிலப்பரப்பில் லே ஒரு பங்கையும் மட்டும் கொண்டிருந்த சோஷலிலை பூமி பின் உலக ஜனத்தொகையில் ஏற்ததாழ மூன்றில் ஒரு பங்கையும், உலக நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒன்றுக்கும் கூடுதலான பங்கையும் கொண்டு வியாபகமடைந்தது. அத்துடன் சுதந்திரமடைந்த புதிய நாடுகளின் அணிசேரா பேரியக்கம் தோற்றம் பெற்றது. இவற்றில் பல லெனின் தூர திருஷ்டியுடன் கூறியதைப் போல

“இவை முதலில் முதலாளித்துவமற்ற பாதையில் முன் னேறி பின் சோஷலிஸத்திற்கு வந்து சேரும்” என்பதற்கமைய முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தன. அத்துடன் ஏகாதிபத்தியத்தின் மூன்றாவது உலக யுத்த முஸ்லீபுகளுக்கு எதிரான சமாதான இயக்கம் மானுடம் முழுவதையும் இனைத்த உலோகப் பேரியக்கமாக பொங்கிப் பிரவகித்தது.

அகண்ட மாபெரும் சீனத்தில் மாலு தலைமையில் நடந்த மகா புரட்சியும், சின்னாஞ்சிறிய கியூபாவில் பிடல் கஸ்ட்ரோ தலைமையில் நடந்த மகத்தான் புரட்சியும் உலகப் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு அமரத்துவமிக்க அக்டோபர் புரட்சியைப் போலவே மாபெரும் உதவேகத்தை கொடுத்தன. உலக சோஷலிஸமும் உலகப் புரட்சிகர இயக்கமும், உலக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பேரணியும் இவ்வாறு முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருந்த அதேவேளையில் உலக சோஷலிஸ அமைப்பிலும் உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்திலும் விரிசல்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் 20வது காங்கிரஸில் தனிநபர் வழிபாட்டைக் கண்டித்ததைத் தொடர்ந்தும் அனு ஆயுத வியாபிகத்தை சோவியத் ஒன்றியம் கடுமையாக எதிர்த்த நிலையில் சீனாவுக்கு அனு ஆயுத தொழில் நுட்பத்தை வழங்க மறுத்ததைத் தொடர்ந்தும் சோவியத் - சீன சித்தாந்த மோதல் ஏற்பட்டது. ‘புரட்சிப் புயல் கிழக்கிலிருந்து வீச ஆரம்பித்து விட்டது’ என்ற கோஷித்தை சீனா முன்வைத்தது. கலாசாரப் புரட்சியை ஆரம்பித்தது. இதைத் தொடர்ந்து சோவியத் - சீன மோதல் உக்கிரம் அடைந்தது. உலக கம்யூனிஸ இயக்கம், உலகப் புரட்சிகர அணி இரண்டாகப் பிரிந்தது. எல்லா நாடுகளிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், அவை சார்ந்த தொழிலாளர், விவசாயிகள், மாதர், இளைஞர் உட்பட மற்றும் வெகுஜன அமைப்புகள் இரண்டாகப் பிளவுபட்டன.

இதன்பின் சோவியத் யூனியன் ‘ஹெஸ்ட் ரொய்கா’, ‘கிளஸ்னஸ்’ கொள்கையை மேற்கொண்டது. சீனா பழைய மாவோயிஸ அரசியல் பொறியமைவை அப்படியே பேணிக்கொண்டே முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்திற்கு திசை மாறியது. உலக நாடுகளிலேயே மிகக்

கூடுதலான, ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம் வெளிநாட்டு பல்தேசிய முதலாளித்துவ கம்பனிகள் சீனாவிலும் அண்ணளவில் 10 ஆயிரம் பல்தேசிய நிறுவனங்கள் வியத்நாமிலும் இயங்குகின்றன. உலகச் சந்தையை சீனா ஏறத்தாழ கபளீகரம் செய்யும் அளவுக்கு முன்னேறியுள்ளது. உலகின் இரண்டாவது பெரிய வல்லரசாகி, உலக முதலாளித்துவத்தின் தலைமை நாடான அமெரிக்காவே யாசகம் கேட்டு நிற்கும் நிலைக்கு சீனா படுவேகமாக முன்னேறிச் செல்கிறது.

அதேவேளையில் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் முதுகுக்குப் பின்னால் என்மர் குழு மேற்காண்ட சதிப் புரட்சியினை அடுத்து சோவியத் யூனியனில் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி கவிழ்ந்தது. சோஷலிஸம், சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பு வீழ்ந்தது. சோவியத் ஒன்றியம் உடைந்தது. ரூஃயா முதலாளித்துவத்திற்குத் திரும்பியது. முன்னோக்கியே சென்று கொண்டிருக்க வேண்டிய வரலாற்று நதி பின் நோக்கிப் பாய ஆரம்பித்தது. உலக சோஷலிஸ அமைப்பு சிதைந்து அவையும் முதலாளித்துவத்திற்குத் திரும்பின.

மானுடத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலிய, சுரண்டலும் ஓடுக்குமுறையுமற்ற புத்துலகும் புதிய சமுதாயமும் தோற்றம் பெற வழிவகுத்த அக்டோபர் புரட்சியும் அதில் ஜனித்த சோஷலிஸ பூமியும், இதைத் தொடர்ந்து புஷ்பிதமான உலக சோஷலிஸ அமைப்பும் கவிழ்வதற்கும் தோல்வியைச் சந்திப்பதற்குமான காரணங்கள் என்ன? இதற்கான அக - புற காரணிகளை சுத்திய நேர்மையுடனும் நிதானித்த சிந்தனையுடனும் இயங்கியல் விளாப்பத்துடனும் பார்ப்பதும், ஆய்வதும் ஒவ்வொரு மார்க்ஸியவாதியினதும், முற்போக்கு சிந்தனையாளர் களினதும் தலையாய வரலாற்றுக் கடமையாகும்.

இந்தப் பின்போதலுக்கும் விழுக்காட்டுக்குமான காரணிகள் யாவை?

முதலாவதும் முக்கியமானதும் யுகப்புரட்சியின் மூலவரான, பிதா மகனான விளதிமீர் இலியச் லெனினின் ஆலோசனைகளும், அறிவரைகளும் மொத்தத்தில் லெனினிய சித்தாந்த முடிவுகளும்

லெனினிய தலைமைத்துவுப் பண்பும் - முறைகளும் நடைமுறையில் நிராகரிக்கப்பட்டமையாகும்.

‘எனது வாழ்வில் நான் செய்த மிகப் பெரிய தவறு புரட்சியின் சத்துராதியைக் கொல்லத் தவறியமையாகும்’ என்று லெனினைச் சுட்ட அதிதீவிர புரட்சிக்குமு ஒன்றின், ‘புரட்சியுடன் விளையாடிய’ குழு ஒன்றின் உறுப்பினரான பெண் ஒருவர் தனது குழுவின் தலைவர்களுள் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டாள்.

அப்போது கட்சியினதும் சோவியத் அரசினதும் புதிய தலைவரை தெரிவு செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ரே.வி.ஸ்டாலினோ அல்லது லியோன் ப்ராட்ஸ்கியோ அப்பதவிக்கு வர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தவேளையில் மரணப் படுக்கையில் இருந்தவாரே சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் குழுவுக்கு லெனின் ஒரு கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தார். ஸ்டாலின் தோழமையுடன் பழக்கவடிய சுபாவமற்றவர் என்பதால் முழு அதிகாரமும் குவிந்துள்ள முதலாவது செயலாளர் பொறுப்புக்கு அவர் பொருத்தமற்றவர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். ப்ராட்ஸ்கி அதிதீவிர இடுசாரிப் போக்குடையவர் என்பதால் அவரும் இப்பாரிய பொறுப்புக்கு தகுதியற்றவர் என கூட்டிக் காட்டனார். வேறொரு தோழரை, நிதானமும் தோழமைப் பண்பும் உள்ள தோழரைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு ஆலோசனை கூறினார். ஆனால் லெனினின் அந்த அறிவுரையை மத்திய குழு ஏற்கவில்லை. ஸ்டாலின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின் இன்னுமொரு கடிதத்தை லெனின் மத்திய குழுவுக்கு அனுப்பினார். தோழர் ஸ்டாலினை அப்பதவியிலிருந்து உடனடியாக அகற்றுமாறு அவர் கோரினார். எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் பற்றியும் அவர் எச்சரித்தார்.

இதுவும் மத்திய குழுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

கம்யூனிஸத்தின் சரிவு, சோஷலிஸத்தின் வீழ்ச்சி லெனின் ஆலோசனையை சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழு 1924ல் நிராகரித்ததுடன் ஆரம்பமாகியது எனக் கொள்ளலாம்.

ஸ்டாலின் ஆட்சிக் காலத்தில் பொருளாதாரம், விவசாயம், தொழில் நுட்பம், விஞ்ஞானம் ஆகிய அனைத்துத்துறைகளிலும் சோவியத் யூனியன் பிரமாண்ட வளர்ச்சி கண்டது. புதிய புதிய தொழிற்சாலைகள் தோன்றின. விவசாயம் கூட்டுப்பண்ணை மயப்படுத்தப்பட்டது. கலை - கலாசாரங்கள் முன்பாய்ச்சலில் முன்னேற்றம் கண்டன. புத்தம் புதிய நகரங்கள் தோன்றின. ஜேரோப்பாவின் கொல்லைப்புறமாக இருந்த ருஷ்யா நவீன தொழில் மய நாடாக மாறியதுடன் உலகின் இரண்டாவது பெரிய வல்லரசாகியது. உலகையே அடிமை கொள்ள அச்சுறுத்திய ஹிட்லரின் ஜேர்மனி பெரும்பாலும் ருஷ்யாவிலேயே படுதோல்வியைச் சந்தித்தது. உலக சோஷலிஸ அமைப்பு தோன்றியது. இச்சாதனைகளை ஸ்டாலினின் பரம விரோதிகளாலும் மறுக்க முடியாது.

இவ்வாறு சோவியத் ஒன்றியமும் உலக சோஷலிஸ அமைப்பும் பிரமாண்டமான, பிரமிப்புட்டும் சாதனைகளையும் முன்போதல்களையும் ஈட்டிய அதேவேளையில் சோவியத் ஜனநாயகம் சீர்க்கலைய ஆரம்பித்தது.

இதற்கு பல அக - புற காரணிகள் உண்டு.

அகக்காரணிகள் :

1. தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற மிகச் சரியான, விஞ்ஞான பூர்வமான கருதுகோள் தவறான அர்த்தத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டது. அரசுகள், மிக ஜனநாயகமானவை கூட இந்த அல்லது இன்னொரு ஆளும் வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரம்தான் என்று மார்க்ஸிஸம் கூறுகிறது. அந்த வகையில் தொழிலாளர் அரசு தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரமே. இது ஒரு அரசியல் கருத்துருவம் மட்டுமே. மாறாக மெய்யான சர்வாதிகாரமோ ஏதேச்சாதிகாரமோ அல்ல. இந்த மார்க்ஸிஸ - லெனினிய நிலைப்பாட்டுக்கு நேர்மாறாக தனிநபர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் நிஜதனிநபர் சர்வாதிகாரம் உருப்பெற்றது. இது பின்னர் ஏதேச்சாதிகார வடிவத்தைப் பெற்றது. “தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் ஒரு தனி மனிதனினதோ அல்லது தனி மனிதர்களது கும்பலினதோ சர்வாதிகாரமாக மாற்றப்பட்டால் அதுவே மனித வரலாறு காணும் மிக மூர்க்கத்தனமான, மிலேச்சத்

தனமான சர்வாதிகாரமாக இருக்கும்” என்று ‘லெனினிஸத்தின் அடிப்படைகள்’ என்ற நூலில் ஸ்டாலின் எச்சரித்தார். ஆனால் அவரது ஆட்சியிலேயே இந்த ஏக சர்வாதிகாரம் உருவெடுத்தமை வரலாற்றின் விசித்திரமான, வேதனை மிக்க திருப்பமாகும்.

2. நிரந்தரப் புரட்சி என்ற மார்க்ஸிஸ கருதுகோளும் திரிக்கப்பட்டது. ‘சோஷலிஸத்தின் கீழ் வர்க்கப் போராட்டம் மேலும் உக்கிரமடையும்’ என்ற கோஷலத்தின் பேரில் கட்சிக்குள் மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர்கள் மூர்க்கத்தனமான ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இக்கருத்துருவமே தனிநபர் சர்வாதிகாரம் தோன்ற வழிவகுத்தது.

3. மக்களே சமுதாயத்தின் மெய்யான எஜமானர்கள் என்ற லெனினிய நிலைப்பாடு, சோஷலிஸத்தின் அடியாதார நிலைப்பாடு கைவிடப்பட்டு மக்களை, உழைக்கும் மக்களை சமூக எந்திரத்தின் புரிகளாக கருதும், நடத்தும் நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது. சமூகத்தில் மக்களின் இடமும் பாத்திரமும் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டது, இழிவுபடுத்தப்பட்டது.

4. சோஷலிஸத்தின் கீழ் மனிதன், ஓவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது திறமைகள் அனைத்தையும் வளர்த்து முழுமையடைவான் என்ற மார்க்ஸீஸ நிலைப்பாடு மறுதலிக்கப்பட்டு சமூக நலனுக்கு தனிநபர் நலன் கீழ்படிவது என்ற பேரில் தனிமனித முயற்சிகள், அபிலாவைகள், சிந்தனைகள் எல்லாம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. தனி மனிதர்களைக் கொண்டதுதான் சமூகம். தனித்தனி தொழிலாளர்களைக் கொண்டதுதான் தொழிலாளி வர்க்கம் என்பது நிராகரிக்கப்பட்டது. தனிமனித நலன்களையும் சமூகத்தின் நலன்களையும் ஒத்திசைவாக இணைப்பதற்குப் பதிலாக சமூக நலனின் பேரில் தனிமனித நலனும், தனிமனித முன்முயற்சியும் புறம் தள்ளப்பட்டு தொழிற்சாலைகளிலும் கூட்டுப்பண்ணைகளிலும் மற்றும் இடங்களிலெல்லாம் ஆள்வோரின் நலனும் ஆக்கிக்கமும் கோலோச்சியது.

5. தொழிலகங்களினதும், கூட்டுப்பண்ணைகளினதும், சமூகத்தினதும், அரசினதும் நிர்வாகத்தில் ஸ்டோபிலட்சம் மக்கள், உழைக்கும் மக்கள்

பங்குபற்றும் சோஷலிஸ ஜனநாயகமும், ஜனநாயக நடைமுறையும் அப்பட்டமாகவே மீறப்பட்டன. “ஜனநாயகம் இல்லாமல் சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிக்க முடியாது” என்றும், “சோஷலிஸம் ஜனநாயகத்தின் ஆக உயர்ந்த வடிவம்” என்றும் சோஷலிஸத்தின் மீற முடியாத முன்தேவையாக ஜனநாயகத்தை, உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயகத்தை லெனின் வற்புறுத்தினார். இக்கோட்பாடுகள் அடியோடு மீறப்பட்டன.

6. தொழிலாளர் ராஜ்யம் படிப்படியாக அதிகார வர்க்க துரைத்தனத்தின் ஆட்சியால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. லெனின் ஸ்தாபித்த பாட்டாளிவர்க்க அரசு சீரழிவை எதிர்கொண்டது. அதிகார வர்க்கம் மக்களின் எஜமானர்களாக தன்னை ஆக்கிக்கொண்டது.

7. “எங்கே வேலை கடினமாக இருக்கிறதோ, எங்கு மிகப் பெரிய தியாகம் தேவைப்படுகிறதோ அங்கு கம்யூனிஸ்ட்டுகள் முன் வரிசையில் நின்று பணியாற்ற வேண்டும்” என்று லெனின் கம்யூனிஸ்டுகளைப் பணித்தார். ஆனால் பெரும் பெரும் பதவிகளில் இருந்த கட்சி அங்கத்துவ அட்டைகளைக் கொண்டவர்கள் எஜமானர்களாகவே செயற்பட்டனர்.

8. கம்யூனிஸ்ட் கலாசாரம் காலப்போக்கில் கைவிடப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மக்கள் பணிக்கு, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலனுக்கு தம்மை சர்வார்ப்பணம் செய்தனர். எல்லையற்ற தியாகங்களைச் செய்தனர். கம்யூனிஸ இயக்க மூலவர் கார்ல் மார்க்ஸ் மருத்துவ வசதியின்றி மரணித்த தனது மூன்றாவது மகளின் பிரேதத்துடன் மயானத்திற்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்த முடியாமல் ஒரு சிறு அறையில் குடும்பத்துடன் மூன்று தினங்கள் வசித்தார். இந்த வறுமை நிலையிலும் பேர்லின் சர்வகலாசாலை வழங்க முன்வந்த பொருளாதார பேராசிரியர் பதவியை ஏற்க மறுத்தார். “என்னைச் சுற்றி லட்சோபி லட்சம் மக்கள் வறுமையிலும் பட்டினியிலும் உழவும் போது அவர்களின் விமோசனத்திற்காகப் போராடாது வெறும் மரக்கட்டையாக வாழ நான் விரும்பவில்லை” என்று பல்கலைக்கழக வேலையை ஏற்குமாறு அவரைத் தூண்டிய ஒரு நண்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார். “ஞாஷ்யாவின் சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்காத மருந்தை நான்

அருந்த மாட்டேன்” எனக் கவுறி பாரிசிலிருந்து விசேஷமாக தருவிக்கப்பட்ட மருந்தை உட்காள்ள மரணப்படுக்கையில் கிடந்த லெனின் மறுத்தார். கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ப.ஜீவானாந்தம் தன்னிடமிருந்த இரு வேட்டிகளை துவைத்து மாறிமாறிக் கட்டுவதை அவதானித்த பம்பாய் தமிழ் சங்க நண்பர்கள் பத்து புதிய வேஷ்டிகளை அவருக்கு அன்பளிப்புச் செய்தனர். ஆனால் பம்பாயிலிருந்து புறப்படவிருந்த நாளில் அந்த புதிய வேட்டிகளை பம்பாய் வீதிகளிலிருந்த பிச்சைக்காரர்களுக்கு தானம் செய்தார் மகாத்மாவால் ‘மக்களின் பொக்கிஷம்’ என்று வர்ணிக்கப்பட்ட ஜீவா. தேசாபிமானியின் ஸ்தாபக ஆசிரியர் கே.ராமநாதன் கடுதாசி வாங்குவதற்காக தனது மனைவியின் மாங்கல்யக் கொடியை பல தடவைகள் அடவு வைக்கத் தந்துள்ளார். எமது கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசனின் வாழ்க்கை தியாக வேள்வியாகவே இருந்தது. லட்சோப லட்சம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தியாகத் தீயிலேயே புடமேறினர். ஆனால் எளிமை, மக்கள் சேவை, தியாகம் ஆகிய கம்யூனிஸ்ட் கலாசாரம் பின்னர் தடம்புறண்ட அவலத்தை உலக கம்யூனிஸ் இயக்கம் கண்டது.

9. தொழிலாளர் ராஜ்யம் ஆளும் வர்க்க துறைத்தன ஆட்சியாக மாறிய காலப் பகுதியில் ஊழல் சமூகம் எங்கும் தாண்டவமாடியது. தொழிலக, கூட்டுப்பண்ணை, மற்றும் மேல் பதவிகளில் இருந்தவர்கள் மக்களின் பணத்தை, அரசு பணத்தை கோடி கோடியாக குறையாடினர். இவர்களே சோவியத் ஒன்றியத்தில் சோஷலிஸம் கவிழ்ந்த பின்னர் புதிய முதலாளிகளாக முன் வந்தனர்.

10. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கட்சியிலும் அரசிலும், வாழ்விலும் லெனினிய தலைமைத்துவ முறைகளும் பண்புகளும் துவம்சமாயின. ஜேர்மனியுடன் சோவியத் அரசு பிரதிஸ்லாவ் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டபோது அதை புரட்சிக்கு செய்த துரோகம் என்று சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாஸ்கோ கமிட்டி பெரும்பான்மை வாக்குகளால் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இந்தத் தோழர்கள் Firing Squad முன் நிறுத்தப்படவில்லை. மாறாக இவர்களை லெனின் ஒரு சந்திப்புக்கு அழைத்தார். சமாதான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதன் அவசியத்தை

ஆதாரங்களுடன் விளக்கினார். அவர்களும் அந்த நியாயங்களை ஏற்றுக் கொண்டனர். பிரச்சினை சுழுகமாக, தோழமை பூர்வமாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. இதுதான் லெனினிய தலைமைத்துவப் பண்பு, தலைமைத்துவ முறை. ஆனால் தனிநபர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் நிலைமை அடியோடு மாறியது. மாற்றுக் கருத்துக்கொண்ட, அல்லது மாற்று கருத்துக் கொண்டதாக சந்தேகிக்கப்பட்ட 20 லட்சம் கட்சியின் அரசியல் உறுப்பினர்கள், மத்தியக் குழு உறுப்பினர்கள், கட்சி அங்கத்தவர்கள், மற்றும் கட்சியிலிருந்த, கட்சிக்கு வெளியிலிருந்தவர்கள் கொண்டறாழிக்கப் பட்டதாக சோ.க.க.வின் 20வது காங்கிரஸின் இரகசிய அமர்வுக்கு கட்சி மத்திய குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கை கூறியது.

இந்தப் பின்னணியில் மாஸ்கோவில் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களின் சிலைகளை உடைத்துக் கொண்டிருந்த சாதாரண தொழிலாளர்களிடம் ‘இவர்கள் ஜார் எதேசாதிசாரத்தை தூக்கியெறிந்த தலைவர்கள்லவா?’ என்று மாஸ்கோவுக்கு விஜயம் செய்திருந்த இந்திய பத்திரிகையாளர்கள் கூறியதற்கு “முன்பு ஒரு ஜார் இருந்தான். இன்றோ கட்சி அங்கத்துவ அட்டையை வைத்துள்ள லட்சோபலட்சம் ஜார்கள் வந்துவிட்டனரே” என்று உழைப்பாளிகள் பதிலிருத்தனராம்.

சோவியத் ஓன்றியத்தின் வீழ்ச்சிக்கான புறகாரணியாக ஏகாதிபத்திய நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் அதன் உளவு அமைப்பான சி.ஐ.ஏ.யும் இடையறாது மேற்கொண்ட சதிகளும் சூழ்ச்சிகளும் அமைந்தன. சி.ஐ.ஏ. அதன் ஏஜன்ட்டுகளை சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளும் சோவியத் அரசிற்குள்ளும் புகுத்தியது. இவர்களுள் ஸ்டாலினின் மிக மிக நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருந்த, உண்மையில் ஸ்டாலினுக்கு அடுத்த இடத்தில் இருந்த பீரியா முக்கியமானவன். ஸ்டாலினின் பய, பீதி, உளவியலை (Fear Psychology) பயன்படுத்தி இவனின் தூண்டுதலால் பல்லாயிரக் கணக்கான கம்யூனிஸ்ட்டுகள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஸ்டாலின் மரணித்த முன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பீரியா சி.ஐ.ஏ. ஏஜன்ட்டாக சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் செயற்பட்டான் என்பது

ஆதாரபூர்வமாக நிருபிக்கப்பட்டது. மேற்கத்திய நாட்டுக்கு தப்பி ஓடிய பீரியா விமான விபத்தில் மாண்டான்.

உலக கம்யூனிஸ இயக்கமும், சோஷலிஸ உலக அமைப்பும், மார்க்ஸிய சித்தாந்தமும் நெருக்கடிகளுக்கும் பின்போதல்களுக்கும் வீழ்ச்சிகளுக்கும் உள்ளான போதிலும் கம்யூனிஸ்ட்டு களோ, சோஷலிஸ ஆர்வலர்களோ, முற்போக்காளர்களோ தோல்வி மனப்பான்மைக்கு ஆளாகத் தேவையில்லை. ஏனெனில் சோஷலிஸத்திலும் பார்க்க உயர்ந்த, உன்னதமான, மனித நேயமிக்க ஒரு சமூக அமைப்பினை மனித குலத்தின் மாபெரும் சிற்றனையாளர்களால் கூட முன்வைக்க முடியவில்லை. அத்துடன் உலக முதலாளித்துவம் பாரிய நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுக்க ஆரம்பித்துள்ளது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்கு காரணமாக இருந்த 1930களின் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் பார்க்க பல பத்து மடங்கு கூடுதலான நெருக்கடி முதலாளித்துவ நாடுகளில் மூர்த்தன்யம் பெற்று வருகிறது. இந்நிலையில் முதலாளித்துவம் முன்னரிலும் பார்க்க மூர்க்கமடைந்து வருகிறது. கோடி கோடியாக உழைப்பாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றம் மக்களை வாட்டியெடுக்கிறது. சமூக நலத் திட்டங்கள் சீர்க்கலைக்கப் படுகின்றன. ஆகவே முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து போராட்டங்கள் வெடித்துக் கிளம்ப ஆரம்பித்துள்ளன. சரியான தலைமைத்துவமும் திசையமைவும் இல்லாததால் இவை அராஜக நிலையிலேயே உள்ளன. பல நாடுகளில், குறிப்பாக தென் அமெரிக்க நாடுகளில் முற்போக்கான ஆட்சிகள் ஓரளவிலேனும் தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன.

இந்தப் போராட்டங்களுக்கு பிசுகற்ற தலைமைத்துவத்தை அளிக்கவும், முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்த போராட்டங்களை முதலாளித்துவ அமைப்பு அழித்து புதியதொரு சோஷலிஸ அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதை நோக்கி இட்டுச் செல்லவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் உலக கம்யூனிஸ இயக்கமும் மீண்டும் கட்டியமுப்பட்டுவது காலத்தின் தேவை. இதைச் சாதிப்பது எப்படி?

இதற்கு முதலில் கம்யூனிஸ இயக்கத்தில் கம்யூனிஸ கலாசாரமும், லெனினிய தலைமைத்துவ பண்புகளும் முறைகளும் மீன் நிறுவப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது, இழைக்கப்பட்ட தவறுகள் பற்றி ஆழமான, நிதானமான, நேர்மையான, இயங்கியல் ரீதியான ஆய்வுகள் மேற்காள்ளப்படுவது அவசியம். இப்பணியை கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்திகள் மட்டுமல்ல, சுகல முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்க அனுபவஸ்தர்களும் கூட்டாக மேற்காள்வது அவசியம்.

மூன்றாவது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர சித்தாந்தமான மார்க்ஸியம் பல்தேசிய கம்பனிகள் என்ற கட்டத்தைக் கடந்த கார்பரேட் முதலாளித்துவமாக மாறியுள்ள கட்டத்திற்கும் உலகம் ஒரு குக்கிராமமாக மாறியுள்ள கட்டத்திற்கும் ஏற்றதாக மாற்றியும் புதுப்பித்தும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். ஆசிய கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மத்தியில் பேசும் போது “மேற்கத்திய தொழிலாளி வர்க்க சித்தாந்தமான மார்க்ஸியத்தை உங்கள் நாடுகளின் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றதாக ஆக்கபூர்வமாக முன்னெடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்றார் லெனின். மார்க்ஸிஸத்தின் மூலவர்களில் ஒருவரான ஏங்கள்ஸோ கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் ஜேர்மன் பதிப்பு ஒன்றுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் “கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை வெளிவந்து 25 வருடங்களாகி விட்டன. இந்த 25 ஆண்டுகளில் உலகில் மாபெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. இன்று மார்க்சும் நானும் இந்த அறிக்கையை எழுதுவதானால் முற்றிலும் புதியதொரு கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையையே எழுதுவோம்” என்றார்.

ஆக, இன்றைய புதிய உலக நிலையில் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் புதிய சித்தாந்த முடிவுகளையும் புதிய கருதுகோள் களையும் எடுப்பதும் முன்வைப்பதும் தவிர்க்கப்பட முடியாதவையாகும். கம்யூனிஸ - சோஷலிஸ இயக்கத்தை மீண்டிருத்தைச் செய்யவும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தை புதிய வெற்றிகளின் தொடு வான்த்தை நோக்கி எடுத்துச் செல்லவும் இது அத்தியாவசியமான வரலாற்றுக் கடமையாகும், முன் தேவையாகும்.

இந்தக் கடமையை சுகல கம்யூனிஸ்ட் குழுமம் அனைத்து முற்போக்காளர்களும் செவ்வன செய்வார்கள் என்றும் கம்யூனிஸ், சோஷலிஸ், முற்போக்கு சக்திகளை மனிதகுல முன்னேற்றத்தினதும் வரலாற்றின் முன்போதவினதும் விசைச் சக்தியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் மீளாவும் ஆக்குவார்கள் என்றும் நம்பலாம். லெனின் கூறியது போல “மார்க்ஸிஸம் தோற்கடிக்கப்பட முடியாதது. ஏனெனில் அது உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.” அதேபோல மகாத்மா காந்தி வலியுறுத்தியது போல “லெனின் போன்ற மகானினதும் அவரது ஆயிரமாயிரம் தோழர்களினதும் தியாகம் வீண்போக முடியாது.”

நினைவுப் பேரூரை

07

2013

– மேமன்கலி

பின்காலனிய ஈழத்து கலை திலக்கியம்

முதற்கண் துரைவி அவர்களது 82வது பிறந்த தின நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்த எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த அமரர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்களின் புதல்வர் ராஜ்பிரசாத் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நினைவுப் பேருரைகள் என்றால் நீண்ட நேரத்தை ஒதுக்கி நிகழ்த்தப்படுதல் என்பது வழக்கம். ஆனால், நான் பின்காலனிய ஈழத்து கலை இலக்கியம் எனும் இத்தலைப்பில் ஆற்றப் போகும் இவ்வரையை மிக சுருக்கமாக நிகழ்த்துவதே என் நோக்கமாகும்.

அடுத்து நினைவுப் பேருரைகள் எனும் பொழுது சம்பந்தப்பட்டவர்களை பற்றி பேசாது, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தை பற்றி பேசவது வழமை. இங்கும் அப்படிதான்.

பின் காலனிய ஈழத்து கலை இலக்கியத்திற்கும் அமரர் துரைவி அவர்களுக்குமான சம்பந்தம் என்பதும், அவரது 82வது பிறந்த தின நினைவுப்பேருரை இத்தலைப்பில் ஆற்றுவதற்குமான பொருத்தப்பாடும் எனது இவ்வரையின் பொழுது உங்களுக்கு விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

இவ்வரையின் விடயத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாக, இவ்வரையின் தலைப்பாக எடுத்திருக்கும் பின்காலனிய ஸழத்து கலை இலக்கியம் என்பதிலுள்ள ஈழம் என்ற சொல்லாடலை பற்றி ஒரு தெளிவினை உங்கள் முன் வைக்கலாம் என எண்ணுகிறேன்.

�ழம் என்று இங்கு நான் கருதுவது என்பது ஒட்டு மொத்தமான இலங்கையைத்தான் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2

பின் காலனிய ஸழத்து கலை இலக்கியத்தை என்பதை பற்றி விரிவாக பேசுவதற்கு முன்னதாக, நம் மத்தியில் பின் காலனியத்தை பற்றிய புரிதல் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக, பின் காலனியம் என்பதை பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகத்தை முன் வைக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். பொதுவாக நம் மத்தியில் பின் என்ற சொல்லாடலையிட்ட ஓர் அலட்சியம், ஒதுக்கும் மனப்பான்மை நிலவுகிறது. இதற்கு பின்-நவீனத்துவம் என்று இன்று பரவலாக பேசப்படும் கோட்பாடு காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதாவது பின் என்று வருபவை எல்லாம் பின்நவீனத்துவம்தான் என்ற பிழையான புரிதலே காரணமாகுகிறது.

அதனால்தான் என்னவோ ஒருமுறை டில்லியில் நடைபெற்ற கொமண்வெல்த் இலக்கியங்களை பற்றிய மாநாடு ஒன்றில் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஸ்மான் அவர்கள் Ethnic Conflict and Tamil Poetry in Post-Colonial Sri Lanka எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் சமர்ப்பித்த கட்டுரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை ஞானம் போர்க் காலச் சிறப்பிதழுக்கு வழங்கிய பொழுது, தமிழில் ஆங்கில கட்டுரையின் தலைப்பில் அமைந்த Post-Colonial Sri Lanka என்பதை தவிர்த்து சமகால இலங்கை என்றுதான் குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில் நம் மத்தியில் பின் காலனியம் என்ற சொல்லாடலையிட்ட மயக்கத்தை அவரும் அறிந்து வைத்து இருக்கிறார் என தெரிகிறது.

அதனால் பின் காலனியத்தை பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகத்தை இங்கு முன்வைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

பின் காலனியம் என்பது காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகள், காலனித்துவ ஆட்சி அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்த பின், அந்த நாடுகளில் நிலவும் சமூக, அரசியல், பண்பாடு நிலையே குறிக்கும் என சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தி விடலாம். ஆனால் பின் என தொடங்கும் மற்ற கோட்பாடுகளில் பின் என்ற சொல் தரும் அர்த்தத்திலிருந்து பின் காலனியம் என்ற சொல்லாடலில் காணப்படும் பின் எனும் சொல்லின் அர்த்தம் சற்று வேறுபட்டு நிற்கிறது. அதாவது பின் காலனியம் என்பது காலனித்துவ ஆட்சி அதிகாரம் நிலவிய நாடுகளில், காலனித்துவ ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு எதிரான போராட்டங்கள் தொடங்கிய பொழுதே தொடக்கம் பெற்று விட்டது என்று கூறுவர். பின்காலனியத்தை இன்னொரு வகையில் புரிந்து கொள்வது என்றால், மேற்குக்கும் கிழக்குமிடையிலான போராட்டத்திற்கான கோட்பாடு என்று கூட சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் காலனியங்களாக செயற்பட்ட நாடுகள் மேலேத்தேய நாடுகளாவும், அவை தம் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட பெரும்பாலான நாடுகள் கீழைத்தேய நாடுகளாவும் இருந்தன. இப்போராட்டத்தை 70களின் இறுதியில் பலஸ்தீன் யூத ஆங்கில பேராசிரியர் எட்வேட் செய்த (Edward Said) ஓரியண்டலிசம் (Orientalism- கீழைத்தேயம்) என எடுத்துக் காட்டினார். எட்வேட் செய்த அவர்களின் இவ்வகையான அடையாளப்படுத்தல் மூலம், காலனியத்துவம் தம் ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய நாடுகளின் சமூக பண்பாடு மற்றும் உளவியல், சமூக நடத்தை போன்றவைகளில் காலனிய மனோபாவம் நூண்ணிய முறையில் செயற்பட்டு வருகின்ற விதத்தை தெளிவுப்படுத்தினார். மேலும் அந்த நூலில் கீழைத்தேய மக்களை பற்றிய மேலை நாட்டவர்களின் ஏழுத்துக்களின் அரசியலை பகிராவ்கப்படுத்தி இருக்கிறார். இவ்வாறான சிந்தனைகளின் வழியே பின்காலனியம் ஒரு கோட்பாடு வடிவமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

காலனியத்துமானது அது நிலவிய காலத்திலும் பின்காலனியக் காலத்திலும் தன் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்திய நாடுகளில் ஏற்படுத்திய பல்வேறு நிலவரங்களின் காரணமாக விளைந்த பின் விளைவுகள் பின்காலனியச் சிந்தனையின் பல்வேறு அம்சங்களாக முன் வைக்கப்பட்டன. ஆனால் 60களிலே அல்ஜிரிய, பிரான்ஸ் மற்றும்

ஆப்பிரிக்க பின்புலத்தில் செயற்பட்ட பிரான்ஸ் பனான், (Frantz Fanon) அதையிட்டு குறிப்பாக காலனிய மனோபாவம், விடுதலை அடைந்த நாடுகளில் சமூக, தனிமனித அசைவாக்கங்களில் அதன் நீட்சி, மற்றும் தோல் நிற வேறுபாடு என்பவை பற்றி விரிவாக பேசி இருக்கிறார். அவரது பல நூல்களில் அவர் முன் வைத்த கருத்துக்கள் பின்காலனியச் சிந்தனையாளர்களின் கவனத்தை கவர்ந்தன. உதாரணத்திற்கு அவரது ‘Black Skin, White Masks’ என்ற நூலை முதன்மையாக குறிப்பிடலாம்.

காலனியம் ஏற்படுத்தி சென்ற பின்விளைவுகள் பல்வேறு வடிவத்தினை பெற்றுக் கொண்டன. ஏலவே பூர்வீக குடிகளை அழித்து ஒழித்து காலனியம், தன் இருப்பை தக்க வைத்திருந்தமை காலனியங்களின் தோற்றப்பாட்டின் திறந்த வரலாறாக இருக்க, பின் காலனிய காலகட்டத்திலும் உலக மயமாக்கல் என்ற பேரிலும், அவர்களை அழித்தொழிக்கும் நிலை தொடர்ந்த பொழுது, அவர்தம் எழுச்சி பின்காலனியச் சூழலின் மிக முக்கிய நிலவரமாக அமைந்தது. அடுத்த விளைவுகளாக காலனியங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு விடுதலை அடைந்த நாடுகளின் இனங்களிடேயே முரண்பாடு, போர்ச்சுழல், அகதி வாழ்வு, புலம் பெயர்ப்பு மற்றும் இப்பெயர்வு, பெண்களின் எழுச்சி, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மற்றும் விளிம்பு நிலை மக்களின் எழுச்சி போன்ற நிலவரங்கள் உருவாக்கம் பெற்றன.

இந்த நிலவரங்களையிட்ட பல்வேறு ஆய்வுகள் பின்காலனியச் சிந்தனையாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வாய்வுகள் பின்காலனியக் கோட்பாட்டை விளக்குவதாக அமைந்தன. இந்த வகையில் பிரான்ஸ் பனான் (Frantz Fanon), எட்வேட் செய்த (Edward Said);, காயத்திரி சக்கரவர்த்தி ஸ்பீவக் (Gayatri Chakravorty Spivak), ஹோமி.கே.பாபா (Homi K..Bhabha), ராணாஜித் குஹா (Ranajit Guha), தாரிக் அலி (Tariq Ali), இக்பால் அஹமத் (Iqbal Ahamed), சமீர் அமீன் (Sameer Ameen), ஏஜாஸ் அஹமத் (Aijaz Ahmad), அஷீஸ் நந்தி (Ashis Nandy), மஹமத் மம்தானி (Mahmood Mamdani), ஏ.சிவானந்தன் (A.Sivanandan) போன்ற ஆப்பிரிக்க,

பிரான்ஸ், பலஸ்தீன், லத்தீன் அமெரிக்க, மத்தியக் கிழக்கு, இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஈழம் இவ்வாறான பல்வேறு நாடுகளை பின்புலமாகக் கொண்ட பின்காலனியச் சிந்தனையாளர்களின் ஆய்வுகள் அமைந்தன.

அதேவேளை பின்காலனியம் கோட்பாட்டு வடிவில் முன்வைக்கப் படுவதற்கு முன்னதாகவே காலனிய, பின்காலனிய சூழலில் மேற்குறித்த பின்காலனிய நிலவரங்களை சித்தரிக்கும் வகையில் கலை இலக்கியங்கள் காலனிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் படைப்பாளிகளால் படைக்கப்பட்டன. ஆனால் அவ்வகையான இலக்கியங்கள் காலனிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் கலை இலக்கியங்கள் கொமன் வெல்த் (Common wealth) நாடுகளின் இலக்கியங்கள் என்றே அழைக்கப்பட்டன. ஆனால் பின்காலனியம் ஒரு கோட்பாட்டு வடிவில் பரவலாக முன்வைக்கப்பட்ட பின், அக்கலை இலக்கியங்கள் பின்காலனிய இலக்கியங்கள் (Postcolonial literature) என வகைப்படுத்தப்பட்டன.

இவ்வகைபடுத்தலுக்கு பின்காலனியக் கோட்பாட்டை விளக்க வந்த பின்காலனியச் சிந்தனையாளர்கள் பலர், அவ்வகை கலை இலக்கியங்களை பின்காலனிய நிலவரங்களை அடையாளப்படுத்த உதாரணங்களாக காட்டி வந்தமை பக்க பலமாக அமைந்தது. எட்வேட் செய்த மற்றும் 2003ஆம் ஆண்டு அளவில் பின்காலனியக் கோட்பாட்டை பற்றிய மிக சுருக்கமான அறிமுகத்தை மண்டேஜ் (Montage) முறையில் அதாவது ஒட்டிணைப்பு முறையில் தந்த ராபர்ட் ஜே.சி.யங் (Robert J.C. Young) போன்றவர்கள் தம் ஆய்வு களில் அவ்வகையான கலை இலக்கியங்களை பின்காலனியத்தை விளக்குவதற்கு பயன்படுத்தி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

3

பின்காலனிய கலை இலக்கியங்களை பற்றி பேச முனையும் பொழுது, ஒரு விடயத்தை இங்கு விசேடமாக குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது காலனியமானது குறிப்பாக ஆங்கிலேய காலனியமானது தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய நாடுகளில் புகுத்திய ஆங்கில மொழி கல்வி முறையானது, சுதேசிய சமூகங்களின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியை நவீனப்படுத்த

உதவியது என்பதும் மறுதலிக்க முடியாத ஓர் உண்மையாகும். ஆனால் இன்னொரு வகையில் காலனியம் செலுத்திய, விட்டுச் சென்ற ஆங்கில மேலாதிக்கம் என்பது பின்காலனிய குழலை பொறுத்தவரை பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால் பின்காலனிய இலக்கியங்கள் என்பது ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்ல காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளின் குதேசிய மொழிகளிலும் படைக்கப்பட்டன. இவ்விடத்தில் கென்யா (Kenya) நாட்டு புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் நகிவா தியாங்கோ (Ngigwa Thiong'o) ஆங்கிலத்தில் எழுத மறுத்து, தம் சொந்த மொழியான Gikuyu கீசையு மொழியில் தன் நாடகங்கள், நாவல்கள், விமர்சனங்களை எழுத முனைந்தமை காலனியத்திற்கு எதிரான ஒரு வகையான கலகச் செயலாக எதிர்கொள்ளப்பட்டது.

ஸ்மத்தைப் பொறுத்த வரை பின்காலனிய கலை இலக்கியத்தைப் பற்றி பேசும் பொழுது ஈழமும் பல காலனியங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடாக இருந்து, இறுதியாக ஆங்கில காவலனியத்திற்கு அதிக காலமாக அடிமைப்பட்டு, விடுதலை அடைந்த நாடு என்று அறிவோம்.

பின்காலனியதமிழ் கலை இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை, கீழூத்தேய நாடுகளில் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற காலனியத்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளில் தமிழர்கள் பரவலாக வாழ்கிறார்கள். அதேவேளை பின்காலனிய நிலவரத்தின் காரணமாக மேலைத்தேய நாடுகளில் பரவலாக தமிழர்கள் வாழும் ஒரு குழல் தோன்றியது. அந்த நாடுகளின் வாழும் தமிழர்கள் படைத்தளித்த கலை இலக்கியங்கள் பின்காலனிய கலை இலக்கியங்களாக அடையாளப் படுத்தும் முறைமை அல்லது பார்வை ஆரம்ப காலத்தில் முன் வைக்கப் படவில்லை. இந்தியாவின் தமிழகத்தில் காந்தீயம், மார்க்ஸியம், பெரியாறியம், தலித்தியம், பெண்ணியம் போன்ற பல்வேறு கருத்தியல்களின் பின்னணியில் கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப் பட்டிருப்பினும், அவை பின்காலனிய கலை இலக்கியங்கள் என்ற நோக்கில் நோக்கப்படவில்லை. ஆனால் 80களுக்கு பின் தமிழ்நாட்டு குழலில்

அத்தகைய கலை இலக்கியங்கள் (ஸமூத்து படைப்புக்கள் உட்பட) பின்காலனிய கலை இலக்கியங்களாக நோக்கப்பட்டன அல்லது அவ்விலக்கியங்கள் பின்காலனிய நோக்கில் வாசிக்கப்பட்டன. ரவிக்குமார், முஜீப் ரஹ்மான், பீர்முஹம்மது, அ.மார்க்ஸ், எச்.ஐ.ராகுல், நாகார்ஜூன், ஜமாலன், ந.முத்துமோகன், ராமானுஜம், கே.ராமசாமி போன்றவர்கள் அவ்விலக்கியங்களின் பின்காலனியத் தன்மைகளைப் பற்றி பேசி வருகிறார்கள்.

அதேபோல் ஸமூத்திலும் தமிழர்களால் இலக்கியப் படைப்புகள் படைக்கப்பட்டாலும், அவ்விலக்கியங்களில் எந்த வகையில் பின்காலனிய தன்மைகள் வெளிப்பட்டு வருகின்றன என்பதை சமீப காலமாக பல ஸமூத்து ஆய்வாளர்கள் முன் வைக்கிறார்கள். ஸமூத்து தமிழர்களை பொறுத்த வரை ஆங்கில மொழியிலும் இலக்கியங்கள் படைத்து வந்துள்ளனர் என்பதோடு மேற்குலக நாடுகளில் புலம்பெயர்வின் காரணமாக ஸமூத்து தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த மேற்குல நாடுகளின் மொழிகளில் அவர்கள் எழுதியமையும் பின்காலனியச் சூழலில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய மாற்றமாகும். இத்தகைய இலக்கியங்களில் பின்காலனியத் தன்மைகள் வெளிப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும், அவை எவ்வாறு பின்காலனிய இலக்கியங்களாக வெளிப்படுகின்றன என்பதை பற்றியும், புலம்பெயர்வுச் சூழலில் சச்சிதானதன் சுகிர்தராஜா. சுரேஸ் கனகராஜா, செல்வா கனகநாயகம் போன்றவர்களும், ஸமூத்து சூழலில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, போராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், மதுசூதன், பாலையூர் ஜிப்ரி போன்றோர்கள் பேசி வருகிறார்கள்.

அவ்வாறான இலக்கியங்களில் பின் காலனிய நிலவரங்களான போர்ச்சுமல், நிலம் இழந்தவர்களின் குரல், காலனிய மனோபாவத்தின் நீட்சி, நீக்கம், இனத்துவ அடையாளச் சிக்கல், அகதி வாழ்வு, இடப்பெயர்வின் அரசியல் போன்ற பல்வேறு நிலைகள் பின்காலனிய நிலவரங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. பல்வேறு நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்த நிலையிலும், இன்னும் ஆங்கில மொழியில் எழுதுபவர்களாக Michael Ondaatje (மைக்கேல் ஓண்டாச்சி), James Goonewardene, Chitra Fernando, Anne Ranasinghe, Jean Arasanayagam,

Romesh Gunasekera, Carl Muller, Punyakante Wijenaike, Kamala Perera, Nihal De Silva இப்பாடியாக பல ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் அவர் தம் ஆங்கில படைப்புக்கள் மூலம் பின்காலனிய படைப்பாளிகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவ்விடத்தில் Nihal De Silva அவர்களை பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்ல வேண்டும். அவரது நாவல்தான் The Road From Elephant Pass' என்ற நாவல். சிங்கள இராணுவ வீரருக்கும் LTTE இயக்க பெண் போராளிக்கும் இடையிலான உறவை பற்றி சித்தரிக்கும் நாவல். இதுவே பிற்பாடு Chandran Ratnaத்தின் இயக்கத்தில் திரைப்படமாக வெளிவந்தது. Nihal De Silva அவர்கள் 2006ஆம் ஆண்டு வில்பத்து வன பூங்காவில் இடம்பெற்ற நிலக்கண்ணி விபத்தில் சிக்கி மரணமானார் என்பது துயரச் செய்தி.

மேற்கண்ட வரிசையில் ஈழத்தமிழர்கள் என்ற வகையில் தனியாக குறிப்பிட வேண்டியவர்கள் இருவர், ஒருவர் Shyam Selvadurai மற்றவர் A.Sivanandan. Shyam Selvaduraiயின் ‘Funny Boy”, A.Sivanandan “When Memory Dies” ஆகிய இரு ஆங்கில நாவல்களும் ஈழத்தை பின்புலமாய் கொண்ட புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தவர்களின் நாவல்கள் என்ற வகையிலும், அவை பேசும் பொருள்களின் நிமிர்த்தம் குறிப்பிடத்தக்க ஈழத்து பின்காலனிய ஆங்கில நாவல்களாகத் திகழ்கின்றன.

4

60கள் தொடக்கம் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் பின்காலனிய நிலவரங்களின் சித்திரிப்புகள் இடம்பெற்ற தொடங்கி விட்டன எனலாம். இதில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய தமிழர்களின் இலக்கியங்களும் அடங்கும்.

என் வாசிப்புக்கு எட்டிய வரை ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நிலம் இழந்தவர்களின் குரல் (Landless Voice) ஈழத்து மலையகத் தமிழ் இலக்கியத் தளத்திலேதான் முதல் முதலாக ஒலித்தது எனலாம்.

காலனிய ஆட்சி காலத்தில் தென்னாந்தியாவிலிருந்து இங்கு கொண்டு வரப்பட்டு ஈழத்து மலை பிரதேசத்தில் குடியமர்த்தப்பட்ட தோட்ட

தொழிலாளிகளின் வாக்கு உரிமை 30களில் பறிக்கப்படுகிறது. அடுத்து பின்காலனியச் சூழலில், இரண்டு மூன்று தலைமுறைகள் கண்டு விட்ட அவர்களில் கணிசமானவர்களின் பிரஜா உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இந்த மண்ணை விட்டு கண்ணால் காணாத இந்தியாவுக்கு பிரிந்து போகும் அவல நிலை ஏற்படுத்திய மன நெருக்கடியினை, பிறந்த - வாழ்ந்த மண்ணை இழந்து போன குரலை சித்திரிக்கும் வகையில் நாவல்கள், சிறுக்கைகள், கவிதைகள் படைக்கப்பட்டன. ஏலோவே மலையக நாட்டார் பாடல்களில் அவர்கள் இந்தியாவிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட துயரும், வெள்ளளத்துரைத்தனத்திற்கு எதிராக அவர்களின் குரலும் பதிவாகி வந்தமையையும் இங்கு நினைவுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. அதேவேளை இந்தியா மண்ணே தம் சொந்த மண் என ஏங்கிய தலைமுறையின் குரலையும் அவ்விலக்கியங்கள் பதிவுச் செய்ய தவறவில்லை. இதற்கு உடனடியாக நினைவுக்கு வரும் மலையகத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களான சில சிறுக்கைகளை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

அ.செ.முருகானந்தனின் ‘காளிமுத்து பிரஜா உரிமை, திருச்செந்துரனின் ‘உரிமை எங்கே’, தெளிவுத்தை ஜோசப்பின் ‘நாமிருக்கும் நாடே’, தி.ஞானசேகரின் ‘பிறந்த மண்’, எஸ். சிவலிங்கத்தின் ‘ஒப்பாரி கோச்சி’, ப.ஆப்ஷனின் ‘புதுப்பட்டிக்கிராமத்திற்கு கடைசி டிக்கெட்’, ரத்தினசபாதி அய்யரின் ‘அம்மாசி இலங்கைப் பிரஜையாகினான்’ அத்தோடு இங்கே பிறந்து இந்தியாவை பார்க்காத, இலங்கை பிரஜா உரிமை வழங்கப்படாமல் இந்தியாவுக்கு அனுப்பட்ட வண்ணச்சிறகு என்ற கவிஞரின் ‘சென்று வருகிறேன் ஜென்ம பூமியே’ என்ற கவிதையைச் சொல்லாம்.

மேலும் மலையக தமிழ் நாவல்களில் குறிப்பாக 80கள் வரையான மலையக வாழ்வியலைப் பற்றி பேசும் பெரும்பாலான நாவல்களின் மலையக மக்கள் நிலம் இழந்த அவலநிலையை சொல்லத் தவறவில்லை. அத்தோடு, **சி.வி.வேலுப்பிள்ளை** போன்றவர்கள் தம் ஆங்கில இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் அந்த நிலையை சித்தரித்துள்ளார்கள்.

அடுத்து மன்னை இழந்த குரல், சொந்த மன்னை பற்றிய ஏக்கம், மற்றும் பின்காலனிய நிலவரங்கள் என்பன 80களில் முனைப்பு பெற்ற இனத்துவ முரண்பாடுகளால் ஏற்பட்ட நெருக்கடி நிலையின் காரணமாக, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் படைத்த படைப்புக்களில் ஒலித்தன. அப்படைப்புக்களில் முதல் தலைமுறை படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களில் சொந்த மன்னை இழந்த ஏக்கம், சோகம் வெளிப்பட, அடுத்து வந்த தலைமுறை புலம்பெயர்வு படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களில் கிழக்கும் மேற்குக்குமான முரண்பாடு, ஆசிய மக்களை வெறுக்கும் ஒதுக்கும் போக்கு, அம்மக்ஞக்கு எதிரான இயக்கம். தோல்-நிற வேறுபாடு, அகதிகளின் சந்ததிகள் என்ற நிலை, ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் உறவில் ஏற்பட்ட போராட்டம் - மாற்றம், மற்றும் இற்றை வரையிலான தமிழ் இலக்கிய மரபை எதிர்கொள்ளாத சூரேஸ் கனகராஜா அவர்கள் ஒரிடத்தில் குறிப்பிடுவது போல் மொழிகளும் கலாசாரங்களும் கலப்படைதல் போன்றவை உட்பு) இப்பாடியான பல்வேறான பின்காலனிய நிலவரங்கள் பற்றிய அனுபவங்கள் புதிவாகின. பின்காலனியச் சூழலில், இதுவரை காலம் காலனித்துவத்தால் நமது திணிக்கப்பட்ட பல்துறைச் சார்ந்த கருத்து நிலைகளை கடந்து நமக்கான தன்மையுடன் கூடிய கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்தை பற்றிய சிந்தனைகளும் எழுந்தன.

அத்தகைய படைப்புக்களாக புலப்பெயர்வு கலை இலக்கியப் படைப்புக்களும் முழுமுழுமாக அமைந்தன எனலாம். உதாரணத்திற்கு புனையாக்கங்களில் அ.முத்துவிங்கம், சக்ரவர்த்தி, சுமதி ரூபன், கருணாகரமுர்த்தி, வேஷபா சக்தி, பார்த்திபன், ஶாரஞ்சனி போன்றவர்களின் ஆக்கங்களிலும், கவிதையில் ஜயபாலன், சேரன், கி.பி.அரவிந்தன், தமிழ்நதி, றஞ்சி, திலை இவ்வாறாக பல கவிஞர்களினது கவிதைகளிலும் மேற்குறித்த தன்மைகளைக் காணலாம். நான் இங்கு உடனடி உதாரணத்திற்கு சிலரின் பெயர்களை முன்வைத்ததற்கான காரணம் அந்த எழுத்துச் சூழலை உங்கள் மனக்கண் முன் கொண்டு வருவதற்கு மட்டுமே. இதுவே முடிந்த முடிவான பட்டியல் அல்ல. புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும் ஒட்டு மொத்தமான படைப்பு வெளிக்குள் நாம் பயணிக்கும் பொழுதுதான் அவர்களின் படைப்புக்கள்

பேசும் தன்மைகளை பற்றி விரிவான விளக்கங்களை பெறக் கஷ்டியதாக இருக்கும்) மேலும், அப்படைப்புக்கள் வெறுமனே தமிழில் அமையாது, மேலே ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டது போல் ஆங்கிலத்திலும், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் குடியேறிய அந்தந்த நாடுகளின் மொழிகளிலும் அமைந்ததன் மூலம், பின்காலனிய நிலவரமான மொழி - கலாசார கலப்பு என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையிலும் புலம்பெயர்வு இலக்கியம் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது.

புலம் பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் குடிபெயர்ந்த நாடுகளின் மொழிகளில் இலக்கியம் படைத்தமை மேற்குல நாடுகளின் மொழி இலக்கியங்களின் தளத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை பற்றியும் பேசப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு பிரான்ஸில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தவரான கலாமோகன் பிரான்ஸ் மொழியில் எழுதியதும், அவரது எழுத்தை பற்றி பிரான்ஸ் இலக்கிய விமர்சகர்கள் முன் வைத்த கருத்துக்களையும் சொல்லாம்.

�ழத்தை பொறுத்தவரை இதே காலகட்டத்தில் இனங்களிடையிலான முரண்பாடு, போர் கூழல், போர்களச் கூழல், தமிழ்பேசும் மக்களின் இடப்பெயர்வு அதாவது சொந்த நாட்டிலே அகதிகளாக வாழும் அவைகளிலே, தாம் பிறந்து வளர்ந்த, பிரிந்து வந்த பிரதேச மண்ணை பற்றிய ஏக்கம் போன்ற அனுபவங்கள் அவை சார்ந்த குரல் அக்காலகட்டத்தில் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றன. அந்த வகையில் வடக்கிலிருந்து விரட்டப்பட்ட முஸ்லிம்களின் குரலும் அடங்கும். இத்தகைய அனுபவங்களை பதிவுச் செய்யும் வகையில் வெளியிடப்பட்ட கவிதைத் தொகுதிகளாக மரணத்துள் வாழ்வோம், மீஸான் கட்டைகளில் மீள எழும் பாடல்கள் போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் அமைந்தன. அத்தோடு அக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த அதாவது போர்க் காலச் கூழலிலும் சரி, பின் போர் கால கூழலிலும் (Post War Period) வெளிவந்த பல்வேறு சிறுக்கதைகளும் நாவல்களும் பெரும்பாலாக இந்த நிலை பற்றியே பேசி இருக்கின்றன. இப்படைப்புக்களில் பின் நவீனத்துவ எழுத்து முறைமையின் தாக்கத்தையும் காணலாம்.

சிங்கள நவீன கலை இலக்கியங்களை பின்காலனியப் பார்வையில் ஆராய முடியும். குறிப்பாக மார்ட்டின் விக்கிரசிங்க (Martin Wickramasinghe)வின் படைப்புக்களைச் சொல்லாம். மேலும் 70களில் ஏற்பட்ட சிங்கள இளைஞர்களின் எழுச்சி, மற்றும் 80களுக்கு பின்னான போர்ச் சூழலில் சிங்கள மக்களின் வாழ்வியல் எதிர்கொண்ட நெருக்கடி, இன் ஒருமைப்பாடு போன்றவை பற்றி பேசும் வகையிலான பல சிங்கள கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து, ஈழத்தில் ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும், தமிழிலும் பின்காலனியச் சூழலில் காலனிய மனோபாவத்தின் நீட்சியினையும், நீக்கத்தையும் கலை இலக்கியங்கள் பேசி வந்துள்ளன.

இந்த வகையில் ஈழத்தில் தமிழ் சூழலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சிறுகதைகள் பின்காலனிய நோக்கில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியவை. மேலும் 60களின் மத்தியில் தமிழில் எழுதிய கே.எஸ்.சிவகுமரானின் சிறுகதைகளின் கதா பாத்திரங்களில் அத்தகைய தன்மை காணலாம். அத்தோடு அவர் சுயமாக ஆங்கிலத்திலும் இலக்கியங்களை படைத்து வருகிறார். மேலும் கே.எஸ்.சிவகுமரான் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மேற்கொள்ளும் தமிழ் இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகள் உடைக ஆங்கில வாசகர்கள் பின்காலனிய ஈழத்து தமிழ் இலக்கியங்களை பற்றி அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவர் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். குறிப்பாக கறுப்பின மக்களின் கவிதைகளை ஈழத்தவர்களின் மத்தியில் பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்த ஈழவாணனை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவந்த ‘அக்னி’ இதழின் கறுப்பின மக்களின் கவிதைகளின் சிறப்பிதழில் கறுப்பின கவிதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்களில் அவரும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு தமிழில் எழுதும் சாந்தனின் ஆங்கில நாவல் முயற்சியினை இங்கு நினைவுப்படுத்தலாம்.

அத்தோடு சோபா, எம்.ஏ.நுஃமான். சி.சிவசேகரம், கைக்கிராவ சுலைஹா, பண்ணாமத்து கவிராயர் போன்றவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியினால் பலஸ்தீன், மற்றும் பல கீழழத்தேய நாடுகளின்

பின்காலனிய இலக்கியங்கள் குறிப்பாக கவிதைகள் நமக்கு தமிழில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதில் குறிப்பாக எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் மொழிபெயர்த்த பலஸ்தீன் கவிதைகள் 80களுக்கு பின்னான ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைத் தளத்தில் ஏற்படுத்திய பாதிப்பு நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. அத்தோடு சோபாவின் சிங்கள கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், மற்றும் ரிஸான் சர்ப், பஹ்மா ஜான், லற்னா ஹக், ரஸ்மின் போன்றவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பின்காலனிய சிங்கள கவிதைகளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன

ஆழத்து பின் காலனியச் சூழலில் சிங்கள தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறன. அல்லாமா உவைஸ் முதற்கொண்டு இன்று தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்க்கும் உபாலி லோதன் என்று ஒரு நீண்ட பட்டியலில் சொல்லும் அளவுக்கு சிங்கள தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வரும் மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் நம்மத்தியில் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் இம்முயற்சியின் பயனாக பரஸ்பர மொழியில் பின்காலனிய இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிதலும் மற்றும் பின்காலனிய இலக்கியங்களுக்கான ஒப்பீடுக்கும் உதவுகின்றன.

காலனியத்துவ ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளில் காலனியச் சூழலிலும், பின்காலனியச் சூழலிலும், நவகாலனி யத்தின் வடிவில் தேசிய அரசுகள் செயற்பட்டதன் காரணமாக, பின்காலனியச் சூழலில், காலனிய மனோபாவம், தேசிய நிர்வாக கட்டமைப்பில் காலனிய முறைமை போன்றவைகளுக்கு எதிராகவும், அந்தந்த நாடுகளின் அந்தந்த இனங்களின் அவர்தம் ஆதி கலை இலக்கிய வடிவங்களில் மற்றும் பல்வேறு உத்திகளை கொண்டும் காலனியத்திற்கும் - நவகாலனியத்திற்கும் எதிராக கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக மேஜிக்கல் ரியலிசம் (Magical Realism) போன்ற உத்திகளை சொல்லலாம். இவ்விடத்தில் காலனிய - பின்காலனியச் சூழலில் லத்தீன் அமெரிக்கா கலை இலக்கியங்களில் மேஜிக்கல் ரியலிசம் போன்ற உத்திகள் கையாளப்பட்டமையை இங்கு நினைவு கூறலாம்! அந்த வகையில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் உமா வரதராஜனின் 'அரசனின்

வருகை' எனும் சிறுகதையும், சிங்களமொழி கலை இலக்கியங்களில் அத்தகைய பல படைப்புக்களை சொல்லலாம். உதாரணத்திற்கு தமிழ் வழியாக தீக்குவல்லை கமாலின் மொழிபெயர்ப்பில் நமக்குக் கிடைத்த சிங்களமொழிப் படைப்பாளியான டெனிசன் பெரோவின் 'மலையுச்சி மாளிகை' எனும் நாவல், மற்றும் தமிழில் யாக்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பில் நமக்கு கிடைத்த இன்னொரு சிங்கள நாவலான ரஞ்சித் தர்மகீந்ததியின் 'சங்கமம்' போன்ற நாவல்களை உடனடியான உதாரணங்களாகச் சொல்லலாம். இப்படைப்புக்கள் பல்வேறு உத்திகளை கொண்டு அப்பிரச்சினைகளை பற்றி பேசி இருக்கின்றன.

ஸமூத்தில் சம கால காவிய முயற்சிகளில் ஜின்னாஹ் சரீப்தீனின் தீரன் திப்பு சல்தான் காவியம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒர் இலக்கியப் படைப்பாகும். முதல் முதலாக இந்திய மண்ணில் காலனியத்திற்கு எதிராக போராடிய மன்னன் திப்பு சல்தான் பற்றிய கதைதான் தீரன் திப்பு சல்தான் காவியம். இந்தியாவை மையப்படுத்தி இருப்பினும் கீழைத் தேய பிராந்தியத்திலிருந்து ஒலித்த குரல் திப்பு சல்தானின் குரல் என்ற வகையிலும், ஸமூத்தவர் ஒருவரின் பின்காலனியதமிழ் காவிய முயற்சி என்ற வகையிலும் அக்காவியம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு படைப்பாகும்.

ஸமூத்து தமிழ் சூழலில் பின்காலனிய அரங்கியல் சார்ந்த முயற்சிகள் ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடைபெற்று வந்துள்ளன. புலம்பெயர்ந்த ஸமூத்தவரான ஏரனஸ்ட் தனையசிங்கம் மெக்கன்டயரின் ஆங்கில நாடகங்கள், ஜெய்சங்கரின் பின்காலனிய அரங்கியல் பற்றிய ஈடுபாட்டுடன் கூடிய தமிழ் நாடக முயற்சிகளைச் சொல்லலாம். சிங்கள நாடகத்துறையில் பல நாடக முயற்சிகளும் ஸமூத்து பின்காலனிய நிலவரங்களை முன்வைக்கத் தவறவில்லை.

ஸமூத்து பின் காலனியச் சூழலில் தமிழில் ஸமூத்தவர்களின் முழு நீள சினிமா படைப்புக்களின் பங்களிப்பு குறைவு என்றே சொல்லலாம். கடந்த காலத்தில் வெளிவந்த வாடைக் காற்று, பொன்மணி போன்ற ஸமூத்து தமிழ் திரைப்படங்களையும், சமீபத்தில் வெளிவந்த மண், மற்றும் மிக சமீபத்தில் வெளிவந்த இனி அவன் போன்ற ஸமூத்து தமிழ் திரைப்படங்களை

பின்காலனியப் பார்வையில் நோக்கலாம். ஆனால் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் புலம்பெயர்ந்த கூழலிலும், இங்கும் கணிசமான அளவில் நடைபெற்றுள்ளன. அவை எந்த அளவில் பின்காலனியத் திரைப்படங்கள் ஆகுகின்றன என்பது தனியாக ஆராய் வேண்டியவை. ஆனால் சிங்கள முழுநீளதிரைப்படங்கள் பின்காலனியப் பார்வை நோக்கக் கூடிய வகையில் பல படங்கள் இருக்கின்றன. லெஸ்டர் ஜேம் பிரிஸ், தர்மசேன பதிராஜா, தர்மசிறி பண்டாரநாயக்க, பிரசன விதானகே, அசோக ஹந்தகம போன்றவர்களின் படங்கள் அத்தகைய தன்மை கொண்டவையாக இருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் பின்காலனிய சிங்கள குறுந்திரைப்படத்திற்கு சிறந்த உதாரணமாக இத்தாலியில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் Malka Dewapriyaவின் ‘Exchange’ எனும் குறுந்திரைப்படத்தை இங்கு நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். தொடரும் காலனிய மனோபாவத்தை மிக அருமையாக குறைந்த கால நீட்சிக்குள் குறியீட்டு உத்தியின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த குறுந்திரைப் படம் இது எனலாம்.

இதுவரை நான் பின்காலனிய ஈழத்து கலை இலக்கியங்களுக்காக உதாரணங்கள், முன்வைத்த பெயர்கள், படைப்புகள் விரிவஞ்சி சுருக்கம் கருதி முன் வைக்கப்பட்டவை. காலனியச் சூழல் தொடக்கம் ஈழத்து கலை இலக்கியத்தில் பெரும்பாலானவை காலனிய மனோபாவத்தையே வெளிப்படுத்த, 50களுக்கு பின்னான பெரும்பாலான கலை இலக்கியங்கள் பின்காலனியச் சூழலுக்கான வாசிப்புக்குரியவை என்ற பொழுதும் விரிவஞ்சியும் உடனடியாக நினைவில் வந்தவை என்ற நிலையில் மட்டுமே இங்கு குறிப்பட்டுள்ளேன். மேலும் அப்படைப்புகளும், இன்னும் பல படைப்புக்களும் விரிவான விமர்சனங்கள் வழியாக பின்காலனியப் படைப்புகளாக அடையாளப்படுத்த வேண்டியவை. அதற்கான விமர்சன முறைமையாகவும், வாசிப்பு முறைமையாகவும் பின்காலனிய விமர்சன முறைமை அல்லது வாசிப்பு முறைமை ஒன்றும் பின்காலனியச் சூழலில் நடைமுறையில் உள்ளது.

இவ்வாறாக காலனிய ஆட்சி காலந் தொடக்கம், சுதந்திரத்திற்கு பின்னான காலம் வரையிலான பின்காலனியச் சூழலில் மும்மொழிகளி

லான ஈழத்து கலை இலக்கியத்தளத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட படைப்புகள் பின்காலனிய கலை இலக்கியங்களாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்வது என்பது விரிவான ஒர் ஆய்வின் மூலமே சாத்தியமாகும். அதற்கு விமர்சன முறைமையாகவும், வாசிப்பு முறைமையாகவும் நடைமுறையிலுள்ள பின்காலனிய விமர்சன முறைமையை பற்றிய அறிதலும் அவசியமாகிறது. அத்தகைய முறைமையிலான ஆய்வு என்பதை ஈழத்து பின்காலனிய சிந்தனையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்ளும் படசத்தில் மட்டுமே நம் மத்தியில் பின்காலனியச் சிந்தனையிட்ட தெளிவின்மையை போக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதோடு, அச்சிந்தனை மீதான ஒர் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதும் நிச்சயம் என கூறி இவ்வரையை நிறைவுச் செய்து கொள்கிறேன், நன்றி.

உசாத்துணை

ராபர்ட் ஜேசி யங் 2007 பின்காலனியம் - மிகச் சுருக்கமான அறிமுகம், தமிழில் அ.மங்கை, அடையாளம், சென்னை.

சச்சிதானதன் சகிர்தராஜா, 2007, “பின்காலனித்துவம் - சில விளக்கங்கள்” புதிய காற்று, இதழ் ஜனவரி, மதுரை.

எட்வர்ட் ஸெய்த், 2003, பணிய மறுக்கும் பண்பாடு, காலச்சவடு, மொபை-தொடு ரவிக்குமார், சென்னை.

பாலைநகர் ஜீப்ரி ஹஸன், 2006, ‘ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான பண்பாட்டு வெடிகுண்டு’, மூன்றாம் மனிதன், இதழ் 18, வெல்லம்பிட்டி பக் 5-9

பீர்முஹம்மது.எச், 2009, கீழைச் சிந்தனையாளர்கள் ஒர் அறிமுகம், அடையாளம், சென்னை.

பேராரசியர் சபா ஜயராஜா, 2010, ‘பின்காலனியப் புலப்பாடுகளும் மட்டுப்பாடும்’, ஜீவநதி, இதழ் 25, யாழ்ப்பாணம், பக்..5-9.

முத்துமோகன்.ந, 2007, மார்க்ஸிய கட்டுரைகள், காவ்யா, சென்னை.

Chelva Kanaganayakam 1998, ‘Postcolonial Paradigms and Contemporary Sri Lanakan Tamil Poetry’ இன்னொரு காலடி இ.பத்மநாப ஜயர் (புதிப்பாசிரியர்), லண்டன் தமிழ் நலன்புரி சங்கம், பக்.29-33

சுரேஷ் கனகராஜா 1998, ‘அழுத்துத் தமிழ்க்கவிதையின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி?’ இன்னொரு காலடி’ இ.பத்மநாப ஜயர் (புதிப்பாசிரியர்), லண்டன் தமிழ் நலன்புரி சங்கம், லண்டன். பக்.35-40

முஜிபுர் ரஹ்மான், 2007, ‘பின் காலனித்துவ எழுத்தும் தமிழ்க் கவிதைச் சூழலும்’, புதிய காற்று, இதழ் ஜீன், மதுரை.

தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் 2009, ‘பின்காலனிய நாடகங்கள் ஏர்னஸ்ட் தனையசிங்கம் மைக்கன்டயரை முன் வைத்து’, மந்திரச்சிமிழ், இதழ் 1, பக்.50-55.

நினைவுப் பேரூரை

08

2014

– எம்.எஸ். தேவகெளரி

இயணைத்தில் இலக்கியம்

நவீன இலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற கதை, கவிதை, நாவல் வகையறாக்களின் வெளிப்பாடும் இருப்பும் இந்த தொழில் நுட்ப கலாசாரத்தில் எத்தகையதாக இருக்கிறது? நவீன உடைகம் இவற்றில் எத்தகைய தாக்கத்தை செலுத்துகிறது? என்பதற்கான விடைகளை தேடிய ஒரு ஆய்வாகவே இது அமையும்.

குறிப்பாக 1970களில் அடித்தளமிடப்பட்ட இணையத்தில் ஆரம்பித்து கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக விஸ்வருபம் எடுத்திருக்கும் சமூக வலைத்தளங்கள் (முகப்புத்தகம் 10ஆம் வருடம்) வரை இலக்கியம் பரிணமித்திருக்கிறது. இதனாடாக ஒரு இலக்கியகாரருக்கு அவரது ஒட்டுமொத்த எழுத்து சூழல் மாறியிருக்கிறது.

ஒரு கதையை எழுதி இரண்டு பேரிடம் கொடுத்து சரி பார்த்து அல்லது வெகுஜன உடைகத்தில் பிரசுரத்திற்கு அனுப்பி அது வெளிவந்து, சிலவேளை வெளிவராமலும் இருக்கும் நிலையில் பின்னர் அதை நூலாக்கி அறிமுகப்படுத்தி, வாசிப்புக்கு விட்டு, விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கி ஒரு மீள்ஞட்டத்தைப் பெறும் பொறிமுறை உண்மையில் பிரசவம்தான். காலமும் பொறுமையும் அந்த இலக்கிய

காரரின் சிந்தனைக்கே சிறை வைத்து விடுகிறது. அடுத்த படைப்பிற்கு வெகுகாலம் எடுக்கிறது.

இணையத்தால் இந்த ஒட்டுமொத்த சூழல் இன்று மாறியிருக்கிறது.

இதை 'எண்ணிம இலக்கியம்' (Digital literature) இலத்திரனியல் இலக்கியம் (Electronic literature) என்று குறிப்பிடலாம். புதிய தொழில் நுட்பத்தை அறிந்து இணையத்தை கையாளத் தெரிந்தவர்கள் அனைவரும் தமது சிந்தனைகளை எழுத்துக்களாக மக்கள் முன்வைக்கத் தொடங்கி விட்டனர். இந்த இணைய தொழில் நுட்பம் என்னாங்களை பரிமாறுவதற்கான ஒரு ஊடகம் என்பதற்கு அப்பால் இது ஒரு உயிரியாகவே பலருக்கும் ஆகிவிட்டது. தனது எல்லா சுக துக்கங்களையும் அதனுடன் பகிரத் தொடங்கிவிட்டனர். பலரது நேரம் அதனுடன்தான் கழிகிறது.

இந்த புதிய சூழலில் எழுத்துக்களை முன்வைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் புதிய தொழில் நுட்பம் தெரிந்த இளவுயதினராக உள்ளனர் என்பதும் உலகளாவிய ரீதியில் செய்யப்பட்ட ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (18 முதல் 45 வரை) இது இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கும் களமாக உள்ளது. இது ஒரு புறமிருக்க, இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஏற்கனவே எழுத்தாளர்களாக முத்திரை பதித்தவர்கள் தமக்கான எழுது களத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் இணையத்தளங்களையும், வலைப்புக்களையும் முகப்புத்தகத்தையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதை உற்பத்திசார் முறை மாற்றமாகவே கொள்ளலாம். மரபார்ந்த ஊடகங்கள் மற்றும் பொருள் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் எவ்வாறு சமூக ஊடகங்களை தமது உற்பத்தி நடவடிக்கைக்காக பயன்படுத்துகின்றனவோ அதேபோல் எழுத்தாளர்களாக இருந்தவர்கள் உற்பத்தி சூழலை மாற்றியுள்ளனர். மாற்ற வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்றுதான் கூறவேண்டும். இதற்குள் சிற்றிதழ்களும் அடக்கம். அச்சில் வருகின்ற ஏராளமான சிற்றிதழ்கள் இணையப்புதிப்பாகவும் வெளிவருகின்றன. அதேவேளை இணைய இதழ்களாக மட்டும் வரக்கூடியவையும் உள்ளன. திண்ணைதான் முதல் இணைய இதழாகக் கொள்ளப்படுகிறது. பின்னர் தமிழ் முழுக்கம், வரலாறு,

கொம், நிலாச்சாரல், தங்கமீன், சொல்வளம், வல்லமை, தமிழோவியம் (www.tamiloviam.com) திசைகள் (www.thisaigal.com), பதிவுகள் (www.pathivukal.com) எனப் பட்டியல் நீஞ்கிறது. இவையனைத்திலும் ஆக்க இலக்கியங்கள் வாசிப்பிற்கு வந்துள்ளன. இலக்கியம் பற்றிய வாத பிரதி வாதங்கள் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

அதேவேளை பல எழுத்தாளர்கள் தமக்கெண் பிரத்தியேக தளங்களையும் உருவாக்கியுள்ளனர்.

இந்திலையில் இப்புதிய சூழலின் தன்மையைப் பார்ப்போம். மரபார்ந்த இலக்கிய உற்பத்தியில் ஒவ்வொரு செயற்பாடும் வெவ்வேறு களங்களிலே செயற்பட்டதும் கால அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டதும் முக்கிய அம்சங்கள். இங்கே எல்லாமே ஒரு தளத்தில், ஒரே நேரத்தில் செயற்படுகிறது. அதுவது,

எழுத்து - வெளியீடு - வாசிப்பு - விமர்சனம் - பின்னாட்டம்.

ஒரு கவிதையை முகப்புத்தகத்தில் எழுதிய அடுத்த கணம் வெளியீடு முடிந்து வாசிப்பு முடிந்து 'விருப்பம்' என பின்னாட்டம் வருகிறது. சில நிமிடங்கள் சில மணித்தியாலங்களில் விமர்சனமும் வந்து விடுகிறது. கவிதையை எழுதியவர் அடுத்த கவிதைக்கு தயாராகி விடுகிறார். அவரது சிந்தனை அடுத்த அடுத்த கட்டங்களுக்கு நகருகிறது. எல்லா இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் இந்த பொறிமுறை பொருந்துகிறது. காலம் கொஞ்சம் வேறுபடலாம்.

இந்த புதிய இணைய கலாசார சூழல் அல்லது இந்த பொறிமுறை செலவு குறைந்தது, சுதந்திரமானது. இதனால் இந்த பொறிமுறை அபரிதமான ஆக்காங்களை இலக்கிய உலகிற்கு தந்து கொண்டிருக்கிறது. நவீன இலக்கியம் என்ற வகையறாக்களை கடந்து புதிய வடிவங்களை இந்த சூழல் கோருகிறது. குறிப்பாக எழுத்தை ஆள உனக்கும் முடியும் என எல்லோரையும் உச்சப்பி விட்டுள்ளது.

இங்குதான் இலக்கியத்தில் வடிவம், தரம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. எழுதுவதைல்லாம் இலக்கியம் ஆகிவிடாது என ஒரு சாரார்,

குப்பைகள் எல்லாம் இலக்கிய தரத்தை நாடி நிற்கின்றன என ஒரு சாரார், இலக்கிய வடிவத்திற்குள் இருக்க வேண்டிய சமூக விமுமியங்கள் வரம்பு மீறுகின்றன என ஒரு சாரார் வேதனையுடனும் கோபத்துடனும் தமது கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். எனவே இந்தச் சூழலை எப்படி புரிந்து கொள்வது? பார்ப்பது?

துரைவி குழலின் முக்கிய தன்மையாக இருப்பது ‘சுதந்திரகளம்’, எதையும் எழுதலாம் ‘எவரும் எழுதலாம், எப்படியும் எழுதலாம், வாசிப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது, நடந்தவை, நடப்பவை, நடக்கப் போகின்றவை என எவற்றையும் ஒவ்வொரு கணமும் பொதுமக்கள் முன் வைக்கமுடியும். கட்டற்ற எண்ணைப் பதிவுகள், முகநூல் இதற்கு முக்கிய சாட்சி. 10க்கும் மேற்பட்ட சமூக வலைத்தளங்கள் இன்று உள்ளன. இலங்கையில் 2013 எடுக்கப்பட்ட தகவலின்படி 1.5 மில்லியன் முகப்பத்தக பாவனையாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 68 வீதம் ஆண்கள் 32 வீதம் பெண்கள் என ‘ஸ்ரூடன்ற் சிறீலங்கா’ இணையத்தளம் குறிப்பிடுகிறது. இலக்கிய களத்தில் இந்த சுதந்திர எழுத்து முறைமை எத்தகைய தாக்கத்தைச் செலுத்துகிறது?

முதலாவது, அதிகாரம் யாரையும் எந்த எழுத்தையும் இருட்டிடப்பு செய்யமுடியாது. இலக்கிய உற்பத்தி முறைமை ஜனநாயகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அச்சு அறிமுகமானபோதும் அது ஜனநாயக உற்பத்தி முறையாகத்தான் பார்க்கப்பட்டது. ஆனாலும் அதில் சில அதிகார அரசியல் உண்டு. இங்கு இந்த இணைய சூழல் அவ்வாறானதல்ல. முற்றுமுழுதான தூய்மையான ஜனநாயக முறையிலான உற்பத்தி. யாரும் எழுதலாம். எந்த எழுத்தையும் யாரும் இருட்டிடப்பு செய்துவிட முடியாது. இதனால்தான் பெண்களின் குரல், விழிம்பு நிலை மக்களின் வெளிப்பாடுகள் என குரலற்றவர்களின் குரல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின. பெண்ணியம் டொட்ட கொம்மில் போனால் 32க்கும் மேற்பட்ட பெண்களின் இணையத் தளங்களை எம்மால் பார்க்க முடியும். இது இன்னும் அதிகரித்திருக்கும். நவீன இலக்கியங்கள் - சிறுக்கை கவிதை - இதுவரை பேசாத பொருளை பேசின. மொழியின் போதாமைக்கை உணரப்பட்டது. இப்படி பேசுகின்றபேது எப்போதுமே பெண்களுடன் இருந்த அனுபவங்கள் உணர்வுகள்

மக்களுக்கு புதிய சிந்தனைகளாக புதிய அனுபவங்களாக தெரிந்தது. சொல்லப்படாத செய்திகளாக அவை இருந்தன. சாதி மத வர்க்க நிலையில் அடக்கப்பட்டவர்களின் நிலையும் இதுதான். குரலற்றவர்களாக இருந்தவர்கள் பேசத் தொடங்கினர். இலக்கியத்திற்கு புதிய பொருள்களாயின அவை.

அடுத்தது எதுவும் எழுதலாம். எப்படியும் எழுதலாம் - உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுதல் அதிகரித்திருக்கிறது.

இலக்கியம், உள்ளதை உள்ளபடி புணைவு சார்ந்து செய்யப்படுவது. இங்கு இலக்கியம் புணையப்படவில்லை, செய்யப்படவில்லை. அப்படியே அனுபவ முன்வைப்பாக வெளிவருகிறது. இதை எப்படி பார்க்கலாம்? மரபுசார் இலக்கிய ஆக்கம், தனிமனித உணர்வை பொது தளத்திற்கு ஏற்றமாதிரி அல்லது பொதுமைப்பட்ட உணர்வு நிலைகள் மட்டுமே வாசிப்புக்கு வந்தன. இன்று தனி மனிதன் ஒரு சம்பவத்தில்தான் பெறும் உணர்வை, அனுபவத்தை வாழ்வை அப்படியே வாசிப்புக்கு முன்வைப்பதாக நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அது இலக்கியமா? நான் நினைக்கிறேன், ஆம். இந்த மாதிரியான பதிவுகள் இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய வடிவத்தை கோரியிருக்கிறது. இலக்கியம் என்றால் என்ன? என்பதற் கான புதிய அர்த்தத்தையும் கோருகிறது. சஞ்சயன் செல்வமாணிக்கம் எழுதும் சாதாரணமானவனின் மனது ‘கற்பனை கலக்காத கதைகள்’ என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். யோ.கர்ணன் எழுதும் கதையல்லாத கதைகள், அனுபவங்கள் அத்தகையன என நான் பார்க்கிறேன். (இவர்கள் சிறுகதைகள் கவிதைகளையும் எழுதுகிறார்களோ) அஸ்ரப் சிகாப்தீன் எழுதும் புதிய இலக்கிய கதைகள் அல்லது அவரது முகநூல் பதிவுகள் உண்மையை மறைமுகமாகத்தான் சுட்டுகின்றன.

இத்தகைய எழுத்துக்களில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க, பெரும்பான்மைக் குரியதாக, அல்லது இந்த குழுவிற்குரியது என்று சொல்லப்படத்தக்கதாக பொதுமைப்படுத்தும் பண்பு இல்லை. ஆனால் மனதை கட்டி இழுக்கும் ஆக்கங்களாக இவை உள்ளன. சமூக கருத்தியலில் அசைவை உண்டாக்குகின்றன.

இவ்வாறான புதிவுகளால் வாழ்வின், மனிதனின், சம்பவத்தின் பன்மைத்துவ பண்புகள், குறிப்பாக சொல்லப்போனால் ஒரு மனிதனின் பல முகங்கள், சம்பவத்தின் பல கோணங்கள் வாசிப்புக்கு வருகிறது. இதனால் நல்லவை தீயவை என்ற கறுப்பு வெள்ளை தன்மை உடைபடுகிறது. ஒருவர் தனது கோணத்தில் இருந்து எழுதும் உண்மைகள் தான் இறுதி உண்மையாக இருக்காது. மற்றவர் தன்பக்க உண்மையை பதிலாக எழுதுகின்ற போது உண்மையின் முகங்கள் பலவாகி விடுகின்றன. உடைக தர்மத்தின் மிக முக்கிய கோட்பாடும் இதுவே. செய்தி உண்மையாக இருக்க வேண்டும். பக்கம் சாராமல் இருக்க வேண்டும். இதனால் ஒரு செய்தியில் பலபக்க கருத்துகள் பதிவாக வேண்டியுள்ளன. அந்த வகையில் பலபக்க கருத்துக்களைக் கண்டறிவதற்கு இணையம் உடைகவியலாளர்களுக்கு மிகப்பெரும் வரபிரசாதம். ஆனால் இணையம் உடைகவியலாளர்களுக்கு நம்பிக்கையான ஒரு மூலம் அல்ல. ஏனெனில் உண்மை போன்ற பொய்கள் அதிகமாகவே உள்ளன.

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை இன்றைய முன்வைப்புகள்

வாழ்வை உண்மையாக அப்படியே முன்வைப்பது என்றாகி விட்டது. இலக்கியம் சமூகத்தின் கண்ணாடியல்ல, சமூகத்தின் வரலாறு, தனிமனித வரலாறு. இன்று முகப்புத்தகத்தில் இடும் பதிவுகளைப் பார்க்கும்போது தனிமனித வாழ்க்கை வரலாறு அதனுடனான அரசியல் வரலாறு, சமூக வரலாறு என்பன இருத்தமும் சதையும் கலந்த புதிய இலக்கிய வழிமாக முன்னிற்கிறது. ஈழத்து அனுபவம் இதற்கு முக்கிய காரணம் என்றும் சொல்லலாம். இதுவரை இருந்த எல்லா மனிதகுல புனித எண்ணங்களையும் அப்படியே பூர்ப்புப் போடுகிறது. இவைதான் இணையம் உற்பவித்த முக்கிய இலக்கிய வடிவமாக நான் கருதுகிறேன். இலக்கியத்தை குடுவைக்குள் அடக்கி பார்க்க முடியாத தன்மையை இவை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மேலும் இந்த வாசிப்புக்கான சுதந்திரமும் பின்னாட்டவூக்கான சுதந்திரமும் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்குமான இடைவெளியை குறைத்திருக்கிறது. அதேபோல் விமர்சகர்கள் என்ற தனியலகு நெகிழ்

வடைந்துள்ளது. அதேவேளை இலக்கிய புரிதல் சார் வேறுபாடுகளால் குறைபாடுகளால் அபுத்தமான சர்ச்சைகளை தோற்றுவிக்கும் அபாயமும் இதில் உண்டு.

அடுத்து இந்த புதிய கூழலில் எழுத்து - வெளியீடு - விளம்பரம் மூன்று தளத்திலும் எழுத்தாளர் ஒரே நோத்தில் செயற்படுகிறார்.

ஒவ்வொரு எழுத்தாளர்களும் தத்தமக்கு என உருவாக்கி வைத்திருக்கும் இணையத்தளங்கள், வலைப்பூக்கள், முகப்புத்தக பக்கங்கள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கன. இதில் தனது ஆக்கத்தை பதிவு செய்து முடித்தவுடனே ஒரு பொத்தானை அமுக்கினால் வெளியீடும் விளம்பரமும் நடந்து முடிகிறது. இந்த தொழிற் பாடு இலக்கியக்காரருக்கு புது உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. அடுத்த வெளியீடு பற்றி சிந்திக்க தொடங்கி விடுகிறார். இணைய கூழலை நன்கு பயன்படுத்தும் ஓர் இலக்கியக்காரருக்கு ஆக்க இலக்கியத்திற்கு பயன்படும் சொற் தொகுதி பொருட் தொகுதி இரண்டும் விரிவடைந்திருக்கும். உலகைங்கும் உள்ள தமிழ் மக்களை அவர்களின் வாழ்வை, சுக துக்கங்களை தெரிந்துகொள்ளும் யதார்த்தம் இந்த கூழலில் இருக்கிறது. 2020இல் உலகமே onlineஇல் நிற்குமாம் ஆய்வு கூறுகிறது.

சரி புதிய குரல்கள் புதிய இலக்கிய வடிவம் என நவீன ஊடகம் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கும் இந்த கூழலில் அபரிதமான வரவுகள் உண்டு. எனவே புற்றீசல் போல் இணையத்தில் வரும் இலக்கியங்கள் நின்று நிலைக்குமா?

இக்கேள்விக்கு பதில் இன்று தரம் சார்ந்து சொல்ல முடியாது. கம்பராமாயணத்தைப் போல், திருக்குறளைப் போல், புதுமைப் பித்தனின் கதைகளைப் போல், அல்லது எஸ்.பொ, இங்குள்ள டொமினிக் ஜீவா ,நீர்வை, திக்குவல்லை கமால் போன்றோரைப் போல் இன்றைய கதைகள் நின்று நிலைக்குமா? என்பதுதான் பலரது கேள்வி. ஏற்கனவே இங்கு பட்டியலிட்டவை தொடர்ந்து நின்று நிலைக்க வேண்டுமென்றால் எண்ணிமப்படுத்த வேண்டிய கூழல் இன்று உருவாகிவிட்டது. அது

நடைபெற்றுக்கொண்டுமிருக்கிறது. இலங்கை நூல்கள் 'நூலகம் நிறுவனத்தினரால் (noolaham.org) எண்ணிமப்படுத்தப்படுகிறது. ஏராளமான பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நவீன இலக்கியங்கள் எண்ணிமப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆகவே இன்று இணையத்தில் வரும் எழுத்துக்கள் நின்று நிலைப்பதற்கு இன்றைய ஆக்க எழுத்தில் ஏதோ ஒரு சொல் அடுத்த அடுத்த சந்ததிக்கு தேவைப்பட்டாலே அது நின்று நிலைக்கும். தேடு பொறிக்குள் போடப் போகும் சொல் இலக்கியகாரரின் பெயராகவோ கதையின் பெயராகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே நிலைப்பதெல்லாம் தரமானது, அழிவுதெல்லாம் தரமற்றது என்ற கதைக்கு இந்த இணைய சூழலில் இடமில்லை. இந்த சூழலை இப்படித்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து இணைய வாசிப்புக்கு ஏற்றதாக மொழியும் அளவும் இருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பையும் இந்த சூழல் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தளங்களில் எவ்வளவு நீளமாகவும் எழுதலாம். பத்திரிகைக்காரரின் கொத்து வெட்டுக்குள் அக்ப்பாத் தேவையில்லை. ஆனால் வாசகர் வட்டத்தை அல்லது பயணாளர்களை பிரமாண்டமாக கொண்டுள்ள இன்றைய சமூக ஊடகங்கள் வாசிப்புக்கான, எழுதுவதற்கான அளவை கோருகிறது. அதற்கேற்றால் போல் முகப்புத்தகத்தில் கதை கவிதை எழுதப்பட்டால் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்பதை எழுத்தாளர் தீர்மானிப்பார். அது பெற்றாக இருக்கலாம், ஆனால் வாசகர்கள் படிக்க வேண்டுமானால் அதை எப்படி முன்வைக்க வேண்டும் என்பதை 'எழுத்தாளர் இப்படித்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்' என இந்த புதிய ஊடகம் அவருக்கு அழுத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அந்த பரீசார்த்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக முகப் புத்தகத்தில் கதை சொல்லடா தமிழா என்ற ஞானதாஸ் அவர்களின் உருவாக்கத்தை கூறலாம். அதில் புதியவைவை மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே உள்ளவையும் முன்வைக்கப் படுகிறது. முன்வைக்கும் முறை மாறியுள்ளது.

இதேவேளை 'டுவிற்றரை' எடுத்தால் ஒரு தடவையில் 140 எழுத்துக்களில் மட்டும்தான் பதிவு செய்ய முடியும். இன்று செய்தி அளித்தலுக்கு உலகைங்கும் பிரபல்யமாக இருக்கும் ஒரு சமூக வலைத்தளம் இது. இதற்கும் இலக்கியத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என

யோசிக்கலாம். திருக்குறள் என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் தன்மையை இந்த வலைத்தளம் கோருகிறது. அதற்காக திருக்குறள் எழுத முடியாது. எனவே புதிய இலக்கிய வடிவம் ஒன்று தோன்றுவதற்கான வாசல் இதனுடைக் கிறக்கப்பட்டுள்ளது என்று கொள்ளலாம்.

அடுத்து முக்கியமாக அறம்சார் பிரச்சினைகள்...

சர்வதேச புலமைச் சொத்து சட்டத்தையோ பதிப்புரிமையையோ அறியாதவர்களாகதான் பலர் இருக்கின்றனர். இந்நிலையில் எமது சூழலில் இனைய வெளியீட்டுக்கான சட்ட பாதுகாப்புக்கு இன்னும் வெகுதாரம் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த புதிய சூழலை சட்டத்தில் தற்போதுதான் உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே சட்டத்தை விடுங்கள். எழுத்தை ஆள்பவர்கள் வேறு நபரின் எழுத்தை எந்த கூச்சமும் இல்லாது எப்படி தனதாக்கலாம்? அது அடிப்படையில் அறம்சார் பிரச்சினை. இந்த சுதந்திர களம் எதையும் எங்கிருந்தும் பார்த்து எடுக்க அனுமதித்திருக்கிறது. இந்த அனுமதி எழுதப்பட்ட நபரின் பெயருடன் இனைத்த அனுமதியாகத் தான் கொள்ளவேண்டும். முகப்புத்தகத்தில் யாரே எழுதிய கவிதைகளை தன் கவிதைகளாக பதிவிடும் பலர் இதுபற்றி கவனிக்க வேண்டும்.

அதே நேரம் தனிமனித அவதாறுகள் சட்டத்தால் தடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை குற்றம் சார்ந்தவை. அதையும் தாராளமாக செய்வதற்கு இந்த இனைய சூழல் வாசல் திறந்துள்ளது. அவதாறை விடுத்து அறம் பிழைப் போரை நிறுத்தி வைத்து கேள்வி கேட்கும் சூழல் உருவாக்கபட வேண்டும்.

எனவே இந்த புதிய இனைய சூழல் இலக்கியத்திற்கு புதிய இரக்தத்தை பாய்ச்சும் அதேநேரம் புதிய புரிஞாமத்தையும் பல பரிமாணங்களையும் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. புதிய சூழல் பற்றியதான் புரிதலும் பயன்படுத்துகையும் இன்னும் தமிழில் அகலிக்க வேண்டும்.

நூலகம்

தகவல் மூலங்கள் : நூல்கள் [3,963] இதழ்கள் [5,783] பத்திரிகைகள் [1,987] பிரசுரங்கள் [1,449]

நினைவுப் பேரூரை

09

2015

- எம்.வாமதூவன் -

**தற்கால மலையக புனைவு திலக்கியத்தின்
பண்புகள் பற்றிய ஒர் அவதானிப்பு**

துரைவி பதிப்பகத்தின் ஸ்தாபகர் துரை விஸ்வநாதனின் பதிப்பக முயற்சிகள் ஓரிரு ஆண்டுகளை கொண்டதாக இருந்தாலும் மலையக இலக்கிய நூல் வெளியீடுகளின் எண் ணிக்கை அளவில் காத்திரமான பங்களிப்பை செய்திருக்கின்றது. ஒரே ஆண்டில் ஒன்பது நூல்கள் என்றால் அது உண்மையில் வியக்கத்தக்க ஒன்றாகும். 16 ஆண்டு கஞக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட அவரதுதீவிர மறைவு. அது ஏற்பட்ட கழ்நிலை மனதை வேதனைப்படுத்துகிறவான்று. அவருடைய புத்தக வெளியீடு நாளை, அதற்கு முன்னைய நாள் அவரது மறைவு. இது குறித்து அவரது மகன் பிரசாந்த், தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய மலையக சிறுகதை வரலாறு என்ற நூலில் எழுதியதை வாசிக்கும் போது அது நெஞ்சை நெகிழி வைக்கின்றது. தனது இறுதி மூச்சு வரைக்கும் பதிப்பு முயற்சிக்கு தன்னை அர்ப்பணித்த ஒர் இலக்கிய நேயமிக்க ஒரு ஆளுமையின் நினைவாக இந்த உரையை ஆற்றுவதற்கு என்னை அழைத்தமைக்காக நான் பெருமிதம் கொள்கின்றேன்

புனைவு இலக்கியம் எனும் போது பொதுவாக கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். மலையக

புனைவு இலக்கியத்தில் இக்கறுகளின் பரப்பானது மிகவும் விரிந்த ஒன்றாகும். ஒரு காலத்துக்குரிய இவை அனைத்தையும் ஒரு சேர பார்ப்பதென்பது கடனமான ஒன்றாகும். பொதுவான தினசரிகளில், ஞாயிறு வெளியீடுகளிலும் அல்லது வாராந்தம் வெளிவரும் சிற்றிதழ்களிலும் மலையக வெளியீடுகளும் மலையக படைப்பாளர்களின் படைப்புகளும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் நூல் உருவில் தொகுக்கப்பட்ட கதைகளை கவனத்தில் கொள்வதே சாத்தியமான ஒன்றாகும். இது ஓர் அகலமான பார்வை, ஆழமானது அல்ல.

தற்காலம் எது என்பதையும் வறையறுத்துக் கொள்வதும் முக்கியமானதாகும். பொதுவாக தற்காலம் என்பது 1960க்கு பிந்திய காலமாகும். 50 ஆண்டுகாலப் பரப்பினை தற்காலம் என கருதி சமூக அரசியல் மாற்றங்களை கவனத்தில் கொண்டால் அதனை இரு பிரிவுகளாக நோக்கலாம் அவை 1960 - 1980 காலப்பகுதி மற்றும், 1980களுக்கு பிற்பட்ட காலப் பகுதிகளாகும்.

ஏராய ஏருத்துக்கொள்ளப்பட்ட விடயங்கள்

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டின் ஒரு கூறான இலக்கியம் ஒரு மேல் கட்டுமாணமாக பார்க்கப்படுகின்றது. அதனால் அடித்தள கட்டமைப்பு சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் என்பவற்றை உள்ளடக்கி யுள்ளது. இலக்கியம் என்பது அடித்தள கட்டமைப்பை பிரதிபலித்து நிற்பதோடு அது அந்த அடித்தள கட்டமைப்பையே மாற்றக்கூடிய வல்லமை உடையது. இதனால்தான் இலக்கியம் என்பது வலிமை பொருந்தியதாக கருதப்படுகின்றது.

இந்தக் கண் ணோட்டத்திலேயே இங்கு சில வினாக்களுக்கு விடைகாண முயல்கின்றேன்.

♦ 1960இற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றம் - சமூக அசைவியக்கம் என்ற அம்சங்களை புனைவிலக்கியம் வெளிப்படுத்துகின்ற பண்புகள் எத்தகையதாக அமைந்திருந்தன?

◆ அத்தகைய பண்புகளில் எத்தகைய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன?

◆ அவற்றிற்கான காரணங்கள் எவை?

புனைவு இலக்கியப்பறப்பினுள் செல்வதற்கு முன் - இச்சமூகத்தின் சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம், அரசியல் தளம் என்பவை பற்றிய ஒரு சிறு தெளிவு முக்கியமானது.

◆ தென்னிந்தியாவிலிருந்து நிலவுடமை பிடிக்குள் சிக்கி ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் இங்கு முதலாளித்துவ பண்புகளை கொண்ட தோட்டப்புற அமைப்பிற்குள் தொழிலாளர்களாக குடியேறினர். எனினும் சாதியம் போன்ற நிலவுடமை அம்சங்கள் முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பினுள் தொடர்ந்திருப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

◆ இச்சமூகம் தோட்டத் தொழிலாளர் பெரும்பான்மை கொண்டதாக இருந்தமையும் அவர்கள் தோட்டாவ்களுக்குள்ளேயே அடைப்பட்ட சமுதாயமாக அசைவற்று இருந்தனர். தொழிற்சங்க அமைப்பு முறையே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமைந்தது.

◆ 1931 முதல் அரசியல் பாங்கு பெறுதல் இருந்தாலும், 1948ல் குடியிரிமையும், வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் அரசியல் அணாதையானார்கள். பின்னர் 1980களின் மத்தியிலேயே அவர்கள் முழுமையாக அரசியலில் பாங்கு பெறுதல் சாத்தியமானது.

◆ 1964களில் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழே - இச்சமூகத்தின் அரைவாசிப்பேர் இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டமை - 1984வரைக்கும் இடம்பெற்றமையும் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும் - 1948ல் தோன்றிய நாடற்றவர் நிலைக்கு 1988 அளவில் முற்றுப்புள்ளி வைத்தமை இந்த சமூகத்திற்கு நிலையான தன்மையையும் அளித்ததென்னாம் - 1956ல் ஆரம்பித்த இனக்கலவரங்கள், 1973ல் முனைப்புப் பெற்று 1983ல் உச்சமடைந்து பின்னர் குறைந்து சென்றமையும் இங்கு குறிப்பிடுவதும் பொருத்தமானது.

1948-1960க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியை இரண்டு பிரிவாக பிரிக்கலாம். கலை, இலக்கிய நோக்கில் இவ்விரண்டு காலப்பகுதியில் இரண்டு பிரிவுகளாக பார்க்கலாம். 1960க்கு முந்திய காலப்பகுதிகளில் இலக்கிய முயற்சிகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஒரு சில இலக்கிய படைப்பாளர்கள் தோன்றியிருந்தாலும் அவர்களுடைய படைப்புகள் வெளிவர தொடங்கியது 1960க்கு பின்னராகும். சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.கணேஷ், எஸ்.கிருஷ்ணசாமி, சக்தி பாலய்யா போன்ற படைப்பாளர்களை குறிப்பிடலாம். இவர்கள் ஆங்கில அறிவோடு ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க வொன்றாகும். 1956களில் தேசியமட்டத்தில் ஏற்பட்ட கலாசார மாற்றத்தின் காரணமாக மலையக பகுதிகளிலும் அதனுடைய தாக்கம் உணரப்பட்டது. மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம், சிறுக்கை போட்டிகள், மலையக இலக்கிய வெளியீடுகள் என குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் 1960களை பின் தொடர்ந்தே இடம்பெற்றதொடங்கியன.

இத்தகைய பகைப்புலத்தோடு இந்த மலையக புனைக்கதை இலக்கியத்தின் தற்காலப் பண்புகள் பற்றி எடுத்துக்கூற முற்படுகிறேன். பார்வைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நூல்களின் பட்டியல் பின்னினைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.

கவிதைகள் - பார்வை

மலையக இலக்கியப்பரப்பினுள் எண்ணிக்கையை பொறுத்தவரை கவிதைகளே முன்னணி வகிக்கின்றன. சாரல்நாடனின் பட்டியலின்படி எண்ணிக்கை நூற்றை தாண்டுகிறது. அப்பட்டியலில் விடுபட்ட நூல்களையும் சேர்த்தால் அது 125ஆக அமையலாம். சில நூல்கள் பல கவிஞர்களுடைய தொகுப்புகளாக அமைய ஏனையவை அதிக அளவில் தனி ஒருவரின் தொகுப்பு நூலாகவே அமைந்துள்ளன. கவிதையின் வடிவம் மற்றும் அதனுடைய உள்ளடக்கம் என்ற அடிப்படையில் இந்நூல்கள் பல வகைகளில் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன. இந்நூல்களின் உள்ளடக்கமானவை ஒருவரின் கருத்தியல் என்பவற்றிற்கேற்ப மாறுபட்டுக் காணப்படலாம். இந்த கருத்து நிலைபாடுகள் பெருமளவில் ஒருவரது

கல்வியறிவு அவரது சமூக சூழல், செய்யும் தொழில், அரசியல் சார்பு என்பவற்றைப் பொறுத்து அமையும். இக்கவிதை நூல்களைப் பகுத்து அறிய முற்படுகையில் பல்வேறு சிக்கல்கள் எழும்புகின்றன. சில கவிஞர் களின் நூல்கள் 50ஆண்டுகள் காலப்பகுதியில் படைக்கப்பட்ட கவிதைகளாக திகழ்கின்றன. வெளியிடப்பட்ட ஆண்டுகளைக் கொண்டு அவற்றை கால அடிப்படையில் வேறாக்கம் செய்வது கடினமாக உள்ளது.

எனவே கவிஞர்களுடைய கல்வி, தொழில், மற்றும் சமூக சார்பு என்ற அடிப்படையில் கவிஞர்களை வகைப்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. ஒரு புறத்தே கல்வியறிவு குறைந்த மட்டத்தையும் தொழிலாளர்களாக அந்த சமூகத்தோடு பின்னி பினைந்து வாழ்ந்த குறிஞ்சி தென்னவன் மற்றும் மல்லிகை. சி. குமார் போன்றவர்களை அடையாளம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

அதற்கு எதிர்நிலையில் உயர் கல்வி பெற்று ஆசிரியர் போன்ற புதுவிகள் வகிக்கின்ற முரளிதரன், தவச்செல்வன், தழலாடி, கணேஷலூர்த்தி போன்றவர்களை அடையாளப்படுத்தலாம். இதற்கு அப்பால் ஆசிரியர் அல்லது ஏனைய உத்தியோகங்கள் வேறு தொழிற்துறைகளில் தொழில் ஆற்றுகின்ற தமிழோவியன், திலகராஜ், சடகோபன், அல் அஸ்மத் போன்றவர்களை இனம் காணலாம்.

பொதுவாக இனம் காணப்பட்ட இந்த 3 பிரிவினர் இடையே அவர்களது கவிதையில் காணப்படும் வடிவம் மற்றும் உள்ளடக்கம் அவற்றை வெளிப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் பலவித வேறுபாடுகளை காணக் கூடியதாய் உள்ளது. இவற்றை விட மலையக பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மலையகம் சாராத சில எழுத்தாளர்களுடைய நூல்களும் மலையக எழுத்தாளர் பட்டியலில் காணப்படுகின்றன. அமிர்தநாதன் போன்றவர்கள் இதை விட மலையக கவிஞருகள் (பெண் கவிஞருகள்) என அடையாளம் காணப்பட்ட தொகுப்பொன்றும், தனி ஒரு பெண் தொகுப்பொன்றும் பட்டியலில் காணப்படுகின்றன.

மலைநாட்டில் வாழாது தமிழ் நாட்டில் வாழுகின்ற எழுத்தாளர்களான பன்னீர் செல்வம், குந்தையா, வினோத் (தோட்டகாட்டி), மறைந்த சிவானந்தன் போன்றவர்களின் நூல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

உதாரணத்திற்கு ஏதிர்ப்புக்குரலை பிரதிப்பலிக்கின்ற சில கவிதைகளைப் பார்ப்போம்.

முரளிதூரனின் கவிதைகள்

1. தீவகத்து ஊழைகள் வாய் திறக்கும் போதெல்லாம் வரலாற்றின் வார்த்தைக்குள் எத்தனை எத்தனை வாலிபாங்களின் சமாதிகள்”
2. சங்கங்களுக்காக செத்தது போதும் இனி எங்களுக்காக சாவோமென எழுதப்பட்ட முதல் அத்தியாயம். புண்டுலோயா தர்முவின் ஒரு வரி
3. வேதம் ஓதுகின்ற சாத்தான் சுவட்டத்தை மோதிப் பார்க்கின்ற முனைவு பிறக்காதோ-தோட்டக்காட்டி என்ற நூலில் வினோத்
4. எது வாழவோ நாம் முந்தி விரித்தது போதும் கவ்வாத்து கத்தியை கையிலெடுத்து சமுதாயத்திற்கு பந்தி வையுங்கள். பொது உடமையை-

படிமங்களுக்கு ஒரு உதாரணம்

சுடைக்குள் தேசம் - முரளிதூரன்

1. சுடையைக் கணக்க சுமந்து சென்றார்கள் உள்ளே இந்த தேசம்

2. போதுமான ஆட்கள் ஏறியும் புறப்படவில்லை புகையிரதும் - ஸயன்கள் -
3. வறுமை கொடுமை அடக்குமுறை மலிந்த பூமியில் கொழுந்து விட்டது - தேயிலை -

கவிதைகள் - பண்புகள்

கவிதைகளை பொறுத்தவரை பின்வரும் பொதுவான அம்சங்களை இனாங்காணலாம்.

- ◆ வாழ்வியல் அம்சங்கள் - மனிதநேயப் பண்புகள், ஏக்கங்கள், நேர்மை, வறுமை, பாசம், கோபுதாபங்கள், உதவிசெய்தல், போராட்டங்கள் மற்றும் வெற்றிகள் போன்றவை பெருமளவிலான கவிஞர்கள் இந்த பகுப்பிற்குள்ளே உட்படுவர்.
- ◆ மலையகத்தை மட்டும் மையப்படுத்தி தோட்டப்புற வாழ்வில் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தியவை. - குறிஞ்சி தென்னவன், மல்லிகை சி.குமார், மலைத்தம்பி, பா.தங்கம் போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம்.
- ◆ அழகியல் பண்புகள் - நீர்வீழ்ச்சிகள், மலைகள், காலைக் காட்சிகள், மாலைக்காட்சிகள், அருவி ஒடைகள், பூந்தோட்டங்கள் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். - அமிர்தநாதன் -
- ◆ அதிகமாக படிமாங்கள் நிறைந்த கவிதைகள் புதிய வாடவங்களிலும் இருவரிக் கவிதைகளாக உருவாகின. முரளி, ஷஹ்ரை - சி.வே.ராமையா, நடையப்பா இதைவிட தத்துவார்த்த கவிதைகள் தவச்செல்வனின் சிவப்பு டைனோசர்கள் - (கணேஷ மூர்த்தி)யின் தழலாடி வீதி - என்பவை சில உதாரணங்கள் ஆகும். இவை தேசிய மட்டத்தில் பரிசு பெற்றுள்ளன. கவித்துவம் காணப்பட்டாலும் எளிமையற்று இருப்பது பிரதான பண்பாக இருக்கிறது.

- ◆ அரசியல் விமர்சனங்கள் அரசியற் தொழிற்சாங்கங்கள், அரசியல் தலைமை மற்றும் போராட்டங்கள் பற்றியவை - பன்னீரின் குன்றத்து குரல்.
- ◆ முன்று நான்கு தலைமுறைகளை பாடும் காவியக் கவிதைகள். வினோத்தின் தோட்டக்காட்டி - பன்னீர் செல்வத்தின் - தேயிலைக் காவியம் - என்பன.

சிறுகதைகள் - ஒரு பார்வை

1960களுக்கு முன்னரே சிறுகதை துறையில் சாதனை படைத்தவர், என்.எஸ்.எம்.இராமமையா. 1960க்கு முன் ஆங்கில கல்வி கற்று எழுத்து துறையில் ஈடுபட்டு வந்தவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு, தமிழிலே முழுமையாக தோட்டப்பற்றத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதியவர். 'ஒரு சுடை கொழுந்து' தொகுப்பு நால் இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். 1960களில் வீரகேசரி நடாத்திய போட்டிகள் மூலமாக பல எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமானார்கள் அவர்களில் சிலர் தொடர்ந்து எழுதி வந்தனர். தெளிவத்தை ஜோசப், மு.சிவலிங்கம், மறைந்த சாரல் நாடன் போன்றவர்கள்.

1960களிலிருந்து கதைகள் எழுதப்பட்டாலும் 1970 - 1990 வரை ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளில் 09 சிறுகதை தொகுப்புக்களையே காணக் கூடியதாயுள்ளது. இவற்றில் 03 தேசிய சாஹித்திய விருதையும் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் இந்த எழுத்தாளர்கள் அதிகளில் தமிழக இலக்கியங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை என்ற குறை இருந்தது.

1997ஆம் ஆண்டு துரைவி புதிப்பகத்தின் முயற்சியினால் மலையக சிறுகதைகள் தலைப்பில் 33 கதைகளும், உழைக்க பிறந்தவர்கள் இரண்டு பாகங்களிலும் 55 கதைகளுமாக மொத்தம் 88 கதைகள் தொகுப்பில் இடம்பெற்றன. சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலானோர் மன்னின் மைந்தர்கள். குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு பெண் எழுத்தாளர்களை காணக்கூடியதாயுள்ளது. நயிமா பலீர், மகேஷ்வரி கிருஷ்ணன், பூரணி, ஷர்பூன்னிஸா, நளாயினி சுப்பையா ஆகியோரின் நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

அதே வகையில் மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் பலர் தாங்களின் பாங்களிப்பை செய்கின்றார்கள். குறிப்பாக, நயிமா பல்ரி, ப.ஆப்தீன், அல் அஸூமத் போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம். நூல் வெளியீட்டை பொறுத்தவரை குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களாக மாத்தளை சோழனை குறிப்பிடலாம். 5 சிறுகதைகளின் தொகுப்பினை வெளியீட்டுள்ளார். கோவிந்தராஜ், மலரண்பன், மொழிவரதன், மல்லிகை சி. குமார், மாத்தளை வடிவேல். இவர்களுடைய நூல்கள் முக்கியமானவை. தற்கால சிறுகதை ஆசிரியர்களை பொறுத்தவரை இருவரை குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். ஒருவர் சிவண் மனோகரன் - இவரது “கோடாங்கி” ஒரு புதுவகை படைப்பாக அமைந்துள்ளது. மற்றவர் பதுளை சேனாதிராஜா - இவருடைய “குதிரைகளும் பறக்கும்” குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இந்த இரண்டு எழுத்தாளர்களும் சிறுகதைத் துறையில் புதிய நம்பிக்கையாளர்களாக திகழ்கின்றனர்.

சிறுகதைகள் - பண்புகள்

கவிதைகள் போலவே சிறுகதைத் துறையிலும் படைப்பாளர்கள் அதிகமான ஈடுபாடு காட்டியிருந்தாலும் தோட்ட மக்களுக்கு மலையகம் என்ற அடையாளம் மற்றும் இருப்பு என்பவற்றை வெளிக்கொணர்வதற்கு சிறுகதைகளே அதிகம் பங்காற்றியது என தெளிவத்தை ஜோசப் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிறுகதைகளின் பண்புகள் கவிதைகளைப் போலவே வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அரசியல் விமர்சனங்களையும் வர்க்க போராட்டங்களையும் கொண்டவையாகும்.

♦ வாழ்வியல் அம்சங்கள் - மனிதனேய பண்புகள், ஏக்கங்கள், ஞேர்மை, வறுமை, பாசம், கோபதாபங்கள், உதவிசெய்தல், போராட்டங்கள் மற்றும் வெற்றிகள் போன்றவை.

♦ மலையகத்தை மட்டும் மையப்படுத்தி தோட்டப்புற வாழ்வில் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தியவை. மலரண்பன், தெளிவத்தை ஜோசப், மு.சிவலிங்கம் போன்றவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு காட்டுகின்ற இயற்கை வாத பண்போடு, உள்ளதை

உணர்ந்தவாறு காட்டுகின்ற யதார்த்தவாத பண்பையும் வெளிப்படுத்தி யுள்ளனர். அந்த வகையில் இக்கதைகள் அனைத்தும் முற்போக்கு அம்சம் கொண்டவைகள். இவர்கள் தேசிய எழுத்தாளர்களாக பரிணமித் துள்ளமையை அவர்களின் நூல் தொகுப்புக்கள் சான்று பகரும்.

நாவல்கள் - பார்வை

மலையக நாவல் பற்றிய தகவல்கள் பேராசிரியர் அருணாசலம், சாரல்நாடன், ரத்னவேலன் போன்றோரின் நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் பெறக்கூடியதாக இருந்தன. 1948இும் ஆண்டுக்கு முன்னரே பல நாவல்கள் பத்திரிகைகளில் தொடர்க்கதைகளாக வெளிவந்தது. இது ஒரு நீண்ட பட்டியல். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவைகள் வெள்ளையா, நடேசெய்யா ஆவர். பின்னர் 1960களில் ஏற்பட்ட உத்வேகத்தை தொடர்ந்து சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் நாவல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின. அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்குறைய 40 நாவல்கள் வெளிவர்ந்துள்ளன. இந்த நாவல் ஆசிரியர்களை ஆய்வு கருதி 3 பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்.

1. மலையக மண்ணை சார்ந்தவர்கள் - சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கோகிலம் சுப்பையா, தெளிவுத்தை ஜோசப், மாத்தளை சோமு, சிக்கன் ராஜ், மாத்தளை ரோகினி, மொழிவரதன், இரா.கோபாலன், இ.ராமச்சந்திரன், சித்தி சண்முகநாதன், தமிழ்சௌல்வன், அல் அஸௌமத் மற்றும் நவமணி போன்றவர்களை அடையாளம் காணலாம்.

2. மலையகம் சாராதோர் என்ற பிரிவில் - நந்தி, பெனாஷுக் பாலன், கே.ஆர். டேவிட், ஞானசேகரன், புலோலியூர் சதாசிவம், ஓ.கே. குணநாதன், ஜின்னா சீப்புதீன் போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம்.

3. தமிழ்நாட்டை சார்ந்தவர்களாக ராஜம் கிருஷ்ணன், தமிழ்மகன், பார்த்த சாரதி போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம்.

நாவல்கள்- பண்புகள்

“மலையக நாவல்கள் வெறுமனே கற்பனைக் கழதகளால்ல, காதல் காவியங்களுமல்ல. மாறாக, மலையகத் தொழிலாளர்களின் பரிதாபத்திற் குரிய வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும், அவைங்களையும், சோதனை களையும், வேதனைகளும் மிகுந்த வரலாற்றையும் தொழிலாளர்களினால் தமது அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக நடாத்திவரும் தீர்மிகு போராட்டங்களையும், அளப்பரிய தியாகங்களையும், அவர்களது விழிப்புணர்வுகளையும், எழுச்சிகளையும் சித்தரிக்கும் ஆவணங்களாக விளாங்குகின்றன” என கலாநிதி அருணாசலம் குறிப்பிடுகிறார்.

அந்தவகையில், கால அடிப்படையில் 60களில் பிரஜா உரிமை இழந்த நாடற்றோர் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினை, தொழிற்சங்க போராட்டங்கள், வெள்ளைக் காரரின் அட்டகாசங்கள், 1970களில் தோட்டங்களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றமை, பெரும்பான்மையோர் பெரிய அளவில் தோட்டங்களில் புகுந்தமை, 1990களில் மீண்டும் தனியார் பொறுப்பேற்றமை, நாட்டுனது போராட்சு கூழல் மலையகத்தைப் பாதித்தமை என்பவையே அதிகளவில் மையப்படுத்தப்பட்டன.

மலையகத்தைச் சார்ந்தோர் என்றவகையில் சிவியின் நாவல்களில் சில தலைப்புகளே இப்பிரச்சினைகளை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

வீடற்றவன், வாழ்வற்ற வாழ்வு, இனிப்படமாட்டோம் என்பன சில உதாரணங்கள். ராஜ்மலைச் செல்வனின் தாயகம், வேரறுந்த மரங்கள் - ஶ்ரீமா சாஸ்திரியின் விளைவுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

எண்ணிக்கை அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்கள் நாவல் படைத்த மாத்தளை சோழவும், மாத்தளை ரோகினியும். அதிகளவில் வாழ்வியல் அம்சங்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற மாத்தளை சோழவின் நாவல்கள் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளையும் மையப்படுத்தியுள்ளன. வெளிநாட்டில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் என்றவகையில் அடையாளப்படுத்தக் கூடிய ஒருவராக தொடர்ந்தும் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு உள்ளவராகத் திகழ்கிறார்.

‘ரோகினி’ என்ற பெண் பெயருக்குள் மறைந்திருக்கும் அய்யாத்துரை. சி.வியின் பாசறையில் வளர்ந்த நாடறிந்த தொழிற்சங்கவாதியாவார். தொழிற்சங்க பிரச்சினைகள், தொழிலாளர் போராட்டங்களை மையப் படுத்தி எழுதியுள்ளார். மொழிவரதன்- மகாலிங்கம்- கல்வியியலாளர் வாழ்வியல் துறைசார் பிரச்சினைகளையும் தொட்டுக்காட்டியுள்ளார். சித்தி சண் முகநாதன் கல்வியியலாளர் இரத்தினபுரியைச் சேர்ந்ததால், தனித்துவம் மிக்கவராய் அந்த பிரதேசத்து பிரச்சினைகளை குறிப்பாக பெரும்பான்மை மக்களோடு நெருங்கி வாழ்கின்ற போது எழுகின்ற பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டுகின்றார்.

இறுதியாக மலையக சிறுக்கதையின் முன்னோடியாக திகழ்ந்துவரும் தெளிவுத்தை ஜோசப் தனது குடைநிழல் நாவல் மூலம் போராட்க்கால கூழ்நிலையில் நகர்ப்புற வாழ்வியலை, பெரும்பான்மையின் ஆதிக்க விளைவுகளை வெளிக்கொணர்ந்து ஒரு தேசிய எழுத்தாளராக பரிணமித்துள்ளார்.

மலையகம் சாராத எழுத்தாளர் பட்டியலும் நீண்டதும், அவர்களது பங்களிப்பும் காத்திரமானதுமாகும். மலையகத்தில் வைத்திய தொழில் புரிந்த நந்தி ஞானசேகரன் - சதாசிவம் என்போர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

ஞானசேகரனின் நாவல் கள் ‘லயத்து சிறை’, ‘குருதிமலை’, தோட்டங்களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின் தோட்டத்துறையில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் - பெரும்பான்மையோரின் ஆதிக்கம் என்பதை நன்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. புலோலியூர் சதாசிவத்தின் நாவல் தொழிற்சங்க போராட்ட வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

பெண்டிக் பாலனின் சொந்தக்காரன் - வீட்டுப் பிரச்சினையை 60களிலே எடுத்துக்காட்டியது. கே.ஆர்.டேவிட்டின் நாவல் பாலியல் கொடுமையை எடுத்தியம்பிய முதலாவது நாவல் இது என கணிக்கப்படுகின்றது.

நந்தியின் தொழிற்சங்க போராட்டங்கள் இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

அகஸ்தியர், பெண்டிக் பாலன், கணேசலிங்கம் போன்றோரின் படைப்புக்கள் வர்க்க ரீதியானதும், புரட்சிகரமானதாகவும் அமைந்திருந்தமையாகும்.

மூன்றாவது குழுவினர் தமிழ்நாட்டை சேர்ந்தவர்களாகும். இராஜம் கிருஷ்ணனின் மாணிக்க கங்கை மற்றும் தமிழ்மகனின் ‘மனசாட்சி’ என்பவை மூன்று தலைமுறை பற்றிய வரலாற்று காவியங்களாக அமைந்துள்ளன.

ஒட்டுமொத்த பொதுவான பண்புகள்

1. சமூக அமைப்பு என்பது இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது - சாதீயகொடுமையிலிருந்து விடுபட்டு அதே சமூக அமைப்பு சாதி ரீதியான அம்சங்கள் தொடர்ந்தாலும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் என்ற பொது அம்சத்தில் அவர்களது போராட்ட வாழ்க்கையில் அதிகளவில் வெளிப்படவில்லை. இலக்கியத்திலும் அது அதிக அளவாக பதிவாகவில்லை. திருமணம் போன்ற குடும்ப உறவுகளுக்கு அவை மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்தன. சாதி ரீயான அம்சங்கள், தொழிற்சாலக தலைமை, தேர்தல் பிரதிநிதித்துவம் போன்றவற்றிலே செல்வாக்கு செலுத்தின / செலுத்துகின்றன.

2. மலையகம் சாராத படைப்புக்களின் பங்களிப்பு காத்திர மானதாகும். “பிரச்சினைக்கு வழி தேடினார்கள்” - ஞானசேகரனின் இரண்டு நாவல்களில் கதை அம்சங்களில் காணப்பட்டது. அவர்களுடைய எழுத்துக்களில் “உயிர்ப்பு” இல்லையென விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். பரிதாப உணர்வு என்பவையே அதிகமாக அமைய மண்ணின் மைந்தர்களின் படைப்புகளில் உணர்ச்சி கொப்பளிப்புகள் காரணமாக அது படைப்பிற்கு உயிர்ப்பினை கொடுக்கிறது.

3. புலம்பையர் இலக்கியம் - தாயகம் திரும்பியோர் எல்லோருமே காவியம் பாடுகிற - தோட்டக்காட்டி - ராஜம் கிருஷ்ணன், தமிழ்மகன் என்போரின் படைப்புகள் இவற்றிற்கு சிறந்த உதாரணங்கள் ஆகும்.

4. மலையகம் என்ற அடையாளம் - வேரூன்று / பங்களிப்பு இலக்கியபடைப்பு அதுவே அரசியல் கோழித்தை வலிமைப்படுத்துகின்றது. இன்றைய சமூக மாற்றங்கள் அதனை மலினப்படுத்த முயன்றும் மலையக எழுத்துக்களில் அது தொடர்ந்து ஒலிக்கின்றதை காணமுடிகின்றது.

5. அரசியல் தொழிற்சங்க விமர்சனம் முனைப்பாக பலரிடம் காணப்படுகின்றது. பொதுவாகவே மாற்றங்கள் வேண்டிய கருத்தியல் நிலைப்பாடு கொண்டவர்கள், அல்லதோர் என்ற எல்லாப் பிரிவினரும் பாரம்பரிய தலைமைகளை விமர்சிக்கின்ற போக்கு பரவலாக காணப்படுகின்றது.

6. இயற்கை எழில் போன்றவற்றில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டவில்லை. தம் சமூக வாழ்வு தவிர்க்க முடியாதபடி சமூக பிரச்சினைகள் பிரதான கருப்பொருள்களாகின.

7. படிமங்கள் அதிக அளவில் காணப்படும் கவிதைகள் எளிமைப் பண்பு குறைந்தும் கவித்துவம் மேலோங்கியும் காணப்படுகின்றன.

8. தேசிய மட்டத்திலே மலையகத்தை மையமாக கொண்டவர்கள் பொதுவான விடயம் குறித்து படைப்பாற்றும் போக்கு தென்படுகின்றது. உதாரணம் - போர்க்கால இலக்கியங்கள்.

முடிவுரை

பொதுவான தமிழ் இலக்கியத்தில், குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கிய பரப்பில் ஒரு சூறாக ஒரு பிரதேசத்தையும் ஓர் இனத்தையும் பிரதிபலிக்கின்ற மலையக இலக்கியம் செழுமையான ஒரு பாரம்பரியத்தை கொண்டதாக திகழ்கின்றது.

1960களில் மலையக சமூக எழுச்சியின் ஒரு பிரதிபலிப்பாக வீறு கொண்ட படைப்பிலக்கிய முயற்சிகள் அமைந்தன. அந்த எழுச்சி தொடர்ந்த காலங்களில் பின்னர் நாட்டின் அரசியல் கள நிலவரங்களுக்கேற்ப உயர்ந்தும் வீழ்ச்சியற்றும் காணப்பட்டது. 1980களில் இனக்கலவரங்கள்

சுடியும் மலையக மக்கள் தங்களது இருப்பை குறித்து சுந்தேகம் கொண்ட நிலையை அவதானிக்க சுடியதாக இருக்கின்றது.

புனைவிலக்கியத்தை பொறுத்தவரை நாவல்கள், சிறுகதைகளை விட சக்தி வாய்ந்தவை. அதனது விடயப் பரப்பு அதிகம். எனவே அவற்றின் தாக்கம் அதிகம். சிறுகதைகளை விட நாவல்களே அதிகம் பங்காற்றியிருக்கின்றன. ஆனால் நாவல்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

பண்பாட்டு ரீதியாக கலை இலக்கிய வடிவங்களில் புனைவிலக்கியத்திற்கே இந்த சமூகத்தின் அடையாளத்தையும் இருப்பையும் காட்டுகின்ற வல்லமை உண்டு. அரசியல், பொருளாதாரம் ரீதியாக இந்த அடையாளத்தை பேணலில் நெகிழ்வுகள் காணப்பட்டாலும், பொதுவாக கவிதைகளும் சிறுகதைகளும், நாவல்களும் குறிப்பாக அவற்றை பலப்படுத்தியிருக்கின்றன. இன்னும் இது பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

புனைவிலக்கியத்திற்கு வெளியீட்டுத்தளங்கள் முக்கியமானவை. அதிகமானவை. பக்தரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் கவி யராங்குகள் இந்த தளத்தை அளிப்பதோடு இன்று முகநூல்கள், இனைய வலைப் பின்னல்கள் உண்டாக அவை விரிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நூல் பிரசர முயற்சிகள் தனிநபர் முயற்சிகளாகவும், சில நிறுவன முயற்சிகளாகவும் அமைந்துள்ளன. தனிநபர்களாக மு.நித்தியானந்தன், அந்தனிஜீவா, சாரல்நாடன், மல்லியப்பு திலகராஜ் போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம். பூபாலசிங்கம், கொடகே, குமரன், துரைவி போன்ற பதிப்பகங்களும் குறிப்பிடக்கூடியவை. சந்தையின் அளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் பிரசர முயற்சிகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்துள்ளன.

இதனால் நூல் வெளியீடுகள் அதிக அளவில் உள்ளதாக தெரியவில்லை. இவற்றை பொறுத்தவரை வெளிவந்தவை போதிய வளர்ச்சியை காட்டியுள்ளனவா? எத்தனையோ படைப்பாளர்கள் தங்களது படைப்புகளை நூலாக வெளியிட முடியாது பிரசர வசதியற்று

காணப்படுகின்றனர். இதனை சுட்டிக்காட்டுவது முக்கியம் ஏன் என்றால் மலையக புனைவு இலக்கியத்தை தொகுத்து பார்ப்பதென்றால் நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளவற்றையே அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இறுதியாக ஒன்றை குறிப்பிட்டு இவ்வரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகின்றேன். ஈழத்து இலக்கியம், தமிழ்நூட்டில் பேசப்படும் போது, மலையக இலக்கிய படைப்புகள் அவர்களது கவனத்தை ஈர்ப்பதில்லை என்ற கவலை தொடர்ந்து தெரிவிக்கப்படுகின்றது. மாத்தளை சோமு 1980களில் ஒரு நூலில் மிகுந்த வேதனையோடு இதனை பதிவு செய்துள்ளார். இந்த நிலை இன்றும் தொடர்கின்றது என்பதையே இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இலங்கையின் சமகாலத்துத் தமிழ் எழுத்துக்கள் என்ற உபதலைப்போடு “காலம் உனக்காக ஒரு பாட்டெழுதும்” என்ற தொகுப்பு நூலைான்று ஆஸ்கிலத்தில் பாண்டிச்சேரி பிரஞ்சு நிலையம் 2014இல் வெளியிட்டுள்ளது. இந்நூலின் முகவரையில் மலையக சமூகத்தின் அடையாளம் சுரியாக உணரப்பட்டிருந்தாலும் இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 68 படைப்புக்களில் ஒன்றுதான் மலையகத்தைச் சேர்ந்தது. மேலும், மலையக படைப்புகள் சேர்க்கப்படாமைக்கு ஆழ்ந்த வருத்தம் முகவரையில் காணப்படுகின்றது. மலையகத்து பிரபல எழுத்தாளர்களாக தெளிவுத்தை ஜோசப், அந்தனி ஜீவா என்ற இருவருமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். மலையக படைப்புகள் சேர்க்கப்படாமைக்கு எந்தவித காரணமும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. சேர்க்கப்பட்டுள்ள படைப்பு மல்லியப்பு சந்தி திலகர் ஜீவந்தி என்ற இதழில் எழுதிய ‘யாழ் ப்பாணத்தில் மடக்கொம்பரை’ என்ற ஒரு அனுபவப் பதிவு ஆகும். இத்தகைய கனதியான நூல்களில் மலையக படைப்புகளின் புறக்கணிப்பு அல்லது தவிர்ப்பு ஏன் என்பது ஆராய்விற்குரியது.

இறுதியாக, இவ்வரையை ஆற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை அளித்த துரைவி ஞாபகார்த்த குழுவினருக்கும், மலையகப் புனைவிலக்கிய நூல்களில் பெரும்பாலானவற்றை தந்துதவிய தெளிவுத்தை ஜோசப், மல்லியப்பு திலகராஜ் உள்ளிட்ட எழுத்தாளர் நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

பின்னினைப்பு

கவிதைகள்

- 1.செ.ஜெ.பயியான் (2009) உயிர்த்துமூச் சொல்லுங்கள்
- 2.க.ப.லிங்கதாசன் (1968) குறிஞ்சித்தேன்
- 3.சு.முரளிதுரன் (1988) கூடைக்குள் தேசம்
- 4.சி.வே.ராமையா (2004) மலைமேகம்
- 5.அல் அஸௌமத் (2009) குரல் வழிக்கவிதைகள்
- 6.ம.சண்முகநாதன் (1995) வாழ வா தோழா
- 7.தமிழோவியன் (2000) தமிழோவியன் கவிதைகள்
- 8.வே.தினகரன் (2007) இசை பிழியப்பட்ட வீணை
- 9.திலகர் (2007) மல்லியப்பு சந்தி
- 10.கந்தையா கணேஷலூர்த்தி (2010) தழலாடி வீதி
- 11.இரா.மணிசேகரம் (2007) மானுடமும் மணிக்கவிதைகளும்
- 12.மல்லிகை.சி.குமார் (1995) மாடும் வீடும்
- 13.மாரிமுத்து சிவகுமார் (2005) மலைச்சுவடுகள்
- 14.இரா.சடகோபன் (1998) வசந்தங்களும் வசீகரங்களும்
- 15.சி.கிருஷ்ணபிரியன் (2011) வேரின் பிரவசங்கள்
- 16.கனிவுமதி (2006) கட்டபாந்தரை
- 17.கனிவுமதி (2003) அப்புறமென்ன
- 18.மு.துரைசாமி (2010) நாளெந்த நாளோ
- 19.சு.தவச்செல்வன் (2013) சிவப்பு டைனோசர்கள்
- 20.எம்.கருணாகரன் (2012) அவமானப்பட்டவனின் இரவு
- 21.தானா.மருதமுத்து (2014) சிறகிழந்த கிளிகள்

22.சி.சிவசேகரம் (1993) குன்றத்து குழறல்

இ.தம்பையா

சிவ இராஜேந்திரன்

எஸ்.பண்ணிர்செல்வம்

23.வெலிமடை ரபீக் (2009) மேகவாழ்வு

24.சு.முரளிதூரன் (2006) தீவகத்து ஊமைகள்

25.க.வெள்ளளச்சாமி (1999) குறிஞ்சி நாடன்

26.மலரன்பன் (2001) மகாவலியே மாநதியே

27.எம்.கதிர்வேல் (2006) கண்டிச்சீமை

28.கோ.கிசோகுமார் (2013) மூங்கில் கடை

29.பண்ணிர் (1999) புதிய தலைமுறை

30.இரா.வினோத் (2013) தோட்டக்காட்டி

31.அல். அஸௌமத் (1987) மலைக்குயில்

32.நா.ஜெய்யாலன் (2013) வெளிச்சம் காணாத விழிகள்

33.சி.பண்ணிர்செல்வம் (2013) ஒரு சாலையின் சரிதம்

34.சாரல்நாடன் (2007) குறிஞ்சித்தென்னவன் கவிச்சராங்கள்

35.லுணுகலை-ஸ்ரீ (2007) மோட்ச முழக்கம்

36.புண்டுலோயா தர்மு (2000) மலையரசி

நாவல்கள்

1.தெளிவுத்தை ஜோசப் (1997) பாலாயி

2.அல்.அஸௌமத் (1984) அறுவடைக் கணவுகள்

3.தி.இரா.கோபாலன் (2003) சிரிக்கும் செவ்வந்திப்படு

4.சித்தி.சண்முகநாதன் (2003) இதய ஊனம்

-
- 5.தி.ஞானசேகரன் (1994) லயத்துச் சிறைகள்
- 6.மாத்தளை கார்த்திகேசு (1992) வழி பிறந்தது
- 7.மொழிவரதன் (2001) ஒரு நாடும் மூன்று நண்பர்களும்
- 8.க.சதாசிவம் (1985) ஓர் அடிமையின் விலங்கு அறுகிறது
- 9.மாத்தளை சோமு (1996) அவள் வாழுத்தான் போகிறாள்
10. மாத்தளை ரோகினி (1998) இதயத்தில் இனைந்த இருமலர்கள்
11. பெண்டிக்ர் பாலன் (1998) சொந்தகாரன்
12. தெளிவுத்தை ஜோசப் (2007) காலங்கள் சாவதில்லை
13. கே.ஆஸ்.டேவிட் (1976) வரலாறு அவளை தோற்றுவிட்டது
14. ஜின்னாவும் ஷிரிபுத்தீன் (2000) கருகாத பசுமை
15. தி.ஞானசேகரன் (1996) குருதி மலை
16. நந்தி (1959) மலைக்கொழுந்து
17. மொழிவரதன் (1988) மேக மலைகளின் ராகங்கள்
18. தொ.சிக்கன்ராஜ் (1969) தாயகம்
19. மாத்தளை சோமு (1994) அவன் ஒருவனால்ல
- 20.நளாயினி சுப்பையா (1997) அவள் தனிமரமல்ல

சிறுகதைகள்

1. சேனாதி.ராஜா (2013) குதிரைகளும் பறக்கும்
2. கே.கோவிந்தராஜ் (1996) பசியா வரம்
3. மலரன்பன் தொகுப்பு (2001) மலை இலக்கியம்
4. மு.சிவலிங்கம் (2010) ஒப்பாரிக்கோச்சி

5. பா.பாலசுப்பிரமணியம் தொகுப்பு (2002) பதுளை சொல்லும் கதைகள்
6. துரை.விஸ்வநாதன் (1997) மலையகச் சிறுகதைகள்
7. சிவணு மனோகரன் (2010) கோடாங்கி
8. மு.சிவலிங்கம் (2013) வெந்து தணிந்தது காலம்
9. மு.சிவலிங்கம் (2005) ஒரு விஷத நெல்
10. சாந்தாராஜ் (2001) சாந்தாராஜின் சிறுகதைகள்
11. மலரன்பன் (1989) பிள்ளையார் சுழி
12. மலரன்பன் (1989) மலையகப் பரிசுக்கதைகள்
13. மல்லிகை.சி.குமார் (2001) மனுவியம்
14. நந்தி (1984) கண்களுக்கு அப்பால்
15. ப.ஆப்னேஸ் (1987) இரவின் ராகங்கள்
16. தொகுப்பு (1939) தோட்டக்காட்டினிலே
17. பெ.வடிவேலன் (2012) அட்சயவடம்
18. அல்.அஸௌமத் (2012) ஆயன்னையம்மாதாய்
19. ரூபராணி ஜோசப் (1998) ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்
20. சாரல்நாடன் (1994) மலைக்கொழுந்து
21. மலரன்பன் (1989) கோடிச்சேலை
22. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை (1987) நாடற்றவர் கதை

ஏனைய நூல்கள்

1. மு.சிவலிங்கம் (2007) மலையகத் தமிழ்நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

2. வி.கந்தவனம் (1964) இலக்கிய உலகம்
3. மாத்தளை வடிவேலன் (1992) - மலையக பாரம்பரிய கலைகள்
4. ப.ஆப்ணே (2013) பேராசிரியர் நந்தியும் மலையகமும் - கே.பொன்னுத்துரை
5. தெளிவுத்தை ஜோசப் (2000) - மலையகச் சிறுகதை வரலாறு
6. சாரல்நாடன் (2006) - புதிய இலக்கிய உலகம்
7. கலாரிதி. க.அருணாசலம் (1999) - மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்
8. சாரல்நாடன் (2014) இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள்
9. இரா.சர்மிளாதேவி (2009) - மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள்

நினைவுப் பேரூரை

10

2016

கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன்

**பெண்மையின் கட்டமைப்பும்
அதன் நீட்சியாக ஆண்மையின்
அனுசால அதிகார நூட்சியும்
- ஓர் உளவியல் நோக்கு -**

இக்கட்டுரையின் தொடக்கமாக தலைப்பில் எடுத்தாண்ட சொற் பிரயோகங்களின் உட்குறிப்புகளுக்கு சிறு விளக்கம் தேவை என்று எண்ணுகின்றேன். இங்கு நான் குறிப்பிடும் பெண்மை என்பது பெண் அல்ல. பெண்ணின் இயற் குணங்கள் அல்ல. பெண்மை என்பது பெண்ணோடு பிறந்தது அல்ல. அவளுக்கு மேல் ஏற்றப்பட்டது என்பதை குறிப்பான் நிலையில் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பெண்மை என்ற சொற்பிரயோகமே ஒரு கட்டமைப்பு என்பதின் தெளிவு தெரிந்தாலும்கூட கட்டி அமைக்கப்பட்ட இக்கட்டாம் படிப்படியாக கட்டம் கட்டமாக அத்திவாரம் அடித்தளம் அதன் மேல் எழும் பும் கட்டாம் ஒன்று விரிகின்றதென்று நாம் விளங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால், இந்த பிம்பம் முடிவடையவில்லை. கட்டி அமைக்கப்பட்ட இக்கட்டாம் எதனால் கட்டியமைக்கப்பட்டது என்பதே முக்கியம். பண்பாட்டு அறிவுட்டலும், எடுத்துரைப்புகளும் அழகான வண்ண வண்ண பூச்ச மொழிகளால் பெண்மை அரங்கேறுகிறது.

இந்த அரங்கேற்றத்தில் சமூகம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இந்த பெண்மை என்ற கட்டப்பம் சமூக கட்டப்பாக முழு வடிவம் பெறுகிறது. இந்த பரந்து விரிந்த கட்டத்தில் பெண்மையின் பால்மை (Sexuality) ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. உடலும் உள்ளமும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு வஸ்துவாக அப்பெண்மை பெருவழி ஒன்றை அடைகிறது. அனுசலை ஆட்சி என்பது கொட்டி குவியும் சலுகைகளும் நன்மைகளும் எப்படி ஒரு ஆதிக்க அதிகார ஆட்சிப் பீடத்தை, ஆட்சிமையத்தை ஆண்களுக்கு காலமாக காலமாக அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்த இரு நிலைப் பொதுப்பண்புகளுக்குள் அடங்கியிருக்கிறது ஓர் உளவியல். அதன் தரிசனங்களும் அந்தரிசனங்களின் பிரதிபலிப்பாக எழும் அனுபவங்களும் நீண்டு நீண்டு பெண்மையை பிரத்தியேக அனுபவங்களாக முகிழ்க்கும். இவை யாவற்றையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் இனாங்காண முற்படுகிறேன்.

உளவியல் என்பதனை நான் எப்படிப் புரிந்து கொள்கிறேன் என்பது எனது வாதங்களின் மையப் பொருளாகிறது. Psychological என்ற ஆங்கிலப் பதத்தின் அர்த்தம் மேலி, உள இயல்புநிலை இயக்கங்களையும் விளைவுகளையும் ஆய்வு மூலம் கண்டறிதல் என்பதனையே எனது புரிவு விளக்கமாக நான் இந்தக் கட்டுரையில் எடுத்தாளுகிறேன். இதன் விரிவாக்கலாக பால் வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒருத்தியையோ ஒருவனையோ தன்னுடைய இயல்புக்கு புறம்பான வெளியான ஒரு வஸ்துவாக, பொருளாக எப்படி அவளையோ அவனையோ மாற்றுகிறது என்பதும் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும் (Objectivization).

கார்ல்மாக்ஸ் அந்நியப்படுதல் என்ற ஒரு முக்கிய கருத்தை தன்னுடைய தொழிலாளி - வேலை - முதலாளி என்ற விளக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தினார். அந்நியப்படுதல் என்ற இதன் பொருள் ஒரு பெண்ணையும் தன்னில் இருந்து அந்நியப்படுத்துகிறது என்பதுடன் இணைத்துக் கொள்ளலாம். பெண்மை என்ற கட்டமைப்பால் பெண் தன்னுடைய உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், அபிலாபைஷனிலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்படுகிறாள். Alienation என்ற இப்பதத்தினாலும் ஒரு பெண்ணின் ஒடுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளை உளவியல் போக்கில் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்த உளவியல் போக்கு கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமே இசைவாக்கப்படுகிறது. கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கையை உள்ப் பயிற்சிக்கு உகந்ததாக மாற்றுதல் என்பது Disciplinary Practices என்று மிழேல் பூக்கோவால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்தை ஒக்கும். பெண்மை என்ற கட்டமைப்பை விளக்கும் ஒரு சாதனமாக நாம் இதை எடுத்துக்காள்ளலாம். ஒழுங்குமுறைகள் ஆனைக்கும் பெண்ணைக்கும் வெவ்வேறாக போதிக்கப்படுவதை நாம் இங்கு முக்கியமான ஒரு அம்சமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சில பெண்ணைக்கு மட்டுமே முன்வைக்கப்படுவதுதான் இதன் முரண்பாடு. இவற்றைவிட ஆதிக்கம் மேவிய சோதி, ஆண்நிலை, வர்க்கம், இனம் சொல்லாடல்களால் வகுக்கப்பட்ட பண்பாட்டம் சங்களும் முக்கியமானவை. காவியங்கள், நீதிநூல்கள், பழமொழிகள், சட்டவாக்கங்கள், குடும்ப சமய ஆசாரங்கள் என பல்வேறு பண்பாட்டு கட்டுப்பாட்டு கருத்தியல்கள் என்பனவும் உளவியல் பாங்கில் உள்வாங்கப்பட்ட மன இயல்புகளாக மாறி “பெண்மை” எனும் கட்டமைப்புக்கு வலு சேர்த்தன. இங்கு இன்னுமொரு கருத்தும் இதனுடன் இனைக்கப்படல் வேண்டும். உலகில் பெண்ணின் பால் உறுப்புக்களை மையமாக வைத்துப் பல்வேறு கருத்தியல்கள் தோன்றியுள்ளன. இங்கு, இந்த கருத்தியல்கள் என்ன வகையான தாக்கத்தை ‘பெண்மை’யில் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதும் ஒரு முக்கிய கேள்வியாக எழுகிறது.

பெண்மையை நாம் எப்படி விளங்கிக் கொள்கிறோம்? பெண்ணைக் கென்று சில குணாம்சங்களும் நடவடிக்கைகளும் வகுக்கப்படுகிறன. மனைவியாக, தாயாக, தங்கையாக, அக்காவாக அவள் எப்படி இயங்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு போதிக்கப்படுகிறது. பல நடத்தைப் பண்புகள் அவளிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வீட்டுக்குள்ளும் அகன்ற வெளிப் பிரதேசத்திலும் அவள் கண்காணிக்கப்படுகிறாள். பிறழ்வுகள் தண்டிக்கப் படுகின்றன. கல்லால் ஏறிந்து கொலை செய்தல், நிற்வாணமாக நடக்க வைத்தல் என்று பல வகையான மிகக் கொடுரமான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டு அவள் துன்புத்தப்படுகிறாள். இவற்றிற்கு விளக்கம் காண வேண்டிய அவசியத்தையும் நான் உணர்கிறேன்.

‘இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து’ என்பது நமது முதுமொழி. இங்கு கல்வி என்பது நூல்களினாலும் ஆசிரியர் வாக்குகளாலும் மட்டுமே புகட்டப்படும் ஒன்றல்ல. கேள்விகளாலும் காட்சிப் பொருள்களாலும், ஏனையோரின், சமூகத்தாரின் நடை உடை பாவணகள் போன்றவற்றாலும் ஒரு சிறு குழந்தை தன்னுடைய மனதில் ஒருவிதமான கல்வியை சிலையில் எழுத்துப் போல ஆழப் பதிப்பித்துக் கொள்கிறது. குழந்தை பிறந்த உடன் பெண் குழந்தைக்கும் ஆண் குழந்தைக்கும் முறையே சர்க்கரையும் கற்கண்டையும் கொடுப்பதை சிறிது வளர்ந்த பிள்ளைகள் பார்ப்பதிலிருந்து பெண்ணின் இரண்டாம் பட்ச குறைந்த நிலை ஒரு ஆண் குழந்தைக்கும் பெண் குழந்தைக்கும் காட்சிசார் கல்வியாகப் புகட்டப்படுகிறது. ஆனாலும் சக்கரவண் டிகானும் துவக்குகளானும் செயலாண்மை ஊட்டும் விளையாட்டுப் பொருள்களாகக் கொடுக்கப்படும். பெண் ஆணுக்கு பாவைப்பிள்ளைகளானும் சிறு சட்டிப் பாணைகளானும் கொடுக்கப்படும். இது இரு பாலாருக்கும் வெவ்வேறு பாடங்களை சொல்கிறது. பெண் பிள்ளைப் பராமரிப்பிலும் “நளபாகத்திலும்” மட்டுமே ஈடுபடவேண்டும் என்பதே இதன் செய்தி. பிள்ளைப் பராமரிப்பிலும் அறுக்கை உண்டு சமைப்பதிலும் செயலாண்மை இல்லை என்பது இதன் அர்த்தமில்லை. ஆனால் இதனால் ஒரு வேலைப் பிரிவினை ஏற்படுத்தப் பட்டு பெண்ணை வீட்டுக்குள் இல்லத்தரசியாக, இல்லாளாக முடக்கும் ஒரு மனப்பாண்மை கட்டமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆணைப் பிள்ளைப் பராமரிப்பிலிருந்தும் சட்டபானை தொடுவதிலிருந்து விலக்கும் போது அவை இரண்டாம்பட்ச வேலை என்ற கருத்தியலும் அவனுள் தோற்றுவிக்கப் படுகிறது. குருத்தியலின் தாக்கங்களும் விளைவுகளும் எப்படி உளவியலின் ஓர் ஆய்வுப் பொருளாக வந்தது என்பதை விளக்க இது சந்தர்ப்பமில்லை. காரணம் அதுவே ஒரு நீண்ட வியாக்கியானமாக வளர்ந்து விடும்)

இக்கட்டமைப்பின் அடுத்த படிநிலையாக பெண் ஆணுக்குக் கூறும் போதனைகள் உள்ளடங்கும். அவை அவளது சிறு பிராயத்திலே தொடங்கி விடுகின்றன. துள்ளாதே, “பெலத்து” வாய்விட்டு சிரிக்காதே, கண்படி வெளியில் செல்லாது அடக்கமாக இரு, அப்பாவுக்கும் அண்ணாவிற்கும் தம்பிக்கும் தேர்ந்தெடுக்க கொடு, எதிர்த்துப் பேசாதே “சொல்வழி” கேட்டு நட என்ற

போதனைகள் அவளது மன உணர்வுகளையும் உடல் நடமாட்டத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒடுக்குகிறது. அவளது சுதந்தர சுயாதீன எண்ணாங்களுக்கு தடை போடுகிறது. அவளது ஆளுமைப்பண்புகள் பயந்து ஒடுங்கி வெளிவரத் தடையாகின்றன. இதனால் பாவையாக பேதையாக அச்சம், மடமை, நாணம் கொண்ட ஒரு பிறவியாக அவள் உருமாற்றப்படுகிறாள். இவை யாவும் முதற் கட்டமாக வீட்டுக்குள்ளேயே வீட்டுப் பெரியோரால் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

ஆண் குழந்தைக்கும் இதே சமநிலையில் வேறு போதனைகள் கூறப்படும். “சாண்பிள்ளை என்றாலும் ஆண்பிள்ளை” அவன் என்று அம்மாவும் பேர்த்தியுமே கூறி அதனை அவனுக்கு நினைவுட்டுவார்கள். “சமையல் வேலை, வீடு கூட்டுதல் போன்றவை உன் வேலை அல்ல. நீ கடைக்குப் போய் சமான் வாங்கி வா” என்று வேலைப் பிரிவினை அவனுக்கு சொல்லி வைக்கப்படும்.

நீ ஆட்சி செய்யப் பிறந்தவன், அதிகாரம் உனக்குண்டு என்பன இதன் பெறுபேறாக அவனுக்கு உணர்த்தப்படும். இங்கு பிற்காலத்திய கணவன் உருவாக்கப்படுகிறான் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த ஆட்சி மனப்பான்மையும் அதிகாரமும் ஓர் ஆணில் ஆணவமாகவும் வன்முறையாகவும் சில சமயங்களில் உருமாறலாம். வீட்டு வன்முறை நம் நாட்டில் கவுடிக்கொண்டே சென்றபடியால் வீட்டு வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது (Prevention of Domestic Violence). விகாரமான முகங்கள், ஏரிகாயங்கள், கைக்கால் முடமாதல், அதனால் தோன்றும் மனப் பிறழ்ச்சி போன்ற சில வன்முறைகளை நாம் தினமும் காணக் கவுடியதாக இருக்கிறது. சமூகத்தில் பெண்களுது அழுகையும், துண்ப ஒலங்களும் கவுடிக்கொண்டே போகின்றன. இங்கு பெண் மனத்தளவிலும், உடல் நீதியிலும் அந்தியப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாள். அவளது உடலும் அவளுக்கு உரியதாக உள்ள உடல் உரிமையும் சேர்ந்து சின்னாபின்னமாக்கப் படுகிறது.

“அடிசிற் இனியாளாக அன்புடைய மாதாவாக படி சொற்றவறாத பாவையாக பேதையாக திருவள்ளுவரின் வாசகி போல இருந்தால் அந்த

தாம்பத்தியம் ஆனாலுக்கு நன்றாக வாய்க்கும். ஆனால், மனைவி ஆளுமை மிக்கவளாக, எழுத்தாளியாக, அவனிலும் அதிகம் படித்தவளாக, எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டவளாக இருந்தால் கணவனுக்கு அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. சமகால நடைமுறையில், இப்படியாக மனைவி படி சொற்றவறாதவளாக பெரிதும் சாத்தியமில்லை. தர்க்க நியாயங்களை முன்வைத்து தேவைக்கேற்ப சிலசமயம் கணவன் சொற்றவறி தன் முடிவுகளை எடுப்பவளாக இருந்தால் சாண்பிள்ளையாக இருந்து அதிகார ஆட்சி வேண்டுபவனாக வளர்ந்த ஆண்பிள்ளையால் அதைச் சகிக்க முடியாது. அந்நிலை, வாய்மொழி வன்முறையில் ஆரம்பித்து, உடல் வன்முறைக்கு அது இட்டுச் செல்கிறது.

தாழ்வுச் சிக்கல் என்று உளவியல் இதற்கு நாமகரணம் இட்டாலும் அதற்கு விளக்கம் தேவை. தாழ்வுச் சிக்கலுக்குப்பட்டவர்கள் ஒரு வகையில் மனப் பிறழ்வுக்குப்பட்டோரே. இதன் தொடர்ச்சியும் தாக்கமும் அவர்களை ஆழ்ந்த மனநோய்க்கும் இட்டுச் செல்லக்கூடும். கொடுரே கோபம், எப்பொழுதும் பிழை கண்டுபிழித்தல், வாய்மொழி வன்முறை, கத்திக் குளிரி சண்டை பிழித்தல் என்பன போன்றவை அதன் வெளிப்பாடுகள். இந்தச் தாழ்வு சிக்கல் (inferiority complex) என்ற பிறழ்வை ஆழ்ந்து பரிசீலனைக்குப்படுத்த வேண்டும். சம அந்தஸ்தில் சம ஆளுமையில் உள்ள இருவருக்குமிடையில் தாழ்வுச் சிக்கல் தோன்றாது. ஓர் ஊழியனுக்கும் தலைமை அதிகாரம் படைத்தவனுக்குமிடையில் இது தோன்றாது. அறிவில் மேன்மை அடைந்து, தன்னிலும் கவுடிய ஆளுமையுடன் உயர்ந்த பதவியில் இருக்கும் மகளுக்கும் தகப்பனுக்குமடையிலான உறவில் தகப்பனுக்குத் தாழ்வு சிக்கல் தோன்றுவதில்லை. மாறாக அத்தகப்பன் அந்த மகளின் உயர்வை இட்டு பெருமைப்பட்டு மற்றவர்களிடமும் மகளின் சாதனைகளை பறைசாற்றுவான். ஒரு மனைவி தன் கணவனின் உயர் பதவியையும் அறிவின் மேன்மையையும், ஆளுமையையும் பற்றிப் பெருமை கொள்வாள். ஆனால் கணவன் ஸ்தானத்திலிருக்கும் ஒரு ஆண் மகன் ஏன் அப்படி நடந்து கொள்ளாமல் பொறாமைப்பட்டு ஏரிச்சல் அடைந்து தன்னையும் வருத்தி மனைவியையும் வருத்துகிறான்? இக்கேள்விக்கான விடை மிக முக்கியமானது.

இங்கு உளவியலின் ஓர் ஆழ்ந்த ஆய்வு நிலை அடங்கி உள்ளது. இளமைப் பருவத்துப் போதனைகள், பாடங்கள், சமூக மயமாக்கல் போன்ற அறிவுறுத்தலின் தாக்கம் அவன் மனதில் ஆழப்பதிந்து உள்வாங்கப்பட்டு விட்டது. தான் ஆளப் பிறந்தவன். அதிகாரம், ஆதிக்கமும் கணவன் ஆண்மகன் என்ற நிலைகளில் குடும்பத்தில் அவை தனக்கே உரியவை. அங்கு வேறு மேன்மை நிலைகள் இருக்கக்கூடாது. அவை இரண்டாம் நிலையில் கீழ்ப்படிவு நிலையில் அடங்கிப்போகும் நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தியல் சார் கட்டமைப்பு அவன் மனதில் ஆழப்பதியப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு அவனும் பலியாகி விட்டான். அவனையும் இங்கு நாம் பரிதாபத்துடன் நோக்க வேண்டும். இங்கு இரு நிலைப்பாற்பட்ட மதிப்பீடு தேவைப்படுகிறது. அவனது ஆழ் மனப்பதிவுகள், அவனது தற்போதைய நடப்பு, இவற்றிற்கிடையில் முரண்பாடுகள் இல்லை என்றாலும் அவனைக் குற்றவாளியாக்க முடியாது. மனப்பதிவுகள் அவனை இயங்கச் செய்கிறது. அதை விதைத்தவர் யார் என்பது ஒருபுறமிருக்க, அதன் அநீதியான தாற்பரியங்களை வளர்ந்து பெரியவனாகிய பின்பு அவனால் ஏன் நிராகரிக்க முடியவில்லை? இந்த கேள்விகளுக்கு ஒரே பதில் அந்த நிலைமையை அப்படியே ஏற்று தொடரச் செய்வதில் அவனுக்குள்ள அனுகலங்களே என்று நாம் எளிதாகக் கூறிவிடலாம். பணிவிடை, பணிவு சேவை, எதிர்ப்பேசின்றி சொன்னவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளல், மரியாதை கொடுத்தல் போன்றவை அவனது 40 என்னும் தன்னல வேட்கையை நிறைவு செய்கிறது. மனைவியும் கணவனும் சமத்துவ கோட்பாடுகளுக்குள் அடங்கி மேல் கீழ் என்ற நிலை அகற்றி சம வாழ்க்கை முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தத் தாழ்வுச் சிக்கல் தோற்றாது என்று நாம் கருதலாம். என்றாலும் இதன் நடைமுறைச் சாத்தியம் ஒரு நீண்ட பயணமே என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

திலகவுதியாக இருந்து பின்னர் காரைக்கால் அம்மையராக மாறிய பெண்ணின் அறிவும் ஆளுமையும் மேன்மையும் அவளது கணவனுக்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தது. தான் அவளுக்கு ஏற்ற கணவன் அல்ல என்று அவளை விட்டு ஓடியே விட்டான். காரைக்கால் அம்மையார் தனக்கேற்ற துணையாக சிவனை நாடனாள். இங்கும் கணவனின் தாழ்வுச் சிக்கலே

பிரத்தியட்சமாக வெளிப்படுகிறது. கணவனை விட்டு நீங்கும் திலகவதி கவிதை இயற்றுவதற்குரிய சுந்தரப்பத்தை தனதாக்கி பிரபலம் அடைந்தாள். இல்லாள் ஸ்தானம் அகற்றப்பட்டு உலகம் போற்றும் மேன்மைநிலை எய்துகிறாள். “பெண்மை”யின் பாரம்பரியமான கட்டமைப்பில் இருந்து விலகி விட்டாள்.

இறுதியாக நான் வைக்கும் கருத்து மிகவும் சிக்கலானது. மனத்திலிருந்து விடுபட்டு இங்கு நான் உடலை காண்கிறேன். Sexuality என்பதை பால்மை என்றும் ஆண் பெண்பாற் பண்பு என்றும் நாம் விளாங்கிக் கொள்ளலாம். இது ஒளிவு மறைவான ஓர் எண்ணக்கருவாக, பேசாப்பொருளாக இருந்து வந்தது. இப்போது மிகவும் துணிச்சலுடன் பெண் நிலைவாதிகளும் ஆய்வாளர்களும் எம்மத்தியில் பேச முற்பட்டுள்ளமை ஓர் ஆரோக்கியமான நிலையாகும்.

பெண்ணின் உடலும் அதன் அவயங்களும் பெருங்கவர்ச்சியாக அன்றும் இன்றும் ஆண்களை அலைக்கழித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அது கடக்க முடியாத ஒரு பெரும் சவாலாக இருப்பதால் ஆண் பெண் தொடர்புகளில் இது பெரும் பங்கை வகிக்கிறது. கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆசையாக அவாவாக அனுபவிக்கத் தூண்டும் ஒரு வஸ்துவாக அவை ஆண்களால் பார்க்கப்படுகின்றன. சமண், பெளத்த, கத்தோலிக்க துறவிகளுக்கு அதைத் துறக்க அவ்வச்சமயங்களால் பணிக்கப்படுகின்றன. இதைத் தாண்டுவது அவர்களுக்கு ஒரு பரிட்சையாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

பெண்ணின் கவர்ச்சியிலிருந்து விடுபட முடியாத சில ஆண்கள், அவளது அழகை அழகியல் கண்களுடன் பார்க்கத் தவறி காம உடல் வேட்கை) நிலையில் பார்க்கப் பழகி அதற்கு அடிமையாகியும் விட்டார்கள். அதிலிருந்து தங்களது பிழைகளை காணத்தவறிய துறவிகளாக மாறிய பட்டினத்தாரும் சித்தர்களும் பெண் வெறுப்பில் ஆழந்து அவர்களது உறுப்புக்களை பண்பற்ற சொற்பதங்களால் விபரித்தும் தங்களது குற்ற உணர்ச்சிக்கு வடிகால் தேடினர். இத்தகையவர்கள் உடல் சார்ந்த இச்சையில் இருந்து தம்மை அகவிடுதலை செய்துகொள்ள முடியாமல் போகவே பெண்ணைப் பயத்துடன் நோக்கினர். பின்னர் தமது

இயலாமையும் குற்றவனர்வும் அவள் மீதான வெறுப்பாகப் பரிணமிக்கின்றது. சந்திரவுதனம், மூங்கில் கை, சங்குக் கழுத்து என்ற முன்னைய காலத்தில் களிபேருவகை அளித்த உறுப்புக்கள் பிற்காலத்தில் இழிந்த சொற்பிரயோகங் களால் இழிவாடப்படுபவையாக மாறி விட்டதும் உளவியல் சார்ந்த ஒரு விளைவே. சிறு குழந்தையின் பாலுறுப்புத் தொடங்கி ஒரு கிழவியின் தொங்கும் அவயங்கள் வரை ஆண் களின் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கும் வன்புணர்ச்சிக்கும் ஆட்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் வித்தியாவும் டெல்லியில் நிர்ப்பாவும் அதன் குறியீடுகளே. அண்ணன், தம்பி, தகப்பன், மாமா என்ற உறவு முறைப் பிறவிகளும் கடைக்குச் செல்ல வேண்டிய தாயினால் சிறு குழந்தையை பார்த்துக்கொள்ள சிறு பொழுதொன்றுக்குப் பணிக்கப்பட்ட பக்கத்து வீட்டுத் தாத்தாவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்லர். பாலுறவு என்பது உடலும் மனமும் உவந்தேற்றுக் கொள்ளும் இருவரின் சம்மதத்துடன் ஏற்படும் ஒரு இன்பநுகர்ச்சியாகவே இருக்க வேண்டும். இதற்குப் பண்பட்ட மனித இதயங்கள் அத்தியாவசியமாகிறது. விசுவாமித்திரர்கூட மேனகையினால் கவர்ந்திமுக்கப்பட்டார் என்றாலும் அங்கு அவர்கள் இருவரினதும் உணர்வுகளும் உடலும் சங்கமித்தன.

இராவணனால் சீதை சிறை எடுத்துச்சௌல்லப்பட்டதும், கௌரவர்களால் துரைபதை அரங்கம் ஒன்றில் பல புருஷோத்தமர்கள் மத்தியில் துகிலுரியப்பட்டதும் வெறுமனே காவியப் புனைவுகள் என்று நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது. புனைவுகள் குனியத்திலிருந்து உதிப்பவை அல்ல.

அண்மையில் (31.01.2016) கர்நாடகா மாநிலம் பொங்களுரில் இடம்பெற்ற ஒரு கார் விபத்தின்போது ஒருவர் உயிரிழந்து, இருவர் படுகாயமுற்றனர். காரைச் செலுத்திச் சென்றவர் ஒர் ஆபிரிக்க மாணவர். இவ்விபத்தினால் ஆத்திரமுற்ற ஒரு கும்பல், அப்பிரதேசத்தில் வசித்த ஆபிரிக்க மாணவர்கள் மீது வன்முறைத் தாக்குதல் மேற்கொண்டதோடு, அப்பக்கமாகச் சென்ற தான் சானிய நாட்டு மாணவி ஒருவரை நிர்வாணமாக்கித் தெரு வழியே அழைத்துச் சென்ற கொடுரேச் செய்தி

வெளியானபோது, உலக அரங்கில் இந்தியர்கள் வெட்கித் தலைகுனிய நேர்ந்தமையை நாம் அறிவோம். ஆக, எந்த ஓர் இடத்திலும் வன்முறையின் போது குறித்த ஒருவரை அல்லது ஒரு சமூகத்தைப் பழிவாங்க முனையும் போது, அவர் சார்ந்த சமூகத்தின் பெண்கள் துகிலுரியப்பட்டும் பாலியல் ரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்டும் அவமானப்படுத்தப்படுவதும் இன்றுவரை தொடரவே செய்கின்றது என்பதற்கு இந்தச் சம்பவம் ஓர் உதாரணம் மட்டுமே. ஊடகக் கவனம் பெறாததால் வெளியே வராத இதுபோன்ற செய்திகள் எண்ணிக்கை அற்றவையாக இருக்கக் கூடும். இவ்வாறாக, வாழ்வியல் யதார்த்தங்களும் புனைவோரின் வக்கிரங்களும் ஒன்று சேர்ந்தே புனைவுகள் தோன்றுகின்றன என்பதோடு, சில சந்தர்ப்பங்களில் யதார்த்தம் புனைவையே விஞ்சி விடக்கூடிய அளவில் குருரமாக உள்ளன என்பதும் கசப்பான சமூக அவலமாக உள்ளது. எது எவ்வாறிருப்பினும், இப்புனைவுகளினதும் நிகழ் வகளினதும் அடிநாதம் பெண்ணின் கவர்ச்சியான பால்மையே எனலாம்.

இதில் இன்னுமொரு சுவாரஸ்யமான விடயமும் அடங்கும். இப்படியான சம்பவங்களை ஏற்றுக்கொண்ட சான்றோர் பலதார மணங்களை சில சமூகங்களில் அனுமதித்துள்ளனர். சில சமூகங்கள் Concubine என்ற காமக்கிழத்தி, வைப்பாட்டி முறைகளையும் அனுமதித்துள்ளன. ஆனால் தன் மனைவி தனது சொத்து அதை ஏனையோர் அபகரிக்கக்கூடாது, விடமாட்டோம் என்ற ஒரு அதித்தீவிர உடமை உணர்ச்சி ஆண்களுக்கு உண்டு. இது அசமத்துவத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு என்றாலும் இங்கும் ஒரு உள்வியல் தன்மை உண்டு. இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆண் தனது ஏஜனியிற்கு அது சவால் என்றும் தனது குறைபாடு அது என்றும் எடுத்துக் கொண்டு அதை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் வன்முறையில் ஈடுபடுகின்றான். மனைவி ஆண் ஒருவனுடன் நட்புடன் பழகினாலும் கதைத்தாலும் சிரித்தாலும் சந்தேகங் கொள்கிறான். அவனால் அதை பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. மனைவி தனது உடமைப் பொருள் (Possessiveness) என்பது அவன் மனதில் ஆழமான பதிந்த ஒரு முனைப்பு உணர்வாகும். “எடுக்கவோ கோக்கவோ” என்ற துஷ்டனான துரியோதனின் பெருந்தன்மையான பண்பு அனேகருக்கு இல்லை.

சந்தேகத்தினால் அழிந்த தாம்பத்தியமும், மனைவிமார் அனுபவித்த கொடுமைகளையும் நிதர்சன வாழ்வில் நாம் அனைவரும் கண்டும் கேட்டும் உள்ளோம்.

பெண் கணக் கீழ் நிலையில் தள்ளி அவளது ஆளுமையை முளையிலேயே கிள்ளி ஏறிந்த சமூகம். பெண் சிசுக்கொலை, பெண் சிசுவை கருவிலே அழித்தல், வண்புணர்ச்சி என்று பல கொடுமைகளை அவளுக்கு செய்தது. செய்கிறது. பின்னர் குற்ற உணர்ச்சியால் அவளைத் தெய்வமாக்கி தொழுகிறது.

நான் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறுவது யாதெனில் ஆண்கள் எல்லோரையும் ஒட்டுமொத்தமாக வசை பாடவில்லை. பண்பட்ட நல்லிதயங்களை உடைய ஆண் மக்கட் சான்றோர் பலர் எம் மத்தியிலிருக்கிறார்கள். நான் முக்கியமாக எடுத்தியம்புவது ஒரே ஆக்கப் பண்புடைய கூறுகளின் முழு மொத்த முறைமை வகை என்பதையே. முறைமைகள் மாற வேண்டும். மாறினால் மாணிடமும் மாறுமா? கேள்வியுடன் எனது கட்டுரையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இக்கட்டுரைக்கு உதவிய நூல்கள்

Sandra Lee Bartky, 1990, Femininity And Domination Studies In the Phenomenology Of Oppression, Routledge: New York and London.

Franz Brentano, 1995, Psychology From An Empirical Standpoint, Routledge: New York and London.

Hugh J.Silverman (ed.), 1998, Cultural Semiosis, Tracing the Signifier, Routledge: New York and London.

Teresa Brennan, 1992, The Interpretation of the Flesh, Freud and Femininity, Routledge: New York and London.

Elspeth Probyn, 1993, Sexing The Self, Gendered Positions in Cultural Studies, Routledge: New York and London.

கிளைய உதவி

<http://goo.gl/CTe053>

<http://www.oodaru.com/?p=9586#more-9586>

துரைவி வெளியீடுகள்

1. மலையகச் சிறுக்கைகள்
(33 மலையக எழுத்தாளர்களின் க்கைகள்)
2. உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்
(55 மலையக எழுத்தாளர்களின் க்கைகள்)
3. பாலாயி
(தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மூன்று குறுநாவல்கள்)
4. மூன்று நூல்கள் நான்கு பார்வைகள்
(துரைவியின் முதல் மூன்று நூல்களைப் பற்றி நான்கு பேர்களின் பார்வை)
5. மலையகம் வளர்த்த தமிழ்
(சாரல்நாடனின் கட்டுரை)
6. சக்தி பாலையாவின் கவிதைகள்
7. ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்
(ஞபராணி ஜோசப்பின் சின்னங்க் சிறுக்கைகள்)
8. மலையக மாணிக்கங்கள்
(மலையக முன்னோடிகள் பற்றிய அந்தனி ஜீவாவின் ஆய்வு நூல்)
9. தோட்டத்து கதாநாயகர்கள்
(நடைச்சித்திரம் - கே. கோவிந்தராஜ்)
10. பரிசு பெற்ற சிறுக்கைகள்
(1998 துரைவி - தினகரன் இணைந்து நடத்திய சிறுக்கைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற க்கைகள்)

11. மலையகச் சிறுக்கை வரலாறு
(ஸ்ரீ லங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஆய்வு நூல்)
12. துரைவி நினைவலைகள்
(அமரர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள்)
13. வெள்ளை மரம்
(ஸ்ரீ லங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற அல். அஸோமத்தின் சிறுக்கைத்த தொகுதி)
14. சி.வி.யின் தேயிலை தேசம்
(ஸ்ரீ லங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சி.வி.வேலூப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூலின் தமிழ் மொழியாக்கம்.
மொழியாக்கம் - மு.சிவலிங்கம்)
15. உனக்கு எதிரான வன்முறை
(மேமண்கவியின் கவிதைத் தொகுதி)

துரைவி விருது

துரைவி விருது பெற்ற நால்களின் விபரம்

2012

ஆய்வு நால்

வெள்ளின் மதிவானம் எழுதிய
“ ஊற்றுக்களும் ஒட்டகங்களும்”

மொழிபெயர்ப்பு நால்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழக்கு
திக்குவல்லை கமால் மொழிபெயர்த்து
சனில். கே. சாந்தவின் ‘சுடுமணைல்’ எனும்
சிறுகதைத் தொகுப்பு

2013

ஆய்வு நால்கள்

எம்.சீ.ரஸ்மின் எழுதிய
‘போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள்’

மேமண்கவி எழுதிய
‘மொழி வேலி கடந்து’

(2013 ஆம் ஆண்டு மொழிபெயர்ப்பு நாலுக்கான விருது
வழங்கப்படவில்லை)

2014

ஆய்வு நால்

கெக்கிறாவ ஸௌலைஹா எழுதிய
“ஞாபகிக்கத்தக்கதோர் புன்னகை”

மொழிபெயர்ப்பு நால்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மலரண்பன் மொழிபெயர்த்த
பியதாஸ வெலிகண்ணகேவின்
'அவன் ஓர் அபூர்வ சிறுவன்'
எனும் சிங்கள இளைஞர் நாவல்

2015

ஆய்வு நால்

சு.தவச்சசெல்வன் எழுதிய
'படைப்பும் படைப்பாளுமையும்'

மொழிபெயர்ப்பு நால்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு
மாவணல்லை எம்.எம்.மன்கூர் மொழிபெயர்த்த
கே.ஜயதிலகவின் 'பட்டி' எனும்
சிறுகதைத் தொகுப்பு

துரைவி ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டி முழுவுகள்

துரைவி பதிப்பக நிறுவனர் அமரர் துரை.விஸ்வநாதன் ஞாபகார்த்தமாக அன்னாரின் 85வது ஜனன தினத்தை முன்னிட்டு இலங்கையின் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய முழுமையான ஆய்வினை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நடத்தப்பட்ட “ஸமுத்து பிராந்திய நாவல் இலக்கியம்” என்ற தொனிப்பொருளில் வடக்கு வட மாகாணம், வடமேல் மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது), கிழக்கு (கிழக்கு மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது), மலையகம் (மத்திய மாகாணம், உவா மாகாணம், சப்ரகமுவ மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது) தென்னிலங்கை (மேல் மாகாணம், தென் மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது) ஆகிய பிரிவாக நடத்தப்பட்ட போட்டியில் தெரிவுச் செய்யப்பட்டவர்களின் விபரம்.

பரிசு விபரம்

முதலாமிடம் : 15,000 ரூபா மற்றும் சான்றிதழும் விருதும்.

ஆறுதல் பரிசு : 10,000 ரூபா மற்றும் சான்றிதழ்

வடக்கு (வட மாகாணம், வடமேல் மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது)

முதலாமிடம் :-

கந்தசாமி கவுசிகள்

யாழ் இராமநாதன் நுண்கலைப் பீடம்
யாழ்ப்பாணம்

கிழக்கு (கிழக்கு மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் ஆகிவற்றை
உள்ளடக்கியது)

முதலாமிடம் :-

ஏ.எஸ். உபைத்துல்லா

672, நொக்ஸ் வீதி,

முதூர்-04.

ஆறுதல் பரிசு :-

சஞ்சீவி சிவகுமார்,

106, திருத்தணிகை வீதி,

நற்பிடிமுனை, கல்முனை.

மலையகம் (மத்திய மாகாணம், ஊவா மாகாணம், சப்ரகமுவ
மாகாணம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது)

முதலாமிடம் :-

மாரிமுத்து சசிரேகா,

பிரஸ்டன் எஸ்டேட்,

அக்கரப்பத்தன.

ஆறுதல் பரிசு :-

பொ.புஷ்பராஜ்*

டயகம்,

அக்கரப்பத்தன.

(மேல்மாகாணத்திற்கான ஆய்வுக்கட்டுரை
சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை)

நினைவுப் பேரூரைகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர்கள்

சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள்

-பேராசிரியர் சோ.சுந்திரசேகரம் - 2001

இந்திய வம்சாவளித் தமிழிர்களும் தாயக உரிமைகளும்

சில கோட்பாட்டு சிந்தனைகள்

- பி..பி.தேவராஜ் - 2004

மலையக நாவல்கள், தோற்றம் வளர்ச்சி

- தெளிவத்தை ஜோசப் - 2005

ஆங்கிலத்தில் ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் ஸழத்தமிழர்

- கே.எஸ்.சிவகுமாரன் - 2007

சாதிய சமூகத்தில் மார்க்சியம்

-கலாநிதி ந.இரவீந்திரன்-2009

முற்போக்கு இலக்கிய நெருக்கடிகளும்

முன்போதவுக்கான மார்க்காங்களும்.

-பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் - 2012

பின்காலனிய ஸழத்து கலை இலக்கியம்

- மேமன்கவி - 2013

இணையத்தில் இலக்கியம்

- எம்.எஸ். தேவகௌரி - 2014

தற்கால மலையக புனைவு இலக்கியத்தின் பண்புகள் பற்றிய

ஒர் அவதானிப்பு

- எம்.வாமதேவன் - 2015

பெண்மையின் கட்டமைப்பும் அதன் நீட்சியாக ஆண்மையின்

அனுசலை அதிகார ஆட்சியும் - ஒர் உளவியல் நோக்கு -

கலாநிதி செல்வி திருச்சுந்திரன் - 2016

தூரை பார்ப்பகல்

9 78 - 95 5 - 3915

ISBN: 978-955-3915-00-9

SL Rs. 500/=